

1964

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΚΑΡΛΑ ΓΚΡΑΒΙΝΑ

Γρήγορο μαύρισμα μέ προϊόντα Nivea!

Sun Oil (σάν οйл): προστατεύει από τον καυτερό ήλιο, δίνει στο δέρμα όμοιόμορφο μελαχρινό χρώμα. Πωλείται και σε πρακτική συσκευασία με spray (ψεκαστήρα).

Sunbath (σάν-μπάθ): πρωτότυπο ανθλιακό γαλάκτωμα για ένα βαθύ μαύρισμα. Απορροφάται άμεσα από τους πόρους. Προστατεύει ασφαλώς από τα εγκαύματα, δεν λεκιάζει τα ρούχα, δεν αφήνει γυαλάδα στο δέρμα.

Κρέμα: Απαραίτητη μετά από μία κουραστική ημέρα. Δροσίζει, ξεκουράζει και αναζωογονεί την επιδερμίδα.

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Προφθάστε να αγοράσετε με 50 μόνο δραχμές το «Καλοκαιρινό Nivea - Set» (είναι μία εύχρηστη πλαστική θήκη που περιέχει: Sun Oil ή Sunbath, κρέμα και μία πολύ ωραία μπάλλα Nivea)

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ίδρυτής Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — Δραγατσάνιου 4 — Τηλ. 236.781

Θέματα της εποχής

ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ

ΑΦΗΣΕ ένα μικρό, ανασταναγμό και δήλωσε, με πολύ σοβαρό ύφος, που έρχοταν σ' αντίθεσι με τη συνηθισμένη χαρούμενη αμεριμνησία της:

— Τρέμω μη δολοφονηθώ.
— Πιστεύεις ότι κάποιος έχει συλλάβει ένα τέτοιο φοβερό σχέδιο στο εγκληματικό του μυαλό;
— Μία γκριμάτσα αποδοκιμασίας μάς έδειξε πως είχαμε παρανοήσει τα λόγια της.

— Κανείς, απ' όσο ξέρω, μάς διαβεβαίωσε. Άλλα κανείς ποτέ δε μπορεί νάναι σίγουρος για το μέλλον. Ίσως, μία μέρα, δολοφονηθώ. Και τρέμω για τα πιθανά επακόλουθα της δολοφονίας μου.

— Η περιέργειά μας ζωήρεψε. Κάποιος, πως δεν σε άνησχε αυτό καθ'αυτό το ένδεχομένο να δολοφονηθείς, αλλά όσα θα συμβούν μετά τη δολοφονία σου;

— Ακριβώς, δήλωσε ήρεμα. Δε χρειάζοταν ιδιαίτερη προσπάθεια από μέρους της, για να πεισθεί ότι αρχίζαμε ν' αμφιβάλλουμε για τη διανοητική της κατάσταση. Αλλ' αντιμετώπισε τις προσκλητικές μας υπόνοιες μ' ένα ολύμπιο χαμόγελο.

— Δεν έννοώ, φυσικά, εξήγησε, ότι δε θα με πείραζε να δολοφονηθώ. Κανείς, νομίζω, δεν επιθυμεί να δολοφονηθεί κι' εγώ δεν αποτελώ εξαίρεσι στον κανόνα. Αναλογίζομαι, όμως, όσα θα συμβούν αφού δολοφονηθώ κι' όμολογώ πως με πιάνει φρίκη πολύ μεγαλύτερη.

Τα έκπληκτα πρόσωπά μας φάνερωναν ότι και πάλι δεν είχαμε καταλάβει.

— Θα γίνω σαφέστερη, υποσχέθηκε. Άν είναι κανείς να δολοφονηθεί, πρέπει να εύχεται να βρεθεί άμεσα, ο δολοφόνος του. Βέβαια, ούτε μ' αυτό γλυτώνει το διασυνμό. Γιατί δεν αποκλείεται ο φόνος ν' αποκαλύψει ένα μυστικό του δολοφονημένου, που εκείνος θαχε κάθε λόγο να θέλει να το κρατήσει κρυφό απ' τον κόσμο. Τα πράγματα, όμως, είναι πολύ χειρότερα, όταν άρχη να βρεθεί ο δολοφόνος. Τότε, εκατοντάδες δυνατόι προβολείς ρίχνουν το έκτυπλωτικό φως τους στη ζωή που έκανε ο δολοφονημένος ως την ημέρα του φόνου του, ψαρουλεύουν, με δάναυση, διάκρισία, τις πιο σκοτεινές κι' αποκρυφές γωνίες της. Στην προσπάθεια να βρεθεί το κίνητρο του εγκλήματος, δε ξεσκαπάζονται μόνο ένα, ξεσκεπάζονται όλα τα μυστικά της ζωής του δολοφονημένου. Οι έρωτές του γίνονται δημοσιο ανάγνωσμα. Οι πιθανές αδυναμίες του, οι ένδεχομένες διαστροφές του, αποκαλύπτονται με άφθονες σκανδαλιστικές λεπτομέρειες. Το κοινωνικό του μητρώο, αν έχει, περιέριχεται στη γνώσι του καθενός. Ό,τι προσπάθησε να κρατήσει κρυφό, άπρωστο, μυστικό, βγαίνει στην επιφάνεια, δημοσιεύεται, συζητείται, σχολιάζεται. Τον βίαιο θάνατό του, ακολουθεί ή ήθική του εξόντωσι. Κι' αυτό είναι, νομίζω, ακόμη χειρότερο απ' το θάνατο.

Χειρότερο θάταν, τη διέκοψε κάποιος, αν ο δολοφονημένος μπορούσε να διαβάσει εφημερίδες και να

πληροφορηθεί όσα αποκαλύπτονται για το άτομό του στην προσπάθεια ν' αποκαλυφθεί ο δολοφόνος. Εύτυχώς, αυτό δε συμβαίνει. Ο διασυνμός δε ελάττει παρά μόνο τους ζωντανούς.

Εκείνη του έριξε ένα θυμωμένο βλέμμα.

— Και δεν τ' νομίζεις αυτό αρκετό; Έκανε. Δεν είναι μία φοβερή δοκιμασία αυτή για τον στενό οικογενειακό κύκλο του δολοφονημένου, για τους συγγενείς, που βλέπουν να διασύρεται με τις αποκαλύψεις ο άνθρωπος τους και που αντανάκλα και σ' εκείνους ο διασυνμός του; Για ν' αφήσωμε το ένδεχομένο ότι μερικά απ' όσα βγάξει στην επιφάνεια η αστυνομική έρευνα, δεν τ' ξέρουν ούτε εκείνοι και τ' μαθαίνουν για πρώτη φορά.

— Περίπτωσης Πεπέ..., θύμισε ένας.

— Ακριβώς. Είχε κατορθώσει να κρατήσει μυστική τη διαστροφή του από το οικογενειακό και το επαγγελματικό περιβάλλον του. Κανείς δεν τον υποπτευόταν και δεν αμφισβητούσε τον ανδρισμό του. Η δολοφονία του γκρέμισε αυτό το οικοδόμημα, που είχε χτιστεί με τόσο μόχθο, τόση προσοχή και τόση περίσκεψη. Το μυστικό, το μάθανε όλοι — και, μαζί με όλους, και οι δικό του.

Δε μπορούσαμε ν' αμφισβητήσωμε ότι τα επιχειρήματά της για τ' άδυστηρά επακόλουθα μίας δολοφονίας ήταν αρκετά ισχυρά. Αλλά θεωρήσαμε χρέος μας να της εμπνεύσωμε θάρρος.

— Δεν είναι αυτή η περίπτωση σου, της είπαμε. Η δική σου ζωή είναι λευκή κι' ακηλίδωτη. Μπορείς ν' αντιμετώπισεις το ένδεχομένο να δολοφονηθείς, μ' αίσιοδοξία. Τί μυστικά έχεις, για να τ' αποκαλύψει η έρευνα της αστυνομίας;

Συνοφρυώθηκε, όπως συνοφρυώνονται πάντοτε οι γυναίκες, όταν συζητούν σοβαρά κι' έσεις πάτε να γυρίσετε στο ελαφρό τη συζήτηση.

— Δεν έχω, τόνισε, φοβερά μυστικά, αλλά έχω κι' εγώ, όπως όλος ο κόσμος, τα μυστικά μου. Ίσως, δεν είναι μόνο τα πραγματικά μυστικά, που μαθεύονται και συγκινούνται. Είναι κι' ένα πλήθος από φήμες ασήριχτες, φανταστικές, ανυπόστατες. Θυμηθείτε τί έγινε με το φόνος της Μαρίας Μπαδέα. Για να σταθί ένα κίνητρο στο φόνος, της φόρτωσαν σχέσεις κρυφές με ανυπαρκτά πρόσωπα, της βγάλανε ότι έκανε «διπλή ζωή», κουνέλιανε να την παρουσιάσουν σαν σύγχρονη Μεσολάβια. Όσπου αποκαλύφθηκε πως τη σκότωσε κάποιος που ούτε τον ήξερε, ούτε την ήξερε.

— Κι' ανησυχεις, ασφαλώς, μη συμβή και σ' έσένα το ίδιο...
— Λογικό είναι, νομίζω, ν' ανησυχώ. Είναι πάντα δυσάρεστο να σου φορτώνουν πράγματα που δεν έκανες.

— Και πού θα ήθελες ίσως να τάχης κάνει...

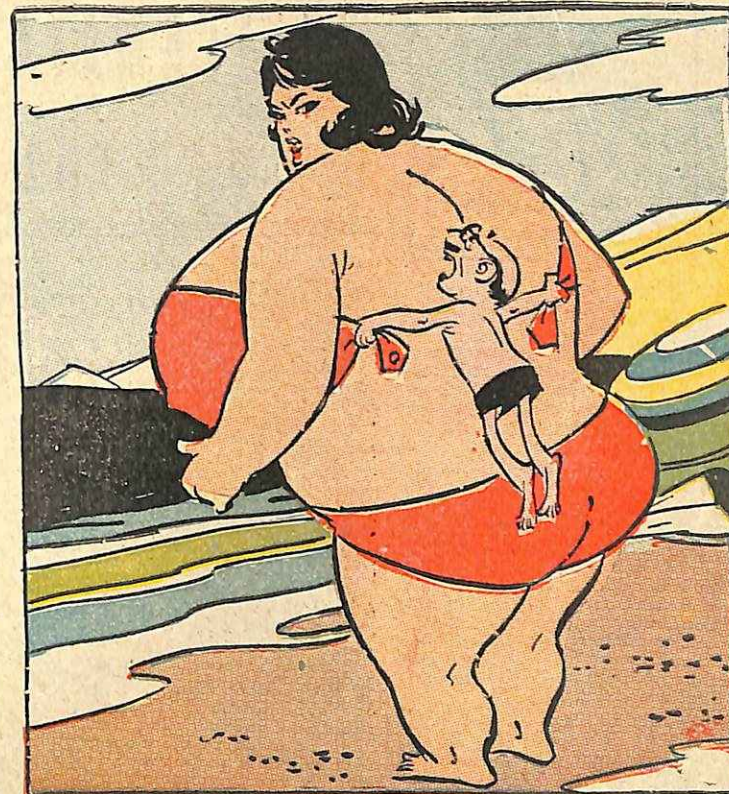
— Την είδε ν' αγριεύει και πρόσθεσε: — Σου εύχομαστε, πάντως, να μη δολοφονηθείς, ώστε να μη συμβή τίποτε απ' αυτά τα δυσάρεστα.

— Εύχαριστώ, είπε εκείνη. Θεώρησα χρέος μου να προσθέσω:

— Η, τουλάχιστον, αν δολοφονηθείς, ν' ανακαλύψουν άμεσα το δολοφόνο σου.

— Εύχασιστώ, ξανάπε, σε τόσο ψυχρότερο.

ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

ΤΟ ΜΠΙΚΙΝΙ ΤΗΣ ΧΟΝΤΡΗΣ

Ζαχαρία: Γυναίκα, μ'ας γέλασαν. Τό σουτιέν δεν κλείνει.

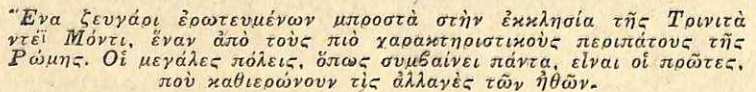
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ	» 15
Εκείνα, που σκοτώνουν τη ζωτικότητα και τους ένθουςισμούς της δημιουργίας στους νέους.	
ΒΙΕΤΝΑΜ: ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΚΟΥΒΑ	» 16
Η νευραλγικότερη περιοχή.	
Η Α' ΉΛΑ ΚΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	» 32
Η «Βουλγικλάκη της Τουρκίας» θα παίξει σ' ελληνικές ταινίες.	
ΝΕΛΛΗ ΠΑΠΑ	» 33
Τό μυστικό της μεταμορφώσεως.	
ΟΜΟΡΦΗ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΜΕ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΣΑΠΟΥΝΙ	» 35
Επτά πολύτιμες συμβουλές.	
Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ	» 36
Με εκχυλίσματα του ρινικού βλεννογόνου.	
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΓΝΟΥ	» 37
Όλα τ' παιδιά γεννιούνται πρόωρα.	
ΜΙΑ ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΚΟΥΚΛΑ, ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ΜΠΕ-ΜΠΕ	» 44
Η Μπριζίτ Μπαρντό πρέπει ν' αποφασίση να εμελάση.	
ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑ	» 48
Τό «κοφράν» θ' αντικαταστήσει τó δέσμα;	
ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ...	» 53
Να υποδεχθούν τούς τουρίστες και τούς παραθεριστάς.	
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ	» 56
Στρατηγικοί κανόνες για τούς δυό συζύγους.	
ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΤΡΕΜΟΥΝ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ	» 57
Τί θα κάμετε, αν σας επισκεφθή ένας διαρρήκτης;	
ΚΕΝΤΗΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ	» 63
Η νέα γραμμή «πρεσές - φουρά». — Χρωματιστά ταγιέρο. — Ένα μοντέλο: τρία φορέματα. — Τό νέο καπέλλο — φουλάρι κλπ.	
ΕΚΡΥΒΕ ΑΠΟ ΕΡΣΤΑ ΤΗ ΦΟΒΕΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ!	» 80
Τό άποτρόπαιο εγκλημα του νεαρού Ίταλντο Ίερίζιο Σιντερία.	

- Τί βάσανο, Θεέ μου, τί βάσανο!
Ἡ κοπέλλα πού βρίσκεται μπροστά μου χτυπάει νευρικά τ' ακουμπά της στὸ πατώμα. Είναι δεκαεννιά χρόνια καὶ προσποιεῖται ὅτι εἶναι πλούσια. Στὴν πραγματικότητα κάνει σκληρὲς οικονομίες, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἑαυτό της ἐνὰ κομμάτι γύστημο κι' ἐνὰ ἄλλο χτένισμα, πού σημαίνει συχνὲς πορεύσεις στὸ κοιμητήριον. Λεύεται πρόβαλα μὰ αὐτὸ τὸ όνομα τὸ ἀπαράφηκε ἀπὸ περσίαι, ἀπὸ τότε δηλαδή πού ἀνακάλυψε πὼς θάταν λόβυ ἱλ.

Είναι μία μεγάλη πόλη ή Ρώμη έχει δομικά εξακομωρία κατοίκους, εκατάσσεις χιλιάδες αυτόκοι νηα, περισσότερες από δυο χιλιάδες εκκλησίες. Μία πόλη άρχαία κα μοντέρνα, καθολική και διεθφορική, άσπορία και νοητική, γεμίστη από χίλιες αντίθεσεις. Είναι καθρέφτης όλόκληρης της 'Ιταλίας και γι' αυτό μία έσονα για τόν έρωτα στη Ρώμη ίσοδυναμεί με τόν έρωτα στην Ελλάδα.

Οι 'Ιταλοί είναι αισθηματίες, είναι παθητικοί, είναι οι νηγιστοί άντι-πρόσωποι του «λάτιν λόβερ». Ξέρουν να κάνουν ευγενικές χειρονομίες, να λένε χαριτωμένες φράσεις, να δημιουργούν ρωμαντική ατμόσφαιρα, να έπινουν φάρια κομπλιμέντα. Οι 'Ιταλίδες είναι αισθηματικές, γληφιές, γλυκειές, γεμάτες με ακόντιο. Ξέρουν να συγχωρούν, να δέχονται με υπομονή, να κοιλάκεται τον άντρα που τους δίνουν το θουμπίστο ανάσπασημά. Άλλο είναι πραγματικά ένας άντρας. Άλλο είναι η πρότυπη ηλικία τους ο άντρας διαπαιδαγωγμένος στην κυρίαρχια, στην άνωτάτα στην

καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲ ὅτι προσεχόμενοι
κατακτείνῃ τὴν γυναῖκα, τοὶ τοιοῦτοι
ἀρσενεῖ, δὲν εἶναι ἄνθρωποι. Μιὰ τὴν
ἐνὶ ἀνδρὶ κατακτείνῃ εἶναι γι' αὐτὸν τὸ
ῥημα τῆς καὶ ὅτι δὲν τὴν ἐπιβίω-
σιν, γίνεται γέλοιος. Πιστεύουν ὅτι
ἐκὼς πῶς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπι-
πορεύονται γάμο, χωρὶς νὰ κρατοῦν
τὴν ὑπόθεσιν τους, γιὰτὶ ὁ γάμος
εἶναι ἕνα δρόμος χωρὶς διέκοψιν
καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προηπά-
σουν νὰ φθάσουν σ' αὐτὸν, ὅσοι τὸ

Μία κοπέλλα που δε θέλει να
θεωρηθεί ελαφρή, δεν πρέπει να ε-
ρωτεύεται συχνά, δεν πρέπει να ε-
χρη πολλά φλέρνει δεν πρέπει να δώ-
ση αιτίες δε φλαρises, μα πρέπει
να είναι πάντα χαριτωμένη, κομψή,
έλκυστική, γιατί διαφορετικά οι άν-
τρες δεν την κυττάζουν και δεν την
παντρεύονται.

Μα ποιά είναι αυτή η καινούργια
παρανοματικότητα; Πώς είναι σήμερα

«Άλλωστε δεν πρέπει να υψώ κά-
νενόποισι. Ας μὴν ξεχνάμε πως
όλες αὐτές οἱ παραδόσεις καὶ οἱ
πεποιθήσεις ἔχουν τὴν οὐκὰ τους σὲ
μὴ κοινωνία ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος
ἦταν ὁ ἀπώτερος ἀφέντης, πού χά-
ριζε μὲ τὸ γύφο τὴν οἰκονομική
σιγουρία καὶ τὴν κοινωνική ἐπὶ ἐλπίδα

παιδιά που δε σ' αφήνουν...
 χία, ό σύζυγός σου είναι κουρα-
 σμένος και νευρικός και δε γυρίζει
 καν να σέ κυττάξει... "Όχι, όχι!
 "Εγώ θέλω να ζήσω, θέλω να δώ
 θρώ κόσμο, θέλω να γνωρίσω άν-
 θρώπους, να διασκεδάσω όσο είμαι
 νέα." "Υστερα, όταν θάχω κουρασθή

— Πρέπει να συζητήσουμε ακόμη για την αγνότητα: λέει θυμωμένη η Μαρία Τερέζα, μία σπουδαία δεκακοχθών. Κατά τη γνώμη μου είναι άναφολο να ξεκαλουνάμε να μάς άπασχολήτ το πρόβλημα: «Πρέπει ή δέν πρέπει μία κοπέλλα να φτάνη άγνή στο γάμο;» Είναι άλότελλα άναφολο, γιατί αυτό τό πρόβλημα έχει κι όλας λυθή. Οι περισσότερες κοπέλλες, σήμερα, δταν παντρεύονται, έχουν γνωρίσει

νά γνωρίσουν τὸν ἑρῶτα, δὲν σκέπτονται μόνο τὸ γάμο κ' ἔχουν ἀποκηθεῖται μὴ καινούργια ἀποτέλειψη. Οἱ νέοι ἐπιθυμοῦν πᾶν ἀπ' ὅλα νὰ δημιουργήσουν καριέρα, ν' ἀποκτήσουν χρήματα, νὰ ἱκανοποιήσουν τὴς φιλοδοξίες τους καὶ μὴ μιστοῦσά τ' αὐτές τὴς σκέψεις ἡ ἐθνικὴ τάση τους γιὰ ρωμантиκὲς περιπέτειες ἔχει σημαντικὰ περιορίσθῃ. Οἱ ἐρωτικὲς σχέσεις γίνονται πρὸ αὐθόρμητες, πρὸ εὐκόλες, λιγώτερο δραματικές, ἀλλὰ καὶ πρὸ σύνοπτες, πρὸ ἐγγύστες, πρὸ ἀφαιρημένες καὶ λιγώτερο βαθεῖς. Ὁ ἀισθησιασμός ἔχει παραμεριστεῖ. Οἱ νεῶροι τὰλοῦν δὲν ἀποκαταστήθουν νὰ βρῶν πάλιν καὶ καὶ ποικιλοτρόπως φανερὰ τὴν ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν τους. Οἱ μοντέρνε ἀισθηματικὲς φράσεις εἶναι ἀπλές, σύνοπτες, λαϊκωνικές: «Εἶσαι συμπαιχνίδι», «Μου ἀρέσεις», «Μαζί σου νοιάζω καλῶς». Ἡ κοπέλα πού «κάνει τὸ μεγάλο σφάλμα» δὲ δημιουργεῖ δράματα, γιατί οἱ μοντέρνε ἰδέες τῆς τῆς ἐμπόδιζον σ' αὐτό. Ἀντιμετωπίζει, λοιπόν, τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔρχεται σίγουρη πῶς, στὸ κάτω-κάτω, αὐτὸ πᾶν τῆς συνέβη δὲν εἶναι καὶ τόσο φοβερό. Ὑστερα ἀπὸ μὴ νύχτα, πᾶν περνεῖ μαζί μ' ἐνα νέο, δὲν ὑποφέρει ἀπὸ τύψεις ἡ ἀπὸ φόβους γιὰ τὰ ἐπακολουθῶντα. Ἐκνεύρεται μονάχα γιὰ τὰ κου-

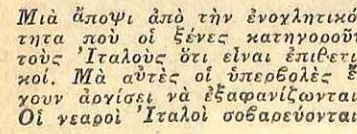
2. Ένα άλλο η μίρατζα μαρτυρο-
ελευνένια τον πολύ συγκινη-
μένο φίλο της, ρωτώντας τον:
«Μά, τί κανείς Τζιάνι; Γιατί δεν ά-
ποφασίζεις ποτέ; Μά που βρίσκεται,
έπί τέλους, όλος ο ανδρικός σου;»
3. Ένα τρίτο τραγουδι ο Ρέμο
Τζεράνι λέκεται μία κοπέλα να
μή δυηνηθή στις φίλες της ότι τη
φιλήσεν, γιατί εκείνες θα νομίσουν
πως είναι έρωτευμένος μαζί της,
πράγμα που θα τού κατέστρεφε ά-
νεπαρμόρβητα την ύληψη του.
Και σ' ένα τέταρτο τραγουδι, ο

«Ὅπως είναι εὐνόητο, ὅλ' αὐτὰ τὰ ἀνάμεσα ζευγάρια, πού ζοῦν μαζὶ ὡς ἐν ἑνὶ, νὰ εἶναι παντρεμένα, αὐτὴς ἡ ἀμართολὴς ἐνώσις, δὲν προκαλοῦν πιά τὸ σκάνδαλο, πού θὰ προαλοῦσαν ἄλλοτε. Ὁ κόσμος ἔγινε ὅλ' ἐπιεικής, κι' ἀκόμη κι' ἔνας ἰσχυρὸς ῥομάνος, ὁ πᾶτερ Ροτόντι, ἐπέφερε σὲ μίαν ἀνυπάντη — συζύγον, τὴ Σοφία Λόρεν, νὰ βαφτίσῃ τὴν ἀνηψιά της.

Μά σε ώρισμένους κοινωνικούς κύκλους (π.χ. στον κόσμο του κινηματογράφου, της αριστοκρατίας, της πλούσιας αστικής τάξεως και των διασπορευμένων) οι κατέλαες αρχίζουν ν' άνησχυουν, επειδή οι άντρες έ- φφον γίνει άδιόφοροι, ανόρεκτοι, ά- φηρημένοι, άνίκανοι ν' άγαπήσουν. ενώ οι άντρες κατηγορούν τις κο- πές πώς παίρνουν πρωτοβουλίες

και γι' αυτό η Ροζαλία (Η "λα-
 οπας προτιμάει να τη λέμε) έχει
 πολλές μερικές φορές της φαίνεται
 ότι η σ' ένα κόσμο, που δεν υ-
 πάρχει. Γιατί στην "Ιταλία συνυπάρ-
 χουν στην πραγματικότητα δύο κό-
 σμοι διαφορετικοί: "Ο κόσμος των
 πραγμάτων, που λέγονται και ο κό-
 σμος των πραγμάτων, που γίνονται.
 Η μοναδική σύνδεση ανάμεσα σ'
 αυτούς τους δύο κόσμους είναι η
 υποκρισία. Έτσι συμβαίνει να συμ-
 φωνούν ολοί μας στο διαβήνιο (που
 δεν εκδίδεται στην "Ιταλία) θ' απο-

Ἡ ἀπιστία τῆς συζύγου θεωρεῖται ἀπαράδεκτη, μὰ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀσίκτους γάμους εἶναι μόνοι «συνηταίρισμοι» καὶ καθένas ἀπὸ τοὺς συζύγους ζητῇ τὴ δική του ζωὴ καὶ σὲ πολλὰς ἄλλας περιπτώσεις οἱ συζύγοι παραδίδουν μὴ ἀπιστία ἀπὸ μέρους τῆς γυναίκας, γιὰ νὰ

μπορούν να κάνουν ανενόχλητα κι' αυτοί τα ίδια. Υποτίθεται ότι ανάμεσα σε δυο αρραβωνιασμένους δεν πρέπει να υπάρχουν ολοκληρωμένες σχέσεις, πριν από το γάμο. Μα οι αρραβωνιασμένοι απολαμβάνουν τη μεγαλύτερη ελευθερία, περνούν μαζί ολόκληρες μέρες, πηγαίνουν να περουν τον κούρκ εντ' ή τις διακοπές τους και κανείς δεν πιγναινε να ελέγξει τί κάνουν και τί δεν κάνουν. Όλοι παραδέχονται πως μια ανύπαντρη μητέρα είναι μια δυστυχισμένη αμαρτωλή, που καταστρεψε τη ζωή της και τη ζωή του παιδιού της. Μα αν αυτή η ανύπαντρη μητέρα είναι χαριτωμένη και διάσημη, όπως η τραγουδίστρια Μίνα ή η ηθοποιός Κάρλα Γκραβίνα και, ιδιαίτερα, αν δείχνει πως μετανοώσε κι' αν λέει πως παραούρηθηκε από τον έρωτα, ύστερ' από ένα σύστημα σκανδαλώδους καταλήγοντας να τη συγχωρήσουν και να συνηθισθούν από το θάρρος της και τις φωτογραφίες του παιδιού της.

Οι αὐτά, που είπαμε, βέβαια, άσφουρν τις μεγάλες πόλεις — άπως αναφέρουμε πιο πάνω στις έπαρχίες και στα χωριά η κατάσταση είναι άκριβος, οι μεγάλες πόλεις, που άνοιγουν το δρόμο στις άλλες γέες και στις εξελίξεις των ήρώων. Σε μια μεγάλη πόλη, όπως η Ρώμη (μα όχι μόνο σ' αυτήν), οι νέοι έχουν κατακτήσει μια ελευθερία κινήσεων, μια ανεξαρτησία, που κάνει άδύνατο κάθε έλεγχο. Μένουν έξω από το σπίτι ολόκληρα άπογεύματα, βγαίνουν τα βράδια, πηγαίνουν σε κυριακάτικες εκδρομές, φεύγουν για ταξίδια. Για να κρατήσουν τα προσηύματα με τους γονείς τους έπινουν πάντα κάποιο μικρό μυστικό: «Πηγαίνω σε μια φίλη μου να μελέτησω», «Θα πάω στη θάλασσα μ' όλη τη συντροφιά», «Αυτό το ταξίδι οργανώνεται από το Πανεπιστήμιο», «Με κάλεσε η Μαρίνα να περάσω το Σάββατο», «Μα γιατί θυμώνεις; Δε χάθηκε ο κόσμος αν γύρισα στις τρεις. Πήγαμε στον κινηματογράφο και είδαμε το «Άλρενς της Αραβίας», που κρατάει τέσσερις ώρες, ύστερα χορεύουμε για μισή ώρα, κάπνισαν συλλογισμούς στα σπίτια τους τους άλλους».

Οι γονείς προσποιούνται πως τους πιστεύουν, έπειθ' έχουν κι' αυτοί τα δικά τους προβλήματα και άποφύγουν ν' αντιμετωπίσουν κι' άλλα κι' έπειθ' φοβούνται πως θ' άνακαλύψουν μια άλήθεια πολύ δυσάρεστη. Πολλές φορές, προσπαθούν να φέρουν αντίρρησης, να άπαγορεύσουν κάτι, μα από τέλος καταλήγουν πάντα να ύποχωρήσουν στη θέληση των νέων και παρηγοριούνται κάνοντας τη σκέψη ότι, κατά βάθος, μπορούν να έχουν έμπιστοσύνη στην Άννα Μαρία και ότι, από την άλλη πλευρά, ο Λορέντο είναι ένα παιδί σοβαρό και μετρημένο. Καταλήγουν στο συμπέρασμα πως όλοι οι νέοι σήμερα είναι όμοιοι και προσπαθούν να κρίνουν πως εκείνοι οι δυο δὲθ' άνακάνον πραγματικά «τίποτα κακό» και ότι, κατά παντρευτούν γρήγορα για να τους άπαλλάξουν από την ελάνη.

Οι έφημερίδες, προσπαθώντας να βρουν μια δύσκολη ισορροπία ανάμεσα στο σεβασμό της παραδόσεως και στην ανάγκη ν' άποδώσουν την πραγματικότητα, αναγκάζονται να έγκαινιάσουν μια διώλεκτο στην όποια οι λέξεις παραμορφώνονται, αλλοιώνονται και παίρνουν διαφορετική σημασία. Έτσι, όταν γράφουν πως δυο άτομα «είναι αρραβωνιασμένα» σημαίνει σχεδόν πάντοτε ότι τὲ συζούν. Όταν γράφουν «πληρώνουν τη διάλυση του προηγούμενου γάμου» σημαίνει και πάλι ότι συζούν και ότι είναι είτε ο ένας είτε και οι δυο παντρεμένοι. Όταν ένας παντρεμένος άντρας έχη «μια πολύ ζωηρή συμπάθεια», «ένα φίλερ», ή μια «καλή φίλη» με μια γυναίκα, που δεν είναι η σύζυγός του, σημαίνει ότι έχει μια φίλη κ.ο.κ.

Όπως, λοιπόν, και σε πολλούς άλλους τομείς, έτσι και στον έρωτα, οι παλιές παραδόσεις δεν άνταποκρίνονται ή νέα πραγματικότητα. Ακόμα και η νέα άλήθεια κρύβεται κάτω από την ύποκριση. Πρόκειται για μια περίοδο μεταδοτική, μια κρίση εξέλιξης, μια άναστασία άναπτύξας. Κάποια μέρα, άργά ή γρήγορα, θα βρεθ' μια καινούργια ισορροπία.

ΛΙΕΤΑ ΤΟΡΝΑΜΠΟΥΟΝΙ
ΤΕΛΟΣ

Η ΚΟΜΟΔΙΟΥΛΑ ΜΑΣ

Δυο έξυπνα πουλιά

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΤΕΡΥ ΖΕΛΙΦΑΝ: Θεατρώνης και παραγωγός, 35 χρόνων, ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Ίδιωτική γραμματέας του, 30 χρόνων, ΛΙΝΤΑ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Άδελφή της, Ζωγράφος, 25 χρόνων. Έξαιρετική κάλλοη. Ο ΘΥΡΩΡΟΣ.

(Ή ύπνθεσι στο Λονδίνο).

ΣΚΗΝΗ 1η

(Στο γραφείο του Τέρυ Ζελίφαν). ΤΕΡΥ (μπαίνοντας): Το γραφείο μου μυρίζει άρωμα. (Οσφραίνεται): Ποιά ήταν εδώ, μίς Μπλάκενέυ; ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Ή Τζανέτ Μέλφορντ.

ΤΕΡΥ: Πάλι; ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: (με στερεότυπο άναστεναγμό): Της έπα πως θ' άργούσατε πολύ. Ωστόσο έπνευε να περιμένη. Έπειτα όμως άπό μιση ώρα άπογοητευμένη κι' έφυγε. ΤΕΡΥ: (κωττάζοντας το ρολόι του): Δεν υπάρχει φόδος, τούλάχιστον για σήμερα, να μ' ένοχάσει. Τὲ άπόγευμα παίρνω μέρος στην επιθεώρηση του «Φριδλίντ» και το βράδυ κάνει νούμερα σε άλλα δυο νυχτερινά κέντρα... Έτσι είμαι ήσυχος.

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ (χαμογελάστας): Ή μίς Μέλφορντ ήταν ή πιο έπιμονή απ' όλες τις προηγούμενες. ΤΕΡΥ: Έλπιζει κι' αυτή να προβληθ' στην κοσμική στήλη των έφημερίδων. (Μιμείται): «Προδόγγαλη ήθοποιός του θεάτρου παντρεύεται διάσημο παραγωγό». Έρχονται στιγμές, που θα προτιμούσα να είχα άλλο έπάγγελμα. Τί λέτε, μίς Μπλάκενέυ; Όλοι οι θεατρώνες και οι παραγωγοί ταινιών δεν υποφέρουν απ' αυτό το κυνήγι των γυναικών;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Άσφαλώς. Άλλά έσείς άποτέλεστε έξαιρεσι, κύριε Τέρυ. Έίστε νέος, ώραίος, πλούσιος και διαθέτετε μέσα και προσωπικότητα... Όλα αυτά, μαζί με την έπιρροή σας στο θέατρο και στον κινηματογράφο ρίχνουν στα πάδια σας τις γυναίκες, όπως συμβαίνει με την Τζανέτ Μέλφορντ.

ΤΕΡΥ: Φταίω κι' εγώ... Δεν έπρεπε να την καλέσω σε δείπνο. Πήραν τα μυαλά της άερα... Τη λυπόμουν, βλέπεις... να όμως τώρα που έγινε η σκιά μου... Έλπιζει κι' αυτή, φαίνεται, να γίνει κυρία Ζελίφαν.

ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Θέλετε μήπως ν' άπαλλαγίτε και από αυτήν, κύριε Τέρυ;

ΤΕΡΥ: Μάλιστα. Γι' αυτό να βάλης σ' ένέργεια το γνωστό σχέδιο της άπαγκιστρώσεως. (Κάθεται στο γραφείο και γράφει σ' ένα έπισκεπτήριο του. Κατόπιν διαβάζει): «Άγαπημένη μου Μπέτυ... Είς άνάμνησιν των υπερόχων άρών, που περάσαμε μαζί το τελευταίο βράδυ και όλων εκείνων, που θάρσθουν... Ο άφοσιωμένος σου Τέρυ». (Δίνει το γραμμένο έπισκεπτήριο στη γραμματέα του). Τώρα έξερете τί θα κάνετε, μίς Μπλάκενέυ;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Μάλιστα, κύριε Τέρυ. (Χαμόγελο).

ΣΚΗΝΗ 2η

(Στο διαμέρισμα της μίς Μπλάκενέυ. Ή σοβαρή γραμματέας του Τέρυ Ζελίφαν κουκουμπουλεύει με την άδελφή της τον προετοιμαμένο της).

ΛΙΝΤΑ (συνεχίζει κουβέντα): Σωστός δὲν Ζουάν, λοιπόν, ο προετοιμαμένος σου;... Πως δὲν έπρεσε κι' εσύ στα δίχτυα του;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Τὲ προσόν μου, Λίντα, είναι ή σοβαρότητα και ή έχεμυθία... Διαφορετικά δὲν θα

μπορούσα να κρατήσω τη θέση μου κοντά του.

ΛΙΝΤΑ: Και ποιά είν' αυτό το πρωτότυπο σχέδιο, με το όποιο τίς ξεφορτώνεται;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Στερεότυπο. Έπισκέπτομαι το άνθρωπάριο της γυνίας και παραγγέλνω ένα μπουκέτο λουλούδια. Τα λουλούδια αυτά, μαζί με το έπισκεπτήριο του Τέρυ, τα στέλνω στη διεύθυνση της γυναικάς που θέλει να ξεφορτωθ'.

ΛΙΝΤΑ: Δεν βλέπω τίποτα το πρωτότυπο σ' αυτό!

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Τώρα θα δεις. Την τελευταία φορά τα λουλούδια ήταν για την μίς Ντύμπυ Έβανς και ή κάρτα που συνόδευε το μπουκέτο άρχισε: «Στην άγαπημένη μου Παμέλα». (Ή Λίντα γελά). Μ' ένα άλλο μπουκέτο, που έστειλα στην μίς Νάνσυ Στάιχοντ ή κάρτα του Τέρυ που το συνόδευε έγραφε: «Στην άγαπημένη μου Ίριδα...» Δηλαδή σωστός κεραυνός.

ΛΙΝΤΑ: Τὲν Σατανά! Και παίρνεις κι' εσύ μέρος σ' αυτή τη βρωμιά άπάτης;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Δυστυχώς. Μια ιδιαιτέρη γραμματέας, άδελφούλη ήθοποιός του θεάτρου παντρεύεται διάσημο παραγωγό».

ΛΙΝΤΑ (σκεπτική): Δίκιο έχεις.

ΣΚΗΝΗ 3η

(Μετά δυο βδομάδες. Πάρτυ στο πολυτελές διαμέρισμα του θεατρικού συγγραφέως Μόμπυ Όρντοαίν. Ο Τέρυ βγαίνει στη βεράντα να πάρη άέρα κι' εκεί συναντά μια άγνωστη). ΤΕΡΥ (τολμυρά): Γιατί έτσι σκεφτική, μίς;

Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Σκεπτική; Ίσως... έπειθ' δὲν μ' άρέσουν τα πάρτυ. Άλλά βλέπετε... ο άδελφός μου. Άτός μ' έπεισε και ήρθα.

ΤΕΡΥ: Και δὲν περνάτε καλά; Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Μάλλον όχι. Τους ανθρώπους, που συχνάζουν στα πάρτυ, τους έρίσκω κάπως... άδίστους.

ΤΕΡΥ (μ' ένδιαφέρον): Συμφωνώ μαζί σας. Έπιδιώκουν γνωριμίες... και... (Κωττάει κάτω στο πάγκο).

Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Βρίσκω κάτι το έκτακτο στη νύχτα του πάρκου. Κάτι που θα μπορούσα μ' έπιτυχία να το μεταφέρω στο τελάρο μου.

ΤΕΡΥ: Ζωγραφίζετε, λοιπόν; Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Προσπαθώ να γίνω μια καλή ζωγράφος. Ζωγραφίζετε κι' έσείς;

ΤΕΡΥ (κατάπληκτος): Όχι. Μα δὲν με έξερете, λοιπόν;

Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Είναι άπαραίτητο. ΤΕΡΥ (μουδιασμένα): Δεν με έξερете, έ;

Η ΑΓΝΩΣΤΗ (γελαστά): Πάντως δὲν είστε ο Μάρλον Μπράντο;

ΤΕΡΥ (μ' άνακούφισι): Δεν με έξερете. (Τονίζοντας): Είμαι ο Τέρυ Ζελίφαν.

Η ΑΓΝΩΣΤΗ: Κι' εγώ ή Λίντα. ΤΕΡΥ: Μόνο Λίντα; Η ΑΓΝΩΣΤΗ (χαριτωμένα): Πρός το παρόν, λοιπόν; Κι' έσείς μετανοήσατε που ήρθατε;

ΤΕΡΥ (μ' ένθουσιασμό): Καθόλου. (Άργά). Ίσως να ύποπτεύετε την αϊτία;

ΛΙΝΤΑ: Δεν σας καταλαβαίνω... ΤΕΡΥ: Κάνουμε μια βόλτα στο πάρκο;

ΛΙΝΤΑ: Ευχαρίστως.

ΣΚΗΝΗ 4η

(Έπειτα από μια βδομάδα, και από τρία-τέσσερα ραντεβού του Τέρυ με την Λίντα).

ΤΕΡΥ (στο άκουστικό): Λίντα, έδώ Τέρυ. Έχω δυο εισιτήρια για την άποψινή πρεμιέρα της επιθεώρησης «Ρέζεντ». Σε πειράζει νάρθεις;

ΛΙΝΤΑ (άπό την άλλη άκρη του σύρματος): Δεν ξέρω... Δεν είμαι βέβαιη αν θα είμαι έλευθερη άπνευ. Μπορώ άργά το άπόγευμα να σας δώσω την άριστική άπάντηση;

ΤΕΡΥ: Βεβαίως.

ΣΚΗΝΗ 5η

(Τὲ ἴδιο άπόγευμα. Στο γραφείο του Τέρυ).

ΤΕΡΥ (μπαίνοντας καθυστερημένος. Στη γραμματέα του με κομμένη την άναπνι): Τηλεφώνησε; Δηλαδή ή Λίντα;

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: (με τὲν τυπικό της άναστεναγμό): Ναι, τηλεφώνησε.

ΤΕΡΥ (άνυπόμονος): Τί είπες; ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Μην άνυσυχήτε. Δεν πρόκειται να σας έννοχλήσει... τούλάχιστον γι' άπόψε.

ΤΕΡΥ (πέφτοντας στην πολυθρόνα του): Διάβολε!

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Θέλετε μήπως να βάλω σ' ένέργεια αύριο το σχέδιο;

ΤΕΡΥ (θυμωμένα): Τὲ σχέδιο; Μην είστε άνόητη! Αυτή δὲν με πέτυχε. Εγώ την πέτυχα. Κι' είμαι έρωτευμένος μαζί της!

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: (μ' έκπληξι): Σοβαρώς, κύριε Τέρυ;

ΤΕΡΥ: Σοβαράτα.

ΣΚΗΝΗ 6η

(Τὲ ἴδιο βράδυ στην είσοδο του μεγάρου της κατοικίας του Τέρυ Ζελίφαν).

Ο ΘΥΡΩΡΟΣ (στον Τέρυ, που προχωρεί στην είσοδο κακόςέφος): Κύριε Ζελίφαν. Λίγο πριν ήρθε μια νεαρή κυρία και άφησε αυτό για σας. (Του δίνει ένα δεματάκι. Ο Τέρυ το άνοίγει και βλέπει έναν άναπτήρα). Θυμήθηκε, που της είπε ότι έχασα τον άναπτήρα μου! (Διαβάζει τη μικρή άποψη κάρτα που συνοδεύει το μικρό δώρο): «Άγαπημένη μου Ρόνυ... Είς άνάμνησιν της έξαιρετικής βραδιάς, που περάσαμε μαζί κι' εκείνων που θα περάσουμε... Η λατρευτή σου Λίντα...» (Με σβυσμένο χαμόγελο). Ρόνυ... Προδοσία! Θεία δίκη!

ΣΚΗΝΗ 7η

(Στο γραφείο του Τέρυ, την άλλη μέρα).

ΤΕΡΥ (στη γραμματέα του βαρυσήμαντα): Μίς, Μπλάκενέυ!

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Ναι, κύριε;

ΤΕΡΥ: Έκανα πρόταση γάμου. ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Έγγραφή;

ΤΕΡΥ: Άκριβώς. Αυτό σημαίνει ότι αυτή τη φορά άγκιστρώθηκα για καλά.

ΜΙΣ ΜΠΛΑΚΕΝΕ-Υ: Ήταν καιρός. Τὲ έξυπνο πουλί άπό τη μύτη πιάνεται!...

ΤΕΡΥ: Άκριβώς. Τὲ λυπηρό, όμως, είναι ότι ή ύποψία σύζυγός μου θα είναι και γραμματέας μου. (Έντονα). Άπολύστε! Για να μάθετε να μη μοιραστείτε τα κόλπα μου στην... άδελφή σας! Τέρας που είστε κι' οι δυο σας!...

(Αύλα ία)

ANTONY ΠΟΥΛ

Φυτώρια ΤΕΧΝΗΣ

Ένα άπόγευμα στη σχολή ρυθμικής της κ. ΜΑΤΤΕ-Υ ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟΧΟΣ: Πως να πειθαρχήτε τις κινήσεις σας

κίας 5—7 έτών. Τὲ δεύτερο για ήλικίας 8—10 έτών. Στὲ τρίτο φοιτούν κορίτσια που έρίσκονται στο στάδιο της εφηβείας, δηλαδή είναι 12—16 έτών. Όσο για τὲ τέταρτο περιλαμβάνει τις κοπέλλες που είναι 17 έτών και πάνω. Επί πλέον υπάρχει γαι γκρουπ, όπου διδάσκονται έγγαμες γυναίκες ή άλλες κυρίες που θέλουν ν' άποκτήσουν σιλουέτα και χάρι στις κινήσεις.

— Ποιοί άκριβώς είναι οι σκοποί της σχολής σας;

Την έρώτηση αυτή την δέχτηκε με φανερή ικανοποίηση ή κ. Ρουσσόπουλου, προφανώς γιατί της έδινε την εύκαιρία να μιλήσει, άπό κάποια άνωτερη σκοπία για την έπισημή της ρυθμικής, που είναι άγνωστη στους πολλούς, παρ' όλο που ή λέξη «ρυθμική» έγινε τελευταία της μόδας.

— Για να καταλάβετε τους σκοπούς της σχολής μας, μάς είπε ή κ. Ματτέυ, πρέπει να σας έξηγησω τὲς σκοπούς της ρυθμικής. Οι σκοποί αυτοί είναι πολλοί και ποικίλλουν ανάλογα με την ήλικία των μαθητριών.

Είχαμε πει στη Σχολή Ρυθμικής—Γυμναστικής και χορού της κ. Πολυζώνης Ματτέυ— Ρουσσόπουλου. Είναι ένα κομψό κτίριο διώροφο ή Σχολή αυτή. Περιλαμβάνει δυο μεγάλες αίθουσες άσκήσεως και διδασκαλίας του ισόγειου και στο ήμιυπόγειο, γραφεία, άποδυτήρια μαθητών και μαθητριών και άλλους άναγκαίους χώρους.

Η κ. Ματτέυ—Ρουσσόπουλου, μια μέσης ήλικίας γυναίκα, λεπτή κι' ευγενική, που είναι διευθύντρια κι' ιδιοκτήτρια της Σχολής, είχε έλαφρο διατομή προκειμένου να μάς έπιτρέψει την είσοδο στις αίθουσες διδασκαλίας.

— Ξέρете, άπαγορεύεται απ' τον κανονισμό ή είσοδος ξένων, την ώρα του μαθήματος. Οι μαθήτριες άφθάνονται συστολή και στενοχώρια. Κι' εγώ έχω πάντα ως άρχην να μη στενοχωρά κανένα.

— Νά που στενοχωρείτε εμάς... Ή άξία του μαθήματος της ρυθμικής συνίσταται στο εξής:

1) Τὲ βοηθάει να πεύαρχη στην κίνσή του.

— Μόνο κορίτσια φοιτούν στη σχολή σας; ήταν το πρώτο μας έρώτημα.

— Σχεδόν, ναι. Ή σχολή έχει άποκτήσει ειδικότητα στα γυναικεία σώματα.

— Μικρά ή μεγάλα κορίτσια; Και τα δυο. Έχουμε τέσσερα γκρουπ. Τὲ πρώτο για κορίτσια

νείται ο χορός.

— Καταλάβαμε τους σκοπούς της ρυθμικής για τα παιδιά. Στους μεγάλους, όμως, κ. Ματτέυ, ποιά όφελια προσφέρει;

— Εκτός απ' την υγεία και την άρτια κίνηση, ή ρυθμική έπιδιώκει, για τα μεγάλα κορίτσια ιδίως:

1) Την προετοιμασία του σώματος για τὲν προορισμό του, δηλαδή την τεκνοποίηση, και

2) Νά προσδώσει στο γυναικείο σώμα όχι μόνο δύναμη, αλλά και έλαφράδα, εύλυγισία, και χάρι, δηλαδή να άνταποκριθ' περισσότερο στην ψυχούσθησι της γυναικάς.

Εκτός αυτών με την συστηματική εκγύμναση της λέκάνης και των κάτω άκρων καταπολεμείται ή τάσι για παχυσαρκία της περιφέρειας, που δυστυχώς στη ράτσα μας άποτελεί τὲν καυμό των περισσότερων γυναικών.

—Μιλήσατε για ρυθμική. Για τὲν χορό τί έχετε να μάς πείτε; Δεν διδάσκατε χορόσ στη σχολή σας;

— Βέβαια. Πέρα από τὲ κλασσικό μπαλέτο, άπαιρείται για τὲν καριερίζόμενο θεατρικό χορό, διδάσκουμε και τὲν έκρατικό χορό, καθώς και τὲς έλληνικούς, που διατηρούν την άπτερεύτη δροσιά και την όμορφιά τους ως σήμερα. Άλλά (ή διευθύντρια της σχολής χαμογέλασε) περάστε στην αίθουσα να δ'ήτε και μόνος σας.

★

Περάσαμε. Καμμία δεκαπενταριά κορίτσια 12—15 χρόνων με μαγιό, έκτελούσαν διάφορους ρυθμικούς δημοτικούς σύμφωνα με τὲ τέμπε της μουσικής.

— Τούσα — και τού—σα και τού—σα—

Ένα νεαρό κορίτσι, που τὲ νομίσουμε στην άρχή 'για μαθήτρια, άλλ' άποδείχτηκε πως ήταν δασκάλα, έδινε τα παραγγέλματα, και οι μικρές τα έκτελούσαν με χάρι και ελαστικότητα.

— Τί σημαίνει αυτό το «τούσα — και τούσα»; τη ρωτήσαμε.

Πρόβλημα μάς έδωσε την άπάντησι:

— Τίποτα τὲ συγκεκριμένο. Δεν έχουν σημασία τα λόγια, αλλά ο ρυθμός.

— Ύστερα στρέφεται, στις μικρές μαθήτριες και παρατηρεί:

— Όχι διαρκώς τέταρτα στις κινήσεις. Κάνετε και όγδοα και δεύτερα.

—Ομολογώμε, πως δὲν καταλαβαίνουμε τίποτε από αυτά και περιορίζαστε να κωττάσουμε, πως πλάθονται τα λυγρά νείατα.

Δὲν είναι αυτό μικρή δουλειά.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δεν καταφέρνω να προφέρω λέξη γιατί η συγκίνησή με πνίγει...

ΚΑΘΟΜΑΙ στο μικρό σαλονάκι μου, βυθισμένη στο διάβασμα ενός βιβλίου. Όταν ξαφνικά το τηλέφωνο αρχίζει να χτυπάει στο μικρό χαλί. Σηκώνομαι άνοχητα και πηγαίνω να σηκώσω τ' ακουστικό:

— Έμπρός...

Για μία στιγμή από την άλλη άκρη της γραμμής δεν ακούγεται τίποτα, μα άμέσως ύστερα, ο ήχος που φτάνει στ' αυτιά μου δεν προέρχεται από μια φωνή. Είναι μια γλυκεία μουσική από δίσκο ή από μαγνητόφωνο. Μένω ακίνητη, με το ακουστικό κολλημένο στο αυτί, ακούγοντας, ενώ η καρδιά μου χτυπάει δυνατά με συγκίνηση:

«... Στο χωρισμό μ' αυτό το (βάλει)

θα είμαστε ενομένοι και στη Ψυχή σαν προσευχή κάθε ώρα θ' αντηχή...».

Οι τελευταίες νότες σβύνουν άπαλά στην άλλη άκρη της γραμμής, το ακουστικό κλείνει, η επικοινωνία διακόπτεται.

Δεν κατορθώνω να σκεφτώ τίποτα. Κάθομαι μηχανικά στο χαμηλό έσκαμπό, δίπλα στο τηλέφωνο, ενώ ένα όρμητικό κύμα από αναμνήσεις πλημμυρίζει τη σκέψη μου.

Νομίζω πως ξαναγυρίζω δέκα-δολόκληρα χρόνια πίσω, πως ξαναγίνομαι δεκαοχτώ χρόνων, πως ξαναζώ εκείνη τη βαρύνουσα στην εξαδέλφη μου της Λιλις.

Ο χορός είχε αρχίσει από πολλή ώρα, όταν ένας καινούργιος προσκαλεσμένος μπήκε στο σαλόνι. Ήταν ένας ψηλός νέος με σκούρα, φλογερά ματιά και μαύρα μαλλιά. Πήγε να χαιρετήσει τους δυο δαρδανισμένους και τους γονείς τους και ύστερα προχώρησε προς το μέρος μου σαν να υπήρχα μονάχα εγώ σ' ολόκληρη τη σάλα.

— Θα μου χαρίσετε τον επόμενο χορό; με ρώτησε χαμογελώντας. Κι' εγώ έβλεπα την καρδιά μου να χτυπά άτακτα, παράξενα.

ΤΟ ΒΑΛΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ

Εκείνη τη στιγμή άρχισε να γυρίζει στο πικ-άπ ένας καινούργιος δίσκος και χωρίς να το καταλάβω βρέθηκα να χορεύω στην αγκαλιά του.

Ήταν ένα δάος, ένα όμορφο δάος με γλυκεία μουσική και με θλιμμένα λόγια.

Τι παράξενα πονεμένο τραγούδι για μία όμορφη άρχη! Ψιθύρισε ο καβαλιέρους μου, σκυδοντας περισσότερο κοντά μου. Θέλω να πω πως έμεις άρχισα να γνωρίζουμε τότε τώρα κι' αυτό το τραγούδι μιλάει για χωρισμό...

Δεν του απάντησα και χαμήλωσα τα μάτια. Χορεύοντας, είχαμε φτάσει κοντά στη μπαλκονόπορτα. Εκείνος με τραβήξε έξω στη βεράντα και εξακολούθησε να χορεύουμε στο μισοσκόταδο. Τα λόγια του τραγουδιού εξακολουθούσαν να φτάνουν στ' αυτιά μας:

«... Στο χωρισμό μ' αυτό το (βάλει)

θα είμαστε ενομένοι και στη Ψυχή σαν προσευχή κάθε ώρα θ' αντηχή...».

Οι τελευταίες νότες έσβησαν και ο χορός τελείωσε. Για μερικές στιγμές μείναμε ο ένας αντίκρυ στον άλλο, μέσα στο μισοσκόταδο. Ύστερα εκείνος με ρώτησε:

— Πώς σε λένε;

— Τίνα, απάντησα σιγανά.

— Έμένα με λένε Θάνο. Είμαι μακρινός συγγενής του γαμπρού και σπουδάζω νομικά. Ήρθα χωρίς κέφι σ' αυτή τη γιορτή, άποφασισμένος να εύχηθώ και να φύγω. Μα μόλις μπήκα σε είδα κι' ένας δυνατός μαγνήτης... με τραβήξε κοντά σου. Θάθελες να μου πεις κάτι περισσότερο για σένα, Τίνα... Δεν μου φτάνει να ξέρω μονάχα τ' όνομά σου.

Ένα τραγούδι — Μιά Ιστορία

— Είμαι εξαδέλφη της νύφης, του απάντησα, προσπαθώντας να δώσω στη φωνή μου έναν τόνο ευθυμο και ξένοιαστο. Κι' εγώ, παρά λίγο να μην βρίσκουμαι σ' αυτή τη γιορτή, γιατί πρόκειται να φύγω για το εξωτερικό.

— Για το εξωτερικό; επανέλαβε εκείνος χλωμιάζοντας λίγο.

— Ναι, θα φύγω για την 'Ιταλία. Μια θεία μου, αδελφή της μητέρας μου, είναι παντρεμένη εκεί. Δεν έχει παιδιά και θα με πάρει κοντά της, για να σπουδάσω. Καθυστερήσα λίγες μέρες την αναχώρησή μου, για να είμαι εδώ στον άρραβώνα της Λιλις.

— Όποτε, εκείνο το τραγούδι δεν έλεγε ψέματα, ψιθύρισε εκείνος, ενώ έπαιρνε το χέρι μου και τσούγιζε στο δικό του. Ή συνάντησέ μας έτσι κιόλας ένας χωρισμός. Μα εγώ δε θα τρέβα αυτό, Τίνα...

Γιατί, τον ρώτησα, προσπαθώντας να πνίξω μέσα μου τους χτύπους της καρδιάς μου.

— Γιατί εσύ είσαι η κοπέλλα που λαχταρούσα να συναντήσω πάντα και τώρα, που σε συνάντησα, δεν θέλω να σε χάσω. Πες μου, βάθελος να συναντηθούμε πάλι, όσο θα μείνεις ακόμα στην 'Ελλάδα και ύστερα, όταν θα φύγεις, ν' αλληλογραφούμε; Έτσι, ίσως θα μπορούσαμε να νικήσουμε την απόσταση...

Τραβήξα το χέρι μου από το δικό του και τον κυτάξα σφοδρά.

— Όχι, του είπα αργά, όχι, δεν θέλω. Φεύγοντας από την 'Ελλάδα, ονειρεύομαι να δημιουργήσω μια ζωή, αλλοδαπή, καινούργια. Θα σπουδάσω σκηνοθέτης και θέλω να γίνω μια γυναίκα ανεξάρτητη, μοντέρνα. Γι' αυτό δεν θέλω ν' αίσω πίσω μου τίποτα, που να με δένει με το παρελθόν.

Εκείνος με κύτταξε θαθεία στα μάτια, απέραντα θλιμμένος.

Μπόρεσα, δεν ήξερα να κρατήσω στα χέρια μου αυτή την ευκαιρία και την άφισα να μου φύγει για πάντα.

Πόσες φορές, σ' αυτά τα δέκα χρόνια σκέφτηκα να γράψω στη Λιλή, να την ρωτήσω για εκείνον το μακρινό συγγενή του άντρα της, που είχε έρθει στη γιορτή του άρραβώνα τους. Μα δεν τόλμησα ποτέ. Ύστερα από τόσον καιρό, ο Θάνατος βάραν φυσικό νάχε παντρευτεί και, όπως δέχτηκε, θα με είχε λησμονήσει. Ήταν, λοιπόν, προτιμώτερο να κρατήσω μονάχα την ανάμνησή του.

Δέκα χρόνια μακριά από την πατρίδα. Ύστερα ο θάνατος της θείας μου, η ξαφνική νοσταλγία, ο γυρισμός...

Έφτασα στην 'Αθήνα πριν από μια δεκάετία για να συνεχίσω τη ζωή της γυναίκας με την πετυχημένη καριέρα και την άδεια αισθηματική ζωή. Και τώρα, ξαφνικά, αυτό το μυστηριώδες τηλεφώνημα, η μουσική από εκείνο το άξεχαστο τραγούδι...

Ένα ξαφνικό κοινούνημα με κάνει να τιναχτώ, κάνω να σηκώσω το ακουστικό του τηλεφώνου, μα ύστερα καταλαβαίνω πως είναι το κοινούνη της πόρτας.

Τρέχω ν' ανοίξω και... τον αναγνωρίζω άμέσως. Ναι, είναι εκείνος, ο Θάνατος! Τα μαύρα του μαλλιά έχουν κάμπουσες γκριζές τριχές στους κροτάφους, υπάρχουν μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια του, μα το βλέμμα του είναι το ίδιο τρυφερό και φλογερό, όπως εκείνο το μακρινό δράδυ.

— Τίνα... ψιθυρίζει, ενώ παίρνει το χέρι μου στο δικό του.

— Θάνο... λέω κι' εγώ σαστισμένη. Έσύ... τηλεφώνησες πριν από λίγο; Εκείνη η μουσική...

— Και βέβαια, ήμουν εγώ, μου

απάνταει γελώντας. Ήταν η προαγγελία της αφίξεώς μου. Ή Λιλή μου είχε πει πως ήρθε και μου έδωσε τη διεύθυνση και το τηλέφωνό σου. Σ' όλα αυτά τα χρόνια σε παρακολουθούσα από μακριά, ρωτούσα πάντα για σένα και μάθαινα με χαρά πως εξακολουθείς να μένεις ελεύθερη.

Σωπαίνει για μία στιγμή και με κυττάει θαθεία στα μάτια μ' ένα βλέμμα, που κάνει την καρδιά μου να χτυπά σαν μεθυσμένη.

— Γιατί, πρέπει να ξέρεις, Τίνα, συνεχίζει ύστερα, χαμογελώντας, ότι από εκείνο το δράδυ δεν έπαφα ποτέ να πιστεύω ότι έμεις οι δυο είμαστε φτιασμένοι ο ένας για τον άλλον.

Δεν κατορθώνω να προφέρω λέξη, γιατί η συγκίνησή με πνίγει, μα εκείνος φαίνεται πως κατορθώνει να διαβάσει τις σκέψεις μου στο βλέμμα μου, γιατί με τραβήξε στην αγκαλιά του και ζητάει να χερίλ μου.

Είμαι ένα αγκάλιασμα κι' ένα φιλι γερμάτο πάθος, που καθυστέρησε δέκα ολόκληρα χρόνια.

ΤΙΝΑ Μ—ΣΗ

★

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γι' ό ρ γ ο Σ τ.: Εύχαριστούμε. Ή Ιστορία σας, αν είναι ενδιαφέρουσα, θα δημοσιευθεί. Μαρίνο Μ. Μ.: Όχι δεν δημοσιεύει άλλες συνεργασίες, έκτος από το «τραγούδι». Στέλλα Παπ., Μαρίνα Α., Στέλιον, Κατερίνα: Θα δημοσιευθούν. Άρίστον ΕΕ—Ν.: Ή ύπθεσι πολύ κοινή και χωρίς πλοκή. Στείλτε κάτι άλλο.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΟΡΛΕΣΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟ
ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ή Τασούλα κι' ο Άνδρέας άποφασίζουν να παντρευτούν, αλλά οι άδελφές του νέου τόν φοβούνται πως θ' αυτοκτονήσει, αν τολμήσει να παντρευτεί πριν από αυτές. Ο Στέλιος Λόγγος, συγγενής προτείνει στην Τασούλα, σε περίπτωση που θα δεχόταν να γίνη γυναίκα του, να συνδεύση τον άρρωστο άδελφό της στην 'Αμερική, πληρώνοντας το εισιτήριο του και νοσήλεια για τρεις μήνες. Έτσι, όταν ο Άνδρέας της εξηγήσει ότι πρέπει ν' αναβάλουν για άργότερα τον γάμο τους, η Τασούλα παίρνει την άποφασί να είναι άγιος για να δώση εν λευκώ μια ολόκληρη περιουσία.

— Είναι έμπορος, μαμά, δεν το καταλαβαίνεις; φώναξε η κοπέλλα με άπογνωση. Δίνει μια προκαταβολή, περιμένει όμως να πάρη το έμπορεύμα για να εξοφλήση.

— Είσαι άδικη, είπε ήρεμα ο πατέρας. Μη τα βλέπεις μονόπλευρα τα πράγματα. Του έπες, ξέρει πολύ καλά, πως αγαπούσες άλλον. Τι το φανταζόταν λοιπόν, να δυσπιστή; Άν έπαρνε

— Λοιπόν; φώναξε ο Φώτης, προσπαθώντας ν' άκουστή γαστρή μενη ή φωνή του. Τα τελειώσαμε, Τασούλα;

— Τι έλεπες;

— Θέλει να γίνη επίσημος άρραβώνας...

— Γιατί επίσημος;

— Ν' αλλάξετε, τέλος πάντων, δακτυλίδια.

— Πώς σε δέχθηκε; διέκρινε ή μάνα.

— Στην άρχη μπουρκομένος. Μόλις όμως κατάλαβε γιατί πήγα, άστοχεσε ολόκληρος.

— Άς να την άγάπησ αλήθεια την κόρη μας;

— Γέλασε ο Κοιμιάς:

— Τι διάβολο; Έπιχειρήσει ζάγει, παίρνει την προίκα; Τι έρώτησε, γυναίκα! Την αγαπάει, λέει; Είναι έρωτοχτυπημένος μαζί της. Και γάμος πολύ, όταν του είπα πως πήρε την άπόφασή.

— Τι συμφωνία ζάντα; ρώτησε ή κοπέλλα άπότομα.

— Ν' άρραβωνιασθίτε, σε λίγες ήμέρες.

— Έπειτα;

— Έπειτα θα φύγη μαζί με τον Άλέξη για την 'Αμερική. Θα φροντίση άπότς για όλα, για τα γαστιά, για τα διαβατήρια, για όλα.

— Κι' έπειτα;

— Θα μείνη εκεί χρόνια-δυό-τρεις έβδομάδες, για τις διαξές του δουλειές και για να τακτοποιήση τόν Άλέξη.

— Θα τόν άφήση και χρήματα για τη θροαυτή;

— Άζου, τί έλεπες... Θ' άρίση χρήματα για δεκαπέντε ήμερών γαστιά.

— Δεκαπέντε ήμερών; Δεν φθάνουν.

ΣΚΟΤΩΣΕΣ την ψυχή μου

— Το ξέρει. Τα ύπόλοιπα όμως θα τα στείλη άμέσως μετά το γάμο. Την έπομένη.

— Λάγκωσε η Τασούλα τα χερίλ της.

— Δείχνει δυσπιστία, ψιθύρισε ή μάνα.

— Ο Φώτης έβαλε τις φωνές:

— Κι' εγώ θάδειχνα δυσπιστία. Δεν καταλαβαίνετε; Θάπρεπε να είναι άγιος για να δώση εν λευκώ μια ολόκληρη περιουσία.

— Είναι έμπορος, μαμά, δεν το καταλαβαίνεις; φώναξε η κοπέλλα με άπογνωση. Δίνει μια προκαταβολή, περιμένει όμως να πάρη το έμπορεύμα για να εξοφλήση.

— Είσαι άδικη, είπε ήρεμα ο πατέρας. Μη τα βλέπεις μονόπλευρα τα πράγματα. Του έπες, ξέρει πολύ καλά, πως αγαπούσες άλλον. Τι το φανταζόταν λοιπόν, να δυσπιστή; Άν έπαρνε

— Λοιπόν; φώναξε ο Φώτης, προσπαθώντας ν' άκουστή γαστρή μενη ή φωνή του. Τα τελειώσαμε, Τασούλα;

— Τι έλεπες;

— Θέλει να γίνη επίσημος άρραβώνας...

— Γιατί επίσημος;

— Ν' αλλάξετε, τέλος πάντων, δακτυλίδια.

— Πώς σε δέχθηκε; διέκρινε ή μάνα.

— Στην άρχη μπουρκομένος. Μόλις όμως κατάλαβε γιατί πήγα, άστοχεσε ολόκληρος.

— Άς να την άγάπησ αλήθεια την κόρη μας;

— Γέλασε ο Κοιμιάς:

— Τι διάβολο; Έπιχειρήσει ζάγει, παίρνει την προίκα; Τι έρώτησε, γυναίκα! Την αγαπάει, λέει; Είναι έρωτοχτυπημένος μαζί της. Και γάμος πολύ, όταν του είπα πως πήρε την άπόφασή.

— Τι συμφωνία ζάντα; ρώτησε ή κοπέλλα άπότομα.

— Ν' άρραβωνιασθίτε, σε λίγες ήμέρες.

— Έπειτα;

— Έπειτα θα φύγη μαζί με τον Άλέξη για την 'Αμερική. Θα φροντίση άπότς για όλα, για τα γαστιά, για τα διαβατήρια, για όλα.

— Κι' έπειτα;

— Θα μείνη εκεί χρόνια-δυό-τρεις έβδομάδες, για τις διαξές του δουλειές και για να τακτοποιήση τόν Άλέξη.

— Θα τόν άφήση και χρήματα για τη θροαυτή;

— Άζου, τί έλεπες... Θ' άρίση χρήματα για δεκαπέντε ήμερών γαστιά.

— Δεκαπέντε ήμερών; Δεν φθάνουν.

τά χρήματα και το έσκαγες με τόν άλλον;

— Καλά, έκανε ή κοπέλλα στεγνά. Έπειτα λοιπόν, μετά την πρώτη νύχτα του γάμου μας, κι' άφου διαπιστώση πως είμαι άσπιλη... όπως ταιριάζει σ' ένα τόσο άνώτερο ζώο...

— Σόλα! τη μάλωσε ο πατέρας της. Άν σκεπτεσαι, έτσι, παιδί μου, δεν πρέπει να τόν παντρευτείς.

— Οι λυγιοί, που μαζεύονταν στο στήθος της, έσπασαν ξαφνικά.

— Μη της μιλάς έτσι! ψιθύρισε ή Μάρθα στον άντρα της. Δε βλέπεις πως είναι άνώτερο τόν δυ' νάμειον της;

— Όχι! έκανε ή Τασούλα, που τ' άκουσε.

— Σκούπισε τα μάτια της, κατάπνε τ' αναφιλητά της.

— Με συγχώρεσε, πατέρα, έλεπε. Έχεις δίκιο. Κι' εγώ έτσι σκεπτόμην, τολμάχιστον έτσι θα σκέπτομαι. Έννοια σου, δε θα σε ντροπιάσω... Είμαι άποφασισμένη να τόν άγαθήσω...

— Δεν είναι άπαραίτητο να τόν άγαθήσης, έκανε σιμυιδαστικά ο πατέρας.

Ή Μάρθα όμως μπηξε στη μέση:

— Και για τη δική της ευτυχία, είναι άπαραίτητο ν' άγαθήση τόν άντρα της.

— Θα βάλω όλη μου τη δύναμη να τόν άγαθήσω, πρόσφερε ή Τασούλα.

— Άζου, παιδί μου. Τώρα δά είπες ότι θα προσπαθήσης να άφωσιθής στον άντρα σου. Αυτά σου τα λόγια κι' ευχαρίστησαν. Τώρα πάλι λές άλλα. Δεν είναι δυνατόν να τού σκεπτήσης τι θα γίνη μετά τρεις ήμερες, μετά έξη και μετά δέκα χρόνια. Δεν το καταλαβαίνεις πως θα δηλητηριάσης από την άσχημη τη ζωή σας έτσι;

Έσκυψε το κεφάλι της ή κοπέλλα. Το καταλάβαινε. Έπειδή όμως έκανε μια θυσία για όποιον σκεπτό, ήθελε να τα εξασφαλίσει όλα.

— Δε γίνεται έτσι! έλεε ο Φώτης πάλι. Άσε τον λιγάκι και στη διαθεσί του. Άς αυτή τώρα το δυστυχισμένο μας παιδί, άς δούμε πως θα πάη εκεί, κι' έχει ο Θεός. Δεν μπορεί ο άθροωπος ούτε να προβλέπει, ούτε να τα κανονίζει όλα.

— Καλά, πατέρα, άναστήναξε ή κοπέλλα. Έχεις δίκιο, έχεις πάντα δίκιο.

Όταν είδε τόν Στέλιο Λόγγο την άλλη μέρα σπίτι της, έβαλε όλη της τη δύναμη να τού χαμογέλαση. Την είχαν άφήσει μόνη μόνη ώρα οι γονείς της, να τόν δεχθή.

Ήλθε αυτός με μια ώραία άνδραεινή γούνα, τριαντάφυλλα, άζοβιά αυτή την έποχή, που το κομμάτι έλεγε χάρη όλα τα λοιπά δώρα. Ήταν ντυμένος άμωμο, τώ όμορφο τόν ήταν συγκαταμένο, άλγα χαρούμενο. Της φίλησε το γέσι και της προσέφερε τα λουλούδια.

Τότε τού γασποκέλασε άχνα ή κοπέλλα.

— Εύχαριστώ, κύριε Λόγγο... Τη γασπέισε με το δάκτυλό.

— Στέλιο... με συγχώρεϊς... τού είπε κοκκινώνοντας.

Καθώς της κρατούσε το χέρι, την τραβήξε άπάνω του, έκανε να την φιλήση.

Ή Τασούλα τραβήχτηκε άσυναίσθητα. Εκείνος όμως, με μια άποτομη κίνηση, την έφερε πάλι κοντά του και τη φίλησε στο μάγουλο. Έπειτα, κάθισε στην πόρτα της καρέκλας που βόηκε μπροστά του, και της έλεε, έτσι άμέσως:

— Λοιπόν! Τα κανονίσαμε με τόν πατέρα σου, Τασούλα. Πότε

(Ο Σταμάτης κι' ο Γρηγόρης, σε στιγμές που τιμαριάζουν, κοιτιέσθουνε τα πάντα και τους πάντες σχολιάζουν...).

ΣΤΑΜΑΤΗΣ
—Τσίρκο στην προτεγουσα μας άναμένεται και πάλι κι' είναι άπικο να το δούμε κι' οι μικροί και οι μεγάλοι, μολονότι πρέπει ο κόσμος άσυγκίνητος να μείνη, γιατί ολόκληρο το Άστρ τσίρκο, πλέον, έχει γίνει!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ
—Είς τα κλάμψ της πρωτεύουσας (σης),

αλλά και τών προσεγίων, βλέπεις τρεις της έβδομάδος οργανώσεις καλλιτείων, όπου κανονίζονται, νεαρές λαοφιλολογίες, για να δούνη «μια λουλούδι», «μια οδόν» και «μια γασία»...

Και καθώς περνών στην πιάτο οι ταλαίπωροι διαβάτες γίνονται, όλος αφηνιδίας, οι καλύτεροι... ακροβάτες!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ
—Μέσα στα λεωφορεία και τα «τρολλέυ» εν γένει, όπου πλήθος χειμαρρώδους κάθε τόσο μπαίνουνάινει, άκουρίζεται ή πλειοψηφία τών καυμένων τών αστών και σου δίνει την εικόνα άσων... Ισορροπία!

Στα όχηματά εκείνα, τα γεμάτα άσφυκτικά, δρύνει κι' οι πορτοφολάδες άναπτύσσων τακτικά, κι' είναι ή κάθε κίνησίς των

—Παράδες ύπάρξεις βλέπεις, στην 'Αθήνα, σ'όν ποίς άλλους και πιστεύεις ότι έμπρός σου συναντάς... λεωπορόδους!

Συνατάς, έκατακλείει, τών καυμένων τών αστών και σου δίνει την εικόνα άσων... Ισορροπία!

—Μέσα στα λεωφορεία και τα «τρολλέυ» εν γένει, όπου πλήθος χειμαρρώδους κάθε τόσο μπαίνουνάινει, άκουρίζεται ή πλειοψηφία τών καυμένων τών αστών και σου δίνει την εικόνα άσων... Ισορροπία!

Στα όχηματά εκείνα, τα γεμάτα άσφυκτικά, δρύνει κι' οι πορτοφολάδες άναπτύσσων τακτικά, κι' είναι ή κάθε κίνησίς των

—Παράδες ύπάρξεις βλέπεις, στην 'Αθήνα, σ'όν ποίς άλλους και πιστεύεις ότι έμπρός σου συναντάς... λεωπορόδους!

Συνατάς, έκατακλείει, τών καυμένων τών αστών και σου δίνει την εικόνα άσων... Ισορροπία!

—Μέσα στα λεωφορεία και τα «τρολλέυ» εν γένει, όπου πλήθος χειμαρρώδους κάθε τόσο μπαίνουνάινει, άκουρίζεται ή πλειοψηφία τών καυμένων τών αστών και σου δίνει την εικόνα άσων... Ισορροπία!

Θέλει ν' αραβωνιστούμε; Νά
ποιήσουμε την Κυριακή;
Γρόμασε ή κοπέλλα. Ήταν
κόλας Τετάρτη.

— Θα προσφάσουμε;
— Γιατί; Μερικούς φίλους
μον θα καλέσω εγώ, μερικούς
συγγενείς σου, αν θέλεις... Οί α-
ραβωνιστές μας θα γίνουν στην α-
θήνα κάποιον ξενοδοχείον.

— Γιατί;
— Έρριξε ο Στέλιος μία γρήγο-
ρη ματιά γύρω του κι' έκανε μία
κίνηση, σαν να τα σάρωνε όλα:
— Έδω δέ γίνεται. Νά πάμε
σέ μία αίθουσα, νάχουμε άνεσι κι'
απορτίετα.

— Όπως θέλεις, τού αποκρι-
θηκε νωθόντας την ταπεινώς
της φτωχιάς κοπέλλας.

— Άσε, άσε, θα τ'α κανονίσω
όλα εγώ... Έννοείται, μπορείς να
καλέσεις όποιον θέλεις, φίλους,
συγγενείς, συναδέλφους, φθάνει
να μού πς πόσους θα καλέσεις...

— Δέ θάβελαι να καλέσουμε πο-
λύ κόσμο στον αραβωνισμό.

Τά βαθονά του μαύρα μάτια,
που κοίτονταν θαρρείς πίσω από
βλέφαρα βαρέα, κάπως δυσχέ-
ρη, της φάνηκαν σαν να προ-
εκτείνονταν σέ μία μετελλική
αίχμη. Κι' ή αίχμη αυτή την άγ-
γίσε, την ένοχλούσε.

— Γιατί θέλεις να γίνη κλει-
στός ο αραβωνισμός; τη ρώτησε
γρήγορα.

— Μά... μού φαίνεται πως ό
αραβωνισμός είναι κάτι τού τελε-
ως οικογενειακού... Ό γάμος αλ-
λάζει.

— Χι... Καλά, δέν είπαμε να
καλέσουμε όλη την Αθήνα. Πάν-
τως, θαρρή κόσμος, έτσι με τά
ψέματά. Γι' αυτό θα βρούμε μία
αίθουσα...

— Άναψε τσιγάρο, κι' έγειρε
στην καρέκλα του, κάνοντας τρα-
μπάλα. Κοιτούσε τού πόδι του
νευρικά, πέρα δώθε. Ήταν φα-
νερύ πως κάτι ήθελε να πη και
προσπερνούσαν.

— Άζουσε, της είπε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

— Νά στα πώ κι' εγώ! Θα
πληρώσω τά ναύλα τού 'Αλέξη,
και τά νοσήλια δυό εβδομάδων.

— Έπειτα, θαρθώ, θα παντρευτώ
με και θα τού στείλω την επομέ-
νη τού γάμου μας τά νοσήλια τρι-
ών μηνών.

— Άν θέλεις, τού ελε επί τέ-
λους, Τασούλα... θα σου ελε ο
πατέρας σου για την οικονομική
συμφωνία. Άν γίνουν οι αραβω-
νιστές μας την Κυριακή, μεσοδόμα-
δα φεύγω με τόν αδελφό σου για
τη Νέα Τόρρη. Σου ελε τη συμ-
φωνία μας;

Θαύμασε ή κοπέλλα, με πόση
φυσικότητα μιλούσε περί συμφωνί-
ας εκείνη τη στιγμή.

Δέν της έλεγε άσχημα λόγια.
Τσατίσα, κάθε τού λέξι σήμαινε
χοήμα, θυσία. Ό τόπος τού ό-
μιου ήταν τόσο νηφάλιος, τόσο
ξέρος, σαν να σιγήτοσε με κα-
νένα ξενόδοχο για μία έκδρομη
κι' έβαναν τη συμφωνία για τά
δομάτια.

Ένοιωσε ή κοπέλλα τού αήνα να
χτυπάει στις φλέβες της.

— Μού τ'α ελε ο πατέρας μου,
πρόφερε κοφτά, για να τόν δια-
κόπη.

— Είσαι σύμφωνη;
— Ναι!

— Τότε λοιπόν, έν τάξει. Θα
γίνουν οι αραβωνιστές μας την Κυ-
ριακή. Στο μεταξύ θα ετοιμάσω
τά χαρτιά τού 'Αλέξη.

Καθόταν δίπλα του, στην άκρη
της καρέκλας κι' άβελά της τού
κορμί της γινόταν σκληρό, άκαμ-
πτο, σαν να ήταν έτοιμη ν' αντί-
σταθί σέ κάτι.

Την Κυριακή έγιναν οι αραβω-
νιστές, όπως τού είχε αποφασίσει
ο Στέλιος.

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΦΕΥΓΕΙ

Όταν είδε τού αεροπλάνο να
φεύγει ή Τασούλα έσπασε σέ ά-
ναφύλητά. Ό πατέρας της ά-
βελά της, με κόπο συγκαταστήσε
κι' αυτός τά δάκρυά του. Τη
Μάρθα δέν την είχαν αφήσει
γαρή στο αεροδρόμιο. Εύτυχως,
επειδή δέ θά βαστούσε, κάποιον
ανθρώπο, ξαφνίως, χαλού-
σε τόν κόσμο!

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Άνάθεμα στην Αμερική!
— Άνάθεμα! Μού πήρε τά τρία παι-
διά μου!

Σπάρταζε στό κλάμμα, και τά
μάτια της ήταν σπληνόμενα στό
αεροπλάνο πού έτοιμαζόταν ν' ά-
πογειωθή, σαν νάχε μπροστά της
κανένα προϊστορικό θηρίο και
προσπαθούσε να τού φοβισί με τίς
κροαγές της.

— Τώρα, έγινε! τού ελε ή κο-
πέλλα χαμογελώντας με τά μάτια
βουκοποιημένα. Τώρα και νάβελαι,
δέν θά μπορούσα να τόν φέρω πύ-
σω κοντά μου. Έξέ άλλου, να μίν
έχεις τήνρησι. Ό γάμος αυτός δέν
επιτρέπεται να γίνη ποτέ. Δέ θά τού
επιτρέπεται οι αδελφές του. Άσπε
είναι μία λύσι και για μένα.

Μόνον αυτό τόν είχε παρηγορή-
σει και τόν είχε πείσει. Δέν ήταν
ψεύτικη αυτή ή παρηγορία, τού πύ-
στενε έν μέρει κι' ή Τασούλα,
πως ποτέ ή Μαρίνα κι' ή Χριστίνα
δέν θ' άφηναν τόν αδελφό τους να
παντρευθή. Τού έλεγε, μέσα της ό-
μως, βαθιά μέσα στην καρδιά
της, κάτι τού διέγειρε, κάτι της έ-
λεγε, πως ό 'Ανδρέας, θάβουσε
τόσο να ελευθερωθή από τόν οί-
κογενειακό ζυγό, και πως θά την
παντρευόταν. Τώρα όμως, αυτή
έκανε τού πρώτου βήμα της απιστί-
ας. Αυτή έκοβε τού δρόμο της εν-
τιγίας τους, ανεπανόρθωτα.

Όταν απογειώθηκε τού αεροπλά-
νο, είχε την εντύπωση πως έφαινε
ένα κομμάτι της ψυχής της.

— Ό Θεός μαζί του! φθόγγι-
σε ο Φώτης με μάτια βουκοποιημένα.

— Μαζί τους! διόρθωσε ή Τα-
σούλα και παραξενεύτηκε κι' ή έ-
δω.

Τάχα, ένοιωσε εκείνη τη στιγμή
κάποιο καρδιοχτύπι και για τόν
απορροβωνιστικό της; Ή τ'α χείλη
της πρόφεραν μηχανικά αυτά τά
λόγια;

Την άλλη μέρα κόλας ήλθε τού
τηλεγράμμου πού τούς ήρθεσε:
«Φθάσαμε καλά. Όλα έν τά-
ξει».

Ή Μάρθα ζωντανέψανε.

— Τασούλα... αν γίνη τού θαύ-
μα, αν τόν κάνουν καλά τόν 'Α-
λέξη μας, μή μού πς πως θά λυ-
πηθείς για τή θυσία σου!

Κούνησε ή κοπέλλα άρνητικά
τού κεφάλι της.

— Όχι, μαμά, δέ θά λυπηθώ.

Τά χείλη της όμως ήταν στε-
γνά και τού στόμα της είχε μία πι-
χρή γέρσι, σαν να είχε μασουλή-
σει κινύνο.

Οι δεκαπέντε ημέρες, όπως να
γνώσις ο Στέλιος, να τούς φέρη
νέα, της φαίνονταν άτέλειωτες.

Θάβελαι να είναι χειμώνας, νάχη
σκληρό, να φροντίζεται στη δου-
λειά. Όχι πως δέν είχε άπασχό-
λησι. Έτοιμαζόταν, έτοιμαζε τά
προιμιά της. Της είχε άφήσει με-
ρικά γοήματα ο Στέλιος γι' αυτό
τού σκοπού, προπάντων όμως της έ-
χε πη σέ ποιά καταστάματα μπο-
ρούσε να φρονισί με πίστωση στό
όνομά του.

Άφησε όμως όλες σχεδόν τίς
ημέρες ή Τασούλα να περάσουν.
Δέν είχε καρδιά ν' άσχοληθή μ'

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

— Πότε γύρισες, Ντίνα;

— Τασούλα... έσύ είσαι;
— Ντίνα!...

Οί υπάλληλοι χιττάζαν με με-
γάλα μάτια τίς δυό κοπέλλες πύ-
πεσαν ή μία στην άγκαλιά της άλ-
λης.

αυτά τά πράγματα, πού οι κοπέ-
λλες τά θεωρούσε κατά κανόνα εν-
χάριστα.

Μία μέρα ξεκίνησε για τά μα-
γαλιά και γύρισε πίσω. Την έπα-
σαν τά κλάμματα. Κοιμήτηκε όμως
από τή μητέρα της, για να μή
τη στενοχωρήσει. Την επομένη μέ-
ρα όμως, έβαλε πλάκα στην καρ-
διά της. Ήταν κόλας ή δοδε-
κατη ώρα κάτι ν' άγοράσει. Άν
ερχόταν ο Στέλιος κι' έβλεπε πως
δέν έκανε τίποτε, θά ήθιμον.

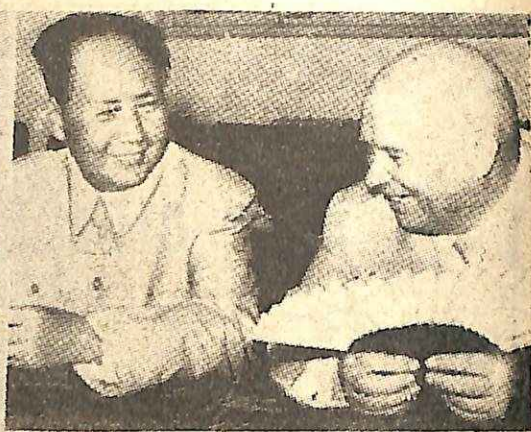
— Άγορίσε να τριγυρνά στα μα-
γαλιά της όδου 'Ερμού, άβουλη.

Ή Μάρθα δέν είχε τή δύναμη να
τη συνοδεύσει. Οί ημέρες αυτές
της άγων

Αριστερά: Ο υπουργός Εθνικής Αμύνης των Ηνωμένων Πολιτειών Μακναμάρα. Μέσων: Ο εκπρόσωπος των Η. Π. Α. στα Ηνωμένα Έθνη Αντλά Στήβενσον. Δεξιά: Ο Μάο Τσέ Τουνγκ με τον Κρούτσσεφ, την εποχή των «καλών τους σχέσεων».

Ο Πρόεδρος Ντέ Γκωλ.

ΕΙΝΑΙ αναμφίβολο, ότι την ύφεση των σχέσεων Ηνωμένων Πολιτειών και Σοβιετικής Ένωσης έχουν να τη σκεπαστούν μύρα σύννεφα από το Βιετνάμ. Ο Πρόεδρος Τζόνσον, πολύπειρος κοινοβουλευτικός, δεν έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα εξωτερικά προβλήματα, ούτε καμμία ευαισθησία για τη διπλωματία. Κράτησε ως άμεσους συνεργάτες του για την εξωτερική πολιτική τους συνεργάτες του Προέδρου Κένεντι και, στα βασικά σημεία, ακολουθεί την πολιτική του προκατόχου του.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙ ΥΦΕΣΕΩΣ...

Ο Λύντον Τζόνσον αναζητεί μια πραγματική, μια διαρκή μεγαλύτερη ύφεση στις σχέσεις με τη Σοβιετική Ένωση, άρνούμενος βέβαια να προβεί σε οποιαδήποτε παραχώρηση, χωρίς σοβαρά ανταλλάγματα. Είναι, άλλωστε, φυσικό, λίγους μήνες πριν από τις Προεδρικές εκλογές, ένα γενικό διεθνές κλίμα ύφεσης και συνδιαλλαγής, να βοηθήσει αποφασιστικά την επανεκλογή του.

Υπερασπιστής του «τρόπου ζωής» των Αμερικανών, πραγματιστής και καθόλου «ιδεολόγος», ο Λύντον Τζόνσον δεν έχει τίποτα το κοινό με ένα σταυρωμένο του ψυχρού πολέμου.

Ενώ όμως το αμερικανοσοβιετικό μέτωπο, μετά τη θύελλα του Βερολίνου, παρουσιάζονταν ήρεμο, ξαφνικά η κατάσταση Βιετνάμ πήρε τις διαστάσεις πραγματικού πολέμου.

Δέκα χρόνια μετά το Ντιέν-Μπιέν-Φού, οι Ηνωμένες Πολιτείες αντιμετώπιζον στο Βιετνάμ μια κατάσταση έκρηκτικα επικίνδυνη. Ό,τι αντιμετώπιζαν οι Γάλλοι, το αντιμετώπιζον σήμερα και οι Αμερικανοί.

ΕΠΙΘΕΣΙ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΒΙΕΤΝΑΜ:

Για πρώτη φορά, η αμερικανική στρατηγική δεν αποκλείει μία επίθεση εναντίον του Βορείου Βιετνάμ, επίθεσι, που σίγουρα η Σοβιετική Ένωση θα τη θεωρήσει σαν πράξι βαρύτατα εχθρική. Στο Βιετνάμ στήθηκε, τις τελευταίες ημέρες, το σκηνικό της τοπικής συγκρούσεως των δύο υπερδυνάμεων της εποχής μας, ένα σκηνικό, που έχει πολλά κοινά σημεία με την κρίσι της Κούβας.

Το σκηνικό, βέβαια, υπάρχει, αλλά οι πρωταγωνιστές — ευνόχως — διστάζουν να παίξουν το δραματικό ρόλο τους.

Αυτό δεν τους εμποδίζει να «κινούνται» στα παρασκήνια.

Ο χωρισμός της παλιάς γαλλικής αποικίας της Ινδοκίνας — όπου οι Γάλλοι έχασαν τον αποικιακό τους πόλεμο — στο Βόρειο κομμουνιστικό Βιετνάμ και στο Νότιο «δυτικόφιλο», δεν έλυ-

σε την κρίσι στη νευραλγική αυτή περιοχή.

ΔΙΑΒΡΩΣΙ

Το Βόρειο Βιετνάμ άρχισε με σύστημα μία διάβρωση του Νοτίου Βιετνάμ. Άρχισε να κινά όλο το μηχανισμό του επαναστατικού πολέμου: έντονη προπαγάνδα, αντάραξη, σσιμποτάζ.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες, που ανέλαβαν την προστασία του Νοτίου Βιετνάμ, ξεδεύοντας τεράστια προά, για την οργάνωσι του στρατού του, άρχισαν ν' αντιμετώπιζον κρίσιμα προβλήματα.

Ο υπουργός της Άμυνας Μακναμάρα, στην τελευταία του επίσκεψη, διαπίστωσε, ότι η γραφειοκρατία έπειτα από δέκα χρόνια ελευθέρου βίου του νέου κράτους, είναι παντοδύναμη και παραλύει κάθε προσπάθεια.

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ανταρτοπόλεμος σπάει τα νεύρα του πληθυσμού. Ένας «άντρες» ποδηλατιστής, που θα ρίξη μέσα στη Σαίγκον μία χειροβομβίδα εναντίον ενός Αμερικανού, σημειώνει ψυχολογικά μία

ΒΙΕΤΝΑΜ:

Η νευραλγικότερη περιοχή

που σήμερα έγιναν έκρηκτικά και σχέδον αλυτα.

Εκείνο, που χρειάζεται κυρίως το Νότιο Βιετνάμ είναι η πίστι στη νίκη, ή υπερνίκισι της παθητικότητας του πληθυσμού.

πολύ σοβαρότερη νίκη από τη δόξα από τον τακτικό στρατό ολόκληρου ανταρτικού τμήματος.

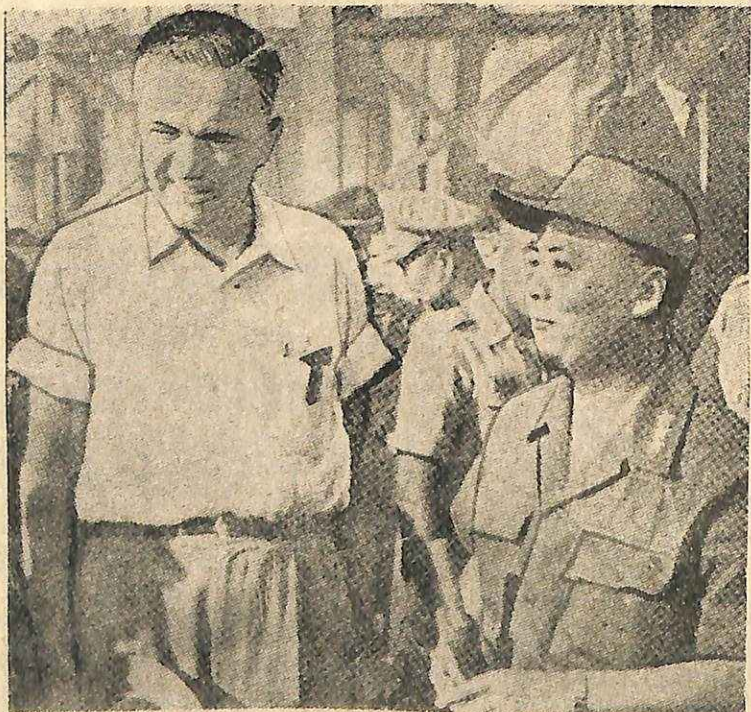
Οι προμοκρατικές εκδηλώσεις, βέβαια, δεν οδηγούν τους ανταρτες στη νίκη, αλλά, σίγουρα, σπάζει το ήθικ του πληθυσμού και έκνευρίζουν τους Αμερικανούς.

Ένα ολόκληρο «κυβερνητικό» χωριό παραλύει από τον τρόμο, όταν μία νύχτα γλυστήρησε ένας ανάρτης και σκοτώση τον «αρχηγό» του χωριού.

Η κατάσταση αυτή οδηγεί σ' ένα δραματικό αδιέξοδο. Ο επαναστατικός πόλεμος έχει τη δική του λογική, έχει τα δικά του συστήματα, που δεν έχουν καμιά σχέση με τα «κλασσικά» γενικά επιτελεία.

Είναι περίπου βέβαιο πως, αν ο πληθυσμός και του Βορείου και του Νοτίου Βιετνάμ μπορούσε να εκφράσει ελεύθερα, δημοκρατικά, την πραγματική του θέλησι, το πρώτο, που θα έλεγε, θα ήτανε ένα κατηγορηματικό «Οχι» στους τρομοκράτες. Γιατί ολόκληρος ο πληθυσμός του Βιετνάμ, που αγωνίσθηκε για να σπάσει τα αποικιακά δεσμά και να γευθί την ανεξάρτητη εθνική του ύπαρξι, βρίσκεται σήμερα μέσα στο σρόβλο ενός πολέμου της χειρότερης μορφής: του πολέμου, που δεν τολμάει να πη τ' όνομά του...

Η νέα κυβέρνησι Νίγεν Κόν, στο Νότιο Βιετνάμ, κυβερνισι, που έχει την απόλυτη εμπιστοσύνη των Ηνωμένων Πολιτειών και του προεδριού Κάμπετ Λότζ, προσπαθεί, τις τελευταίες ημέρες να κινητοποιήση όλο τον πληθυσμό, να εμφυσήση ελπίδα και αισιοδοξία...

Ο πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών στη Σαίγκον Κάμπετ Λότζ με τον πρωθυπουργό του Νοτίου Βιετνάμ Κόν.

Ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Λύντον Τζόνσον.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Στο πρόβλημα του Βιετνάμ, έδωσε ένα συνταρακτικό παρών και η Γαλλία, που, ανασφισβήτητα, διαθέτει ώριμες συμπαθείς, αλλά και μεγάλη πείρα των τοπικών προβλημάτων.

Ο Ντέ Γκωλ προτείνει την απόλυτη ουδετεροποίησι όλου του Βιετνάμ και την εγγύησι της ανεξαρτησίας του από τις Μεγάλες Δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης και της Λαϊκής Κίνας.

Το ντεγκωλικό σχέδιο είναι πραγματοποιήσιμο ή αποτελεί μό-

στιασμένη ή ανταρτοπόλεμος και η διάβρωσι του Νοτίου Βιετνάμ. Μία τέτοια διάσκεψι προϋποθέτει την αποφασιστικότητα των Ηνωμένων Πολιτειών, που θα έχουν σαν αποτέλεσμα η Σοβιετική Ένωση και η Κίνα να δείξουν «καλή θέλησι».

Ο ανταγωνισμός των δύο κολλοσσών του διεθνούς κομμουνισμού δεν αποκλείει μία τέτοια εξέλιξι, αν και για την ώρα οι ελπίδες είναι περιορισμένες.

ΕΝΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ
Σήμερα το βέβαιο είναι, ότι

Μιά καινούργια Κούβα;

νο είναι έλιγμο για την απομάκρυνσι των Αμερικανών και την αντικατάστασι τους από τη γαλλική επιρροή.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, η αποχώρησι από το Βιετνάμ θα ήτανε πραγματική καταστροφή. Όχι μόνο γιατί θα έδινε στους Ρεπουμπλικάνους ένα τρομέρο όπλο εναντίον των Δημοκρατικών, αλλά και γιατί θα απέτρευσε και την ομολογία μιάς ήττας, με ανυπολόγιστη απήχησι σε όλη τη Νοτιοανατολική Ασία.

Μία λύσι είναι βέβαιη: Η σύγκλησι μιάς διεθνούς διασκεύως και η επίσημη αναγνώρισι των συνόρων των δύο Βιετνάμ. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να

στο Βιετνάμ οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Σοβιετική Ένωση παίζουν ένα πολύ επικίνδυνο πολιτικό πόκερ, με υπόκρουσι μάλιστα κλαγγής όπλων.

Το πρόβλημα του Βιετνάμ είναι επικίνδυνο, ακριβώς γιατί οι ενδιαφερόμενοι «γλυστράνε» σε μία κατάσταση με απόρροιας εξέλιξις.

Η αμερικανική κοινή γνώμη έμεινε κατάπληκτη, όταν πληροφορήθηκε, ότι, από το 1961 μέχρι σήμερα, οι αμερικανικές δυνάμεις στο Βιετνάμ — 18.000 άνδρες — είχαν απώλειες 1.100 νεκρούς και τραυματίες.

Ο υπουργός της Εθνικής Άμυνας, Μακναμάρα, έλπιζει πάντως, ότι με τη νέα στρατιωτική και οικονομική βοήθεια που θα δοθί στο Νότιο Βιετνάμ, η κα-

Ελικoptera και πεζικο Αμερικανών και Νοτιοβιετναμέζων στη μάχη της Σούγκλας.

Χάρτης της Νοτιοανατολικής Άσίας.

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Αλλά και το Βόρειο Βιετνάμ αντιμετώπιζει τεράστιες δυσκολίες. Αυστηρότητα, εξαντλητική εργασία, απόλυτη πειθαρχία, είναι οι χρυσά κανόνες του καθεστώτος του. Γύρω από το 1955-1960, μία προμερή πολιτικοστρατιωτική τυραννία προκάλεσε ζωηρές αντιδράσεις τον πληθυσμό.

Αργότερα, η κατάσταση βελτιώθηκε, ενώ η «αυτοκριτική» απέκτησε παντού.

Σε μια λάθη έγιναν στη γεωργική παραγωγή, ενώ στο ιδεολογικό πεδίο, οι «αναθεωρητικοί της δεξιάς» κέρδισαν έδαφος μέσα στους κόλπους του κομματος.

Ο ρυθμός της εργασίας εξακολουθεί να είναι φρενήρης και το καθεστώς εξασφαλίζει τα δύο ημερήσια γεύματα ρυζιού για όλο τον πληθυσμό.

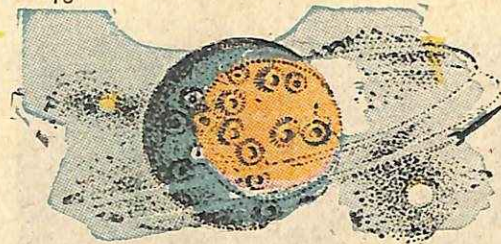
Η ατμόσφαιρα πάντως είναι βαρειά και αναμείβεται, ο πληθυσμός επιθυμεί βάρβα την υιοθέτησι μιάς σχετικά φιλελεύθερης γραμμής από το καθεστώς.

Αλλά οι ηγέτες του κόμματος κολλιερώνουν το όραμα του πολέμου εναντίον των «επιδροστικτών» του Νοτίου Βιετνάμ και με αυτό τον τρόπο δημιουργούν, επιφανειακά τουλάχιστον, την εντύπωσι μιάς «εθνικής ομοφωνίας».

Όπωςδήποτε, το πρόβλημα ολόκληρου του Βιετνάμ, ωριμάζει με γοργό ρυθμό. Από τη λύσι του εξαστάται όλη η διάβρωσι της Νοτιοανατολικής Άσίας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Σοβιετική Ένωση, σίγουρα, έχουν κοινό συμφέρον να μην εξωθήσουν τα πράγματα στα άκρα, γιατί έχουν καλώς πώς δε μπορούν ν' αντιμετώπισουν, χωρίς θανάσιμους κινδύνους το πρόβλημα μιάς νέας Κούβας.

γνωριμία ΣΥΜΠΑΝ

μέ τό

Η ηλικία τῶν γαλαξιών

ΜΑΣ είναι εύκολο νά ξέρουμε πῶς εἶναι σέ μία δεδομένη στιγμή ἡ Νέα Υόρκη ἢ ἡ Μελόουρη ἢ ἀκόμη τὸ σύνολο τῆς Γῆς. Μποροῦμε π.χ. νά τῇ δοῦμε σέ μία ραδιοφωτογραφία ἢ νά δοῦμε στήν τηλεόρασι μία θεατρική παράστασι ἢ ἕνα ποδοσφαιρικό ἀγῶνα πού γίνονται ἐκεῖ. Εἰμαστε σ' ἐπὶ ἐπίσης νά προσδιορίσουμε σ' ὁποιοδήποτε στιγμή τὴν ἀπόστασι τῆς Γῆς ἀπὸ τὸν "Ἥλιο, τὴ Σελήνη ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο πλανήτη τοῦ συστήματός μας ἢ νά προσδιορίσουμε ἀπὸ πρὶν μία ἐκλειψὶς κλπ. "Ἀλλὰ, δὲ συμβαίνει τὸ ἴδιο μὲ τὸ Σύμπαν. "Ὅταν βγούμε ἀπὸ τὴ γαλαξία μας, δηλαδή ἀπὸ τὸ πλανητικό μας σύστημα, θὰ δοῦμε ὅτι κάθε σῶμα εἶναι εἰς δύο θέσεις, ἐκείνη στήν ὁποία τὸ βλέπομε κι' ἐκείνη στήν ὁποία βρίσκεται πραγματικά.

Αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ πρὸ κοντινὰ ἀστέρες. Τὸ πλησιέστερο σ' ἐμᾶς εἶναι τὸ "Ἄλφα τοῦ Κενταύρου, πού μποροῦμε νά τὸ βροῦμε εὐχερέστατα μ' ἕνα μέτριο τηλεσκόπιο. Τὸ φῶς αὐτοῦ τοῦ ἀστροῦ, ὅμως, χρειάζεται περισσότερο ἀπὸ τέσσερα χρόνια γιὰ νά φτάσῃ ὡς ἐμᾶς (γιὰ τὴν ἀκριβεία 4 χρόνια καὶ 4 μῆνες). Συνεπώς, τὸ Ἄλφα τοῦ Κενταύρου πού βλέπομε τὸ 1964 εἶναι τὸ φάντασμα ἐνὸς ἀστροῦ πού ἔλαμπε σ' αὐτὴ τὴν θέσι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 1959. Καί, γιὰ νά βεβαιώσουμε ὅτι ὑπάρχει σήμερα ἐκεῖ, ἐκείνη νά περιμένουμε ἀλλὰ 4 χρόνια καὶ 4 μῆνες. Τὰ πράγματα περιπλέκονται ἀκόμη περισσότερο στήν περίπτωση τῶν ἐξωγαλακτικῶν συγκροτημάτων, ὅχι μόνον λόγω τῶν τεραστίων ἀποστάσεων στίς ὁποῖες βρίσκονται, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς ἀσύλληπτης ταχύτητος μὲ τὴν ὁποία τρέχουν.

Νὰ γιὰτὶ ἡ εἰκόνα πού ἔχομε γιὰ τὸ Σύμπαν εἶναι ἀπατηλὴ. Στὴν περιγραφή πού κάνουμε γι' αὐτὸ περιλαμβάνουμε ἀστέρες, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ξέρουμε τίποτ' ἄλλο παρὰ ὅτι ὑπάρχουν σ' αὐτὴ τὴν ἐκείνη τὴν θέσι πρὶν ἀπὸ ἑκατομμύρια. ἡ διεσκατομμύρια χρόνια, ὅσοι εἶναι ὁ χρόνος πού κάνει τὸ φῶς τοὺς γιὰ νά φτάσῃ ὡς ἐμᾶς.

"Ἀλλ' ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόσμοι πού βλέπομε μὲ τὸ τηλεσκόπιό μας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν καὶ πού ὑπάρχουν σήμερα, ξεκίνησαν ἀργὰ ταῦ, τόχρονα ἢ σ' ἀδιαφορητικὸ χρόνο ὁ καθένας. Μ' ἀπλούστερα λόγια, ποιά εἶναι ἡ ἡλικία τοὺς;

Στὸ ζήτημα αὐτὸ δὲ μποροῦμε νά κάνουμε παρὰ μόνον ὑποθέσεις, γιὰτὶ δὲν κατέχομε κανένα θετικό στοιχείο. Γιὰ νά καταλήξουμε σὸ συμπέρασμα ὅτι ξεκίνησαν ὅλοι ἀπὸ τὴν ἴδια θέσι καὶ στὸν ἴδιο χρόνο, θὰ πρέπει νά ὑποθέσουμε ὅτι οἱ γαλαξίες αὐτοὶ πού βλέπομε μὲ τὰ ἰσχυρότερα τηλεσκόπιά μας ταξίδεψαν μέσα στὸ διάστημα καθ' ὅλες τὶς ἐποχές τοῦ κοσμικοῦ χρόνου, ἀκολουθώντας τὶς ἴδιες διευθύνσεις καὶ μὲ τὶς ἴδιες σχετικὰ ταχύτητες (οἱ πρὸ μακρυνοὶ μὲ μεγάλες ταχύτητες κι' οἱ πρὸ κοντινοὶ μὲ μικρές).

Οἱ πρὸ σύγχρονοι ὁπλοισμοὶ γιὰ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία φεύγουν δείχνουν ὅτι τὸ κοσμικὸ ταξίδι τῶν γαλαξιών πρέπει νά ἀρχίσῃ πρὶν ἀπὸ πέντε περίπου διεσκατομμύρια χρόνια. Τὸ ἀξιοσημειώτο εἶναι, ὅτι τὸ συμπέρασμα αὐτὸ συμπίπτει μὲ τὶς τελευταῖες ἐρευνες γιὰ τὴν πιθανὴν ἡλικία τῶν ραδιενεργῶν οὐσιῶν πού βρέθηκαν στὸ γῆρο φλοιό καὶ μὲ τὴν ἡλικία τῶν πρὸ παλίων ἀστέρων, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς νεώτερες θεωρίες γιὰ τὴν ἐξέλιξί τους. "Ὅλες οἱ ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης μας ἀδυνατοῦν στὴν ἴδια πάντοτε ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ἀνάψαν οἱ κοσμικὲς φωτιές κι' ἀρχίσε τὸ ὕπερο ταξίδι τοῦ σημερινοῦ συμπάντος. Αὐτὸ εἶναι σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις, πρὶν ἀπὸ πέντε διεσκατομμύρια χρόνια.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ἀνακαλύφθηκε τὸ φαινόμενο τῆς ἐξασπλώσεως τοῦ συμπάντος, γιὰ τὸ ὁποῖο μίλησαμε στὸ προηγούμενο ἀρθρο, διατυπώθη-

καν διάφορες θεωρίες γιὰ τὴν ἐξήγησί του. Μία ἀπὸ τὶς πρώτες ἦταν ἐκείνη τοῦ ἀστρονόμου Λεμαίτρ, πού ὑποστήριξε ὅτι τὸ ταξίδι τῶν γαλαξιών ἀρχίσε ἔπειτα ἀπὸ μία τιτανική ἐκρηξὶ ἐνὸς μοναδικοῦ καὶ πρωταρχικοῦ υπερατόμου. Τὰ κομμάτια πού προέκυψαν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐκρηξὶ ἐξακολουθοῦν νά φεύγουν ἀκόμη μέσα στὸ διάστημα.

Πρὸ κοντὰ σ' ἐμᾶς, ὁ καθηγητὴς Γεώργιος Γκαμῶφ ἐπέφερε μίαν τροποποίησι σ' αὐτὴ τὴν θεωρία. Σύμ-

ατομα. Οἱ πρωταρχικοὶ ἄτμοι ἀρχίσαν τότε νά ψυχῶνται, ἐνὸς σὺν τοῦ σπινθηρισμοῦ τοῦ σχηματίζονταν στρώματα, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους γεννήθηκαν κατόπιν οἱ γαλαξίες καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἀστρικά συγκροτήματα. Κατὰ τὴν πρώτη περίοδο, οἱ γαλαξίες ἦσαν σκοτεινοὶ. Μὲ τὸν καιρὸ, ὅμως, ἐκατομμύρια ἡλιοὶ ἔλαμψαν μέσα σ' αὐτούς.

"Ἀντίθετα μὲ τὴν θεωρία τοῦ Γκαμῶφ, μία ὁμάς "Ἀγγλῶν κοσμολόγων διατύπωσε τελευταία τὴν ὑπόθεσι γιὰ

πίσω, θ' ἀρχίσῃ, δηλαδή, νά συμπυκνώνεται καὶ πάλι, ὥσπου, φτάνοντας στὸ ὕψιστο σημεῖο τῆς συμπυκνώσεως, θὰ ἐκραγῇ ἐκ νέου, γιὰ νά δημιουργήσῃ ἕνα καινούργιο σύμπαν; Μὲ ἄλλα λόγια, τὸ σύμπαν εἶναι ὅπως μίαν παλλόμενη καρδιά ἢ θὰ χάθῃ μέσα στὸ κενό, ὅπως ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου, πού διασκορπίζεται ἀπὸ τὸν ἀέρα;

Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ οἱ ἐπιστήμονες μᾶς δίνουν μίαν ἀπάντησι πού μοιάζει μὲ ἐκείνῃ τῆς παλίας Πυθίας. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται, μᾶς λένε, ἀπὸ τὸ ἂν τὸ σύμπαν εἶναι πεπερασμένο ἢ ἀπείρο. "Ἄν ἔχη πεπερασμένη ὄρισι, εἶναι πολὺ πιθανὸ ὅτι ὁ κόσμος μᾶς μοιάζει μὲ μίαν παλλόμενη καρδιά, πού διαστέλλεται καὶ συστέλλεται ρυθμικά. "Ὅταν ἡ συστολή φτάσῃ στὸ ὕψιστο σημεῖο, ἐπ' αὐτοῦ μίαν ἐκρηξὶ καὶ τὸ σύμπαν ἀναγεννᾶται ἀπὸ τὶς φλόγες του, ὅπως ὁ μυθικός φοῖνιξ. "Ἀλλ' ἂν τὸ σύμπαν εἶναι ἀπείρο, μποροῦμε νά ὑποθέσουμε ὅτι ἡ σημερινὴ φάσι τῆς ἐξασπλώσεως θὰ διαρκέσῃ αἰώνως, ὡς τὴν ἡμέρα πού ἡ ὕλη θὰ διασκορπιστῇ σ' ἐπὶ τὸν αἰῶνα, ὥστε θὰ εἶναι ἀδύνατον νά βροῦμε ἔστω καὶ ἕνα ἄτομο μέσα στὰ μαύρα βάθη τοῦ διαστήματος. Σήμερα ἡ ὕλη εἶναι διασκορπισμένη μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε κατὰ μέσο ὁρὸ ὑπάρχει ἕνα γραμμάριο στὰ 100.000 κυβικά χιλιόμετρα. "Ὅταν ἐσθῇ ἡ ἡμέρα πού κάθε γραμμάριο ὕλης θὰ βρίσκεται μέσα σ' ἕνα κύβο, πού οἱ πλευρές του θὰ ἔχουν μήκος διεσκατομμύρια διεσκατομμυρίων ἐτῶν φωτός, τότε τὸ σύμπαν θὰ ἔχῃ χαθῇ ὁριστικά.

"Ἀλλὰ παρόμοιες ὑποθέσεις θὰ μᾶς ἀδηγήσουν πολὺ μακριά. "Ἀς προσπαθῶμε, λοιπόν, νά δοῦμε τὰ πράγματα μὲ τρόπο πού νά εἶναι πρὸς νοητὸς ἀπὸ τὸ φτωχὸ ἀνθρώπινο μυαλό μας.

Τὰ σημερινὰ γιγαντιαία τηλεσκόπια μᾶς ἐπιτρέπουν νά ἐξερευνήσουμε τὸ σύμπαν μέχρι ὠριμῶν βαθῶν. Μποροῦμε νά φανταστοῦμε ἄλλα τελειότερα τηλεσκόπια, πού θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νά προχωρήσουμε σ' ἐπὶ βῆθος μερικῶν ἀκόμη ἐκατοντάδων διεσκατομμυρίων ἐτῶν φωτός. "Ἀλλὰ τί βρίσκεται πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ βῆθος;

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, οἱ σύγχρονοι κοσμολόγοι εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀφίσουν τὴν κοινὴ λογικὴ, πού δὲ χρησιμεύει σ' ἐπὶ τίποτα πιά. Φτάνοντας καινούργια τηλεσκόπια, πρὸ ἰσχυρὰ ἀπὸ τὰ σημερινὰ, θὰ δοῦμε νά ἐμφανίζονται μπροστὰ στὰ μάτια μας καινούργιες μυριάδες γαλαξιών, πού θὰ τρέχουν μέσα στὸ διάστημα μὲ ταχύτητες ὁλοένα καὶ μεγαλύτερες.

Κι' ἐδῶ φτάνουμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα παράδοξα τῆς κοσμολογίας.

Οἱ γαλαξίες πού βλέπομε σ' ἐπὶ ἀπόστασι δύο διεσκατομμυρίων ἐτῶν φωτός ταξιδεύουν μὲ ταχύτητα πού ἴσους εἶναι μὲ τὸν ὅσον τῆς ἐκείνης τοῦ φωτός. "Ἄν καταβρῶναμε μὲ τὴν βῆθει ἰσχυροτάτων τηλεσκοπίων νά φτάσουμε σ' ἐπὶ ἀποστάσεις διυμῶν διεσκατομμυρίων ἐτῶν φωτός, θὰ βρισκόμαστε σ' ἐπὶ περιοχές, ὅπου οἱ γαλαξίες θὰ ἐφευγαν μὲ ταχύτητες ὅμοιες μ' ἐκείνῃς τοῦ φωτός. "Ἀλλὰ θὰ μπορούσαμε νά τοὺς δοῦμε; "Ἄν ἀπομακρύνονται μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός, ἡ νευτῶνιος φυσικὴ μᾶς λέει ὅτι οἱ φωτεινὲς ἀκτινοβολίες τοὺς δὲ θὰ μπορούσαν ποτὲ νά φτάσουν ὡς τὴ γῆ. Συνεπώς, οἱ κόσμοι αὐτοὶ θὰ ἦσαν γιὰ μᾶς σ' ἐπὶ μὴν ὄψιν, ἀφοῦ μὲ κανένα τρόπο δὲ θὰ μπορούσαμε ν' ἀντιληφθῶμε τὴν ὕπαρξί τους.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ παρεμβάλλεται ἡ θεωρία τῆς σχετικότητας γιὰ νά μᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖο βρισκόμαστε.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: "Ὁ Αἰνστάιν καὶ ἡ θεωρία του.

21/7/70

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΖΩΗ ΛΑΣΚΑΡΗ : "Ἑλλη.
ΒΟΥΛΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ : Καίτη.
ΙΛΙΑ ΛΙΒΥΚΟΥ : Κα "Ὀλγα.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΕΛΜΗ : "Ἀννα.

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ : Νίκος.
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΟΥΡΝΑΣ : Γιῶργος.
ΦΑΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ : Κώστας.
ΑΛΕΚΟΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΟΣ : Φώτης.

Μία μεγάλη δραματικὴ δημιουργία τῆς ΦΙΝΟΣ ΦΙΑΜ. Σενάριο—Σκηνοθεσία: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΔΙΑΝΙΔΗΣ.

60Ν. — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

"Ἡ Καίτη Καπράλου ἐπισκέπτεται στὸ γραφεῖο τῆς τῆς διευθύντρια τῶν φυλακῶν "Ἀδέρωφ καὶ ἐκφράζει γιὰ μίαν ἀκόμη φορά τὴν ἐπιθυμία νά δῇ τὴν κόρη τῆς "Ἑλλη, πού κρατεῖται ἐκεῖ. "Ἡ "Ἑλλη ἀρνεῖται καὶ ἡ Καίτη φεύγει ἀφοῦ παραδίδει στὴ διευθύντρια τὸ "Ἡμερολόγιό" τῆς κόρης τῆς καὶ τὴν παρακαλεῖ νά τῆς τὸ δώσει. "Ἡ διευθύντρια, μένοντας μόνη, ἀνοίγει τὸ "Ἡμερολόγιό" τῆς κρατούμενης, καὶ διαβάζει στήν πρώτη σελίδα:

"Ἐπιτέλους σήμερα, ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, ἡ μητέρα μου πῆρε διαζύγιο. Εἶναι πιά ἐλεύθερη. Τώρα ὁ Νίκος θὰ μπορῇ νά μένῃ στὸ σπίτι μᾶς χωρὶς φόβο. Τὸν συμπαθῶ τὸ Νίκο, γιὰτὶ μὲ τὴν ἀγάπῃ του κάνει εὐτυχισμένη τὴν καυμένη τῆς μαρούλας μου. "Ὅταν μού κἀνὴ παρατηρήσεις, σὰν κηδεμόνας, διασκεδάζω ἀφάνταστα. Δὲν τοῦ πᾶει καθόλου. Εἶναι τόσο νέος..."

Λίγες μέρες ἀργότερα, ὅμως, ὅλα ἀλλάζουν. "Ὁ Νίκος δρῶνται ἕνα βράδυ μόνος στὸ σπίτι μᾶς μὲ τὴν "Ἑλλη. Τῆς ρίχνεται καὶ τῆς ἀποκαλύπτει πῶς εἶναι ἐρωτευμένος μὲ τὴν καὶ πῶς μένει στὸ σπίτι τοὺς ἀποκλειστικά καὶ μόνον ἐπειδὴ τὴν ἀγαπᾷ. "Ἡ "Ἑλλη τὸν ἀπαρκροῦε στὴν ἀρχή, στὸ τέλος ὅμως ὑποκύπτει. Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως γράφει στὸ ἡμερολόγιό τῆς:

"Ὁρκίζομαι πῶς ποτὲ πιά δὲ θ' ἀφήσω τὸ Νίκο νά μὲ πλησιάσῃ.

Μία Κυριακὴ ἡ Καίτη προτείνει νά κάνουν μίαν ἐκδρομὴν στὴν Πάρνηθα. "Ἐκεῖ, χωρὶς νά τὸ θέλῃ, μαθαίνει ὅλη τὴν ἀλήθεια.

"Εἶμαι σίγουρη πῶς μᾶς ἀκούει, γράφει ἡ "Ἑλλη στὸ ἡμερολόγιό τῆς. Δὲ μίλησε γιὰτὶ τρέμει μήπως χάσῃ τὸ Νίκο τῆς, πού εἶναι τὸ πᾶν γι' αὐτὴν.

"Ἡ "Ἑλλη γνωρίζει τὸ Γιῶργο, πού προσποιεῖται τὸ πλουσιόπαιδο. Στὴν πραγματικότητά ὅμως εἶναι ἕνας χαρτοπαίκτης καὶ ζῇ μὲ τὰ χρήματα πού παίρνει ἀπὸ τὴν φίλην του, τὴν "Ἀννα, καὶ τὴν μητέρα του, "Ἡ "Ἀννα τῆς στήνει ἕνα βράδυ καρτέρι ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς καὶ τῆς ζητεῖ νά μὴν ἐπιδιώξῃ νά ξαναδῇ τὸ Γιῶργο.

"Ὑστερα χωρὶς νά πῃ τίποτα προχωρεῖ πρὸς τὸ δωμάτιό τῆς, ἐνὸς ἡ μητέρα τῆς λέει στὸ Νίκο:

— Σὲ παρακαλῶ, Νίκο, μὴ τῆς μιλάς ἔτσι. Τούλάχιστον μπροστὰ μου. Δὲν εἶναι σωστό.

ΝΙΚΟΣ: Γιατί; Κακὸ εἶναι; Στὴν ἡλικία τῆς ὅλα τὰ κορίτσια ἔχουν κάποιο φλέτρ. Γιὰ νά μὴ πῶ...

ΚΑΙΤΗ (διακόπτοντάς του): Μὰ τί σ' ἔχει πιάσει τώρα καὶ λές τέτοια πράγματα;

"Ἡ "Ἑλλη πού δείχνει καθαρά πῶς εἶναι στενοχωρημένη, βλέπει μπαίνοντας στὸ σπίτι τῆς τὴν μητέρα τῆς μὲ τὸ Νίκο.

— Καλησπέρα, τοὺς λέει ξερά.

"Ἡ μητέρα τῆς προσέχει τὸ ὕφος τῆς καὶ τὴ ρωτᾷ:

— Τί καλησπέρα εἶναι αὐτή; Μὲ τέτοια μούτρα γυρίζει ὁ κόσμος ἀπὸ πᾶν;

ΝΙΚΟΣ: Θὰ μάλῳσε φαίνεται μὲ τὸ νεαρό.

"Ἡ "Ἑλλη γυρίζει καὶ τὸν κυττάζει θυμωμένη.

ΝΙΚΟΣ: "Ὁραία, ὁραία... Πᾶν νά τῆς ζητήσω συγγνώμη γι' αὐτὸ πού τῆς εἶπα.

ΚΑΙΤΗ: "Ὁχι... Ἀσπάζε τὴν μόνη τῆς.

ΝΙΚΟΣ: Θὰ πῶ, γιὰ νά εἶμαι ἐν τάξει.

"Ὁ Νίκος πηγαίνει στὸ δωμάτιό τῆς "Ἑλλης καὶ ἡ Καίτη τὸν ἀκολουθεῖ. Φτάνοντας ἐκεῖ δρῶνται τὴν "Ἑλλη καθισμένη στὸ γραφεῖο τῆς. Καί γράφει στὸ ἡμερολόγιό τῆς. Μόλις διῶς ἀκούει δῆματα, γυρίζει καὶ βλέποντας τὸ Νίκο, κλίνει τὸ ἡμερολόγιό...

...στο συρτάρι και σηκώνεται.
ΝΙΚΟΣ (ειρωνικά): Νά με συγχαρήτε, δεσποινίς, για την κουβεντούλα, που πέταξα. "Άλλη φορά δε θα το επαναλάβω... Τί γράφεις στο ημερολόγιό σου;... Μπορώ να ρίξω κι' εγώ μ'α' ματιά;"
ΕΛΛΗ την πλησιάζει. "Ή 'Ελλη ανοίγει το συρτάρι και παίρνει το ημερολόγιο στα χέρια της. "Ο Νίκος τότε της λέει. τονίζοντας κάθε του λέξη:
 — "Έλα. Δεν πρόκειται να πω τίποτα στη μητέρα σου.

... και κάτω ψιθυρίζει με σφιγμένα τα δόντια. Είναι προφανές πως δε θέλει να μάση κανείς δσα της συμβαίνουν και αυτά που γράφει στο ημερολόγιό της.
ΕΛΛΗ: Μη... "Άφησέ το... Δε θέλω... Μαιμά, σε παρακαλώ... Πες το Νίκου...
Η Καίτη, που ως εκείνη τη στιγμή παρακολουθούσε με κάποια στενοχώρια δσα συνέβαιναν, έπεμβαίνει:
 — "Αστην Νίκο... Μά τί σ' έπιασε τώρα;

"Ο Γιώργος, μόλις χωρίζει από την "Ελλη, πηγαίνει να παραδώσει το αυτοκίνητο και τρέχει κατόπιν στο διαμέρισμα της "Αννας, η οποία στο μεταξύ επέστρεψε εκεί. "Η "Αννα πηγαίνει" ν' ανοίξη και βλέποντας το Γιώργο δεν κρύβει την έκπληξή της:
 — "Μπά!... Τελείωσε κιόλας το γλέντι;
 — "Ποιό γλέντι;... "Ορεξί έχεις για δούλεμα; "Αφραγκος και γλέντι, γίνεται; λέει ο Γιώργος και θάζοντας το παλτό του το πετάει πάνω στο κρεβάτι της "Αννας...

ΕΛΛΗ (νευριασμένη): Σε παρακαλώ, Νίκο.
ΝΙΚΟΣ: "Έχεις μυστικά από μένα; Μά δεν είμαστε φίλοι; "Εγώ δεν είμαι ούτε πατέρας σου, ούτε κηδεμόνας σου... Φίλος σου είμαι. "Άφησέ με λοιπόν να διαβάσω. Δεν ξέρεις μπορεί να σου δώσω καμιά καλή συμβουλή...
 Προσπαθεί να της πάρη το ημερολόγιο απ' τα χέρια.
ΝΙΚΟΣ: "Έχω περισσότερη πείρα, εγώ σ' αυτά τα πράγματα.
 "Η "Ελλη κρατάει γερά το ημερολόγιό της...

ΝΙΚΟΣ: "Ήθελα να τη νευριάσω λίγο... Μ' άρεσει να τη βλέπω νευριασμένη. Και τώρα καληνύχτα. Σ' αφήνουμε να γράψης με την ησυχία σου τ' απομνημονεύματά σου. (Στην Καίτη): Πάμε έμεις. Δε βλέπεις πως η κορούλα σου θέλει να μείνη μόνη;
 Το πρόσωπο του Νίκου δείχνει πως είναι πειραγμένος. "Η Καίτη τον παίρνει και θγαίνουν από το δωμάτιο της "Ελλης, ενώ εκείνη, κρατώντας πάντα στην αγκαλιά της το ημερολόγιό της κάβεται πάλι στο γραφείο της και γέρνει το κεφάλι πάνω σ' αυτό.

ΑΝΝΑ: Για κύττα με καλά στα μάτια...
ΓΙΩΡΓΟΣ: Τί είναι πάλι;... Τί θές; Τί σ' έπιασε τώρα;
ΑΝΝΑ: Τί μ' έπιασε, ε;... Τί μ' έπιασε;
 Εξοπά σε κλάματα και συνεχίζει:
 — "Εγώ, που γίνομαι θυσία για σένα... Σου δίνω όλα μου τα χρήματα, ως την τελευταία δεκάρα κι' εσύ τρέχεις με διάφορα παλακάρια από δω κι' από κει...
ΓΙΩΡΓΟΣ: Τί έπαδες τώρα στα καλά καθούμενα; Τρελλάθηκες;

ΑΝΝΑ: Ναί, τρελλάθηκα. Τί παράπονο έχεις από μένα, βρέ; Γιατί μ' αφήνεις έμένα και γυρίζεις μ' αυτές τις δθβεν τίμιες; Μιά εκείνη ή κόρη του γαλατά. Μιά εκείνη ή άλλη, που έβαλε τον πατέρα της να μου στείλη την αστυνομία. Και τώρα αυτή ή...
ΝΙΚΟΣ: Ποιά αυτή;... "Ο,τι θέλεις λές;
ΑΝΝΑ: Ξέρω τί λέω... Αυτή ή "Ελλη... Νομίζεις πως κοιμάμαι; "Η πως θα σ' αφήσω έτσι;... Να πληρώνω εγώ σαν κορόιδο κι' εσύ να πηγαίνης να τρώς τα λεφτά μου...

... στο σπίτι της και για να μη παίζουμε τη μπερλίνα, σε πληροφορώ πως μιλήσαμε...
ΓΙΩΡΓΟΣ (άνησυχος): Μιλήσατε;... Τί σου είπε; Τί της είπες;
ΑΝΝΑ: Αυτό δε σ' ενδιαφέρει...
ΓΙΩΡΓΟΣ (σφίγγοντάς της το χέρι): "Αννα θα σε χτυπήσω... Λέγε γρήγορα τί της είπες.
ΑΝΝΑ (κλαίγοντας και φωνάζοντας): Της είπα να σ' αφήση ησυχ... Ούφ... Βαρέθηκα πιά με σένα. Καλά μούλεγε ή Σόνια...

ΑΝΝΑ: "Οχι, δε θα πιάς πουθενά. Θα μείνης εδώ...
ΓΙΩΡΓΟΣ: Κάνε στη μπάντα...
ΑΝΝΑ: "Οχι. Δε θα φύγης.
ΓΙΩΡΓΟΣ (εξαγριωμένος): "Αννα, άσε με...
 Γίνεται μία μικρή πάλη και ο Γιώργος πετάει την "Αννα στο πάτωμα και φεύγει.
ΑΝΝΑ (τρέχει ως την πόρτα): "Έλα πίσω Γιώργο... "Έλα πίσω γιατί θα κάνω ζημιά!... (Εξοπά σε κλάματα)...

... με τις διάφορες αγαπητικές σου... "Οχι, κύριε, σε γελάσανε. Αυτό το βιολί κόβεται. Δεν ξέρω τί θα κάνης, πάντως πάρτο απόφασι. "Ως εδώ ήταν... Δεν τραδιέται άλλο το σχοινί.
ΓΙΩΡΓΟΣ: Κύττα τί της μπήκε στο μυαλό, νυχτιάτικα. Για ποιά "Ελλη μιλάς; "Ο,τι θέλεις λές;... Ποιός σου τ'α' είπε αυτά;
ΑΝΝΑ: Δε μου τ'α' είπε κανείς... Σε είδα με τα μάτια μου.
ΓΙΩΡΓΟΣ: Με είδες;
ΑΝΝΑ: Μάλιστα. Σε είδα την ώρα που την άφησες...

... κι' εγώ δεν την άκουγα... Τί ήθελα να μπλέξω μαζί σου; Τρία διαμερίσματα θα είχα. "Οχι ένα, τρία!... "Ανθρώπος είμαι κι' εγώ... Θέλω μία συντροφιά, μία συντροφιά, που να καταλαβαίνη τη θυσία μου.
 "Ο Γιώργος την αφήνει και κάνει νά φύγη μά ή "Αννα τρέχει και γαντζώνεται πάνω του...
ΑΝΝΑ: Γιώργο μου, που πάς;
ΓΙΩΡΓΟΣ: "Οπου θέλω...

Το άλλο θράδυ, ο Γιώργος έρχεται με το αυτοκίνητο να πάρη την "Ελλη από το σπίτι της, όπως είχαν συμφωνήσει. "Εκείνη πηγαίνει στο ραντεβού, αρνείται όμως να τον ακολουθήση. Στο τέλος την πείθει να τον άκουση και ή "Ελλη μπαίνει στο αυτοκίνητο.
 — "Ελλη, με συγχωρής γι' αυτό που έγινε. Δε φταίω εγώ. Είναι μία τρελλή, που είναι ερωτευμένη μαζί μου. "Εγώ πάντως δεν έχω καμμία σχέση μαζί της. "Όσο την άποφεύγω, τόσο μου δημιουργεί σκηνές... "Ελλη, αγάπη μου, θέλω να με πιστέψης.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

πολλοί κοκκόροι άργεί να ξημερώσει. Έχω το σχέδιό μου, εγώ! Αυτά τα τετραγωνάκια θα τα μωχπουλήσουμε τυλιγμένα στο χαρτί. Έδωλα μέσα οινόπνευμα, γιατί το οινόπνευμα δεν λερνάει. Είναι καθαρό. Κατάλαβα;

— Κατάλαβα...
— Σε πόση ώρα θα πάρουμε το ταψί απ' το φούρνο.
— Σε μισή ώρα.
— Άνταμε κι' άλλο τσιγάρο και περιμέναμε.

*
— Όταν γύρισα απ' το φούρνο, ή μητέρα του μάς άρχισε στis κατάρεις:

— Μπα! Πώς μου το κατανήσατε έτσι το ταψί μου;
— Σώπα και θα σου πάρουμε άλλο! είπε ο Άλέκος.
Τυλίξαμε τα τετραγωνάκια σε τσιγαροχαρτά, τα πήραμε και φύγαμε.

— Και πού πάμε τώρα; ρώτησα.
— Στην αγορά να τα πουλήσουμε, είπε ο Άλέκος. Κάνε κουράγιο και θα τα πουλήσουμε. Τί νομίζεις; Όλες οι μεγάλες επιτηρήσεις έτσι άρχισαν.

Στην αγορά, δεν πουλήσαμε ούτε ένα τετραγωνάκι, γιατί έκτός που δεν το ξέρανε οι έμποροι, δεν είχε και όνομα το προϊόν μας. Ο Άλέκος τάχασε.

— Βρέ, πού να πάρη ή όργη! είπε. Ξεχάσαμε να το βαφτίσουμε. Για βράς ένα όνομα.
— Εσπασα το κεράλι μου, του είπα καμμία δεκαριά όνόματα, αλλά δεν τού άρεσε κανένα. Στο τέλος χαμοέλασε.

— Το βρήκα, είπε. Θα το βγάλουμε «Ξένια». Καθαριστικό «Ξένια». Φαντάζεσαι τί χαρά θα κάνη ή Ξένια, όταν της το πούμε;

*
— Έκείνο το βράδυ σκυλογύρισαμε μέχρι τα μεσάνυχτα. Στο τέλος πήραμε σβάρνα και τα πεπιπτερά, αλλά δεν κάναμε σχεδόν τίποτα. Μόνο ένας άλλοιθωρος περιπτεράς αγόρασε πέντε τετραγωνάκια.

— Δεν παίρνεις δέκα; είπε ο Άλέκος.
— Άσε να πουληθούν αυτά και βλέπουμε πάλι.

Κάθισαμε σε κάτι παγκάκια, γιατί είχαμε ξεθεβάσει.

— Ξέρεις τί θα κάνουμε; είπε ο Άλέκος. Έχουμε φτιάξει κάπου τριακόσια τετραγωνάκια και δεν πουλήσαμε παρά μόνον πέντε. Άύριο, λοιπόν, θα τα πουλήσουμε έμεις οι ίδιοι λιανικώς, μέσα στην αγορά. Θα πάρουμε κι' ένα τραπέζι...

Αυτό δεν το είχα φανταστή. Ξαφνιάστηκα.
— Κι' αν μάς πιάσουνε; Άγρίω.

— Μωρέ τί βλακείες είναι αυτές, πού λες; φώναξε. Γιατί να μάς πιάσουνε; Ούτε ψεύτες είμαστε, ούτε κλέφτες. Είμαστε δυο διόμηχανοι, πού άρχίζουν απ' το άλφα.

— Σωστά...
Την άλλη μέρα ξαναηλεφωνήσαμε στα κορίτσια ότι θα τα συναντήσουμε κάπως άργούστικά το βράδυ, και στηθήκαμε στην αγορά. Ο Άλέκος είχε αναπτύξει σπάνια πρωτοβουλία κι' ενεργητικότητα. Άπλωσε τα τετραγωνάκια στο τραπέζι, πού κουβάλησε απ' το σπίτι του και πάτησε τις φωνές:

— Εδώ το καταπληκτικό καθαριστικό ΞΕΝΙΑ! Τρίβουμε ελαφρώς το λεκέ, τον άφήνουμε λιγάκι, ύστερα ξεσκονίζουμε και πάει περίπατο ο λεκές. Μόνο πέντε δραχμές το καθαριστικό ΞΕΝΙΑ!

Πουλήσαμε δυο, τρία, έβαλε τα λεφτά στην τσέπη του και με κύτταξε ξαναμμένος.

— Φώναζε κι' εσύ! είπε. Μη ντρέπσαι. Έτσι άρχισαν όλοι οι μεγάλοι διόμηχανοι. Στο κάτω-κάτω συνεταίρος είσαι!

— Άρχισα να φωνάζω κι' εγώ, αλλά είχα τέτοια ζαλάδα, πού δεν καταλάβαινα τίποτα.
— Όποιος δοκιμάσει, θα έρθουν σιαστή. Τρίβουμε ελαφρώς το λεκέ, τον άφήνουμε λιγάκι, ύστερα τον ξεσκονίζουμε και πάει περίπατο το ρούχο!

— Όχι το ρούχο βρέ! φώναξε ο Άλέκος.

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - ΝΕΟΙ ΛΗΨΟΙ

Ο ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ τραγουδιστής της μεσολαίας Γιάννης Βογιατζής καθιερώθηκε πια στο θέατρο. Ύστερα από το «Πάρκ», όπου ντεμπιουτάρησε πρότερος το καλοκαίρι, τραγουδώντας με εξαιρετική επιτυχία, στην «Όμορφη πόλη», μία σειρά από νέα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη, κι' απ' το θέατρο «Διάνα», όπου εμφανίσθηκε με το θίασο Κάκιας Άναυτη - Κ. Ρηγοπούλου, υπέγραψε συμβόλαιο και εμφανίζεται στην καινούργια θερινή σαιζόν με το θίασο της Γκάλλυ Μαυροπούλου, στο «Αττικό» θέατρο, έρμηνεύοντας καινούργιες επιτυχίες του Μίκη Πλέσσα.

Το γεγονός αυτό είναι ευχάριστο όχι μονάχα για τον ίδιο, αλλά γενικότερα για το ελληνικό τραγούδι. Ο Βογιατζής, με τη «θεατρικοποίησή» του, συμβάλλει, όπως τόσοι άλλοι πριν απ' αυτόν, στο ν' ανοίξουν διάπλατα οι πόρτες του θεάτρου στους Νεοέλληνες τραγουδιστές και να κατακτηθή το παλκοσέ니κο όσο και ή πίστα. Πρόγμα, πού σημαίνει, ότι το ελληνικό τραγούδι πήρε όριστικά το δρόμο της ακμής του.

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Καινούργιοι δίσκοι - καινούργιες επιτυχίες, άνοιγουν την καλοκαιρινή σαιζόν. Σημειώνουμε μερικούς απ' τους πιο αξιόλογους:

1) «Τί να την κάνω τη χαρά». Στίχοι Ν. Περγιάλη-μουσική Μίκη Θεοδωράκη. Τραγουδά ο Γρ. Μπιθικόσης με χορωδία.

2) «Ένας καμμένος κάθε γωνιά». Στίχοι Άσημακοπούλου - Σπυροπούλου - Παπαδοπούλου. Μουσική Τ. Μωράκη. Τραγουδά ή Νάντια Κωνσταντοπούλου.

3) «Λαχταρώ την αγάπη σου». Στίχοι Τ. Σωτήρη - μουσική Άνδρ. Χατζηπαυστόλου. Τραγουδά ο Δημήτρης Μπαξεβανιάς.

4) «Τό περωμένο μου». Στίχοι Κ. Κοφινιάτη - μουσική Τ. Μωρούδα. Τραγουδά ο Τώνης με τη Ρία Κούρτη.

5) «Η βροχή». Στίχοι Άπ. Σουφαντζή - μουσική Νίκου Γούναρη. Τραγουδά ο Γούναρης.

6) «Είναι λουλούδι κόκκινο». Στίχοι Τ. Σωτήρη - μουσική Άνδρ. Χατζηπαυστόλου. Τραγουδά ο Δ. Μπαξεβανιάς.

8) «Όνειρο ήταν και πάει». Η παλιά επιτυχία πού Χρ. Χαϊρόπουλου σε νέα κόπια. Τραγουδά ή Έλίζα Μαρέλλι.

8) «Δε με ρώτησε κανείς». Στίχοι - μουσική Άθ. Τσόγκα-Τ. Μωρούδα. Τραγουδά ο Μωρούδας.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Άρκετά, όπως πάντα, ή παραγωγή δίσκων λαϊκών τραγουδιών. Ξεχωρίζουμε τα καλύτερα:

1) «Θα με φάνε τα ξευχτιά» (τσιφτετέλι). Στίχοι Σπ. Κεφαλοπούλου - μουσική Στ. Χριστή. Τραγουδά ή Καίτη Γκρέκη.

2) «Όνειρο δεμένο». (Από την ταινία «Λόλα»). Στίχοι Β. Γκούφα - μουσική Στ. Σαραντάου. Τραγουδούν ο Πάνος Γαβαλάς και ή Ρία Κούρτη.

3) «Πάρε με στο τηλέφωνο». Στίχοι-μουσική Μ. Χιώτη. Τραγουδά ή Μαίρη Λίνα.

4) «Ένας άντρας αγάπησα» (Ζεμπέκικο). Στίχοι - μουσική Γ.ω. Καραμπασίου. Τραγουδά ή Πόλυ Πάου.

5) «Στης Καλλιρρόης το ρέμα».

«Έλα άπόψε πούγω νέφια» είναι ο τίτλος του νέου τραγουδιού του Κ. Δ. Νικολαΐδη, πού τραγουδά με εξαιρετική επιτυχία (σε δίσκους «Δίλλυ») ο έλεγκτος καλλιτέχνης Σάος Πέππας.

Στίχοι-μουσική Γ. Μητσάκη. Τραγουδούν ο Γρ. Μπιθικόσης και ή Βούλα Γκίκα.

6) «Αφού θα φύγης». Στίχοι Άν. Κουλούρη - μουσική Π. Γαβαλά. Τραγουδούν ο Γαβαλάς με τη Ρία Κούρτη.

7) «Μία φορά την Κυριακή». Στίχοι-μουσική Ν. Δαλιάνη. Τραγουδά ή Άννα Κλειδωνάρη.

8) «Πατέρα μου, μητέρα μου» (Ζεμπέκικο). Τού Μπάμπη Μπακάλη. Τραγουδούν ο Στ. Καζαντζίδης και ή Γιάτα Λίδια.

9) «Η καρότσα». Στίχοι-μουσική Άπ. Καλδάρη. Τραγουδούν ο Γρ. Μπιθικόσης και ο συνθέτης.

10) «Αν μου λείψεις εσύ». Στίχοι Γ. Σαμουλά - μουσική Άπ. Καλδάρη. Τραγουδούν ο Σπύρος και ή Φούλη Δημητρίου.

11) «Γονιού ευχή». Στίχοι Ν. Δαλιάνη - μουσική Β. Καραπατάκη. Τραγουδούν ο Μαν. Άγγελόπουλος και ή Άννα Βασιλεία.

12) «Είμαι παιδί φιλότιμο». Στίχοι-μουσική Δαλιάνη-Μπιθικόσης. Τραγουδούν ο Μπιθικόσης και ο Μαν. Χιώτης.

13) «Η μάμα του ναύτη». Στίχοι-μουσική Γ. Μητσάκη (Ζεμπέκικο). Τραγουδούν ο Στ. Καζαντζίδης και ή Άννα Μπέλλα.

14) «Άρρωστος βαρύς». Τού Ι. Παπαδοπούλου. Τραγουδούν ο Στ. Καζαντζίδης και ή Καίτη Γκρέκη.

15) «Τό χαμένο παιδί» του Γερ. Κλουδάου. Τραγουδούν ο Στρ. Διονυσίου και ο Μ. Χιώτης.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

1) «Στα ξένα, γυίκα μου, μην πάς» (ταρικό). Τού Δ. Ζάχου. Τραγουδά ο ίδιος.

2) Στο χωριού τη ρεματιά» (ταρικό). Τών Ηλ. Καλλιμήρη-Τ. Ζέρβα. Τραγουδά ή Τασία Βέρα.

3) «Βαρέθηκα τα νεύατα μου». Τού Κ. Κοντογεώργου (κλέφτικο). Τραγουδά ή Φιλία Πιογάκη.

4) «Γιε μ' ένας άπτός» (κολαματινός). Τού Γ. Κόσου. Τραγουδά ή Σοφία Κολιτήρη.

5) «Στης Καλλιρρόης το ρέμα».

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

— Ποιό;
— Ο λεκές πάει περίπατο!
— Είπα το ρούχο;
— Πάψε, γιατί έχεις και μία φωνή χάλια. Έσύ κλάεις, δεν φωνάζεις! Γενικά, είμαι ένας υποχωρητικός και καλόβολος άνθρωπος. Η συμπεριφορά όμως του Άλέκου είχε ξεπεράσει κάθε όριο άνοχής.

— Να προσέχης πώς μιλάς, είπα. Στο κάτω-κάτω, όπως είπες και μόνο σου, είμαστε συνεταίροι. Άπαιτώ, λοιπόν, περισσότερο σεβασμό.

Θύμωσε, έδωσε μία γροθιά στο τραπέζι και πάτησε τις φωνές.

— Κι' εγώ δε μπορώ να ξελαρυγιάζωμαι για να τα οικονομάς εσύ, φώναξε.

Κατάλαβα πώς άρχισε να τον πιάνη ή πλεονεξία και ήθελε να εκμεταλλευθή μόνος του αυτό το κάτι, πού σκέφτηκε. Τον παράτησα κι' έφυγα, για να μη χειροτερέψουν τα πράγματα.

*
— Από τότε έχουν περάσει δυο μήνες. Στο γραφείο είμαστε λιγόλογοι και μιλάμε μόνο όταν το απαιτούν υπηρεσιακοί λόγοι. Άπ' ότι βλέπω, όμως, ή ζωή του έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Ίσως κι' όλος αυτό το «κάτι» πού γύρευε, να ήτανε το «κάτι», πού βρήκε. Γιατί δεν έχει σημασία να δρής κάτι. Χρειάζεται και κάτι άλλο, για να πετύχη το «κάτι». Σου: το κοροϊδολίκι του κόσμου. Και το λέω αυτό, γιατί απ' αυτό το καθαριστικό ΞΕΝΙΑ, πουλάρει και στο γραφείο. Κι' όσοι το πήρανε, τον βρίζουν ακόμη και θα τον βρίζουν συνεχώς!...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Χιούμορ

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΙ' Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

Ένας ζωγράφος κάλεσε επείγοντως έναν γιατρό και του είπε:

— Ξέρετε, το σκυλάκι μου άρρώστησε κι' επειδή το λατρεύω, σκέφτηκα να καλέσω έναν καλό κτηνίατρο να το κυτάξει.

Ο γιατρός, πού δεν ήταν κτηνίατρος, έξέτασε το σκυλάκι και το έκανε καλά.

Πέρασαν δέκα μέρες κι' ο ζωγράφος είδοποθήκε απ' το γιατρό να περάσει επείγοντως από το σπίτι του.

— Ξέρετε, του είπε ο γιατρός, ή μογιά της πόρτας μου έχει ξεθωριάσει και σκέφτηκα να καλέσω έναν καλό μογιάτση να μου τη βάλει. Τι λές; Την αναλαμβάνεις; Κόκκαλο ο ζωγράφος.

*
— Λοιπόν, κύριε χωρίζετε;
— Ναί.
— Μήπως ή σύζυγός σας σάς άπατάει κατά τύχη;
— Όχι... κατά συνήθειαν!

*
Μιά έτοιμοβάντα κάλεσε το σύζυγό της, για να τού εξομολογήθ το άμάρτημά της.

— Άντρα μου!... Σε... σε άπάτησα! Συγχώρα με κι' ο Θεός να σε συγχωρήσει.

— Δεν πειράζει, γυναικούλα μου. Πρέπει όμως να με συγχωρήσεις και συ τώρα για ένα κακό πού σούκαμα... Μαύ το ύπόσχομαι μ' όλη μου την καρδιά.

— Ε, λοιπόν, είχα αντίληφθ ότι με άπατούσες και γι' αυτό σε... δηλητηρίασα.

*
Σωτηρία.
Ο κύριος: Γιατί σε άπέλυσε ο τελευταίος κύριός σου;
Ο σ' φέρ: Γιατί κυτάξα την κυρία κι' έτσι έγιναν αίτια να χωρίσουν!

Ο κύριος: Χμ!... Τότε μπορούμε να δοκιμάσουμε!

*
— Άλθβια, μαμά, δίνεις στη νταντά πνευματικές δραχμές το μήνα, για να με προσέχει;
— Άλθβια. Γιατί ρωτάς;
— Δε βάζαν καλύτερο να τις δίνεις έμένα κι' εγώ να προσέχω την νταντά;

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΔΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΠΟΝΣΟΝ ΝΤΥ ΤΕΡΑΪ-Γ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΧΕΙΑΣ

Ο Τόνυ μαθαίνει ότι ο άγνωστος, πού άπήγαγε με την άμαζα την όμορφη Άνιτέ, ήταν ο γέρος κόμης ντε Μιγκρέλ. Ο νεαρός άποφασίζει να καταταχθ στη γαλλική φρουρά, όπου υπηρετούσαν οι «Τρεις κόκκινοι» για να τους εκδικηθ για το θάνατο του μαρκιζίου ντε Βιλλέρ. Δεν τον δέχονται όμως στη φρουρά, επειδή είναι μικρός κι ο Τόνυ τότε καταφεύγει στο μαρκήσιο ντε Λανζέν, πού τον προσλαμβάνει ως γραμματέα του με το βαθμό του δεκανέα. Άμέσως καταπν, ο Τόνυ μονομαχεί με τον επιλοχία της φρουράς Πιδουάν, πού τον είχε προσβάλει, και τον πληγώνει σοβαρά στο λαιμό.

— Να πάρη ο διόβολος! συνέχισε ο Γασκόνος. Δε μπορούσαμε, βέβαια, να ζητήσουμε

ένα ποτήρι κρασί, μέσα σ' εκείνη την ταβέρνα, εξ αίτιας του δυστυχίου πού Πιδουάν, πού ήταν σ' αυτά τα χάλια. Άλλ' αυτό δε μάς έμποδίζει να διψάμε και μάλιστα πολύ... Κι' αν θέλεις, κοκοράκι μου, θα πάμε να το τσουζούμε λίγο...

— Ευχαρίστως, είπε ο Τόνυ και να μου επιτρέψετε μάλιστα να κερσώ...

Ο Τριαντάφυλλος πήρε ένα ύφος σοβαρό και προστατικό:

— Έστω, νεαρό μου φίλε, εί-πε, σου το επιτρέπτω.

— Πού θα πάμε; ρώτησε ο Τόνυ.

— Ξέρω ένα καλό μέρος.
— Άλθβια;
— Δυο βήματα από δω.
— Μήπως την ταβέρνα του «Επιλοχία»;

— Πά! Έκαμε ο Τριαντάφυλλος, με περιφρόνηση. Αυτή δεν άζει πεντάρα. Θα πάμε στην «Κοκκινιά», πού την κρατάν ή θεία Νικολό κι' ή κόρη της ή Μπαδέτ.

— Τί περίεργα όνόματα! είπε ο Τόνυ.

— Όσο για τ' όνομα της Νικολό, δε μπορώ να σε πω ποιός της το χάρισε. Άλλά για την Μπαδέτ είμαι: εγώ ο νουνός της...

— Ά! Είσαστε ο νουνός της; — Είναι όλόκληρη ιστορία, πού θα σας τη διηγηθώ, έξοικολούθησε ο Γασκόνος, μία ιστορία παράξενη...

Ο Τόνυ είχε μια «πιστώλα» στην τσέπη του. Έξ' άλλου, βιάζόταν ν' άποκτήσει φίλους, για να μη θεωρήται πια «πρωτοδυσάλτος».

Και, μία πού ή πληγή, πού έκαμε στον Πιδουάν, έγινε άφορη ν' άποκτήσει την έκτημηρί του Τριαντάφυλλου και τού Νορμανδού, σκεφτόταν, ότι θα γίνονταν φίλοι του, αν τους κερνούσε κι' αν άκουσε την ιστορία τους.

— Είμαι μακριά αυτή ή ταβέρνα; ρώτησε.

— Όχι, δυο βήματα από δω. Προσφάνω να σου πω την ιστορία μου.

— Θα την άκούσω ευχαρίστως! ψιθύρισε ευγενικά ο Τόνυ.

— Είναι δεκαπέντε χρόνια από τότε, άρχισε ο Τριαντάφυλλος, μία πού ή Μπαδέτ είναι σήμερα δεκαεπταόχρονών. Έγώ τότε ήμουν είκοσιπέντε και τώρα πά-

τησα τα σαράντα.

— Δε σας φαίνονται! είπε, κολακεύοντάς τον, ο Τόνυ.

Ο Τριαντάφυλλος έστριψε το μoustάκι του.

— Βαστιέμαι καλά! είπε. Άλλ' άς ξαναγυρίσουμε στην ιστορία μου. Ήμουν, λοιπόν, τότε είκοσιπέντε χρονών. Πλεμούσαμε στη Φλάντρα κι' είχαμε μία καντινιέρα πού τη θεία-Νικολό, αυτή, πού έχει τώρα την ταβέρνα. Η θεία-Νικολό ήταν μία όμορφη γυναίκα, χίρα ένας τυμπανιστή, πού είχε σκοτωθ ή σε μία πολιορκία, δε θυμάμαι πού... Οι κακές γλώσσες έλεγαν πώς ήταν τριαντάρα. Άλλ' άμα την κυτούσε από κοντά, ήταν, μά την πίστι μου, πολύ όμορφη και δεν ύπήρχε ούτε ένας άντρας στο σύστημα, άρχίζοντας από μένα, πού να μην ήταν έρωτευμένος μαζί της...

Ο Τριαντάφυλλος άναστήναζε και πρόσφερε:

— Η θεία Νικολό ήταν, λοιπόν, μία όμορφη γυναίκα, πού την αγαπούσαμε όλοι μας, μα χωρίς καμμία επιτυχία!

— Δεν είναι δυνατόν! είπε ο Τόνυ.

— Ήταν φρόνιμη και δεν άκουγε κανένα. Κλαίω ακόμα τον

Τόνυ.

— Ξέρω ένα καλό μέρος.
— Άλθβια;
— Δυο βήματα από δω.
— Μήπως την ταβέρνα του «Επιλοχία»;

— Πά! Έκαμε ο Τριαντάφυλλος, με περιφρόνηση. Αυτή δεν άζει πεντάρα. Θα πάμε στην «Κοκκινιά», πού την κρατάν ή θεία Νικολό κι' ή κόρη της ή Μπαδέτ.

— Τί περίεργα όνόματα! είπε ο Τόνυ.

— Όσο για τ' όνομα της Νικολό, δε μπορώ να σε πω ποιός της το χάρισε. Άλλά για την Μπαδέτ είμαι: εγώ ο νουνός της...

— Ά! Είσαστε ο νουνός της; — Είναι όλόκληρη ιστορία, πού θα σας τη διηγηθώ, έξοικολούθησε ο Γασκόνος, μία ιστορία παράξενη...

Ο Τόνυ είχε μια «πιστώλα» στην τσέπη του. Έξ' άλλου, βιάζόταν ν' άποκτήσει φίλους, για να μη θεωρήται πια «πρωτοδυσάλτος».

Και, μία πού ή πληγή, πού έκαμε στον Πιδουάν, έγινε άφορη ν' άποκτήσει την έκτημηρί του Τριαντάφυλλου και τού Νορμανδού, σκεφτόταν, ότι θα γίνονταν φίλοι του, αν τους κερνούσε κι' αν άκουσε την ιστορία τους.

— Είμαι μακριά αυτή ή ταβέρνα; ρώτησε.

— Όχι, δυο βήματα από δω. Προσφάνω να σου πω την ιστορία μου.

— Θα την άκούσω ευχαρίστως! ψιθύρισε ευγενικά ο Τόνυ.

— Είναι δεκαπέντε χρόνια από τότε, άρχισε ο Τριαντάφυλλος, μία πού ή Μπαδέτ είναι σήμερα δεκαεπταόχρονών. Έγώ τότε ήμουν είκοσιπέντε και τώρα πά-

ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΟΡΚΟΣ

άντρα μου...», έλεγε... Στο μεταξυ, μία μέρα, έφτασε από συνταγμα ένας νεαρός σημαιοφόρος, πού ήταν όμορφος σαν άγγελος. Αυτός ο σημαιοφόρος ήταν ένας ευγενής, δεκαή ως δεκαοχτώ χρονών, κι' έμοιαζε με κοπέλλα ντυμένη άντρικά. Όταν ήρθε, έμεις πολιορκούσαμε μία μικρή πόλη της Φλάντρας, κι' ήμασταν στρατοπεδευμένοι στον κάμπο. Σαν καντινιέρα, πού ήταν, ή θεία-Νικολό είχε μία όμορφη σκηνή, πολύ μεγάλη. Και, καθώς ήταν χειμώνας, μαζεδούσαμε όλοι εκεί μέσα, τα βράδια, και πίνουμε γύρω από τη φωτιά.

— Στοιχηματίζω, είπε ο Τόνυ, πώς έρχόταν κι' ο σημαιοφόρος.

— Φυσικά.

— Κι' έρωτεύθηκε την καντινιέρα;

— Όχι, ή καντινιέρα τον έρωτεύθηκε. Τρεις μέρες μετά τον έρχομό του στο στρατόπεδο, ο σημαιοφόρος, έφαγε μία σφαίρα στον ώμο κι' έπεσε μέσα στην τάφρο. Μα ή λαδωματιά του δεν ήταν σοβαρή. Τον μετέφεραν στη σκηνή της καντινιέρας...

— Καταλαβαίνω τώρα...

— Η θεία-Νικολό τον περιποιήθηκε, σε ένα ήταν νοσοκομείο, κι' ύστερα από τρεις βδομάδες ο σημαιοφόρος ήταν στο πόδι. Άλλ' από εκείνο τον καιρό, ή θεία-Νικολό, πού γελούσε διαρκώς, έγινε μελαγχολική και σκεπτική. Προσέκρινε από τις ενιά το βράδυ.

— Πρέπει να μάθω, είπα μέσα μου μία μέρα, γιατί ή θεία-Νικολό έχει αλλάξει τόσο!... Καί, καθώς δεν είχα καί τίποτα να κάνω, άρχισα να τριγυρνάω όλη τη νύχτα γύρω από την καντίνα. Τα μεσάνυχτα, μία σκιά γλύστρησε, μέσα στη σκηνή της θεία-Νικολό. «Η-

— Τελειώστε πρώτα κι' έπειτα θα σας πω.

— Άκούσε λοιπόν: Όταν είδα τον κ. ντε Βιλέρ, τού είπα: «Φαίνεται, κύριε αξιωματικέ, πώς ξέρετε να πληρώνετε εκείνους, πού σας περιποιούνται...». Κοκκίνισε ως τ' αυτιά, σαν καμμία κοπέλλα.

— Ξέρεις να βαστάς ένα μυστικό; με ρώτησε.

— Άμα είναι ανάγκη!

— Μεγάλη ανάγκη. Γιατί ο θεός μου ο λοχαγός δε θα με συγχωρούσε ποτέ, αν μάθανε πως αγάπησά μία καντινιέρα.

— Καλά, κύριε αξιωματικέ, τού είπα. Σας δίνω το λόγο μου πως δεν έχετε τίποτα να φοβάσαστε!

— Και κρατήσατε το λόγο σας; ρώτησε ο Τόνυ.

— Φυσικά! άπάντησε ο Τριαντάφυλλος. Μα ένα κολό πρωί, έσκασε ή μπύρα στο στρατόπεδο! Η θεία-Νικολό άρχισε να παραπονιάρη... Για να πιάς πιάς γουρβιά μία μέρα, κ. ντε Βιλέρ με πήρε στην υπηρεσία του. Βούταλα τα ρούχα του, κυττάζα το αλγό του. Ένα πρωί, μου είπε: «Η καντινιέρα θα γίνη μητέρα. Πρέπει να υιοθετήσω το παιδί. Θα φροντίσω για τη ανατροφή του και θα σου δώσω κομμάτι τα λεφτά, πού χρειάζονται». Ο ρόλος μου άρεσε και δέχτηκα. Σε λίγο, μέσα στο σύστημα, καθώς πήγαινα συχνά στην καντίνα, άρχισαν

σπτό τέλος, κατανοούσε να μη βρίσκουν ούτε τα απολύτως αναγκαία πρόβια. Έτσι, άκείνα τα τιμήματα, που έρχονταν τελευταία, δεν εύρισκαν πια τίποτα!

Γι' αυτό, ο μαρκήσιος ντε Λανζέβεν, που φροντίζε πολύ για τους στρατιώτες του, είχε πάρει εγκαίρως τα μέτρα του.

Φυσικά, ο Τόνι, ο γραμματέας του, ήξερε πως είχε στείλει τον Μαρβάγι μπροστά. Στην αρχή, δεν έδωσε καμιά σημασία σ' αυτό. Ο Μαρβάγι είχε επιφορτισθεί απλώς με μία αποστολή...

Αλλά, καθώς στεκόταν στο παρόντο του σπιτιού, όπου είχε καταλύσει ο μαρκήσιος ντε Λανζέβεν, ο Τόνι είδε, παραξενεμένος, τον Μαρβάγι να φωνάζει τους δυο άλλους «Κόκκινους» και να τους τραβάει σε μία γωνία της αυλής. Εκεί, μίλησαν, για λίγο ώρα, κρυφά μεταξύ τους, κι έπειτα οι δυο αξιωματικοί έδωσαν τα πορτοφολία τους στο Μαρβάγι.

«Τι σημαίνει αυτό;», αναρωτήθηκε ο Τόνι.

«Επειτα, αφού σκέφθηκε αρκετά, κατέληξε στο εξής συμπέρασμα:...

Ίσως ο Μαρβάγι είχε ανακαλύψει τα ίχνη της μαρκησίας ντε Βιλέρ κι' ο Λανζέβεν με το Λαού του έδιναν χρήματα για ναχη αρκετά, στην περίπτωση, που θα κατόρθωνε να την αποσπάσει...

Πώς να πολεμήσω τέτοιους έχθρους; ψιθύρισε ο Τόνι. Αλλά, ως είναι... «Αν αυτοί έχουν τη δύναμη και το χρήμα, εγώ θα έχω τη βοήθεια του Θεού!

Στο άνωμεταξύ, χάρις στα προνοητικά μέτρα, που είχε πάρει ο συνταγματάρχης των, οι Γάλλοι Φρουροί δε σπερδήθηκαν τίποτα. Έτσι, ο Γασκόνης κι' ο Νορμανδός, αφού έφαγαν καλά κι' ήπιαν καλύτερα, είχαν, το ίδιο εκείνο βράδυ, σχεδόν ξεχάσει τη θεία-Νικόλα και τη Μπαθέρ...

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΕΝΟΣ ΓΕΡΟΥ

Είχαν περάσει οχτώ μέρες, από τότε, που ο κόμης Μινγκρέλι είχε φέρει τη χίρα του μαρκησιού ντε Βιλέρ στον πύργο του Μπλερανκούρ, όταν ένας καθαλάρης φάνηκε στην παρυφή του δάσους, στη μέση του οποίου ύψωνταν ο πύργος.

Ο καθαλάρης αυτός θα είχε κάνει μεγάλο δρόμο, γιατί το αλόγο του προχωρούσε με δυσκολία στο λασπερό έδαφος, κι' ο ίδιος φαινόταν πολύ κουρασμένος.

Στην είσοδο του δάσους, σε απόσταση μισής λεύγας περίπου από τον πύργο, υπήρχε ένα μικρό χωριουδάκι, αποτελούμενο από τέσσερα-πέντε χαμοσπίτια.

Πάνω από την πόρτα ενός απ' αυτά, τα σπίτια, κρεμόταν ένα κλαδί ελάτου, που, στα χρόνια εκείνα, ήταν το σήμα των παιδοχειών.

Το παιδοχείο εκείνο ήταν, φυσικά, πολύ φτωχικό κι' ασφαλώς δε θα δεχόταν συχνά ταξιδιώτες, γιατί πολύ λίγοι περνούσαν από το έρμη εκείνο μέρος. Αλλά, όσο και να είναι, θα μπορούσε κανείς να βρει εκεί μέσα μία καλή φωτιά κι' ένα καταφύγιο για τη βροχή.

Ο καθαλάρης, λοιπόν, χτύπησε αυτή την πόρτα και μπήκε μέσα.

Γύρω από το τζάκι, όπου έκαigan πελώρια κούτσουρα, καίμαζα δεκαριά χωριάτες στέγνωναν τα μουσκεμένα τους ρούχα, πίνοντας κρασί.

Όταν είδαν τον ταξιδιώτη, που φαινόταν άιστεκράτης, παρομένοι με σεβασμό, για να του κάνουν θέσι κοντά στο τζάκι.

— Ποιος είναι εδώ ο ξενοδόχος; ρώτησε ο ξένος.

— Ένας υπλός γέρος, με άσπρα γένεια έδωλε το σκούφο του και...

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

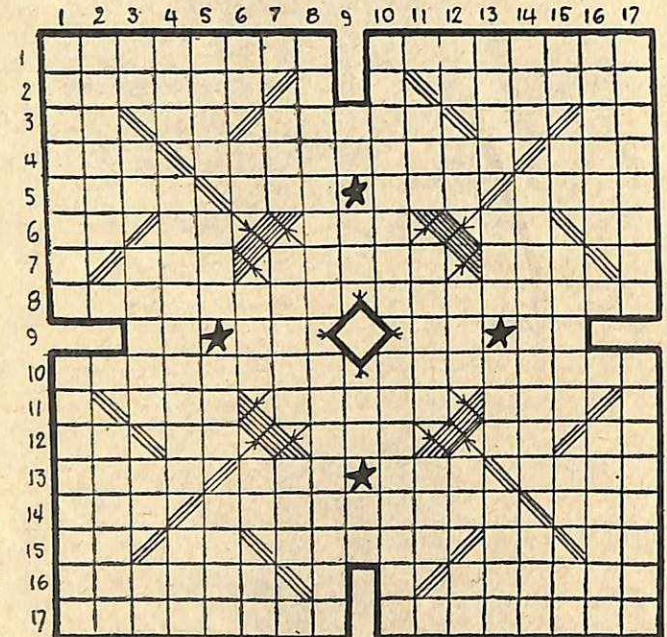
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 1009

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Βασιλεία της Μακεδονίας, αλλά και γελοιογράφος, — Άρχαίος λαός της 'Ακαρνανίας ή Αιτωλίας.
- 2 Γυρίζεται, αλλά όχι από ράφτη. — Προϊόντα των αγρών μας.
- 3 Το χρησιμοποιούν συχνά οι περιέργοι. — Τα θέλουμε πάντοτε φρέσκα. — Φαίνονται —

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Πόλις της Μ. 'Ασίας, που ιδρύθηκε υπό του 'Αττάλου Β'. — Μπαίνουν σε ειδικό... κιάω-τιο.
- 2 Σπρεβλός. — 'Εκλεκτό ελληνικό προϊόν.
- 3 'Αντιπροσωπεύει το άγνωστο. — 'Αριθμός. — Παταμός της Β. 'Ελλάδος. — Συνεχόμενα στο αλφάβητο. — 'Επάνωμον

71. — Καί (γολυκιά).

- 4 Λατινικός χαριτωμένος. — Λιμάνι στο οποίο έγινε μία ιστορική ναυμαχία. — Όνομα γή-ησσας του κινηματογράφου.
- 5 'Ιδιότητα των. — 'Αστυνομικό τιμήμα των 'Αθηνών. — Συν-δεσμός (άρχ.). — Σημειών της αριθμητικής.
- 6 'Αρχικά του στρατού μας. — Σύμφωνον. — Ακόμη. — Προσωπική ανωνυμία (α' προσ.). — Νότα.
- 7 'Υποθετικόν. — 'Αρκείται στα λίγα. — Προηγείται συμπε-ρσματος.
- 8 'Αρχαία πόλις της 'Ηπείρου, όπου η σημερινή 'Αρτα. — Τα πρόσωπα αυτά έχουν κάνει τη νύχτα μέρα.
- 9 Αιγυπτιακή θεότης. — 'Υποθε-τικόν. — Σύμφωνον. — 21.
- 10 Γιαούρτι, που οι περισσότεροι προτιμούν. — Φανερός, ξεση-λος.
- 11 Προσωπική ανωνυμία (β' προ-σώπου). — 'Η κάτοικος ενός νησιού του Αιγαίου. — Χρονικό διάστημα.
- 12 Νότα. — 'Αρθρο. — 'Ο κα-θένας. — Προσωπική ανωνυμία (β' προσ.). — Μονάς της η-λεκτρολογίας.
- 13 Πήδημα. — Διπλασιαζόμενο ξε-πουλάει. — 'Αποτελεί μέρος του σπιτιού. — Την διεισρέ-ται ο ναυαγός.
- 14 Θεός της μυθολογίας μας. — Είναι τριακόσιοι. — Μάρκα αυτοκινήτων.
- 15 'Αρθρο. — Προσωπική ανωνυ-μία. — Προορίζεται για υπο-ζύγιο. — Αριθμός. — Συνε-χόμενα στο αλφάβητο.
- 16 'Επικίνδυνα για την υγεία. — Παρουσιάζουν κενά.
- 17 'Εδαφος, που δε διευκολύνει τις συγκοινωνίες. — Κεριά ά-πο λίπος.

Π. Ε. ΓΑΛΗΝΟΣ

'Η λύσις τεύ' υπ' αριθ. 1008 στη σελίδα 78

— Είμαι αξιωματικός, είπε ο ξένος, και πρόκειται να πολεμή-σω στη Φλάνδρα. Έχω χαθεί μέ-σα σ' αυτούς τους διαιδολογό-μους σας κι' ούτε ξέρω που βρί-σκονται... Αλλά δεν πρόκειται γι' αυτό... Έχετε καμιά γωνιά να βάλω το αλόγο μου;

— Εξοχώτατε, θα πάω εγώ ο ίδιος το αλόγο σας στο σταυ-λό, απάντησε ο ξενοδόχος, και να μη με λέγε Γκαριγκόν αν δεν το περιποιηθώ σαν τα μάτια μου...

— Όσο για μένα, επανέλαβε ο ξένος, μισό κοττόπουλο και δυο αυγά μου φτάνουν, αρκεί μόνο να-χετε καί κρασί...

— Έχουμε και περίφημο μά-λισσα, εξοχώτατε, Σ' έλα εδώ την περιοχή, πουθενά δε βρίσκεται κρα-σί σαν το δικό μου!...

Ο ξένος κάθισε κοντά στη φω-τιά κι' άπλωσε τα πόδια του, για να στεγνώσουν.

Οι χωρικοί ξαναάρχισαν τη συζή-τησή τους, που την είχαν διακόψει όταν μπήκε μέσα ο αξιωματικός.

— Όποτε λές, Ζάν, ρώτησε έ-νας απ' αυτούς, ότι στον πύργο μένουν άνθρωποι τώρα;

— Ναί, ξαναγύρισε ο γέρο-ά-φέντης.

— Είναι πολλοί καιρός, που δεν είχε πατήσει το πόδι του εδώ;

— Πάνω από είκοσι χρόνια. Ο κύρ-Ζανσόν, ο συμβολαιογράφος, φροντίζει γι' όλα...

— Και τώρα;

— Ο γέρος έφερε μαζί του έ-ναν αγριάνθρωπο, που μοιάζει πε-ρισσότερο με ληστή παρά με έπι-στάτη...

— Μήπως δεν είναι το ίδιο πράγμα; παρατήρησε ένας άλλος χωρικός.

— Όλο γέλασαν.

— 'Αδιόφορο, επανέλαβε ο πρώτος, όσο και να είναι, είναι πε-ριέργοι... Φαντασθήτε, ότι ο πύρ-γος γέμισε από κουδούνια...

— Από κουδούνια;

— Ναί. Σε κάθε πόρτα, υπάρ-χει ένα κορδόνι, που ενώνεται μ' ένα κουδούνι. Κι' όλα αυτά τα κουδούνια βρίσκονται μέσα στο δωμάτιο του αφέντη...

— Και γιατί όλα αυτά;

— Για να μη μπορέ να μπή κανένας μέσα στον πύργο, χωρίς να το μάθει εκείνος, και για να ξέρη από ποιά πόρτα μπαίνει ο έπιτοκρίτης...

— Και πώς τα ξέρεις εσύ όλα αυτά, Ζάν;

— Ο Φιλίπ, ο σιδηρουργός, μου τα είπε. Βοήθησε τους εγγά-τες, που είχε φέρει ο αφέντης από την πόλη, για να τοποθετήσουν τα κουδούνια, κι' επειδή ήθελε να δη-αν δούλευαν καλά, πήγε τις προ-άλλες στον πύργο...

— Και μπήκε μέσα;

— Τον δέχτηκε ο καινούργιος έπιτοκρίτης, εκείνος ο αγριάνθρω-πος... Ο Φιλίπ του είπε: «Φέ-ρω στον αφέντη σου ένα ελαφάκι, που σκότωσα...». Κι' ενώ ο έπι-στάτης έπαιρνε το ελαφάκι, ο Φι-λίπ πρόσεξε πώς τα κουδούνια χτυπούσαν...

— Και τί του είπε ο έπιτοκρί-της;

— Τίποτα. Έβγαλε από την τσέπη του ένα χρυσό νόμισμα, του τόβαλε στο χέρι και τον έσπρωξε έξω...

— Όλα αυτά είναι περιέρ-γα. Και ποιος υπηρετεί τον α-φέντη στον πύργο;

— Κάτι μουγκοί... Μ' αυτούς μιλήσα εγώ ο ίδιος, προτού φτά-ση ακόμα ο αφέντης στον πύργο...

— Μίλησες με τους μουγκούς; — Δηλαδή δοκίμασες να μιλή-

σω... Αλλά μουδωσαν με νοήμα-τα να καταλάβω πως δεν είχαν λαλιά.

— Κρίμα! Θάθελα να μάθω τι σημαίνουν όλα αυτά;...

— Δεν έχεις παρά να πας στον πύργο. Θα σε δεχθούν όπως τον Μπονιφάτ το λαθροήθρα...

— Τι του συνέβη του Μπονι-φάτ;

— Θέλησε να μπή μέσα στον κήπο τη νύχτα, για να δη τί γί-νεται. Τον έπιασαν όμως οι μουγ-κοί και τον τάραξαν στο ύπνο...

— Τα ίδια σχεδόν έπαθε κι' ο Σεμπαστιέν, ο παπουτσης, που πήγε να περπατήσει, ένα βράδυ, κοντά στην τάφρο... Άκουσε, που σήκωναν το λυκό ένος τουφεκιού και τόβαλε στα πόδια... Ίσως, βροντήσαν ένα τουφέκι και μία σφαίρα σφύριξε δυο δάχτυλα πά-νω από το κεφάλι του...

— Για σταθήτε! είπε ξαφνικά ο αξιωματικός, που τους άκουσε. Τι είναι αυτά, που διηγούσαστε; Ιστορίες ή θρύλοι;

— Ούτε τόνα, ούτε τ' άλλο, εξοχώτατε, απάντησε ένας από τους χωρικούς. Λέμε τί γίνεται στον πύργο του Μπλερανκούρ...

— Και που είναι αυτός ο πύρ-γος;

— Νά... Μπορείτε να τον δείτε από δω...

— Κι' εκεί πέρα, λοιπόν, γί-νονται όλα αυτά τα παράξενα πράγματα;

— Εκεί, εξοχώτατε. — Διάδωλε!... Πρέπει να πάω να δω ο ίδιος...

— Σείς, άρχοντά μου; ρώτησε ο ξενοδόχος, ταραγμένος.

— Έγώ, ναί.

— Αλλά δεν ακούσατε, λοι-πόν, τί έλεγαν;

— Μπα! Μήπως φοβόσαστε πώς δε θα προφτάσω να σας πλη-ρώσω το φαγητό μου; Αλλά ως εί-ναι... Έχετε δικίο... Αυτή η δου-λειά δε μ' ενδιαφέρει... Θα φάω, τώρα που στέγνωσα, και θα πάω να κοιμηθώ, για να μπορέσω αύ-ριο να εξακολουθήσω το δρόμο μου...

— Ο μπόρμπο-Γκαριγκόν είχε στρώσει το τραπέζι. Ο αξιωμα-τικός άρχισε να -ώη.

Ο καιρός είχε λίγο ξανοίσει κι' οι χωρικοί βήκαν, ο ένας πί-σω απ' τον άλλο.

Στον πύργο του Μπλερανκούρ, το μαρτύριο της 'Αιντέ συνεχί-ζοταν.

Ο κόμης Μινγκρέλι ώστόσο την περιποιήσαν πολύ, άλλ' οι περι-ποιήσεις εκ μέρους του της ήσαν άπορηστικές.

Από εξαιρετική λεπτότητα, ά-πόφευγε να της μιλάει για τον έ-ρωτά του και για τους δρους, που της είχε θέσει. Είχε δώσει στη

μαρκησία δέκα μέρες προθεσμία. 'Ηθελε να την αφήσει ήσυχη, σ' αυτό το διάστημα, για να σκεφθή και ν' αποφασίση.

Είχε κάνει μάλιστα και κάτι άλλο. Για να μη στενοχωριέται η 'Αιντέ μόνη της, είχε στείλει στο Παρίσι έναν έκτακτο απεσταλ-μένο, για να πείρη την αδελφή της Ρεζάν, να της κρατήσει συντροφιά.

Την περίμεναν από στιγμή σε στιγμή.

Καί τώρα, η προθεσμία των δέ-κα ημερών, που είχε δώσει ο κό-μης στην 'Αιντέ, τελείωνε σε μία ώρα...

Πριν από λίγες μέρες, ο κό-μης είχε ζητήσει από τη μαρκη-σία την άδεια να γευματίση μα-ζί της. Κουρασμένη καθώς ήταν από τη μοναξιά της, η 'Αιντέ δεν του άρνήθηκε. Έξ' άλλου, δε δυ-πιστούσε πια προς τα φαγητά, που της έστελνε ο κόμης, γιατί πίστευε πως δε θα μεταχειριζό-ταν έναντιόν της βία μεσα.

Εκείνο το βράδυ, ο κόμης Μιν-γκρέλι κι' η μαρκησία ντε Βιλέρ δειπνούσαν μαζί, στο διαμέρισμά της.

Όταν τελείωσαν, ο κόμης ση-κώθηκε.

— Οί δέκα μέρες πέρασαν, εί-πε, με φωνή, που έτρεπε από τη συγκίνηση. 'Αιντέ, ποιά είναι ή ά-πόφασή σας; Δέχεστε να με αγα-πήσετε;

— Όχι!... απάντησε εκείνη. — Σκεφθήτε ακόμα...

— Μου προδείτε φρίκη! — Έκαίνα καλά λοιπόν...

— Τί θέλετε να πείτε; ρώτη-σε η 'Αιντέ, τρομαγμένη.

— Ότι, χωρίς να το καταλά-βετε, ήπιατε, πριν λίγο ώρα, ένα νερκωτικό, που, σε λίγα λεπτά της ώρας, θα σας παραδώσει ά-νισχυρη στον έρωτά μου...

— Αυτό είναι φοβερό! Έσα-στε ένας άθλιος, ένας κοκαύ-γος!...

— Τί φταίω εγώ, αφού σ'ας λατρεύω απελλιπισμένα; Τώρα, μ' όλη σας την υπερηφάνεια και μ' όλο σας το μίσος, θα γίνετε δι-κή μου!

— Ατιμε! Ατιμε! φώναξε η 'Αιντέ.

Κι' αρπάζοντας ένα μαχαί-ρι από το τραπέζι, δοκίμασε να σηκωθεί και να όρμηση απάνω του.

Αλλά, οι δυνάμεις της την έγ-κατέλειψαν.

Ένοιωσε μία βαιρεία νάρκη να την κυριεύει και ξαναπέσε στην πολυθρόνα της.

Ο γέρος την κυτούσε μ' ένα ειρωνικό χαμόγελο.

— Βλέπεις, λοιπόν, καυμένη μου 'Αιντέ, της είπε, ότι δάκα-νες καλύτερα να υποκύψεις. Ο-πωσδήποτε θα γίνης δική μου!...

Της έπιασε το χέρι. Του κά-

κου εκείνη προσπάθησε να τον σπρώξει μακριά της.

— Α! Τώρα δεν αμφιβάλλεις πια! της είπε ο γέρο-κόμης, άγ-καλιζώντας την σφιχτά. Δε μπο-ρείς να ξέρης τί είναι ο έρωτας στην ηλικία μου... Δεν ξέρεις ποιά λάβα κυκλοφορεί μέσα στις φλέ-δες μου. Δεν ξέρεις ποιά θύελλα δέρνει την καρδιά μου!...

— 'Αιντέ, κανένας — άκούς; — κανένας απ' όλους τους νεαρούς, που έκ- λιπαρούσαν μία ματιά σου, δεν έ-νοιωθε για σένα το πάθος, που με βασανίζει!...

Καί, με το πρόσωπο κατακόκ-κιμο, τα χείλη υγρά, τις φλέδες του λαίμου του εξογκωμένες, ο γέ-ρος έσκυψε πάνω στη νεαρή γυ-ναίκα, που δεν είχε πια τη δύ-ναμη ν' αποτραβηχθή, για να τον αποφυγή.

— 'Αιντέ, ψιθύρισε ο κόμης, θά γίνης, επί τέλους, δική μου!... Διύ-κη μου!... Κανένας δε μπορεί να σε βγάλει από την αγκαλιά μου!...

Κι' έσκυψε περισσότερο ά- πάνω της. Τα χείλη του άγγιζαν σχεδόν τα δικά της.

Εκείνη όμως τη στιγμή ακρί-δως, ακούστηκε ένα κουδούνισμα από δωμάτιο του κόμητος. Ο γέ-ρος αναπήδησε.

— Ποιος λοιπόν τολμάει να πα-ρακούση τις διαταγές μου και να μπή μέσα στον πύργο, χωρίς να έρωτησέ; φώναξε θυμωμένος.

Έτρεξε στο διάδρομο και βρέ-θηκε αντίκρυ σε μία νέα.

Ήταν η Ρεζάν, η αδελφή της μαρκησίας, που είχε έρθει από το Παρίσι.

Βιάστηκε να την οδηγήσει στο διαμέρισμά, που προώριζε γι' αυ-τήν, κι' έπειτα, αφού την παρα-κάλεσε να περιμένη τη μαρκησία, ξαναγύρισε κοντά στο θύμα του.

Αλλά, όταν μπήκε μέσα στο δω-μάτιο, έβρισκε κατ'απλήκτος.

Η μαρκησία είχε εξαφανιστή!...

Ο ΜΟΥΓΚΟΣ ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ

Όταν η μαρκησία συνήρθε από τη νάρκη της, είδε πως ήταν πάνω σ' ένα αλόγο, που κάλυψε μέσα στο δάσος.

Την έσφιγγε στην αγκαλιά του ένας άντρας, που, με το άριστο του χέρι, κρατούσε τα γκέμια.

Η 'Αιντέ θυμήθηκε τη σκηνή του πύργου και γέλασε.

Κύτταξε τον άνθρωπο, που την κρατούσε στην αγκαλιά του κι' είδε πως ήταν ντυμένος με στολή της Γαλλικής Φρουράς.

Τί είχε συμβή, λοιπόν, και πώς βρισκόταν στην αγκαλιά αυτού του ευγενούς;

— Λυπήθηκε με, συθένη! κλάυσε εκείνος.

Ο Μαρβάγι έβλεπε προσεκτι-κά τον αιχμαλώτη του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΜΕ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΕΥΔΙΑΘΕΤΟΙ...

Μή ταλαιπωρείτε δδκα τὰ πόδια σας. Απα-λάξετέ τα από την κόπωση και τον κόπο χρησιμοποιώντας τὰ παγκοσμίως γνωστά είδη Dr. SCHOLL. Και μὴν ξεχνάτε σὺς δταν εὐ πόδια σας εἶναι ξεκούραστα, αἰσθάνεσθε καὶ αἰς ἄλλα καὶ χαρούμενα.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Dr. SCHOLL

Βουκουρεστίου 21

Τηλ. 532-631 - Έστω. 14

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Ομόνοια

Τηλ. 532-631 - Έστω. 15

Της άρρεσει να έχη τόν τίτλο της "διεθνούς καλλιτέχνιδος".

ΕΛΓΚΑ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

Μιά καινούργια κκι όμορφη στάρ που ύπόσχεται πολλά...

ΣΤΟΥΣ κινηματογραφικούς κύκλους του Παρισιού δόσαν σήμερα πώς οπαρουν πολλές "Ελγκα Άντερσεν".

Αυτό σημαίνει ότι η χαριτωμένη αυτή κοπέλλα των 26 χρόνων, που έχει ανάστημα 1.69, που ζυγίζει 55 κιλά, που γεννήθηκε στο Ντόρτμουντ και έχει Σλαβούς και "Ελληνες προγόνους και γερμανική ένδικότητα, στην πραγματικότητα είναι ένα πρόσωπο πολύ παράξενο. Τό παράστικό της όνομα είναι "Ελγκα Χίμμεν".

Η ίδια πολύ καλή μαθήτρια, λέει η ίδια, και όταν έδωσα εξετάσεις για διπλωμα στη γαλλική και στην αγγλική γλώσσα, τό πήρα με άριστα. Αυτό ένδοξασσε τη μητέρα μου, που γιά να άνταταμείνη την επίδοσή μου άνατά γραμμάτια, που πρόσφερε ένα ταξίδι στο Παρίσι...

Τό πλουσιό δάδο της μητέρας της είχε την έννοια ό.τι η κόρη της έπρεπε να κάνει ένα ταξίδι στο Παρίσι, γιά να "εξεκασή" κι' έπειτα να έπιστρέψη κοντά της, γιά να γίνει δασκάλα της αγγλικής και της γαλλικής σε μικρά παιδιά. Άλλά γιά την "Ελγκα ήταν ένε ταξίδι χωρίς έπιστροφή!

Παρά τό γεγονός ότι δεν είχε πολλά χρήματα μαζί της και τό χειρότερο ότι δεν είχε ένα άρραμένο επάγγελμα, η τύχη της βοήθησε σκανδαλώδως. Με μερικές κολλοτραβηγμένες φωτογραφίες της κέρδισε άμέσως τό πρώτο της χρήματα ως "κόδεργκερ" και ως φωτογραφικό μοντέλο άρχισε πιά να κάνει μία μικρή καριέρα. "Επειτα από ένος έτους παραμονή στο Παρίσι, κατά της διάσκεια της όποιος έκανε πολλές και ένδιαφέρουσες γνωριμιές, ταξίδεψε έσωνικά στη μακρινή Βραζιλία. "Εκεί έβρισκόταν ό γνωστός Γάλλος σκηνοθέτης Μαρσέλ Κασί, που της έδωσε ένα μικρό ρόλο στην ταινία "Οι άπαντήσαντες" (Οι άσπανάτες). "Επειτα από λίγους μήνες έλταγύρισε στο Παρίσι, όπου είχε μία δεινή επιτυχία.

μα 1959 - 1960. "Άλλά από πολύ πίο πριν είχε ένδιαφερθή γιά αυτόν, όπως έίπαμε πίο πάνω, ό Γκαρρ Κούπερ, που έφτασε να της προτείνη ένα ρόλο στη γνωστή ταινία του "Αριάν" με την "Αντρέυ Χέμπερν, που γύρισε στο Παρίσι. "Άλλά την τελευταία στιγμή η "Ελγκα προτίμησε να φύγη γιά τό Μεξικό μ' ένα εύνοκό συμβόλαιο, γιά την τηλεόρασι. Μπορούμε να πούμε ότι η χαριτωμένη "Ελγκα είναι σήμερα μία στάρλετ διεθνούς ένδιαφέροντος. "Από τό 1958, που έκανε γιά πρώτη φορά την εμφάνισή της στον κινηματογράφο της σκηνόβητας, έχει πάρει μέρος σε 15 ταινίες μέχολι σήμερα. "Απ' αυτές, τρεις είναι βραζιλιανής παραγωγής, δύο μεξικανικής, τρεις γερμανικής, δύο αγγλικής και πέντε γαλλικής. —Μου άρσσουν τά ταξίδια, λέει η ίδια, και η συχνή άλλαγή περιβάλλοντος. Γι' αυτό και θεωρώ τόν έαυτό μου υπερχαμένο μιάς σε λίγα χρόνια έχω παίξει σε ταινίες πέντε διαφορετικών χωρών. "Αρχίζω να πιστεύω ότι δικαιούμαι να χρησιμοποιώ τόν τίτλο της "διεθνούς καλλιτέχνιδος".

"Όπως άναφέουμε και άνωτέρω, η "Ελγκα είναι πολύ μορφομένη και μιλάει με εύχέρεια 4 ξένες γλώσσες έκτός από τη γερμανική. Θέλει να κάνει μεγάλη καριέρα στον κινηματογράφο, αλλά παράλληλα θέλει να δοκιμάσει και τις ικανότητές της στη συγγραφή σεναρίων.

Πολύ θα ήθελα να γίνω συγγραφέας κινηματογραφικών σεναρίων, λέει η ίδια, γιάτι έχω ύπ' όψιν μου άρκετά πρωτότυπα θέματα, που άπαιρτε να μεταφερθούν στην όθον. "Από τά ταξίδια μου έχω συγκεντρώσει πολλές και ένδιαφέρουσες έντυπώσεις. "Άλλά μέχρι τώρα δε βρήκα τό άθαρρος να τό προτείνω σε κανένα παραγωγό. "Ελπίζω, πάντως, ότι πολύ σύντομα ό θαυμαστά και οι φίλοι μου θα έχουν την ευκαιρία να με δουν σε μία ταινία ως πρωταγωνίστρια και σεναριογράφου.

"Από τις τελευταίες παραγωγής ταινίες της "Ελγκα άναφέρουμε τις ακόλουθες: "Ο αυτοκράτορας τό ένγκληματος" με τόν "Έντι Κωνσταντίν, "Ο μουσικός πρίγκω Χ — 17" με τόν Πάολ Μερικ και "Μιά μουστριά, όης άπαγωγής", πάλι με τόν "Έντι Κωνσταντίν.

"Ο "Έντι είναι ό εύνοτός μου συμπρωταγωνιστής, λέει η ίδια. Τόν άαυμάζω από κάθε πλευρά.

Μ. ΑΣΛΕΥ

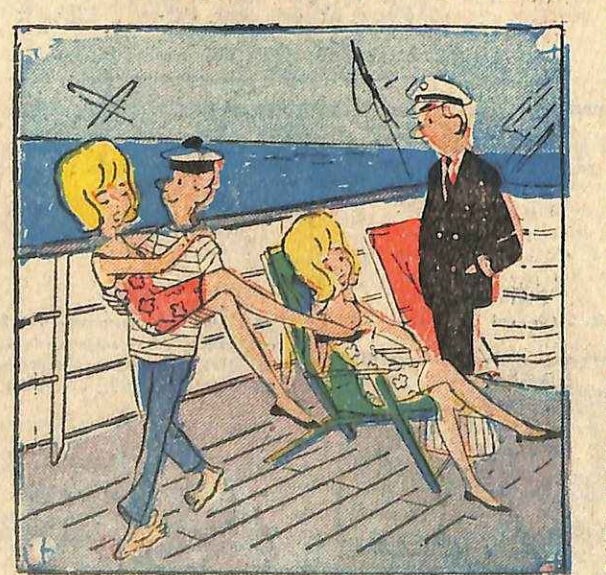

Μιά έκφρασι της Τζούλι Χάουσι, η όποια πρωταγωνιστεί στο φιλμ "Τό σπίτι του τούλου".

Τόν έρ, πάνω σ' ένα όψωμο, που δεσπόζει τό Παρίσι, της έιπε δείχνοντας της τό κτίριο τών φυλακών:

"Εκεί μέσα βρίσκεται ό καλύτερός μου φίλος. Δεν έκανε κανένα έγκλημα. "Απλά θέλησε μιά μέρα να με ύπερασπιστή και έιπε σ' ένα άστυφολακά λόγια, που δεν έπρεπε...

"Ο νεαρός αυτός συνομήλικος φίλος τού Ντελόν έίνα ό Κάρλος Καρλόττο. Πριν από 7 χρόνια έρτασαν μαζί στο Παρίσι ό καθένας μ' ένα σασκίδιο, που είχε μέσα ένα κομμάτι ψωμί, λίλο σαλάμι, μιά όδοντόβουτσα κι' ένα σασπουνί. Γύριζαν τότε από την "Ινδοκίνα όπου είχαν μείνει τέσσερα

Κι' έμένα, καπετάνιε, με πειράζει η θάλασσα.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες είδησούλες.

ΕΝΑΣ φίλος τού "Αλαιν Ντελόν, που μόλις βγήκε από τη φυλακή, άποκάλυπτει σε μιά μεγάλη γαλλική έφημερίδα μερικές άγνωστες πτυχές από τά πρώτα βήματα τού ύπ' όψιν γόιτος τού γαλλικού κινηματογράφου. Πριν από δύο περίπου χρόνια ό ίδιος ό Ντελόν, ένώ βρισκόταν, μαζί με τη Ρόμυ Σνέα,

Μιά έκφρασι της Τζούλι Χάουσι, η όποια πρωταγωνιστεί στο φιλμ "Τό σπίτι του τούλου".

χρόνια, πολεμώντας σκληρά, είχαν μόνο 300 φράγκα στις τσέπες τους και δεν ήξεραν πού θα κοιμόντουσαν τό βράδυ. "Ο Ντελόν, ώστόσο, παίρνοντας μιά βαθεία άνάσα, έιπε στο φίλο του εύ, χαριστήμενος:

"Βραία είναι η ζωή!... "Όλη τη νύχτα, συνεχίζει ό Καρλόττο, περπατούσαμε άσκηνα στους δρόμους τού Παρισιού και τό πρωί, κατάκοποι πιά, καθόσαμε σ' ένα παγκάκι και άποκοιμηθήκαμε.

"Την άλλη μέρα πιάσαμε δουλειά σ' ένα μπαρ. "Εκεί μās συνάντησε λίγες μέρες άργότερα μιά φίλη μου, πρηνή χορεύτρια τών Φολι-Μπερζέρ, η Ζίζι, η όποια είχε προσβληθεί από πολιομυελίτιδα και κυκλοφορούσε με μιά "πολυπόρνο με ρόδες.

"Αν με βοήθατε να βγαίνω και με πηγαίνατε όπου θέλω, μās έίπε, θα σας φιλοεξήσω και τούς δύο στο σπίτι μου.

"Τό πρόβλημα της στέγης, τού μās βασάνιζε από την ημέρα της άφίξεώς μας στο Παρίσι είχε ληθή.

"Άραιο παιδί από τότε, ό "Αλαιν δεχόταν τις πίο άπίθανες προτάσεις. "Ο ζωγράφος Μτωμγκάρντιερ τού ζήτησε να ποζάρει στο άτελεί του και τού έβινε 3.000 φράγκα γιά κάθε ποζά. Πολύ πριν γυρίσει τό πρώτο του φιλμ ό "Αλαιν έκανε τις γυναικές να τόν προσέχουν.

"Ενα βράδυ, μιά ώριμη γυναίκα, που φαίνόταν πολύ "πούσια, τόν κάλεσε στο τραπέζι της. Τού ζήτησε κάτ' όταν νύ χορεύουν μαζί και ό "Αλαιν δέχτηκε. "Αν άργότερα όμως τόν είδα από της πετα στο πρόσωπο ένα μάτσο χαρτονόμιατα. Τού τά είχε δώσει εκείνη προσπαθώντας να τόν πείσει να πάη στο σπίτι της. Γιά τόν "Αλαιν, ό έρωτας ήταν πάντα κάτι, που δε μπορούί να γίνει άντικείμενο άγοραπωλήσεως. Κι' όμως πρέπει να σάς πώ πώς την εποχή εκείνη είχαμε με.άλη άνόγκη να τό σεβάστω έκείνο ποσόν.

"Ο "Αλαιν θα μπορούσε βέβαια να ζήτηση από τη μητέρα του να τόν βοηθήση. Είχε όμως έστανταφρευτή και δε χώνεψε ποτέ τόν καινούργιο στέγνό της. "Ενα βράδυ πάντως, που είχαμε γυρίσει στο δουτιάό μας κατάκοποι και πεινασμένοι, άκούσαμε κάποιον να χτυπά την πόρτα. "Όταν άνοιξα δεν είδα κανένα. Στό κατάφλι ό μιος όπρηος ένα δίχτυ γεμάτο τούφια διαφόρων είδους. "Ο "Αλαιν έτρεξε άμέσως στο παράθυρο και άναγνώρισε τη μητέρα του, που έβόναε της στιγμή εκείνη στο δρόμο. Είναι η μόνη φορά που τόν είδα να δαγκώνει τό χείλη του, γιά να μην κλάψη.

"Άλίγες μέρες άργότερα ό "Αλαιν Ντελόν γυρίσκει τη Μπριζίτ Ρομπερ, που τόν βοηθά να κάνει τά πρώτα του βήματα στον κινηματογράφο. Οι δύσκολες μέρες δεν ήταν πιά γιά αυτόν και γιά μένα, παρά μιά κακή άνάμνησι.

"Επί δέκα χρόνια οι Γάλλοι δημοσιογράφοι άπέφευγαν να δώσουν στη Μπριζίτ Μπαρντ τό τό βραβείο "Ελεμόν, που δίνουν κάθε χρόνο στην ήθοποιό και στον ήθοποιό, που φαίνονται άπρόθυμοι να συνεργαστούν μαζί τους και να τούς βοηθήσουν στην άποστολή τους. "Εφέτος όμως η Μπέ-Μπέ δεν τό γλύτω

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ματιές στα έλληνικά στούντιο

Μιά ώραία νέα 24 χρόνων έφτασε πρό ήμερών στην "Αθήνα γιά να παίξη ένα δευτερεύοντα ρόλο στο φιλμ τού Μιχάλη Κακογιάννη "Αλέξης Ζορμπάς". Τό όνομα της είναι Πία Λίβιν. Ν τ έ λ ό ν. Τέλος ένα τρίτο "Ελεμόν" δόθηκε στο σκηνοθέτη Ζάν-Λυκ Γκοτάρ, που δεν είχε ποτέ τού άσπιδος σχέσεις με τούς δημοσιογράφους.

Τά τρία "πορτοκάλια" που δίδονται άντιθέτως σε όσους δείχνουν πνευματική άσυναρπεία και βοηθούν τούς δημοσιογράφους δείχνοντας κατά νόημα, δόθηκαν στο Φέρνάντ έλ, στην Κλάριον Αντρί και Κάρντιν. Νά λ έ, που πέρασε τελευταία άρκετούς μήνες στο Παρίσι και στο σκηνοθέτη "Αντρέ Ουνμπέλ.

★ Ο Γκλέν Φόρντ και ό Χένρυ Φόντ, που άρχισαν να γυρίζουν φιλμ μαζί, είναι κατενθουσιασμένοι. Καθάρωσαν και οι δύο να πείσουν τούς παραγωγούς τού έργου να προσλάβουν τούς γυυούς τους, που λέγονται και οι δύο Πήτερ και που θα κάνουν έτσι τό ντεμπούτο τους στον κινηματογράφο πλάι στους διασημούς πατέρες τους.

★ Η Λετίτσια Ρόμάνο βιάζεται να τελειώση τό γυρίσμα της "χαράς". "Τό κορίτσι της "χαράς", παρεμηνεί έδώ και λίγο καιρό καταρρώσει και άπο τήν έγκυμοσύνη της.

★ "Ο "Αλμπερτ Φίνβιν έ, ό πρωταγωνιστής τού άριστουργηματικού φιλμ "Επιχειρηματίας πρέσας, άφαιρμένο τις πέρες του στην έκμάθησι τών έλλήνων. Σκοπεύει να κάνει σύντομα ένα ταξίδι στην "Ελλάδα και θέλει να υποβληθή να συνενωηθή με τούς "Ελληνες χωρίς να χρησιμοποιή διερωμένα.

★ Η Λίντα Κρίστιαν έχει άσφαλώς κάποιο καινούργιο έρωτα. Επισκέφθηκε ένα διάσημο στρόλογο και αυτό σμειλάει μόνο κάθε φορά, που θα γίνει μόνιμη ένοικος δημοφιλής ένα νέου έσισόδημα. "Ενδιαφέρεται μάλιστα πολύ γιά τούς έπιδόσεις της έπιφυλάσσον οι σχέσεις της αυτές στο μέλλον και ποιος είναι ό αληθινός χαρακτήρας τού νέου έκλεκτού της καρδιάς της.

★ Ο Μπόρις Καρλόβ, που είχε είδικευή σε ρόλους τεράτων, έμπούζει τώρα τά έγγονία του να παρακολουθούν τόν έργον που έχουν άγοραστή από την ηλέορασι.

★ Ο γαλλικός έκδοτικός οίκος "Λαρούς" θα κυκλοφορήση προσέχας τό πρώτο του κινηματογραφικό λείκι, "Η πρώτη έκδοσι θα καταλήψη πολλούς τόσο με ταπεινά λυγρόνους χαρακτήριμους, που δίδονται σε διάφορες κινηματογραφικές προαποστασιές, όσο και με την άπουσία πολλών έξ αυτών, όπως λ. χ. της Φρανσουά Σαγκάν, της Ζυλιέτ Γκοσκό, τού Ζάν-Κλων Πασκάλ της Κατερίν Ντενέβ και πολλών άλλων.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

Η νέα στάρ τού γαλλικού κινηματογράφου Φρανς Άνγκλάντ.

στην "Αμερική, μαζί με τόν πατέρα της, ό όποιος προσάθηκε να την κάνει να μιλήση τη μητέρα της, που τούς είχε εγκαταλείψει γιά ν' ακολουθήση τό Ρομπέρτο Ροσσελίνι, δεν τά κατάφερε τελικά και μιά μέρα η Πία, άπογοητευμένη και άπο τήν άποτυχία ένος πρώτου γάμου της, ήρθε να έγεί κατασταθή στο Παρίσι, πλάι στη μητέρα της, που δεν είχε πάλι ούτε στιγμή νά την αγαπά.

Σιγά-σιγά η Πία ήλθε στους κινηματογραφικούς κύκλους, χωρίς στις γνωριμιές της μητέρας της και έπεισε τόν πρώτο της κινηματογραφικό ρόλο πλάι τού Μαρσέλ Κασί στο φιλμ "Γάμος αλά Ιταλικά". Πολλοί

Θα σας παρακαλέσω, δεσποινίς Κική, να πάρετε τώρα την άδεία σας, γιάτι έπρεσε πολλή δουλειά αυτές τις μέρες!...

έπείμεινον να τη βαφτίσουν Πία. Μπεργκμαν ή νεαρά καλλιτέχνις όμως θέλει να φτιάξη ένα δικό της όνομα. "Η Πία, που θα υποβληθή στο "Ζορμπάς" τό ρόλο της "Αννούσας, έφέρει πώς ό ρόλος της αυτός δεν είναι μεγάλος, αλλά είναι πολύ ώρατός. Μόλις έφτασε στην "Αθήνα ζήτησε να δη τόν "Αντονι Κουήν τόν όποιο γνώρισε όταν έκείνος γύριζε μαζί με τη μητέρα της τό φιλμ "Επισκεψί σε μιά γυραία κυρία". Ο "Αντονι είναι ό πρώτος, που βρήκε την Πία κατάλληλη γιά τόν κινηματογράφο, και έπείμεινε να της δώη ένος ρόλος στο έργο. Δέ βρέθηκε όμως κανένας κατάλληλος γιά αυτόν. "Η Πία παραδέχεται πως η τύχη της εύνησε σκανδαλώδως δινόντάς της την ευκαιρία να γυρίση τό πρώτο της φιλμ υπό τη διεύθυνση τού Βυττόριο ντε Σίκα και τό δεύτερο υπό τη διεύθυνση τού Κακογιάννη.

★ Μαζί με την Πία έφτασε στην "Αθήνα και η Σουζάννα Στάρ "Ινγκριντ Τούλιν, που θεωρείται στην πατρίδα της η πίο άσηχημένη πρωταγωνίστρια τού "Ινγκμαρ Μπεργκμαν. "Η "Ινγκριντ θα πρωταγωνιστήση στο φιλμ "Ελεμής κυρία" τό γυρίσας τό όποιο θα κρατήση τέσσερις βδομάδες. Τό φιλμ είναι γερμανογαλλικής παραγωγής, σκηνοθετείται δε από τό Γερμανό παραγωγό τού Χανς "Αλμπιν σε συνεργασία με τόν "Ελληνα "Αντών Τριανταφυλλίδη και βάσει ένος σεναρίου τού "Αμερικανός Μπερνας Ερσφελντ έρτασε έδώ ένα ταξίδι τού στην "Ελλάδα. "Ο Νίκος Κούρκοιλος θα υποβηθή στο φιλμ τό λαϊκό έρωτικό νέο, που έμπνιψε στην ζωή άληθινό, μεγάλο έρωτα (πολύ πίο δυνατό άπ' αυτόν που ένέπνευσε στην Τζέην Καρένη).

★ Τό έιπε ό Γιάννης Δολιανίδης βλέποντας τόν Κώστα Βουτσά να ποζάρη μπροστά στο φωτογράφο: "Είναι ή άρσενική... Βουγιουκλάκη. Ξέρει να στέκεται μπροστά στο φακό και πετυχαίνει πάντα στις φωτογραφίες.

★ Η παραίτησι τού "Αλμυτή από την Κρατική Σκηνη έγινε άφορη να άφαιρεθή από τό πρόγραμμα τών έρετιμένων παραστάσεων της "Επιδαύρου ό "Οιδίπους Τύραννος.

★ Ο πίο πολυπρόσωπος έλληνικός θίασος πού έχει εμφανιστή ως τώρα στη σκηνή, θα είναι ό θίασος τού Χατζηχρήστου στο "Πάρκο".

Συνολικά, μαζί με τό γαλλικό συγκρότημα τού "Αλβίνο Ντε Πωρι" περιλαμβάνει 85 πρόσωπα.

★ Η "Χαρτοπαίχτρα", τό μόνο έλληνικό έργο, που έκαμψε όλοκληρή τη σαβίνα, θα παίζεται από την "Κατερίνα και στο καλοκαίριο της άεατρο, της όδου Πιπτιανών.

★ Ο Ντίνος "Ηλιοπαλας, με βασικό γυναικείο στέλεχος την Ζωή Φωτούση, θα μεταβή τόν Αύγουστο, γιά σειρά παραστάσεων στην Αυστραλία.

★ Ο θίασος τών "Επτανησιών ήθοποιών, μετά τό "Φόρο τού Λεβάντερ, παίζει τώρα στο θέατρο "Πάπας" της "Στέλλα Βιολάντη.

★ Στό άρχαιο θέατρο τού Πειραιώς άρχισή από την προσέχη έβδομάδα παραστάσεις ό θίασος τού σκηνοθέτου Κ. Μιχαηλίδη.

Θα παρουσιάση γιά πρώτο έργο, την "Ιφιγένεια έν Αυλίδει" με την όποια έσπαιμει μεγάλη επιτυχία στην τελευταία του περίοδεία στο έξωτερικό.

★ Η Σμαρούλα Γιούλη με βασικό στέλεχος τό Νικό Βασιταρή, θα περιόδουσι τό καλοκαίρι στα έσποχικά κέντρα.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Τελειόφοιτος της δραματικής σχολής, η γνωστή από τά καλλιτεχνία τραγουδίστρια Βάνα Μαρία, θα κάνει τόν χειμώνα την εμφάνισή της στο θέατρο πόδας.

Θεατρικά παρασκήνια

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΡΕΠΕΡΤΑΪ

Ο θιασάρχης τού "Θεάτρου Τεχνής" μετά την έπιτυχία τών παραστάσεων τού θιάσου τού στο Θεατρικό Σαΐξπηρ τού Λονδίνου, άνήγγειλε μιά πολύ ένδιαφέρουσα πρότασι, που τού έγινε: Να σκηνοθετήση στην "Αγγλία την κωμωδία τού "Αριστοφάνη με "Αγγλους ήθοποιούς.

★ Στό μεταξύ, ύστερα από τόν τόσο μεγάλο όρρωθο, που έγινε στον άγγλικό τύπο οι "Ορνίθες" τού "Αριστοφάνη θα έπανάληφθούν στο θέατρο "Πορεία" όπου θα παίζει τό καλοκαίρι, τό "Θέατρο Τεχνής".

★ Η παραίτησι τού "Αλμυτή από την Κρατική Σκηνη έγινε άφορη να άφαιρεθή από τό πρόγραμμα τών έρετιμένων παραστάσεων της "Επιδαύρου ό "Οιδίπους Τύραννος.

★ Ο πίο πολυπρόσωπος έλληνικός θίασος πού έχει εμφανιστή ως τώρα στη σκηνή, θα είναι ό θίασος τού Χατζηχρήστου στο "Πάρκο".

Συνολικά, μαζί με τό γαλλικό συγκρότημα τού "Αλβίνο Ντε Πωρι" περιλαμβάνει 85 πρόσωπα.

★ Η "Χαρτοπαίχτρα", τό μόνο έλληνικό έργο, που έκαμψε όλοκληρή τη σαβίνα, θα παίζεται από την "Κατερίνα και στο καλοκαίριο της άεατρο, της όδου Πιπτιανών.

★ Ο Ντίνος "Ηλιοπαλας, με βασικό γυναικείο στέλεχος την Ζωή Φωτούση, θα μεταβή τόν Αύγουστο, γιά σειρά παραστάσεων στην Αυστραλία.

★ Ο θίασος τών "Επτανησιών ήθοποιών, μετά τό "Φόρο τού Λεβάντερ, παίζει τώρα στο θέατρο "Πάπας" της "Στέλλα Βιολάντη.

★ Στό άρχαιο θέατρο τού Πειραιώς άρχισή από την προσέχη έβδομάδα παραστάσεις ό θίασος τού σκηνοθέτου Κ. Μιχαηλίδη.

Θα παρουσιάση γιά πρώτο έργο, την "Ιφιγένεια έν Αυλίδει" με την όποια έσπαιμει μεγάλη επιτυχία στην τελευταία του περίοδεία στο έξωτερικό.

★ Η Σμαρούλα Γιούλη με βασικό στέλεχος τό Νικό Βασιταρή, θα περιόδουσι τό καλοκαίρι στα έσποχικά κέντρα.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Τὸ καλλιτεχνικὸ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΑΪΛΑ ΚΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η Βουγιουκλάκη της Τουρκίας που θα παίξει σε ελληνικές ταινίες

ΜΕΣΑ στην άναμπτουμπούλα του Κυπριακού, μία καλλιτεχνική... παραφάνια ήταν η Αφίξ της στάρ του τουρκικού κινηματογράφου Αϊλά Καγιά, στην Αθήνα.

Απόφοιτος του Κονσερβατουάρ της Αγκύρας, η Αϊλά Καγιά, πολυσυνέτο πραγματικά ταλέντο, κατάρτισε να καταλάβει μέσα σε λίγα χρόνια μία από τις πρώτες θέσεις στην τουρκική οθόνη και να ιδρύσει δική της εταιρεία παραγωγής ταινιών, την «Ούλα Ντάγκ-Φίλμ».

Έχει όμως κάτι ακόμη που την έλκυσε η Αϊλά Καγιά: Μοιάζει καταπληκτικά με την Αλίκη Γαλανά, χρυσόφαινα μαλλιά, μικρή μυτούλα και ανεξάντλητο μπρίο, κομμένα και ραμμένα στο ίδιο μοντέλο. Έτσι, ώστε δικαιολογημένα να έχει ονομασθεί «Βουγιουκλάκη της Τουρκίας». Μόνο, που είναι κατά τρία περίπου χρόνια μικρότερη της.

Η Αϊλά Καγιά γύρισε ως τώρα 14 ταινίες. Σε μία απ' αυτές, με τον τίτλο «Η αεροσυνοδός», όπου επιδεικνύει και το πλούσιο δραματικό ταλέντο της, είχε την ευκαιρία να την παρακολουθήσει περυσί στην Κωνσταντινούπολη ο κινηματογραφικός παραγωγός κ. Φίνος. Ξεπρελάθηκε κυριολεκτικά από το παίξιμό της.

Εμφανίστηκε να τη βοηθήσει την πρότεινε ένα ενδιαφέρον συμβόλαιο, αποφασισμένη να την παρουσιάσει σαν εκπλήξη στο αθηναϊκό κοινό. Εκείνη, που επιθυμούσε πολύ να γνωρίσει την Αθήνα, δέχθηκε πρόθυμα την πρότασή του. Έλληνες παραγωγού και το ίδιο βράδυ υπεγράφησαν τα συμβόλαια.

Μου δόθηκε η ευκαιρία να τη συναντήσω μόλις έφθασε στην Ελλάδα. Με ξάφνιασε με τα σπασμένα, αλλά χαριτωμένα ελληνικά της.

Τί κάνετε, κοιλιά; Και συνεχίζει, με το χαμόγελο στα χείλη: Αυτό ήταν το μεγάλο μου όνειρο. Πόσο είναι ωραία Αθήνα! Κατόπιν η συνομιλία μας συνεχίζεται στα αγγλικά:

— Ένα μεσημέρι, μου λέει, δέχθηκα στο γραφείο μου την επίσκεψη ενός ευγενικού κυρίου, που τον συνάντησα μία χαριτωμένη κοπέλλα, που μου έμοιαζε πολύ. Όπως μου είπε, ήταν η δημοφιλής στάρ, η Αλίκη Βουγιουκλάκη.

— Έτσι αρχίζει η ιστορία της συνεργασίας σας; — Χωρίς να χάσουμε πολύ καιρό, μου πρότεινε να παίξω σε τρεις ελληνικές ταινίες. Δέχθηκα ευχαρίστως, χωρίς να δώσω μεγάλη σημασία στο οικονομικό θέμα, αφού είχα την επιθυμία να γνωρίσω την Ελλάδα.

— Και μετά αλληλεπιδράσεις; — Ναι, με ρώτησε αν θα τα καταφέρω να τα πω ελληνικά. Του το υποσέθηκα και, από την άλλη μέρα, άρχισα να παίρνω μαθήματα. Όπως βλέπετε, δεν είμαι και πολύ μακριά... Μόνο, που τα προφέρω με το δικό μου τρόπο!

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

Η Αϊλά Καγιά, σε μία τελευταία φωτογραφία της με ιδιόχειρη αφίσσα στο «Θησαυρό».

καταφέρω να τα πω ελληνικά. Του το υποσέθηκα και, από την άλλη μέρα, άρχισα να παίρνω μαθήματα. Όπως βλέπετε, δεν είμαι και πολύ μακριά... Μόνο, που τα προφέρω με το δικό μου τρόπο!

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

— Η συνομιλία μας συνεχίζεται σε φιλικό πάντα τόνο, αφού η συμπαθέστατη στάρ δε δισκαλεύεται να απαντήσει σε καμιά ερώτησή: — Λίγες λεπτομέρειες για την καριέρα σας; — Τελειώσει το «Εθνικό» Ω-Κινηματογραφικά Νέα

δεό της Αγκύρας και ταυτόχρονα τη δραματική σχολή κι' άρχισα πρώτα σαν τραγουδίστρια. Κατόπιν βγήκα στο θέατρο, τελικά όμως με κέρδισε ο κινηματογράφος...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Καμιά αισθηματική περιπέτεια; — Κάθε άλλο! Από πολύ μικρή, σε ηλικία 16 χρόνων, βρέθηκα μετρεμένη. Παντρεύτηκα ένα πλουσιόπαιδο, που καθόταν στη γειτονιά μας. Όχι από έρωτα. Μου τον επέδωσαν οι δικό μου, γιατί είχε μεγάλη περιουσία...

— Είσατε τουλάχιστον ευτυχισμένη;

— Δυστυχώς, ύστερα από δύο χρόνια, έχασα τον άνδρα μου. Έπειτα από μία σοβαρή αρρώστια. Από τότε ζω κλεισμένη στον εαυτό μου και στη δουλειά μου...

— Είναι αλήθεια, ότι έχετε δική σας εταιρεία;

— Ναι, με την παρουσία, που κληρονόμησα από τον άνδρα μου, ίδρύσα την «Ούλα Ντάγκ-Φίλμ». Με τη φήμη αυτή γυρίσαμε τις τρεις τελευταίες μου ταινίες, που είχαν μεγάλη εμπορική επιτυχία, κι' ιδιαίτερα «Η αεροσυνοδός», που τόσο ενθουσίασε τον κ. Φίνο.

— Άς έρθουμε όμως στο παρόν: — Και τότε πρόκειται να αρχίσετε το γύρισμα στην Αθήνα;

— Τις λίγες μέρες, που είμαι εδώ, κάναμε τα προκαταρκτικά σχέδια. Μεθαύριο θα φύγω στην Πόλη και, όταν γυρίσω, τον άλλο μήνα, θα αρχίσω αμέσως το «γύρισμα».

— Στο σημείο αυτό αποφασίζω να κάνω μία δυσκολή ερώτηση: — Και το κυπριακό ζήτημα, πώς το βλέπετε, ωραία μου χαρούμε; Δε νομίζετε πως είναι κάποιο εμπόδιο στη συνεργασία σας αυτή με τους δικούς μας παραγωγούς;

— Χωρίς πολύ-πολύ να σκεφθώ, η Αϊλά Καγιά, μου απαντάει, με έτοιμη φωνή: — Ναι, σάς πω... Έγώ τουλάχιστο πιστεύω, ότι όλα αυτά είναι μια φούρια, που θα περάσει σύντομα. Άλλωστε, όπως έχετε, η τέχνη δεν έχει πατρίδα. Σ' αυτό συμφωνούν απόλυτα μαζί μου και οι έδω συνεργάτες μου.

— Συμφωνώ κι' εγώ, αλλά το κοινό τι λέει; — Ά, το κοινό; Σας βεβαιώ, ότι λατρεύω τους Έλληνες! Όμολογώ, ότι το λίγο αυτό διάστημα, που θα μείνω μαζί τους, θα επιθυμούσα να ήταν πολύ μεγαλύτερο. Άκόμα, αν ήταν δυνατόν, να ζούσα για πάντα ανάμεσα τους.

— Έχετε λόγους γι' αυτό; — Είδικους λόγους όχι, αλλά βλέπω, ότι, από την ημέρα, που βρίσκομαι στην Αθήνα, μου δείχνουν μεγάλη συμπάθεια. Παντού όπου πηγαίνω, με δέχονται με χαμόγελα και υποκλίσεις. Στά καταστήματα, όταν ακούω την ιδιότητά μου, προθυμοποιούνται να μου κάνουν εκπαιδεύσεις. Κάποτε, μάλιστα, ένας καταστηματάρχης, που έμαθε, ότι είχα τα γενέθλιά μου — μπήκα τώρα στα 23 — μου έκανε και δώρα: ένα μπέμπι ντόλ και μία φούστα ελληνικού τύπου. Μου έδωσε έτσι μία ιδιαίτερη χαρά.

— Καλός ο καιρός! — Άσφαλώς... Άλλα θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Τα πράγματα αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, ωστόσο τελείωση το γύρισμα της πρώτης ταινίας μου, Έλληνες και Τούρκοι να είμαστε πάλι μαζί, γάλα, όπως και πριν... Έγώ όμως δε θα ξεχάσω ποτέ, πόσο ευγενικά μου φερθήκατε και στίς πιο κρίσιμες στιγμές.

— Αυτά να τα πείτε στους συμπατριώτες σας; — Όχι μόνο θα τα πω, αλλά και θα τα γράφω στις εφημερίδες και τα περιοδικά του τόπου μας!...

— Καλός ο καιρός! — Άσφαλώς... Άλλα θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Τα πράγματα αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, ωστόσο τελείωση το γύρισμα της πρώτης ταινίας μου, Έλληνες και Τούρκοι να είμαστε πάλι μαζί, γάλα, όπως και πριν... Έγώ όμως δε θα ξεχάσω ποτέ, πόσο ευγενικά μου φερθήκατε και στίς πιο κρίσιμες στιγμές.

— Αυτά να τα πείτε στους συμπατριώτες σας; — Όχι μόνο θα τα πω, αλλά και θα τα γράφω στις εφημερίδες και τα περιοδικά του τόπου μας!...

— Καλός ο καιρός! — Άσφαλώς... Άλλα θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Τα πράγματα αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, ωστόσο τελείωση το γύρισμα της πρώτης ταινίας μου, Έλληνες και Τούρκοι να είμαστε πάλι μαζί, γάλα, όπως και πριν... Έγώ όμως δε θα ξεχάσω ποτέ, πόσο ευγενικά μου φερθήκατε και στίς πιο κρίσιμες στιγμές.

— Αυτά να τα πείτε στους συμπατριώτες σας; — Όχι μόνο θα τα πω, αλλά και θα τα γράφω στις εφημερίδες και τα περιοδικά του τόπου μας!...

— Καλός ο καιρός! — Άσφαλώς... Άλλα θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Τα πράγματα αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, ωστόσο τελείωση το γύρισμα της πρώτης ταινίας μου, Έλληνες και Τούρκοι να είμαστε πάλι μαζί, γάλα, όπως και πριν... Έγώ όμως δε θα ξεχάσω ποτέ, πόσο ευγενικά μου φερθήκατε και στίς πιο κρίσιμες στιγμές.

Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

ο αή ο ν ι

ΤΟ «ΝΕΟΝ ΚΥΜΑ»

ΝΕΛΛΗ ΠΑΠΑ

Το μυστικό μίξ μεταμερρώσεως

ΕΙΧΑΜΕ να δούμε τρία χρόνια τη Νέλλη Παπά, τη νεαρή ένζυ του θεάτρου μας, μία νέα, λαχρυνή και όμορφη κοπέλλα, με γραμμένα φρύδια και γραμμένο στόμα.

Είχε τελειώσει τότε την καλοκαιρινή σαιζόν (έπαιζε στο θέατρο «Σαμουράι» με το θίασο Αύλωνιτς - Βασίλειδου - Ρίζου στην κωμωδία «Ο Κλέαρχος, η Μαρίνα και ο Κοντός») και είχε φούριες, τρεχάματα και ανησυχίες.

Έτσι συμβαίνει πάντα στο τέλος κάθε σαιζόν, όταν λήγουν τα συμβόλαια και οι ηθοποιοί τρέχουν για να κλείσουν καινούργιες δουλειές.

— Δεν ξέρω τί θα γίνει, μάς είπε, όταν τη ρωτήσαμε, που θα εμφανισθώ το χειμώνα. Είναι τόσο δύσκολο όλα, είναι τόσο ανύπορκτη η ζωή!

Παραξενευτήκαμε, γιατί η Νέλλη Παπά ήταν μία από τις καλύτερες ελπίδες του «νεο κίμας». Είχε ξεκινήσει με πολλά όνειρα, με πολλές ελπίδες και πολλές πιθανότητες επιτυχίας, για να κατακτήσει το θέατρο και τον κινηματογράφο, παραμένοντας τη δουλειά της σε κάποιο κεντρικό κατήχημα, όπου εργαζόταν ως πωλήτρια. Κι' είχε όλα τα προσόντα για να πετύχει: ταλέντο, όμορφη, εκφραστικότητα, έμφυτη ευποκρικτική ικανότητα.

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

— Γιατί τόσο απαισιοδοξία, Νέλλη; τη ρωτήσαμε. — Έσφιξε τα χείλη κι' άφησε τη ματιά της να πλανηθεί στο κενό,

φέρνοντας στο νου της ποιός ξέρει ποιές απογοητεύσεις, που είχε δοκιμάσει.

— Ύστερα σήκωσε τους ώμους σε μία κίνηση αδιαφορίας: — Δε βαρέσαι, είπε, απαντώντας, στο δικό της ερώτημα, που τη βασάνιζε ίσως ημέρες όλακερες. Δε βαρέσαι. Στο κάτω-κάτω δεν υπάρχει «κίμας», που να βαρύνει τη μοίρα των ανθρώπων και ιδιαίτερα των καλλιτεχνών.

— Μόνος του κείθεν δημιουργεί τη μοίρα του. — Αν αξίζω, δε θα χαθώ. Θα παλέψω...

Σαν έφυγε, είχε ύψος σκοτεινό. Στο βάθος των σκούρων ματιών άστραφτε μία σπιθαμή.

— Μονάχα, που στη γραμμή των χειλιών μπορούσε να διακρίνη την πίκρα.

Πέρασαν από τότε τρία χρόνια, ώπου προχθές την ξανάδαμε τυχαία, στο δρόμο.

Πόση διαφορά όμως από τη Νέλλη του παλιού καιρού. Περπατούσε και γελάσε αλόκληρη. Άκόμα και το βάδισμά της γελάσε. Και τα τακούνια, που χτυπούσαν το πεδούρι, βαρύνει πώς μιλούσαν με κάποια δική τους ιδιότυπη φωνή, για να διαλαλήσουν:

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

— Τάκ, τάκ, τάκ. Τί ώραίον πράγμα, που είναι ο κόσμος. Όλος ο κόσμος. Οι άνθρωποι, που σκουντιούνται πολυσχολοί, τ' ατοκίτητα, που τρέχουν στο δρόμο, τα κτήρια, που ορθώνονται πολύβουρα σαν κυφάρες, τα άστρα σύννεφα, που κυνηγούνται στο ατλάκι του ουρανού.

Η Νέλλη Παπά, με τον Γιάν. Μπέση σε μία σκηνή του φιλμ «Η ώραία της Ρούμελης», στο οποίο πρωταγωνιστεί.

— Στην επιμονή και την ύπομονή. Η ζωή είναι σφαίρα, που γυρίζει. Δεν έχεις παρά να όπλισθης με κουράγιο και να περμεύης. Το μήλο θα πέσει στα χέρια σου!

— Έσένα σούπεσε; — Νομίζω, ναί.

— Ποιό ακριβώς είναι... το μήλο σας; —

Πέντ' έξη ταινίες και τρία μεγάλα αθηναϊκά θέατρα, ήταν η συγκομιδή της Νέλλης Παπά στα δυο-τρία χρόνια, που μεσολάβησαν από την «κρίση» της.

Κι' επί πλέον... — Μία μεγάλη ταινία ποιότητας, στην οποία θα πρωταγωνιστήσω, έγω, μάς αποκάλυψε. Βρίσκεται τώρα στα σκαριά. Θα πρέπει να γιά ολη την πληθώρα των νέων καλλιτεχνών, τη νεολαία του θεάτρου και του κινηματογράφου, που η δική της επιτυχία καιεί στην κορδιά της.

— Η «συνταγή» της Νέλλης είναι σαφής: — Όπλισθε με επιμονή και ύπομονή. Μην αφήνετε να σας κυριεύει την ψυχή ο φόβος του αύριο, και η αγωνία της αβεβαιότητας. Έχετε κουράγιο και μη σταματάτε στα μέσα του δρόμου. Η επιτυχία θα πέσει τότε στην ποδιά σας, όπως πέφτει το μήλο κάτω απ' τη μηλιά.

— Συμφωνώ; — Τέλειωσε το χέρι στη συνομιλία, ταιά μας με φανερά συγκίνησι. Δεν ήταν δα μικρό το κατορθωμά της.

— Της το είπαμε. — Η απάντησή της σούδωρητα στα χείλη της.

— Έτσι είναι η ζωή, είπε. Μία σειρά από αόλους και κατορθώματα, που πρέπει να τα επιτελής σε κάθε σου βήμα.

— Τού θεάτρου, θέλεις να πής. — Φυσικά. Άφου η ζωή ή δική μου είναι το θέατρο.

— Τέλειωσε το χέρι στη συνομιλία, ταιά μας με φανερά συγκίνησι. Δεν ήταν δα μικρό το κατορθωμά της.

— Της το είπαμε. — Η απάντησή της σούδωρητα στα χείλη της.

— Έτσι είναι η ζωή, είπε. Μία σειρά από αόλους και κατορθώματα, που πρέπει να τα επιτελής σε κάθε σου βήμα.

— Τού θεάτρου, θέλεις να πής. — Φυσικά. Άφου η ζωή ή δική μου είναι το θέατρο.

— Τέλειωσε το χέρι στη συνομιλία, ταιά μας με φανερά συγκίνησι. Δεν ήταν δα μικρό το κατορθωμά της.

— Της το είπαμε. — Η απάντησή της σούδωρητα στα χείλη της.

— Έτσι είναι η ζωή, είπε. Μία σειρά από αόλους και κατορθώματα, που πρέπει να τα επιτελής σε κάθε σου βήμα.

— Τού θεάτρου, θέλεις να πής. — Φυσικά. Άφου η ζωή ή δική μου είναι το θέατρο.

— Τέλειωσε το χέρι στη συνομιλία, ταιά μας με φανερά συγκίνησι. Δεν ήταν δα μικρό το κατορθωμά της.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΠΡΟΣΚΛΗΤΟΣ ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ

ΜΙΚΡΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Σ' ΕΝΑ βρώμικο δωμάτιο, μιάς ακόμα πιο βρώμικης συνοικίας, που έχει — ίσως για ελαφροειδία — το όνομα «Παράδεισος», μιά γυναίκα καθόταν μπροστά στη ραπτομηχανή της κι έραβε βιαστικά.

Ήταν καλοκαίρι κι ανόμισα από τις κομποδοχούς, ο ούρανός ξεχώριζε με ένα ποιοτικό ρόδινο χρώμα.

Παρ' όλα, που έκανε ζέστη, το παρὰθυρο ήταν κλειστό, γιατί οι

κοπέλλια, που μ' αυτήν έζησε αρκετά χρόνια. Η γκρίνια της όμως, τα δάκρυα και το ύφος της το καπνιστικό, είχαν αναγκάσει τον Έρωτα να φύγει και να την αφήσει μόνη...

Ο Έρωτας, αφού δίστασε για μια στιγμή, έκλεισε πίσω του την πόρτα και πλησίασε κοντά της.

Και τότε συνέβη κάτι το παράξενο:

Από τη γυναίκα εξαφανίστηκε το μίσος και η λύπη για την κακή της μοίρα.

Τα χέρια της άφησαν το κουστίκι, που έραβε και τα σβυσμένα μάτια της φωτίστηκαν με μια παράξενη λάμψη.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, σκεφτόταν με πίκρα και φόβο τον αν-

κρά δώρα και λιχουδιές.

Της φάνηκε πολύ παράξενο, που τα θυμήθηκε όλ' αυτά τα τόσο όμορφα και ρομαντικά περιστατικά της ζωής της, που τα είχε ξεθωριάσει ο χρόνος, μέσα στο μυαλό της και τα είχε σκοτώσει η σημερινή άσπληχη συμπεριφορά του παλιού της αγαπημένου «Άλφ».

Δε μπορούσε, βέβαια, να φαντασθεί, ότι αιλία ήταν ο Έρωτας, που την κτύπησε στο πρόσωπο με κολυμένη και τήλεις, γιατί την είχε εγκαταλείψει τόσο χρόνια...

Γύρισε και είδε το δωμάτιό της, που ήταν βρώμικο και ακατάστατο, σε αφάνταστο σημείο και αναρωτήθηκε πώς μπόρεσε να ζήσει μέσα σ' ένα τόσο άπιαστο περιβάλλον.

Άρχισε άμεσα να σκουπίζει, να ξεσκονίζει και να τακτοποιεί το δωμάτιο, με εξαιρετικό κέφι και γρηγοράδα και, σε λίγο, το δωμάτιο έλαμπε από την καθαριότητα και την τάξη.

Ο Άλφ δε θα γυρνούσε στο σπίτι, ούτε για το σαβί, ούτε για να δειπνήσει, και είχε όλον τον απαιτημένο καιρό για να καθαρίσει το σπίτι και τον εαυτό της, που τόσο τον είχε παραμελήσει.

Λοιπόν, χτένισε με προσοχή τα μαλλιά της και φόρεσε μια τριμμένη, αλλά αρκετά παρουσιαστική μεταξωτή κομμουνιστική, που τη φύλαγε, για να τη φορέσει, αν κομμάρια φορά τύχαινε ή αρρωστήσει και έρχονταν να τη δει ο γιατρός.

Η νύχτα είχε αρκετά προχωρήσει, αλλά ο Άλφ δεν είχε έρθει ακόμα. Ήξερε πως πριγυρίζει στις ταβέρνες και έμπαινε μέσα, για να πιει από ένα πιστό, λες και δεν ήθελε να αφήσει κομμάρια παροπατημένα.

Αυτή τη φορά όμως δεν την πείραζε, δε βαρυνόταν και δεν τον βλαστήμισε, γιατί ο Άλφ, που περίμενε, ήταν ο αγαπημένος της νεαρός της ηλικίας, που την έπαινε παιχνιδιάρικα από τη μέση και έτρεβε με ευχαρίστηση το σκληρό ανδρικό του μάγουλο πάνω στο βελούδινο δέρμα του προσώπου της...

Και, μετά από πολλά χρόνια, πήγε, επί τέλους, και έπεσε στο κρεβάτι της, χαρούμενη και ευτυχισμένη.

Έβγαλε από το μυαλό της τις θλιβερές της σκέψεις και ο Έρωτας πήγε σιγά-σιγά και ξάπλωσε πλάι της και, όταν εκείνη κοιμήθηκε, όνειρεύθηκε πως ήθελε ο Άλφ και τη φιλούσε στοργικά, από νύχτα.

Και το χαμόγελο της ευτυχίας άνοιξε, επί τέλους, στα χείλη της βασιανισμένης γυναίκας.

★

Ο Άλφ γύρισε πολύ άργα και μπήκε παραπατώντας μέσα στο δωμάτιο, φορτωμένος από μπύρα και άλλο νεύρο. Βλαστήμισε όταν έκαμε το δαχτυλίδι του, με το σπρίτ, που είχε ανάψει, και βλαστήμισε κι' άφηνε στον άνεμο τα λαιμά και είδε το δωμάτιο πεντακάθαρο και τακτοποιημένο.

Αισθάνθηκε την ύγροισα να του τριπάζει τα κόκαλα και ξαναβλαστήμισε, όταν είδε πως το παρὰθυρο ήταν ανοιχτό.

Πήγε και το έκλεισε θυμωμένος και μουρμουρίζοντας:

— Τι την έπαισε τη σπρίγγλα, να αφήσει το παρὰθυρο ανοιχτό;

Κάψες είχε; Τώρα θα της δείξω εγώ...

Και, με ύφος απειλητικό και σφιγμένες τις γραβιές του, πήγε παραπατώντας και βλαστήμοντας, πάνω από το κρεβάτι της.

Σήκωσε έπειτα το χέρι του, για να τη χτυπήσει. Έμεινε όμως με το χέρι μετέωρο και την κτύπησε με ένα βλέμμα λιγότερο κούτο και γεμάτο απορία.

Τα μαλλιά της ήταν ξεχτενισμένα και έμοιαζαν σε χυμένους χρυσάφι πάνω στο κάτασπρο μαξιλάρι και το στήθος της του φάνηκε άσπρο σαν το μάρμαρο, και αναρωτήθηκε πώς δεν το είχε προσέξει τόσο χρόνια.

Ο Άλφ δε μπορούσε βέβαια να φαντασθεί, ότι ένα από τα φτερά του Έρωτα έπεσε, καθώς κοιμόταν, πλάι της, άπλωτο στο μισόγυμνο στήθος της και του έδωσε την ωραία εκείνη ακτινοβολία.

Ο Άλφ έσκυψε πάνω από τη γυναίκα του και του φάνηκε περίεργο πως, αυτή τη φορά, δεν είχε καθόλου όρεξη να τη χτυπήσει.

Έκείνη την ώρα ξύπνησε ο Έρωτας, κάθισε πάνω στο κρεβάτι και έτριψε τα μάτια του. Ο Άλφ αισθάνθηκε, με μεγάλη του απορία, μια μεθυστική μυρωδιά από ρόδα, που πλημμυρίζει το δωμάτιο.

Ξύπνησε τότε και η γυναίκα του και ο Άλφ της είπε, με μια φωνή, που προσπαθούσε να την κάνει, όσο τουλάχιστον του ήταν δυνατό, πιο μαλακία και τρυφερή:

— Λυτούμαι, που σε χτύπησα χτες το βράδυ, Σάλλυ. Δε θα το ξαναφάνω άλλη φορά.

Έσκυψε και τη φίλησε κι' ήταν το πρώτο φιλή, που έδωσαν ύστερα από πολλά χρόνια.

★

Ο Έρωτας κατέβηκε άθόρυβα από το κρεβάτι, γιατί δεν ήθελε να φανεί... αδιάκριτος, παρ' όλα, ότι δε μπορούσαν να τον διακρίνουν.

Έπειτα ξεκούμπωσε τα φτερά του και τα κρέμασε πάνω στο στήθος του κρεβατιού, γιατί αποφάσισε να μείνει πια μαζί τους και να μην ξαναφύγει ποτέ.

ΛΟΥΙΖ ΧΕΙΛΓΚΕΡΣ

***

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ένα θάμα θελήσεως και θάρρους είναι ασφαλώς ο Ιβέτης Άγγλος Κέιθ Γκρέγκορ. Το παιδί αυτό γεννήθηκε τυφλό. Αυτό δεν τον εμπόδισε, ωστόσο, να τελειώσει κανονικά τις τάξεις ενός λυκείου για τυφλούς και να επιδοθεί σε διάφορα σπορ. Μεταξύ άλλων έμαθε και την ιαπωνική πάλη «ζούντο».

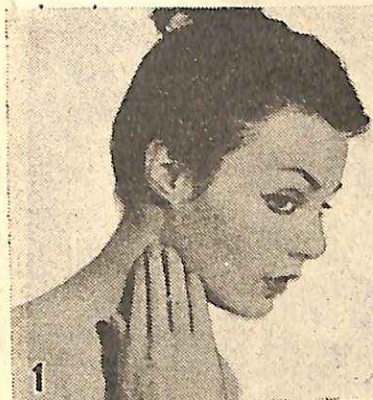
Τελευταία κατάφερε να προσληφθεί από τη μεγάλη εταιρεία αυτοκινήτων Ρόλς-Ρόις, όπου εργάζεται τώρα ως μηχανικός μηχανικών. «Όλοι ήταν πρόθυμοι να με βοηθήσουν, είτε ο Γκρέγκορ, 'Αλλ' εγώ ήθελα να κερδίσω με τα δικά μου χέρια τη ζωή μου». Οι προϊστάμενοί του πιστεύουν ότι θα γίνει ένας καλός μηχανικός.

Ο Γκρέγκορ έχει αντικαταστήσει την όραση με την αφή και είναι σε θέση να αντιληφθεί με τα δαχτυλά του και τα πιά μικρά εξαρτήματα της μηχανής. Τελευταία έλυσε το μυστήριο ενός αυτινιού και κατάφερε να συναρμολογήσει εκ νέου.

Ο Γκρέγκορ καταρρέει επίσης να εργάζεται στον τόνο, το ίδιο καλό όσο και αν είχε τα μάτια του.

ΟΜΟΡΦΗ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΜΕ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΣΑΠΟΥΝΙ

Έπτά πολύτιμες συμβουλές

ΓΙΑ πολλά χρόνια το σαπούνι είχε πέσει σε δυσμένεια. Το κατηγορούσαν πως αποξείρανε πολύ την επιδερμίδα, πως την έρέθιζε και πως δεν ήταν κατάλληλο για την περιποίηση του προσώπου. Μά, σήμερα, αυτές οι κατηγορίες αποδείχθηκαν αβάσιμες. Πριν από λίγο καιρό, ένα από τα πιο έγκυρα Ιατρικά περιοδικά της Αμερικής, παραδέχτηκε, ότι, για να καθαριστεί καλά η επιδερμίδα του προσώπου, χρειάζεται να πλένεται τουλάχιστον μία φορά την ημέρα με σαπούνι.

Τότε, θα αναρωτηθήτε, γιατί, όταν πλένομαστε με σαπούνι, νοιώθουμε ύστερα το δέρμα να τεντώνεται;

Αυτό το αποτέλεσμα οφείλεται περισσότερο στο νερό, που εξατμίζεται, προκαλώντας για μερικές στιγμές ένα τέντωμα των ιστών. Το σαπούνι, αντίθετα, αφαιρεί μόνο το περίτο λίπος, το επιφανειακό, ενώ εμποδίζει να σχηματισθούν τα αντιαισθητικά μαυματισθούν τα αντιαισθητικά μαυματιστά. Αφαιρεί επίσης τα νεκρά κύτταρα, που δίνουν στην επιδερμίδα μια όψη «κασμημένη» και διαλύει τη σκλήση που φράζει τους πόρους.

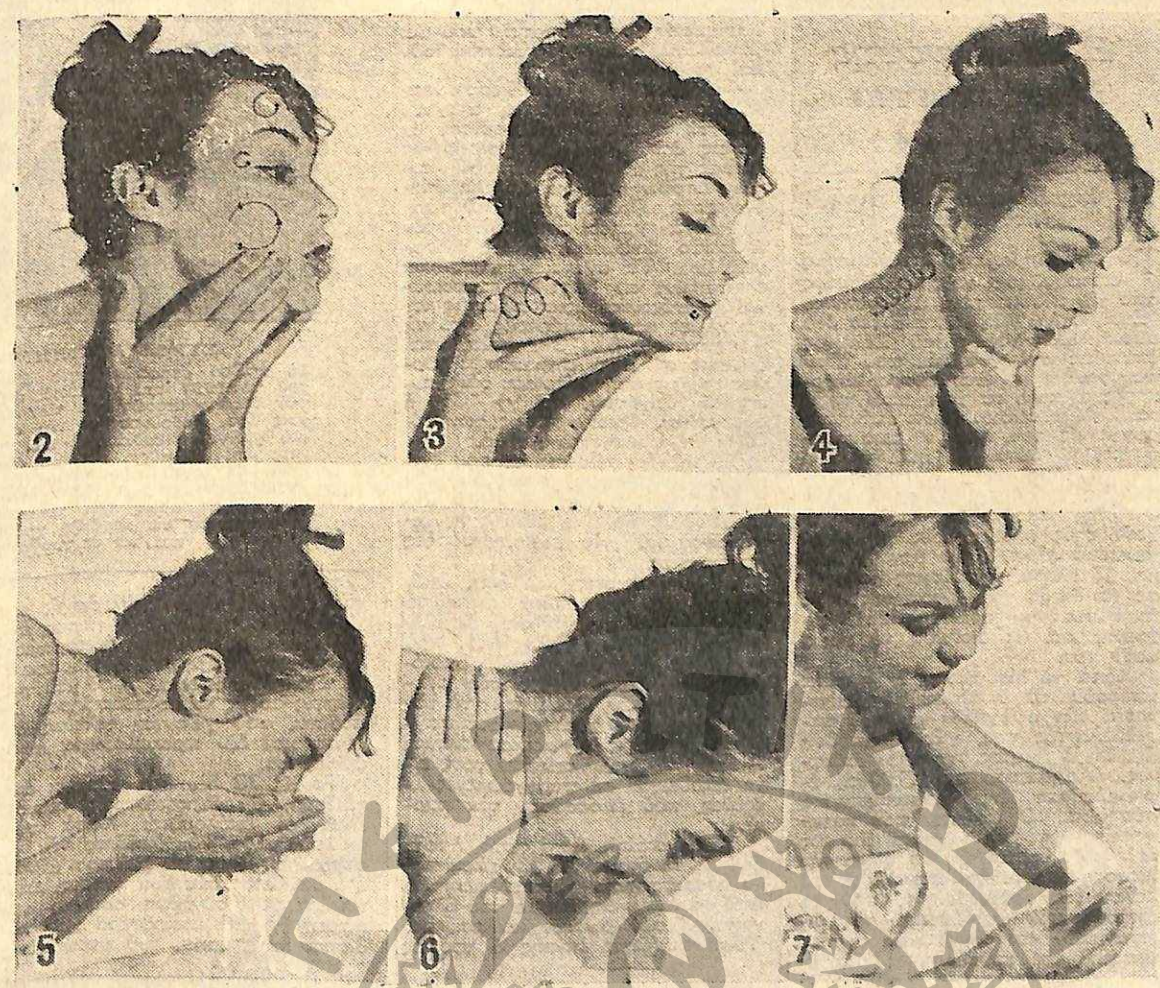
Επομένως, για τις νεαρές κοπέλλες, ο καθαρισμός με σαπούνι αποτελεί το καλύτερο σύστημα για την περιποίηση της επιδερμίδας. Οι γυναίκες, που έχουν περάσει τα 20 χρόνια, έχουν απαραίτητο να αναλασσουν τη χρησιμοποίησή του σαπουνιού με μια καθαριότητα πιο θεραπευτική, που πρέπει να γίνεται μία φορά την ημέρα με γαλακτώματα. Το σαπούνι για την περιποίηση του προσώπου πρέπει να είναι το πλούσιο σε λάδια και σε φυτικές ουσίες. Υπάρχουν γι' αυτό το σκοπό σαπούνια με βάση τη λαυρίνη, το λάδι της χελώνας ή του βιζόν, κλπ.

Ενώ θα πλένεσθε με το σαπούνι, μπορείτε να κάνετε συγχρόνως ένα ελαφρό τριπτικό μασάζ, που σας υποδεικνύουμε σ' αυτές τις φωτογραφίες.

Καλό είναι να φοχίσετε αυτή την περιποίησή, απλώνοντας πάνω στο πρόσωπο μερικές σταγόνες φυτικού λαδιού ή κρέμας και κάνοντας ένα ελαφρό μασάζ, για να αφαιρέσετε τη σκλήση, που έχει φραχθεί στις άραδες πτυχές της επιδερμίδας:

1) Το λιπαρό προϊόν (λάδι ή κρέμα) θα κληθεί πιαχτό τον άφρο και θα προσπαθήσει την επιδερμίδα, καθαρίζοντας την καλύτερα.

2) Για να κάνετε το μασάζ με σαπούνι, ετοιμάστε πρώτα με τα δύο χέρια μία πηχτή σαπουνιάδα. Ύστερα περάστε τα χέρια πάνω στο πρόσωπο και εκτελέστε μια κυκλική κίνηση πάνω στα μάγουλα, πιέζοντας πόντα από το σαπούνι προς τους κροτάφους και κάνοντας την πίεση πολύ ελαφρότε-

ρη, όταν το μασάζ κατεβαίνει από πάνω προς τα κάτω. Ύστερα κάνετε ένα μασάζ στο μέτωπο με τους δύο δείκτες, κάνοντας πάντοτε κύκλους, που θα ξεκινούν από το εσωτερικό προς το εξωτερικό. Τελειώνετε, αγγίζοντας με ελαφρότατους κύκλους τις άκρες των ματιών.

3) Μπορείτε να επιβεβαιώσετε από αυτά τα λίγα λεπτά, που αφιερώνετε στην καθαριότητα του προσώπου σας, για να κάνετε μασάζ και στο λαιμό. Ακουμπήστε τους δύο δείκτες στα πλάγια του λαιμού και με τις άκρες των δαχτύλων ενώνετε, αγγίζετε το σάγονι. Ύστερα κάνετε μασάζ στη δεξιά πλευρά του λαιμού, εκτελώντας κύκλους από πάνω προς τα κάτω με το δεξί χέρι.

4) Τελειώνετε, κάνοντας ένα πλάγιο μασάζ, που θα αρχίζει από τις ρίζες των αυτιών και θα τελειώνει στον ώμο.

5) Για να πετύχετε μια τέλεια καθαριότητα, είναι απαραίτητο να εβδωάτε ύστερα το πρόσωπό σας και το λαιμό σας με χλιαρό νερό.

6) Όταν είσθε βέβαιες πως έχει αφαιρεθεί από το πρόσωπό σας κάθε ίχνος σαπουνιού, ξεβγάλτε το πάλι, αυτή τη φορά με κρύο νερό. Αυτό το δεύτερο ξεβγάλμα έχει τονωτική επίδραση. Αφήστε να πέσει νερό και στον αυχένα σας, για να δώσετε ένα υγιεινό μαστίγωμα στα νευρά σας.

Στο τέλος, στεγνώστε προσεχτικά το πρόσωπο και το λαιμό σας με μια μαλακή πετσέτα.

7) Σ' αυτό το σημείο το σαπούνι μπορεί να σας βοηθήσει να διορθώσετε και πολλά άλλα ελαττώματα της επιδερμίδας. Αν έχετε σκληρούς αγκώνες, αλείψτε τους πρώτα με αμυγδαλόλαδο και ύστερα τρίψτε τους με ένα βουρτσάκι των νυχιών καλά σαπουνισμένο. Το ίδιο σύστημα μπορείτε να υιοθετήσετε, για να κάνετε λεία τα γόνατά σας.

Τέλος, χρησιμοποιήστε άφθονο σαπούνι κάθε πρωί και κάθε βράδυ, για να αφαιρέσετε από το σώμα σας κάθε ίχνος διατηρητικού, που απορροφά από την ατμόσφαιρα.

ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΑΖ ΚΑΙ ΚΟΥΡΕΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης ανακάλυψαν, ότι οι αναθυμιάσεις, που προέρχονται από τα αυτοκίνητα, αλλοιώνουν σε τέτοιο σημείο τους ιστούς των φυτών, ώστε να τα κάνουν να φαίνονται σε ηλικία πολύ μεγαλύτερη από την πραγματική τους.

Αν, λοιπόν, οι αναθυμιάσεις των αυτοκινήτων προκαλούν τέτοια καταστροφή στους ιστούς των φυτών, ποιά επάκρωτα μπορεί να έχει η κολλομένη ατμόσφαιρα των πόλεων για τις γυναίκες, που κατοικούν σ' αυτές; Ευτυχώς, η Αφντέρα Φρενέτι, πρώην κυρία Φόντα, ανακάλυψε μια καινούργια κούρα ομορφιάς. Τέσσερα αυγά κι' ένα κομμάτι το πρωί, τίποτα το μεσημέρι και κανονικό γεύμα το βράδυ. Η Αφντέρα υποστηρίζει, ότι όσες ακολουθούν αυτή την κούρα ομορφιάς, φαίνονται δέκα χρόνια νεώτερες.

Σήκωσε έπειτα το χέρι του για να τη χτυπήσει...

κάτοικοι του «Παράδεισου» θεωρούν ανθυγιεινό να αφήνουν ανοιχτά τα παρὰθυρά τους, επειδή το όξινο ανοίγει την όρεξη και δεν υπάρχουν λεφτά, για τέτοιες πολυτέλειες.

Μέσα στο δωμάτιο η σκλήνη είχε σκεπάσει με ένα άραχνόφαινο πέπλο τα έπιπλα και η ατμόσφαιρα είχε μια ανόμιχη μυρωδιά μύσους και καπνού.

Ήταν ο χαρούμενος και γελαστός Άλφ, με τα γαλιόνια και φωτεινά του μάτια, ο Άλφ, που τη φλέρταρε τον πολλοί καιρό και κάποτε γυναίκα, πριν ακόμα την ξεχάσει και την εγκαταλείψει.

Μία φωτεινή λάμψη σαν παραβόλας βεάπρου, φώτισε τη γυναίκα, που έραβε, και ο Έρωτας αναγνώρισε στη σημερινή παλαιά και ασυνήθιστη γυναίκα, μια ωραία

τρα της, τον Άλφ, γιατί οι πλάτες της πονούσαν ακόμα από το ξύλο, που της έδωσε την προηγούμενη νύχτα και γιατί υπήρχε ένα μελάνισμα κάτω από το άριστο της μάτι.

Και, ξαφνικά, άρχισε να σκέφτεται με τρυφερότητα κάποιον άλλο Άλφ, διαφορετικό από το σημερινό της τύραννο και βασιανιστή.

Ήταν ο χαρούμενος και γελαστός Άλφ, με τα γαλιόνια και φωτεινά του μάτια, ο Άλφ, που τη φλέρταρε τον πολλοί καιρό και κάποτε γυναίκα, πριν ακόμα την ξεχάσει και την εγκαταλείψει.

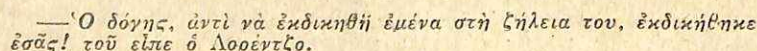
Μία φωτεινή λάμψη σαν παραβόλας βεάπρου, φώτισε τη γυναίκα, που έραβε, και ο Έρωτας αναγνώρισε στη σημερινή παλαιά και ασυνήθιστη γυναίκα, μια ωραία

— Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τ' ἀστεῖα δὲ μοῦ ἀρέσουν
ἐδῶ πάνω, συνάδελφε!...

Καλά. Σήμερα, λοιπόν, το
βράδυ, στο χορό που δίνει ο δάγης
της Βενετίας, θ' αδιαφορήσης για

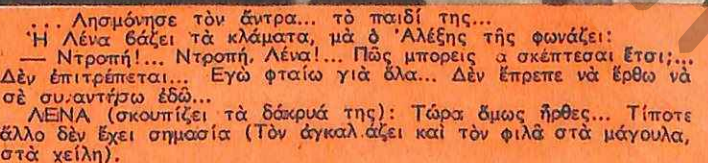

ΝΤΟΝΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ. Κι ο Λορέντζο πέρασε χωρίς να της πειξη ούτε μία ματιά.

KENNEO ΜΠΑΡΜΕΡ

...το δέν έχει σημασία (τον αγκαλιάζει και τον φιλά στα μάγουλα, στα χείλη).

γεμάτο εὐφροσύνη.

KENNEO ΜΠΑΡΜΕΡ

Το ίδιο βράδυ, η Λένα δέχεται την επίσκεψη του 'Αλέξη στο ωραίο νησιώτικο σπίτι του πατέρα της, στη Ρόδο. Παλαιά επιπλά, ακριβά κάδρα στους τοίχους, ένα ανάμεινο τζάκι.
Ο 'Αλέξης μπαίνοντας, ρίχνει γύρω του έρευνητικές ματιές και η Λένα, που τον παρακολουθεί, τον ρωτάει, προσπαθώντας να διώξει τις σκέψεις, που τη βασανίζουν και να φανη ευδιάθετη:
— Σ' άρεσει το σπίτι μας, 'Αλέξη;
— Είναι όπως ακριβώς τ' φανταζόμουν, αγάπη μου.

ΛΕΝΑ: Σ' αυτό το δωμάτιο κοιμόμουν όταν ήμουν μικρό παιδί και εδώ κοιμάμαι κάθε φορά, που έρχομαστε στη Ρόδο.
Ο 'Αλέξης περιεργάζεται άλλη μια φορά το μεγάλο δωμάτιο κι ύστερα πλησιάζοντας τη Λένα, την πιάνει από τους ώμους και τη ρωτάει μιλώντας σχεδόν ψιθυριστά:
— Τούγραφες;
— 'Αρχισα μέχρι τώρα δέκα γράμματα. Τάσχισα όμως όλα γιατί κανένα δε μου άρεσε...

— Ύστερα σαν να παίρνει ξαφνικά κάποια απόφαση συνεχίζει:
— Δε θα τ' ο γράψω, 'Αλέξη. Θα τ' ο μιλήσω ή τ' ο μάλιστα ξαναγυρίσουμε στην Αθήνα. Είναι προτιμότερο αυτό...
Και πριν ο 'Αλέξης προφτάσει να της πη τη γνώμη του τον ρωτάει, απότομα:
— 'Αλήθεια, τί ώρα είναι;
ΑΛΕΞΗΣ: Κοντεύουν μεσάνυχτα.
ΛΕΝΑ: Είναι το προτελευταίο βράδυ μας στη Ρόδο...

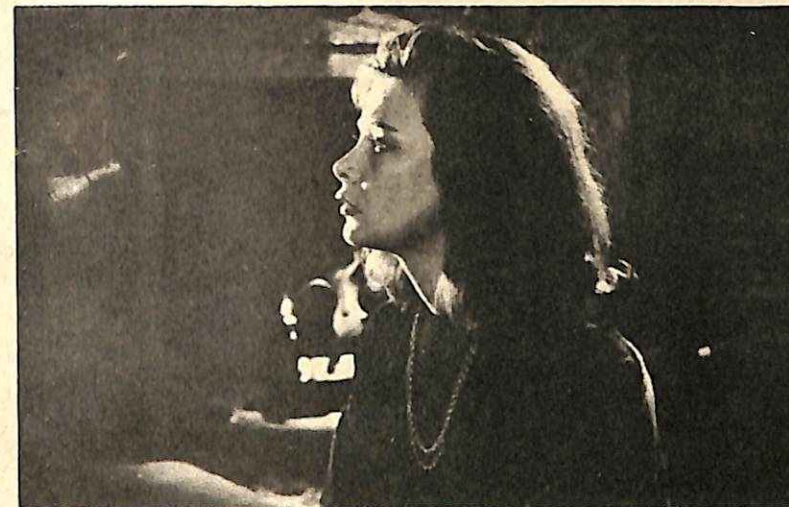
... Είναι το προτελευταίο βράδυ, που ζούμε οι δύο μας εδώ, αγάπη μου.
Η Λένα πηγαίνει και ξαπλώνει στο ντιβάνι. Ο 'Αλέξης την πλησιάζει και παίρνοντας κάπως απότομα το κεφάλι της μέσα στα χέρια του, της φιλάει με μανία το πρόσωπο και τα χείλη.
ΑΛΕΞΗΣ: Από δω και πέρα, όλα τ' α βράδια θα είναι πια δικά σου και δικά μου, αγάπη μου... Θα είναι δικά μας.
ΛΕΝΑ: Όρες-ώρες αναρωτιέμαι πώς έγινε και ανταμαθίκαμε;

ΑΛΕΞΗΣ: "Ήμουν σίγουρος πώς θ' ανταμώνουμε...
Παίρνει πάλι το κεφάλι της στα χέρια του και τη φιλάει με όρμη. Η Λένα τον αγκαλιάζει κι' αυτή και του ανταποδίδει τ' α φιλή του, ψιθυρίζοντας:
— 'Αγάπη μου... 'Αγάπη μου... Καλέ μου...
Ο 'Αλέξης παίρνει θάρρος και ξαπλώνει πλάι της στο ντιβάνι. Η Λένα τον κυττάζει επίμοια στα μάτια και τ' ο λέει:
— Είσαι δικός μου, αγάπη μου... Δικός μου...

Οι δύο έρωτευμένοι αγκαλιάζονται με περισσότερη ακόμα θερμότητα και αν-ολλόσσουν ένα φιλή διαρκές, που ο εσμός δεν τολμά να παρακολουθήσει και στρέφεται προς άλλα σημεία του δωματίου, σταματώντας για λίγο, αλληγορικά, στις φλόγες που ξεπηδούν από τ' ανοιχτό τζάκι.
Όταν ξαναγυρίζει στο ζευγάρι, τ' ο βλέπουμε να κυττάζεται αμίλητο, σαν μέσα σε μι' απόλυτη έκστασι.
Ξαφνικά, μέσα στην απόλυτη σιγή...

... χτυπά απότομα τ' ο τηλέφωνο, προκαλώντας και στους δύο μι' δ-κα:ολογημένη ταραχή.
Η Λένα σηκώνεται απότομα και κυττάζοντας πάντα τ' ον 'Αλέξη στα μάτια, ψιθυρίζει:
— Θα είναι ο Νίκος...
Ο 'Αλέξης πλησιάζει τ' ο τηλέφωνο που εξακολουθεί να χτυπά και σηκώνει τ' ο ακουστικό. Η Λένα τρέχει πλάι του σαν τρελή και τ' ο τ' ο άρπάζει από τ' ο χέρι.

Η Λένα δεν περιμένει ν' ακούσει περισσότερα, κλείνει τ' ο τηλέφωνο και κυττάζει σαν χαμένη τ' ον 'Αλέξη. Ύστερα πέφτει στο ντιβάνι και πνίγει τ' ο κλάμα της στα μαξιλάρια, φωνάζοντας:
— Παιδί μου!... Παιδί μου!...
Ξαναγυρίζει: μέ τ' ο συχτερινό αεροπλάνο στην Αθήνα και τρέχει άμέσως κοντά στην 'Ερση.
'Ενα μικρό λαμπιόνι φωτίζει τ' ο δωμάτιο τ' ον άρρωστου παιδιού. Στο κρεβάτι της ή 'Ερση κοιμάται...

... και πηγαίνει να ξαπλώσει κι' εσύ, για να ξεκουραστής.
Ο Νίκος φεύγει σ' ο γοπατώντας, μ' η Λένα δεν κάνει ήμια. Μένει εκεί γονατισμένη πλάι στο κρεβάτι της κορούλας της.
Μπαίνει στο δωμάτιο ή νοσοκόμα, που ο Νίκος έχει καλέσει, για να επιβλέπει τ' ο παιδί. μ' η Λένα ούτε καν την προσέχει. Η νοσοκόμα κάθεται σε μι' γωνιά τ' ο δωματίου και προσπαθεί να δ-σάσει κάποιο περιοδικό κάτω από τ' ο αδύνατο φώς. Οι ώρες περνούν και έξω είναι πια μέρα.

— 'Εμπρός!... λέει άτοια ή Λένα στο τηλέφωνο.
Από τ' ον άλλη άκρη τ' ον σύρματος ακούγεται ή φωνή της 'Α-θηνάς, ή όποια της λέει με φωνή που προδίδει ταραχή:
— Άκουσε, Λένα... Ναι, εγώ είμαι ή Αθηνά... Τώρα μόλις γύρισα από τ' ο σπίτι σου, μαζί με τ' ο Μάρω... Ο Νίκος δέ, ήθελε να σου τηλεφωνήσει, για να μην άνησυχής. Εγώ όμως δέν τ' ο βρίσκω σωστό και γι' αυτό σέ παίρνω τέτ' ο ώρα. Τ' ο παιδί είναι άσχημα. Πρέπει να γυρίσης άμέσως κοντά τ' ον...

Η Λένα με τ' ο χαρακτηριστικά αλλοιωμένα από τ' ον άγωνία και τ' ον ύπνια κυττάζει τ' ον κορούλα της και σιγοψιθυρίζει, για να μη ταραξεί τ' ον ύπνο της:
— Παιδί μου!... Χρυσό μου κοριτσάκι!...
Ο Νίκος που έρχεται να σταθί πλάι της της σφίγγει τ' ο χέρι και της λέει χαμηλόφωνα:
— Έλα, αγάπη μου... Ησύχασε τώρα. Ο ή γιατρός είπε πως γρήγορα θα γίνη καλά. Άφησέ την να κοιμηθί...

Τρία δόκλ'ηρα μερόνυχτα ή Λένα, μένει εκεί καθηλωμένη, πλάι στο κρεβάτι τ' ον άρρωστου παιδιού της. Ούτε οί παρακλήσεις τ' ον Νίκου, ούτε οί φροντίδες της νοσοκόμας, ούτε τ' ο λόγια της 'Αθηνάς, ούτε και ή διαβεβαίωση τ' ον γιατρού πως ο κίνδυνος άπομακρύνθηκε και πως ή 'Ερση θα μπορούσ' ο γρήγορα να ξανασηκωθί, κατορθώνουν να ξεκολλήσουν τ' ο Λένα από τ' ο προσκεφάλ' ο της. Δέν μιλάει σε κανένα και φαίνεται συνεχώς άφηρημένη, σαν να τ' ο βασανίζουν σκέψεις, που δέ θέλει να εμπιστευτ' ο σε κανένα...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Ο ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

"Όταν έφυγε η μικρή Λουίζα,
μια παράξενη σιωπή έπεσε στο
δαμάτιο..."

-ΤΑΞΙ! φώναξε ο Φερνάντο, σηκώνοντας το χέρι. Τό ταξί πήγε και σταμάτησε μπροστά του. — Πρέπει να πάω στο σταθμό πολύ γρήγορα, γιατί κινδυνεύω να χάσω το τραίνο, είπε, ενώ έπαιρνε θέσι στο πίσω κάθισμα και τοποθετούσε δίπλα του τη μικρή του βαλίτσα. Τό ταξί άρχισε να τρέχει πολύ γρήγορα, πάνω στη βρεγμένη ασφάλτο. — Ο νέος έδωσε το πακέτο με τα τασιγάρα από την τσέπη του, μα η κίνηση ήταν απότομη και το πακέτο έπεσε. "Εσκυψε για να το πάρη από το δάπεδο του αυτοκινήτου και τότε είδε ένα μικρό τσαντάκι από μαύρο σατέν, στολισμένο με σπράς. "Η πρώτη του σκέψη ήταν να το δώση στον οδηγό, μα, ύστερα, κάτι τον συγκράτησε κι' έριξε το μικρό τσαντάκι στην τσέπη του παλτού του. Τό ξαναθυμήθηκε μόνο όταν βρέθηκε μέσα στο τραίνο και τότε ένοιωσε μια δυνατή περιέργεια να το άνοιξη. Σηκώθηκε, πήγε στην τουαλέτα κι' εκεί, μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα, άνοιξε το λεπτό φερμουάρ. "Υστερα πρόβλεψε τα διάφορα αντικείμενα. "Ενα δαντελένιο μαντηλάκι, μια μικρή χτένα, μια πουντριέρα. Διάβλε! Αυτή η πουντριέρα ήταν ένα πραγματικό κόσμημα. "Ηταν χρυσή, στολισμένη με διαμάντια και ρουμπίνια. "Ηταν ένα αντικείμενο αξίας, χωρίς αμφιβολία. "Επρεπε να στοιχίση διακόσιες-τριακόσιες χιλιάδες λιρέτες. Μέσα στο τσαντάκι δεν υπήρχε τίποτ' άλλο. "Η, μάλλον, ναι. "Ηταν ένα γράμμα με φάκελλο κάπως τσαλακωμένο. — Ο Φερνάντο κύτταξε τη διεύθυνση. Τό γράμμα απευθυνόταν στην κυρία Λάουρα ντάλ "Ορτο, όδός Ροσμύρι 28. — Ντάλ "Ορτο... Μά αυτή ήταν η μητέρα της μικρής Τσίντζια. "Η Λουίζα του είχε μιλήσει γι' αυτήν τόσες φορές! Τά κοριτσάκια μιλούν πάντα πολύ για τις συμπαθήτριές τους και η Λουίζα μιλούσε αδιάκοπα για την Τσίντζια ντάλ "Ορτο. "Ελεγε πως ήταν πολύ πλούσια, πως πήγαινε στο σχολείο με αυτοκίνητο και με σωφό, πως είχε μια μητέρα πολύ νέα και όμορφη, που φορούσε πανάκριβες γούνες. "Η Λουίζα έλεγε, ακόμα, πως ο πατέρας της φίλης της είχε ένα εργοστάσιο πιαστικών ειδών. Μηχανικά, ο Φερνάντο τράβηξε το γράμμα, που βρισκόταν μέσα στο φάκελλο και το διάβασε πολλές φορές, ενώ μια βαθειά ρυτίδα σχηματιζόταν στο μέτωπό του. Στό τέλος, τό διπλώσε σε τέσσερα και τό έβαλε στο έσω-πεντικό τσεπάκι του σακακιού του. — "Η πουντριέρα μπορεί να αξίζει πολύ. Μά εκείνο τό γράμμα ήριζε μια περιουσία!... *

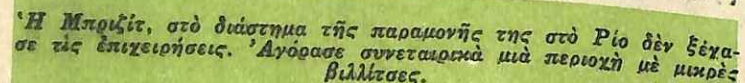
— Τί σου συμβαίνει, Λάουρα; Μου φαίνεται θλιμμένη, είπε ο Ρομπέρτο στη σύζυγό του. Εκείνη τον κύτταξε με τα μεγάλα γκριζά μάτια της, που στο βάθος τους έκρυβαν μια ανήσυχη σκιά. — Μά, όχι, κάνεις λάθος, αγάπη μου. Γιατί θα ήμουν θλιμμένη; ρώτησε, με φωνή ηρεμη. — Δε μπορώ να τό ξέρω, μά, όταν σε βλέπω τόσο αποροφραμένη από τις σκέψεις σου, όταν σε νοιώθω τόσο μακριά μου, με πιάνει πρέλλα. — "Ω, Ρομπέρτο! φώναξε η νεαρή γυναίκα, γελώντας. Πότε θα πάω να είσαι τόσο παράλογα ζηλιάρης; — Τό κουδούνι της πόρτας σήμανε εκείνη τη στιγμή. "Η καμαριέρα μπηκε άμέσως για να άναγγείλη, ότι ο κύριος Φερνάντο Παρίσι ήθελε να μιλήση με την κυρία. — Περιμένε αυτή την επίσκεψη; ρώτησε ο Ρομπέρτο. — "Όχι, απάντησε η Λάουρα. "Αλλωστε, αυτό τό όνομα μου είναι άγνωστο. — Φέρε μέσα αυτό τον κύριο, είπε ο Ρομπέρτο στην καμαριέρα. — Σε λίγο παρουσιάστηκε από κατώφλι του σαλονιού ένας ώριος άντρας, γύρω σπά τριανταπέντε. — "Η κυρία ντάλ "Ορτο; ρώτησε, με ύφος λίγο χαμένο. — Είναι η σύζυγός μου, απάντησε ο Ρομπέρτο. Μπορούμε να μάθουμε τό σκοπό της επισκέψεώς σας; — "Ω, βέβαια, απάντησε ο Φερνάντο, βγάζοντας από την τσέπη του τό μικρό βραδυό τσαντάκι. Βρήκα αυτό, πριν από μερικές μέρες. Δε μπορούσα να τό φέρω άμέσως, γιατί τό βράδυ, που τό βρήκα, έφευγα για ταξίδι! — Τό τσαντάκι σου, άγαπητή μου! φώναξε ο Ρομπέρτο, με ευχάριστη έκπληξη. — Φυσικά, τό άνοιξα, συνέχισε ο Φερνάντο, βρήκα μέσα ένα αντικείμενο πολύτιμο, μια χρυσή πουντριέρα. — Μά πώς μάθατε, ότι αυτό τό τσαντάκι άνηκει στη σύζυγό μου; ρώτησε ο Ρομπέρτο.

— "Υπήρχε μέσα ένα γράμμα, απάντησε ο Φερνάντο, ρίχνοντας μια ματιά προς τό μέρος της γυναίκας. Την είδε να γίνεται κατάχλωμη και τα μάτια της να μεγαλώνουν από τρόμο και κατάλαβε πως δεν έπρεπε να την κρατήση περισσότερο σε άγωνία, γιατί θα ήταν ίκανη να λιποθυμήση. — "Η, μάλλον... συνέχισε βιαστικά, ένα άδειο φάκελλο. "Ορίστε, πάρτε τό τσαντάκι σας, κυρία. Κυττάξτε, αν λείπη τίποτα. — Με χέρις, που έτρεμαν, η Λάουρα άνοιξε τό τσαντάκι. "Εβγαλε από μέσα την πουντριέρα, τό μαντηλάκι, τη χτένα και τον άδειο φάκελλο. — Μας υποκρέωσατε, κύριε Παρίσι, είπε ο Ρομπέρτο. Φυσικά, θα σας ανταμείψουμε... — Δε θέλω καμιά ανταμοιβή, απάντησε ο νέος, κοιτώντας άνηστικά τό κεφάλι. "Εκανα μόνο τό καθήκον μου. Ξέρω, όμως, κύριε ντάλ "Ορτο, ότι έχετε ένα εργοστάσιο με πολλούς εργάτες και υπαλλήλους. Έχω σπουδάσει λογιστικά, έχω εργασθή σαν υπάλληλος από Μιλάνο. Τώρα, όμως, βρίσκομαι χωρίς δουλειά. Είναι άπλως μια χारी αλή, που σας ζητώ, όχι μια άπατηση. Θα σας άφισω τη διεύθυνσή μου και έλπίζω... ότι... η κυρία θα μεσολαδήση για μένα... — "Η φωνή του ήταν ταπεινή, παρακλητική. Μά τό βλέμμα του ήταν άπατητικό, σκέφτηκε η Λάουρα, ανατριχιάζοντας, όταν ο Παρίσι έφυγε. — Θα τον βοηθήσης, δεν είω; έπαι; ρώτησε δειλά τό Ρομπέρτο. — Μά βέβαια, απάντησε εκείνος. Αυτές τις μέρες, μάλιστα, ζητάμε ένα λογιστή για τη διαχείρισή. — "Η Λάουρα σκέφτηκε τό γράμμα, που βρισκόταν μέσα στο φάκελλο και που ο Φερνάντο Παρίσι δεν της είχε επιστρέψει. "Ηταν τό τελευταίο γράμμα, που της είχε στείλει ο "Αλμπέρτο. — "Απορρητή μου Λάουρα, της έγραφε, δεν πιστεύω να θέλεις άληθινά να κλείση τό θαυμάσιο κεφάλαιο του έρωτά μας. Θα σε περιμένω την Κυριακή στη φανλία μας. Μά όχι για ένα άντίο... "Οχτώ μήνες φλογερού πάθους δεν είναι δυνατόν να σβυσπούν έτσι... Σέ φιλώ. "Αλμπέρτο!... — "Ηταν μια πραγματική τύχη, που ο Παρίσι δεν της είχε επιστρέψει τό γράμμα εκείνο τό βράδυ. "Αν τό έκανε, ο Ρομπέρτο ίσως θα τό διάβαζε, θα μάθαινε...

* — "Ο Παρίσι, ύστερ' από λίγο καιρό, της ζήτησε να τον βοηθήση να πάρη μια αύξησι. "Ηταν φανερός ο εκβιασμός του. — "Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσω έτσι, συλλογιζόταν η Λάουρα, έπρεπε να βρώ κάποιο τρόπο για να βγω άπ' αυτή την άγωνία. — "Ετσι, εκείνο τό απόγευμα, αφού έριξε στην τσάντα της τό βιβλίο των έπιταγών, αποφάσισε να πάη στο σπίτι του Παρίσι. "Ο Ρομπέρτο είχε φύγει εκείνο τό πρωί για ένα σύντομο ταξίδι. "Ηταν, λοιπόν, εύκαιρη. — Δυό μήνες είχαν περάσει από την τελευταία φορά, που είχε συναντήσει τον εκβιαστή της. Δειλά, είχε ζητήσει από τό Ρομπέρτο να αύξηση τό μισθό του Φερνάντο. "Ο Ρομπέρτο έζησε άμέσως, χωρίς την παραμικρή αντίδραση, σά να περιμενε, ότι θα του τό ζητούσε. — Και ήταν αυτό, που άνησυχούσε τη Λάουρα, γιατί καταλάβαινε πως ο Παρίσι δε θ' άργούσε να ζητήσει νέα αύξησι. — Αυτά συλλογιζόταν, ενώ χτυπούσε την πόρτα του σπιτιού του Φερνάντο. — Της άνοιξε ο ίδιος και δεν έδειξε καμιά έκπληξη, που την έβλεπε. — Περάστε, είπε άπλά. — Την ώδήγησε σ' ένα μικρό, μισοσκότεινο σαλόνι, με παλιά έπιπλα. Μέσα σ' εκείνο τό σπίτι, υπήρχε μια τέτοια άτημόσπαιρα φτώχειας, που έκανε βαθιά έμπύκνωση στη Λάουρα. — Με τό μισθό, που έπαιρνε ο Παρίσι, θα μπορούσε να έχη ένα σπίτι πολύ πιο κομψό. — Καταλαβαίνετε γιατί ήρθα, δεν είναι έτσι;... ρώτησε νευρικά η Λάουρα, ενώ καθόταν στην παλιά πολυθρόνα, που της έδειχνε ο νέος. — "Ηρθα για να πάρω τό γράμμα... — "Έμνεοίτε τό γράμμα του φίλου σας; ρώτησε ειρωνικά ο Φερνάντο. — "Εκείνος ο άνθρωπος δεν είναι πιά τίποτα για μένα, απάντησε η Λάουρα, κοκκινίζοντας. "Εκανα ένα σφάλμα, μα τό έχω ξεπληρώσει με άγωνία και μετάνοια. Δε μ' ενδιαφέρει τό ίδιο τό γράμμα, κύριε Παρίσι. Πρόκειται για τη ζωή μου, για την εύτυχία μου. "Αν πρόδωσα τον άντρα μου, ήταν από αντίδραση, από πείσμα. "Όταν με παντρεύτηκε, ήμουν μια άπλη δαστυλογράφος. Με τρωνούσε πάντα με τις άδικες ζήλιες του, ώσπου έφτασα στο σημείο να τον άπατήσω... — Και τώρα φοβάστε μήπως τον χάσετε;

ρώτησε ο Φερνάντο με την ίδια ειρωνεία. — "Όχι, δεν είναι ακριβώς αυτό, παρ' όλο, που κατά βάθος τον αγαπώ, γιατί τον αγαπούσα πάντα. Μά, αν ο Ρομπέρτο άνακαλύψη την άλήθεια, θα με διώξη και θα με άπομακρύνη για πάντα από την κορούλα μου, την Τσίντζια. Αυτή η σκέψη με τραλαίνει. "Η Τσίντζια είναι τώρα δέκα χρόνων, κύριε Παρίσι. Σ' αυτή την ηλικία τα παιδιά άρχίζουν να καταλαβαίνουν, χωρίς να μπορούν να κρίνουν και χωρίς να συγχωρούν. — "Ο Φερνάντο ένοιωσε ένα παγερό ανατριχίασμα να διατρέχη τη σπονδυλική του στήλη. Μπροστά στα μάτια του παρουσιάστηκε η γλυκεία μορφή της Λουίζας, με τα πελώρια γαλάζια μάτια, που ήταν γεμάτα άδωσότητα κι' έμπιστοσύνη. — Τί θα γινόταν αν η Λουίζα μάθαινε, ότι ο μπαμπάς της, που τον νόμιζε τόσο καλό και δυνατό, έξεδίαζε μια γυναίκα, για να της πάρη χρήματα; — Σας παρακαλώ, κύριε Παρίσι, δώστε μου τό γράμμα, συνέχισε τώρα ίκετευτικά η Λάουρα. Είμαι έτοιμη να πληρώσω... — Τό κουδούνι της πόρτας τους έκαινε να άνασκιρτήσουν. — Θα είναι ο γαλατάς, είπε ο Φερνάντο, ενώ πήγαινε να άνοίξη. — Μά δεν ήταν ο γαλατάς, ήταν ο Ρομπέρτο. — "Ωραία! φώναξε, μπαίνοντας. Τό ήξερα, τό κατάλαβα από την πρώτη στιγμή!... — Μά, Ρομπέρτο, τί λές; φώναξε η Λάουρα, κατάχλωμη σά νεκρή. — Τί λέω, έ; Νομίζεις πως δε σε πρόσεξα τό βράδυ, που ήρθε αυτός ο κύριος, με τη δικαιολογία της τσάντας; Χλωμάσες μόλις τον είδες. "Ηταν όλα μια μανούβρα για να βοηθήσης τό φίλο σου να κάνει καριέρα... — "Ο Φερνάντο είχε καταπορώσει να διατηρήση την ψυχραιμία του, μα μέσα του άνησυχούσε. "Αν εκείνος ο άνθρωπος είχε μαζί του πιστόλι; Θα μπορούσε, πάνω στο θυμό του, να τους σκοτώση και τους δυό. Τό καλύπερο, που είχε να κάνει, λοιπόν, ήταν να διαλύση την παρεξηγήση, να του δείξη τό γράμμα. — Έφερε τό χέρι στην έσωτερική τσέπη του σακακιού του και τράβηξε τό διπλωμένο χαρτάκι. Μά εκείνη τη στιγμή συνέβη κάτι... — "Η έσωτερική πόρτα, που ώδηγούσε στο χάλ, άνοιξε και μπηκε η μικρή Λουίζα, άκουμπώντας στα δεκανίκια της. — Χαίρετε, είπε ευγενικά, κυττάζοντας με κάποια έκπληξη τους ξένους. Συγγνώμη, μπαμπά, πρόσβασε, γυρίζοντας σπών πατέρα της. "Ακουσα φωνές και άνησυχισα... — Δεν έπρεπε ν' άνησυχήσης, απάντησε ο Φερνάντο, χαμογελώντας. Συζητούσαμε για κάποια υπόθεση. Πήγαινε στο δαμάτιό σου... — "Η κοπελίτσα χαιρέτησε ευγενικά και βγήκε από τό δαμάτιο. — "Όταν έφυγε, μια παράξενη σιωπή έπεσε στο δαμάτιο, ύστερα ο Φερνάντο μίλησε πρώτος. — Είναι η κόρη μου, είπε. "Αρρώστησε βαρυσά, μα οι γιατροί λένε πως μπορεί να θεραπευθή. Χρειάζονται, όμως, θεραπείες, που στοιχίζουν πολύ και λεπτότατες έγχειρήσεις. Πρέπει να την πάω στην "Ελβετία, για μια δύσκολη επέμβαση. — Σώπασε και κύτταξε τό Ρομπέρτο. — Γι' αυτό έχω πάντα άνάγκη από χρήματα, πρόσθεσε. Και γι' αυτό η κυρία Λάουρα ενδιαφέρθηκε και ήρθε να δη τη μικρή. "Η Λουίζα και η Τσίντζια είναι τιμαθήμες. "Η κυρία Λάουρα έμαθε τό δράμα μου και θέλησε να με βοηθήση. — "Ο Ρομπέρτο κύτταξε τώρα τη Λάουρα, έκπληκτος, γεμάτος έλπίδες και άνακούφιση. — Είναι άλήθεια; ρώτησε. Αυτός ήταν ο λόγος, που ενδιαφερόσουν γι' αυτόν; — Ναι... ψιθύρισε η Λάουρα, κοκκινίζοντας. — Και δε μπορούσες να μου τό πής; Δε μπορούσατε να μου τό πής; Τί διάβολο; Νομίζετε, πως δεν έχω καρδιά; Μά, από έδω και πέρα, μην άνησυχής για την κορούλα σου, Παρίσι. Πήγαινε την σπουδή καλύτερους γιατρούς, στις ακριβότερες κλινικές. "Όλα τα έξοδα θα είναι δικά μου. — "Ο Φερνάντο στράφηκε προς τό τζάκι, για να ρίξη στίς φλόγες τό γράμμα, που τώρα νόμιζε πως του έκαιγε τα δάκτυλα και για να κρύψη τα δάκρυα, που κυλούσαν στα μάγουλά του.

‘Η Μπριζίτ Μπαρντό πρέπει
ν’ αποφασίση νά... μεγαλώση!

ΕΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Ὁ Ζαγκούρι, γιὰ πρώτη φορά,
εἶναι ἓνας τύπος, πού δέν ἔχει τίπο-
τα τὸ κοινὸ μὲ τὸν κινηματογράφο
καὶ μὲ τὰ τραγούδια. Ὁ Ζαγκούρι

του έδωσε το σημαντικό βραβείο Βω-
του. Τώρα, εκδίδει την τρίτη συλλογή
δύο του με στίχους άφισης συλλο-

**Ο ΣΑΜΥ ΦΡΕΫ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ**

κατω από τὰ παράθυρα του δια-
 σματος καὶ φώναζε τὸ ὄνομα τῆς
 Μπέ — Μπέ. Τὸ καρναβάλι ἔτσι κιν-
 δύνει νὰ παραταθῇ πέρα ἀπὸ τὰ
 κανονικά του ὅρια.

Μπέ-μπέ

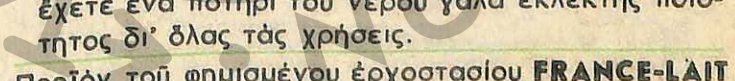
Και είναι αλήθεια. Η μορφή της είναι μια μορφή μεσημεριάτικη, γεμάτη από άνθιση, από καλοκαίρι. Εξάσει, ότι η

Δεν υπάρχει, λοιπόν, πολὺς και-
-νὰ. Ἡ Μπέ - Μπέ, ἡ Σταχτοπού-
-α, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ 2.000.

**Μητέρες...
αὐτὸ τὸ γάλα
θέλει τὸ παιδί
σας!**

КОУІК-ЛЕ

● **ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ**
ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Προϊόν του φημισμένου εργοστασίου **FRANCE-LAIT**
Γεν. Άντιπρ: ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ, Αιόλου 78, Άθηναι, τηλ. 226.383

Τό μαῦρο ΧΡΥΣΑΦΙ

Ακριβώς όπως και στην Ανατολή το πετρέλαιο υπήρχε και στο Νέο Κόσμο. Όταν οι πρώτοι Ευρωπαίοι έφτασαν στο Περσικό βόηκαν ένα υγρό, που έπαινε εύκολα φωτιά.

Χρειάστηκε εν τούτοις να απάσσουμε στο έτος 1829 για να βρεθεί η πρώτη πηγή πετρελαίου. Ένας σκαπανεύς έσκαβε μία μέρα στο πτήμα του, στο Κεντάκι, με το σκοπό να βρή αλάτι, όταν φτάνοντας σε βάθος δέκα μέτρων...

...είδε ξαφνικά να ξεπηδά από το χώμα ένα καταμμένο υγρό...

Ανέβηκε γρήγορα-γρήγορα στην επιφάνεια, ενώ το υγρό, σαν να τον κυνηγούσε γέμισε όλο το βαθύ λάκκο, που είχε σκάψει και ξεχειλίζοντας...

... σχημάτισε ένα θάλαμο, που ενώθηκε λίγο πιο πέρα με το νερό ενός μικρού ποταμού. Το ρεύμα του ποταμού με το άθροισμα πετρελαίου στην επιφάνειά του, συνάντησε κάποια φωτιά και ανεφλέγη σ' όλο του το μήκος...

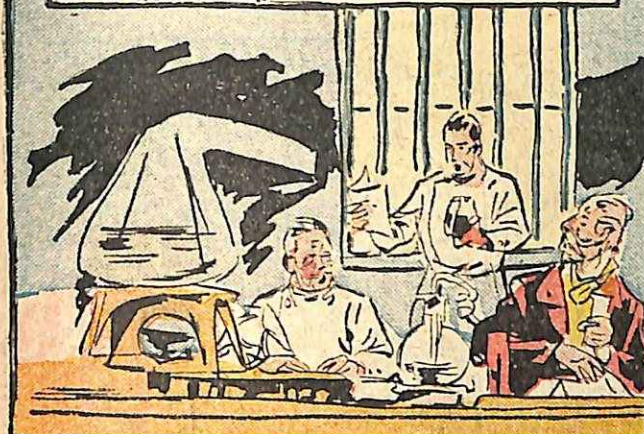

... σκουπίζοντας τον πανικό στους κατοίκους των γύρω περιοχών.

Από τότε όσοι έσκαβαν τη γη τους, για να βρουν κοιτάσματα άλατος, προσέχονταν να μη τους βρή κι' αυτούς τέτοιο κακό.

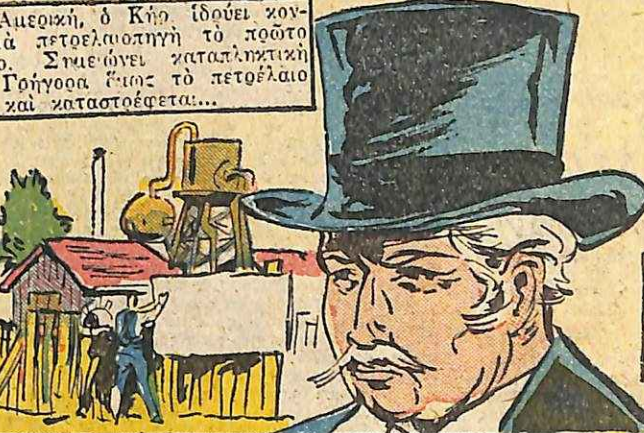
Γρήγορα όμως όλα άλλαξαν. Το 1840, σ' ένα εργαστήριο της Φιλαδέλφειας άρχισαν οι έρευνες, για να εξακριβωθούν οι ιδιότητες εκείνου του μαύρου υγρού και να δοθεί σε τι μπορούσε να χρησιμοποιηθεί.

Κι' όμως οι Πολωνοί χρησιμοποιούν αυτό το υγρό για να φωτίζουν τους δρόμους τους, ο δὲ Γάλλος Σελίγν κατόρθωσε να βγάλει απ' αυτό χρώματα, πίσσα και παραφίνη.

Στην Αμερική, ο Κρόν, ιδούει κοντά σε μία πετρελαιοπηγή το πρώτο διυλιστήριο. Στις μέρες καταληκτική επιτυχία. Γρήγορα όμως το πετρέλαιο τελειώνει και καταστρέφεται...

Την ιδέα του την εκμεταλλεύεται, με το τρόπο πολύ πιο επιτυχή, η Πενσυλβάνια "Οйл Кόмпани".

Ταγματάρχας Ντρεϊκ, πρέπει να βρούμε στην περιοχή αυτή μία πλούσια πετρελαιοπηγή, κατάλληλη για μακροχρόνια εκμετάλλευσιν...

Τότερα από πολλές προσπάθειες...

Τα μέσα, που διαθέτουμε, είναι ανεπαρκή... Προχωρούμε σαν τον κάβουρα...

Οι εργάτες φεύγουν...

Να ενθαρρύνουμε τον Ντρεϊκ, ονομάζοντάς τον συνταγματάρχη...

Ο συνταγματάρχης δεκαπλασιάζει τις προσπάθειες και στις 27 Αυγούστου 1859...

Ζήτη!... Βοήκαμε πετρέλαιο!

Από το 1914, η άμεση προαίτια σ' η "Οйл Кόмпани", θυμίζει την έγκει ανακάλυψη και εγκατάστασις της πρώτης μεγάλης πετρελαιοπηγής.

Οι πετρελαιοπηγές άρχισαν από τότε να ξεσπαστούν παντού σαν ιακάντια και ο θόρυβος, που κάνει ο άσος όταν τινά υδρα στοίχες γαλβδίνους πωγίζαν, είναι ένας θύμος στον Έλθιν Ντρεϊκ, τον Κολούβο του πετρελαίου.

ΤΕΛΟΣ

Ένα ιδανικό αντοόγνυνο του παλιού καιρού μπροστά στη φωτογραφική μηχανή...

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ των δύο φύλων

Στρατηγικοί κανόνες για τους
συζυγούς

ΣΤΗ συμβίωση, όπως και στον πόλεμο, υπάρχουν ώριμοι στρατηγικοί κανόνες, που, αν δεν τους ξέρει κανείς, είναι προκαταβολικά νικημένοι. Η μεγαλύτερη στρατηγική αρχή, είναι να ξέρεις τι σκέφτεται ο έχθρος. Όταν το καταφέρεις αυτό, έχεις κερδίσει κι' όλη τη μισή νίκη.

Το ίδιο ισχύει και στο γάμο. Κατασκοπεία, διείσδυση, δραστηριότητα της πέμπτης φάλαγγας, όλα αυτά βρίσκονται μέσα στις καθημερινές ασχολίες της συζύγου. Ο μόνος τρόπος, λοιπόν, για να την αντιμετωπίσετε, είναι να οργανώσετε κι' εσείς τα επιτελικά σας σχέδια.

Εδώ θα βρείτε 15 βασικούς κι' αιώνιους κανόνες, που θα σας βοηθήσουν, αν όχι να κατατροπώσετε τον αντίπαλο, τουλάχιστον να κλείσετε μια έντιμη συνθήκη μαζί του.

1) Παντρευτήκατε κατά πάσαν πιθανότητα, σαν τους περισσότερους άντρες, με κλειστά μάτια. Είναι, λοιπόν, καιρός να ανάκαμψετε με τι είδους γυναίκα ενώ-

σατε τη ζωή σας. Είναι τύπος μητρικός, έντυπασιακός ή δεσποτικός; "Αν είναι ένα κράμα κι' από τα τρία, έχετε χάσει ήδη τη μάχη. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε, είναι να σηκώσετε άσπρη σημαία και να παραδοθείτε άνευ όρων. "Αν, πάλι, είσατε τυχερός και ανήκει μόνο σ' έναν απ' τους τρεις τύπους, πρέπει να διαλέξετε ανάλογα την τακτική σας.

2) Η επιτυχία στο γάμο δεν είναι ζήτημα διαπαιδαγωγήσεως, αλλά προσαρμογής. Η συνεχής μελέτη του χαρακτήρα της γυναίκας σας δεν είναι απλώς διασκεδαστική, αλλά και απαραίτητη για την επιβίωσή σας. "Αν είναι φλύαρη, μπορείτε να την ακούτε όπως ακούτε το θορυβό της μηχανής του αυτοκινήτου σας, γυμνάζοντας το αυτί σας να επάνη μόνο κάθε ήχο που σημαίνει πως κάτι δεν πάει καλά. Δεν έχει καν σημασία, αν δεν ακούτε τί λέει, γιατί τα επικίνδυνα είναι ακριβώς αυτά που δεν λέει.

3) Μάθετε να χρησιμοποιήσετε το όπλο «εισηγή», που με τόσο επιτυχία μεταχειρίζονται από αιώνες οι γυναίκες εναντίον των συζύγων τους. "Όταν σας κάνει μούτρα και δεν σας μιλάει, μην της μιλάτε κι' εσείς. Δεδομένου ότι είναι η πιο φλύαρη απ' τους δύο σας, θα γλίττε νικητής.

4) Όταν διαφωνήσετε μαζί της, φροντίστε να αφήσετε πάντα ανοιχτή μια στρατηγική γραμμή υποχωρήσεως. Δεν μπορείτε να έχετε αν θα σας χρειαστεί.

5) Ο καλύτερος τρόπος κέρδους είναι να προωθήτε τις ιδέες σας κάνοντας πως επαναλαμβάνετε ιδέες δικές της. "Ετσι, δεν υπάρχει κίνδυνος να τις αποκρούσει.

6) Υπάρχουν δύο τρόποι να αντιμετωπίσετε την ένταξη. θεωρητική ερώτηση: «Τι να φορέσω;» Αν θέλετε να φορέσει το κόκκινο ζελουδινο φόρεμά της, της συστήνετε να βάλλει το μαύρο μεταξωτό. "Αν θέλετε να βάλλει το μαύρο μεταξωτό, της συστήνετε να μην το φορέσει, γιατί «θα είναι κάπως αταίριαστο με το πολύ απλό ντύσιμο των άλλων». Θα το φορέσει τότε!

7) Προσπαθήστε να αποφυγείτε τις πολλές κοινές ασχολίες. Διατηρήστε χωριστές ντουλάπες, χωριστούς λογαριασμούς στην Τράπεζα, χωριστές προτιμήσεις. Περισσότερους γάμους έχει καταστρέψει η κατάχρηση «κοινής ζωής», απ' όσους οι απιστίες.

8) Μην προσπαθήτε να εξομαλύνετε τις διαφορές σας. Διατηρήστε τις.

9) Μην της μιλάτε σ' αν είσατε ο πρῶτος της. "Οξφόρδης που βγάζει λόγο σ' αν είσατε ο τελευταίος. Κρατήστε τις συζητήσεις σας σε επίπεδο επίπεδο. Δεν άρεσει στις γυναίκες να τους κάνουν κηρυγμά.

10) Κάντε συχνά παρέα με ομοφύλους σας. Υπάρχουν φορές, που ο σύζυγος δεν χρειάζεται την αγάπη της γυναίκας του, αλλά μερικά ποτηράκια κρασί με αντρική συντροφιά.

11) Να πληρώνετε τη γυναίκα σας πολύ περισσότερο απ' όσο αξίζει. "Υστερα, θα σας είναι εύκολο να πάρετε πίσω τα μισά απ' όσα της δώσατε, υπό τύπο δανείου.

12) Μην εμποδίζετε ποτέ τη γυναίκα σας να ασχολείται με φιλανθρωπικούς σκοπούς, συλλόγους, κλπ. Απασχολούν την προσοχή της, τραβώντας την από σας, κι' έτσι σας είναι ευκολότερο να κάνετε τους ελιγμούς σας.

13) Οι παλιοί στρατιώτες δεν πεθαίνουν ποτέ, απλώς εξαφανίζονται. Ακόμα και στον πιο εύτυχισμένο γάμο, υπάρχουν φορές που δεν απομένει παρά να χωλήτε στα χαρακώματα (πίσω από μια στοιβά χαρτιά που τάχα πρέπει να διεκπεραιώσετε άμεσα, ή μέσα σ' ένα βιβλίο λογαριασμών), όποτε ο έχθρος θα βαρεθεί να ρίχνει άδικα τα πυρά του και θα σταματήσει. Μη στέκεστε σαν ήρωας και γίνετε στόχος.

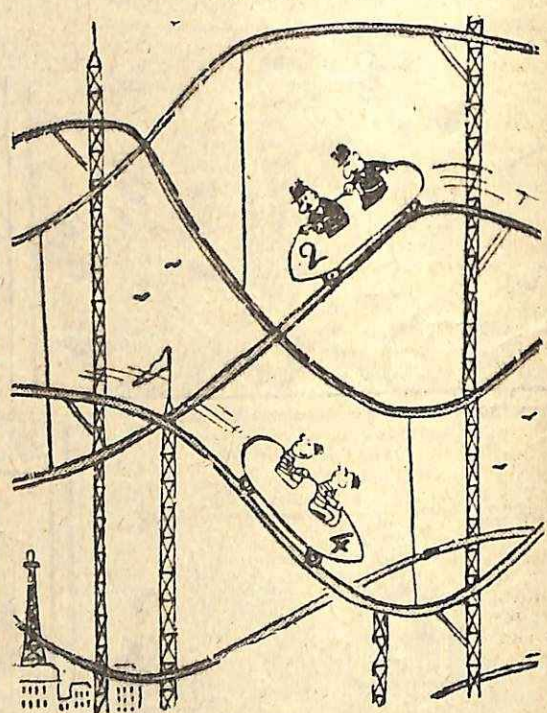
14) Μπορείτε να είσατε τόσο άφηρημένος, ώστε να θγανίτε απ' το σπίτι ξεχνώντας να φορέσετε το παντελόνι σας, αλλά μην τολμήσετε να δεχάστε ποτέ τα γενέθλια της γυναίκας σας ή την επέτειο της κηρύσεως του πολέμου — δηλαδή... του γάμου σας. Μερικά τριαντάφυλλα, μια μποτίλια σαμπάνια — ή έστω κάτι φτηνότερο — κι' ένα φιλί, έχουν κερδίσει πολλές φορές ολοκληρή την εκοταρεία.

15) Αυτό που χρειάζεστε περισσότερο απ' όλα, για να ανθεχτείτε τη γυναίκα σας, είναι η καταπόνηση. Μά, αν δεν έχετε, αντί να προσπαθήτε άδικα να την καταλάβετε, είναι ευκολότερο να τη πάρετε απόφαση πως θα ζήσετε μαζί της και να την αφήσετε να σας κάνει ό,τι της καί.

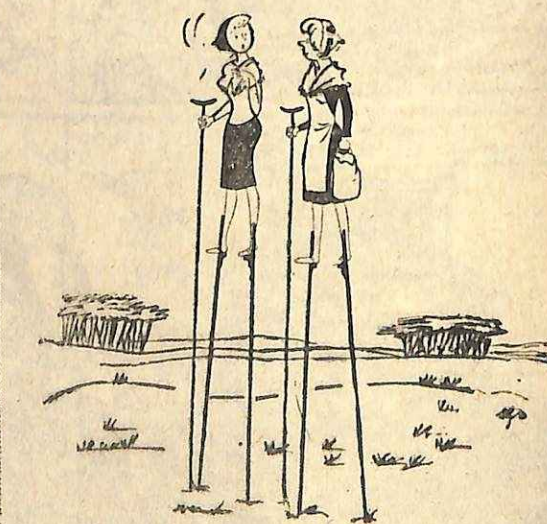
Και τώρα, όπως θα έλεγε κάποιος στρατηγός, εμπρός γενναίοι μου. Η νίκη είναι δική σας!...

— "Αχ, αξιολύπητες!

Χωρίς λόγια.

— Κατάγορησα τα ψηλά τακούνια, γιατί δε μπορούσα να περπατήσω!...

Οι κακοποιοί ΤΡΕΜΟΥΝ τις γυναίκες

Τι θα κάμετε, αν σας έπαιξε
φύση εναντίον οιαρρηκτικής;

ΕΙΝΑΙ περασμένα μεσάνυχτα. Ξαφνικά η γυναίκα σας σας σκοντανει να ξυπνήσετε... Ακούσε ένα θορυβό και φαντάζεται πως έχει μπή στο σπίτι κακοποιός διαρρηκτής. Ποιο είναι το καλύτερο που έχετε να κάνετε; Να την στείλετε να τον πιάσει!

Μάλιστα, γιατί οι γυναίκες είναι πιο επιθετικές, πιο θαρραλέες και πιο ενεργητικές από τους άντρες. Ποιος το λέει; Οι ίδιοι οι κακοποιοί.

Από τους 500 διαρρηκτές, που εξέτασαν διάφοροι κοινωνιολόγοι στις φυλακές πολλών χωρών, οι 243 δήλωσαν πως πληρώθηκαν πριν συλληφθούν. Και οι 207 είχαν πληρωθεί από γυναίκες. Ειδικότερα διαρρηκτές πληρώθηκαν φέρνοντας αντίστας στους αστυνομικούς και μόνο δεκαπέντε δέχτηκαν την επίθεση του οικοδεσπότη.

Μά, ως δούμε τι συνέβη στον κακοποιό, που μπήκε στο σπίτι της Άλλαν και της Έθελ Χάουαρντ, στο Λανκασάιρ. Ήταν οίγουρος πως θα έφτανε άνευκολητος, γιατί η δεσποινίς Άλλαν ήταν 93 χρόνων και η επίσης δεσποινίς αδελφή της, 84. Άλλα η Έθελ, που ξυπνήσε πρώτη, άρπαξε ένα κομμάτι ύφασμα και άπλωσε το διαρρηκτή: «Θα σου σπάσω το κεφάλι, παλάνθρωπε!» Κι' έπειτα τον έβαλε στα πόδια, για να συλληφθεί λίγο αργότερα, χωρίς στην περιγραφή που έδωσε η Έθελ στην αστυνομία.

Άκόμη χειρότερα τιμωρήθηκε ο διαρρηκτής, που μπήκε στο σπίτι της κυρίας Άλλαν "Αρτσερ, στο Γουίντσεϊ. Η κυρία "Αρτσερ έτοιμασε το βραδυνό φαγητό, όταν είδε τον άρροσζάλαστο έμμοζέλη. Χωρίς να χάσει στιγμή, άρπαξε το τηγάνι, που ήταν γεμάτο ζεματιστό λάδι, και του το άδειασε στο πρόσωπο. Ο κακοποιός έφτασε σφυαλιωμένος. Δε μπόρεσαν να τον συλλάβουν, αλλά χωρίς αμφιβολία συμπάτησε για όλη του τη ζωή.

Πιο άστειο είναι το πάθημα ενός σκανταλιάρη εγγένου, ο οποίος έκανε διαρρηκτικές κάθε φορά που μεθούσε. Μια νύχτα, μπήκε σ' ένα απομονωμένο σπίτι, πήγε στην κυρία, άνοιξε το ψυγείο κι' έφαγε όσα τρόφιμα βρήκε μέσα στο σκεύος που τον βούλωνε μαζι του. "Υστερα, πρόσεξε μια αναπαυτική πολυθρόνα που λίκνιγγονη και, όπως ήταν απόλυτα σίγουρος πως δεν χιανότανε, κάθισε να καπνίσει ένα τσιγάρο, σάν καπνός. Δυστυχώς γι' αυτόν, όμως, η νοικοκυρά, που κοιμόταν στο πάνω πάτωμα, τον είχε άνοιξει να πηγαίνονε γινεται να τον οίχτηκε σαν ανεμοστρόβιλος.

Η γυναίκα δεν ήταν καθόλου φοβισμένη, ενώ ο διαρρηκτής τρομοκρατήθηκε τόσο, που δεν τόλμησε να κοιμηθεί απ' τη μοιραία πολυθρόνα, όπου ήθελε ή αστυνομία και τον έπιασε.

Πολλοί από τους κακοποιούς, που εξέτασαν οι κοινωνιολόγοι, θα ξαναγύριζαν στο ίδιο σπίτι τους. Οι 207 από αυτούς, που έβγαλαν νύχια γυναικών, διολόγησαν πως εδολογούσαν την αστυνομία που τους γλίτωσε!...

Πάντως, από την ίδια μελέτη, αποδείχτηκε πως οι περισσότεροι

άνθρωποι γίνονται δειλοί, όταν βρεθούν ξαφνικά αντιμέτωποι με έναν κακοποιό, μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Το 68% των νοικοκυριών πανικοβάλλονται, σύμφωνα με τα λεγόμενα των διαρρηκτών, που είναι και οι μόνοι άνθρωποι οι τους είναι ν' άρπάξουν ένα βαρύ αντικείμενο και να το πετάξουν στα σπλάχνα, χωρίς, φυσικά, να πετύχουν τον κακοποιό. Άλλοι, χιανών έξω απ' το σπίτι τους, ξυπνούν και με τις πυτζάμες, κι' άρχίζουν να χτυπάνε τις πόρτες της γειτονιάς ζητώντας βοήθεια. Τάραξει, βέβαια, κι' ένα 15% που παραλούν απ' τον τρόμο, κοινοβουλώντας με τις γυναίκες τους και δεν κάνουν απόλυτως τίποτα, αν δεν πιστούν πως ο διαρρηκτής πήρε ό,τι ήθελε κι' έφυγε. Μη νομίζετε, όμως, πως αυτοί οι τελευταίοι είναι οι πιο άσφαλισμένοι, γιατί ο φόβος είναι όλοθιος σε όριζόμενες περιπτώσεις.

Πραγματικά, ο φόβος σκότωσε την έδωμνηταχρονη λαίδη Φλόρενς Ράντκλιφ. Τον περασμένο Φεβρουάριο, άκουσε έναν ύπαιτο θορυβό στο σπίτι που ζούσε, στο Γκρεϊνβελ Χιλ, του Χάμπσάιρ. Πήγε να δει τι συνέβαινε και βρέθηκε μπροστά σε τρεις κακοποιούς, που φορούσαν γυναικείες κάλτσες στο πρόσωπό τους. Αντί για μάσκες, και κρατώντας πιστόλια, η λαίδη σωρίστηκε λιπόθυμη απ' το θανάτο κλονισμό και πέθανε μετά από λίγες ώρες.

Ο φόβος σκότωσε επίσης την κυρία Κάρολ Χάουανς, από το "Ελσιν, το Φεβρουάριο του 1959. Είχε πάρει από φόβο τους διαρρηκτές, γιατί είχαν μπή κάποτε στο σπίτι της, κι' από τότε κλειδωνόταν πάντα πόρτες και παραθύρια. Ένα βράδυ, γυρίζοντας απ' τη δουλειά του, ο άντρας της τη βρήκε νεκρή στην κούνια, άναμεσα στα πόδια των τριών σκύλων της. Είχε ξεχάσει στη φωτιά ένα κουβά με νερό που βρόδωντας έσβυσε τη φωτιά, και τη σκότωσαν οι δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις του καζαίου. Αδίκη τη τραγωδία δε θα συνέβαινε ποτέ, αν ο φόβος της κυρίας Χάουανς για τους διαρρηκτές δεν την έκανε να κρατάει κλειστά όλα τα παραθύρια.

Μόνον 13 στους έκατό ανθρώπους που πίνουν επ' αυτοφώω έβαν διαρρηκτές, αντιδρούν άπολεματικά. Και άρριβός αυτούς τους λίγους θαρραλέους διαρρηκτές, φοβούνται οι κακοποιοί.

Να τώρα και μερικές συμβουλές της αστυνομίας γι' αυτές τις περιπτώσεις, που έλπίσουμε να μη σας χρειαστούν:

Αν είσατε γυναίκα, φωνάξτε και κινήτε όσο περισσότερο θορυβό μπορείτε, χωρίς όμως να προσπαθήσετε να επιτεθείτε στο διαρρηκτή.

Είτε γυναίκα είσατε, είτε άντρας, μην ξεγνάτε πως ο κακοποιός σας φοβάται, τουλάχιστον όσο τον φοβάσατε και σεις.

Μην αφήνετε να σας πιάσει πανικός.

Κιττάστε καλά τον κακοποιό, ώστε να μπορείτε να τον περιγράψετε στην αστυνομία και να τον αναγνωρίσετε αν τον πιάσουν.

Τηλεφωνήστε άμεσα στην αστυνομία. "Όσο περισσότερο καρό το άσπαστε ν' απομακρυνθεί και να κρύψει τα κλοπιμαία, τόσο δυσκολότερη γίνεται η σύλληψή του.

Τέλος, αν είσατε απ' τους ανθρώπους που φοβούνται πολύ, άγοράστε μια δυνατή συριγλάτα και βάλετε την κάτω από το μαξιλάρι σας. Έτσι, σε περίπτωση κινδύνου, θα μπορείτε να ξεσηκώσετε τον κρόνο στο πόδι.

Μέθοδος έξαγνισμού

Ο ΧΑΡΡΥ ΒΕΤ, ο γνωστός επιχειρηματίας της Πάιν Στρίτ, είναι δυνατός οικονομολόγος κι' άπιστος σύζυγος. Οι κυρίες της 5ης Λεωφόρου, που οι πολυτελείστες κατοικίες τους βλέπουν όπως και η κατοικία του κ. Βέτ, προς την όδωροση πρασινάδα του Σέντραλ Πάρκ, μιλούσε άδίσκοπα για τα έρωτικά κατερθώματά του. Την καύμηση την κ. Βέτ, λένε οι καλές αυτές κυρίες. Πόσο λίγο άνταμειβεται η άκλόνητη πίστι της στο σύζυγό της!...

Άδιόφορος στις πορατηρήσεις των άλλων και γεμάτος περιφρόνηση για τις κρίσεις τους, ο κ. Βέτ δεν άνωει να σταματήσει το γλέντι. Δισκεδάει κι' ώστόσο έχει μέσα του μερικές προληψεις, ίσως από κληρονομικότητα. Δηλαδή, από τη μυστηριώδη επίδραση των Βρετανικών προγόνων του, που άλλοτε έδειχναν τόσο σεβασμό στις άρχες και τις διδασκαλίες της Παλαιάς και της Νέας Διαθήκης. Το βέβαιον είναι, ότι, ύστερα από κάθε κοινοβούργια του άμαρτία, μετανοώνει ειλικρινά και άρκίζεται μ' επίσημότητα να μην άπατήσει άλλη φορά τη γυναίκα του. Δεν κρατάει όμως ποτέ τον όρκo του. Την άλλη μέ-

ρα άπατάει πάλι τη γυναίκα του, με κοινοβούργια θέρη. "Υστερα μετανοώνει πάλι και προσπαθεί να επανορθώσει το σφάλμα του.

Όπως ο Σαίμσον της Παλαιάς Διαθήκης, άλυσοδεμένος κι' αυτός στον τροχό του, διατρέχει τον ίδιο πάντα κύκλο: τον κύκλο του κακού και της μετάνοιας.

Από πολλά χρόνια τώρα είχε πάρει τη συνήθεια, ύστερ' από κάθε του έρωτική προίτεια, να ιδρύει και να συντηρή άνα κρεβάτι για τους άπόρους στον περιόχημο νοσοκομείο Ρούλδελτ. Μ' αυτό τον τρόπο — συλλογίζοταν — τα σφάλματά του θα ήσαν πολύ λιγότερο άξιοκατάκριτα, αφού κατέληγαν πάντα σε μια άγαθότητα για τους άπόκληρους και τα θύματα της μοίρας.

Η ψυχή όμως του άδίσκοπα έρωτευμένου αυτού έκατομμυριούχου είχε κάτι παράξενες σαδοιστικές πτυχές, γεμάτες ποιηρία και χιούμορ. Έτσι, ο κ. Βέτ άπαθανάτιζε τους παρόνοους έρωτες του, άφαιρώνοντας καθένα απ' αυτά τα κρεβάτια στη άγία, της οποίας το όνομα είχε η τελευταία φιλενάδα του. Μ' αυτό τον τρόπο, είχε βάλλει να χαράξουν πάνω απ' αυτά τα κρεβάτια τα όνόματά της άγίας Καικιλίας, της άγίας Ειρήνης, της άγίας "Ιουλίαν, της άγίας Άλίκης, κλπ., που συμβόλιζαν γι' αυτόν τις γλυκύτερες άνομιμίες της ζωής του.

Η άνορική επιτροπή του 7ου τμήματος της μεγαλοπύλεως, έπιδοκίμαζε μ' ένθουσιασμό κι' ένωμοσύνη αυτές τις θεάρεστες εκδηλώσεις της χριστιανικής έλεημοσύνης. Ο άιδεσμιμάτατος Στετ, έφημεριός του νοσοκομείου, δεν ήξερε πως να δείξει την ίκανοποίη-

ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ ΝΤΙΒΑΝΙ

Ο κύριος Βέρνον Γκρόες, που είχε πάρει πρό μινών την άπόφαση να χωρή τη γυναίκα του, περνούσε τώρα μαζί της, μέσα στο σπίτι τους, μια δεύτερη αελητή του μέλιτος. Αλλά το κακό ήταν η άγάπη της κυρίας Γκρόες για τα ραδιόφωνα τρανζίστορ, ηλεκτρόφωνα κ.ά. μουσικά όργανα, άνάμεσα στα όποια περνούσε τις άλευθες ώρες της. Ο σύζυγος δεν έβρισκε έτσι ούτε μιάς στιγμής ησυχία και το χειρότερο, τα πόδια του υπερδύσαν συνεχώς μέσα σε σφυρμα και καλώδια, πράγμα πολύ έκνευριστικό και επικίνδυνο. Ήταν λοιπόν έτοιμος να χωρή, όταν, την τελευταία στιγμή του ήρθε μια ιδέα: το στερεοφωνικό μουσικό πτεάνι, που άποτελεί ένα θαυμάσιο συνδυασμό ραδιοφώνου και πικ — απ. Η λύση αυτή ένθουσίασε τη γυναίκα του και οι σύζυγοι ζουν τώρα μια νέα περίοδο έρωτος, μέσα σ' ένα σπίτι χωρίς ίχνος καλωδίου, που είναι εν τούτοις διαρκώς πλημμυρισμένο από άραία μουσική.

σί του για την τήρηση γενεαλογικού του εκατομμυρίου.

Μία μέρα, ο κ. Βέτ έφυγε για το Παρίσι. Είδοποίησε τη γυναίκα του πως θα έμενε εκεί καμιά δεκαπενταριά μέρες, για σοβαρές υποθέσεις του Διεθνούς Τράστ του Χαλκού, του οποίου ήταν πρόεδρος.

Η κ. Βέτ, ύπομονη, όπως πάντα, και υποτακτική, δεν έδειξε ούτε χαρά, ούτε λύπη γι' αυτό το ταξίδι του άντρα της. Η γοητευτική αυτή ξανθή γυναίκα, με τα μεγάλα εκφραστικά, νυσταλγικά μάτια και το λαστιχένιο από τ' αδιάκοπα σπύρ λεπτό κορμί, ήξερε βέβαια πολύ καλά τον άντρα της. Δεν ήταν από τις γυναίκες, που μαθαίνουν τελευταίες τις συζητήσεις τους απιστίες, γιατί στη Νέα Υόρκη λειτουργούν θαυμάσια οργανωμένα πρακτορεία έμπιστευτικών υπηρεσιών. Κι' αυτά, με μία γενναία αμοιβή, την κρατούσαν, με κάθε λεπτομέρεια, ενημέρω για τα κατορθώματα του κ. Βέτ. Ωστόσο, εκείνη δεχόταν τη μοίρα της με την ευγενικότερη αταπάρνηση.

Μόλις, λοιπόν, πάτησε το ποδοπάκι του στο Παρίσι, ο κ. Βέτ έλασε αμέσως το Τράστ του Χαλκού και τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου και συζητούσε για διάφορα, πιά διασκεδαστικά ζητήματα, από το ανεδοκοπέδασι των μετοχών, μέσα στο κομψό μπουντουάρ μιάς τετραπύραξης διαδολισσας, που είχε το υποδελτικό πατο όνομα της Μαγδαληνής.

Η έλκυστική αυτή και άμετακίνητη Μαγδαληνή, του χάρισε τις πιο ευτυχισμένες στιγμές της ζωής του. Ωστόσο, μόλις γύρισε στη Νέα Υόρκη, ο κ. Βέτ θέλησε πάλι να λησιμονήσει τις καταρτισμένες απόλαυσεις, που γνώρισε κοντά της και χωρίς καμιά ανάδεση απεφάσισε να εξαγινήσει με το γνωστό νασοκομείο Ρούζβελτ, βρήκε το διευθυντή του — άς τον ονομάσουμε κ. Τόπκινς — και του είπε:

— Αγαπητέ μου κύριε Τόπκινς, έδωσα διαταγή στην Τράπεζά μου να σας στείλη μία έπιταγή 10.000 δολλαρίων, για να προσθέσετε ένα κρεβάτι στο θάλαμο 14.

— Ό!... φώναξε ο κ. Τόπκινς, καταγοητευμένος.

— Αφήστε τους έπαινους, του είπε ο κ. Βέτ. Σημειώστε μόνο, παρακαλώ, πως έπιθυμώ ν' αφιερωθή αυτό το κρεβάτι στην αγία Μαγδαληνή.

Ο κ. Τόπκινς εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του και είπε:

— Κύριε Βέτ, θα γίνω η εύσεδης έπιθυμία σας. Αφού με τιμήσατε, όμως, σήμερα με την επίσκεψή σας, επιτρέψτε μου να σας κάνω μιά έκπληξη, που είμαι βέβαιος, θα σας ενθουσιάσει. Λαμβάνετε την καλωσύνη να έπισκεφθήτε μαζί μου τον καινούργιο μας θάλαμο 17.

Ο κ. Βέτ ακολούθησε τον κ. Τόπκινς και σταμάτησε στο κατώφλι ενός ολοκαίνουργιου θαλάμου με έννηντα τέσσερα καινούργια κρεβάτια. Τότε ο κ. διευθυντής του εήχησε:

— Είμαι εύτυχής, αγαπητέ μου, κ. Βέτ, που σας παρουσιάζω το θάλαμο, που ίδρυσε η κ. Βέτ. Μ' έδωσαν σήμερα να σας τον παρουσιάσω, την ημέρα, που θα μας χρηματοδοτούσατε πάλι ένα κρεβάτι. Μιμήθηκε το παράδειγμα σας, καθώς θα ήθελε, εξετάζοντας τις πινακίδες πάνω από κάθε κρεβάτι, που είναι αφιερωμένα άλλο στον άγιο Ιωάννη, άλλο στον άγιο Κάρλο, άλλο στον άγιο Πατρίκιο, άλλο στον άγιο...

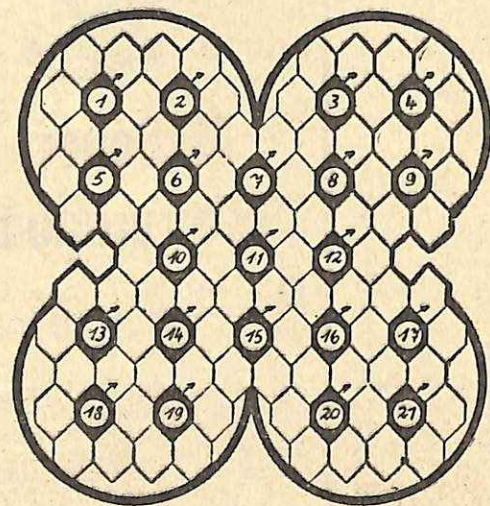
Ο κ. Βέτ δε μπόρεσε ν' άκούσει περαιτέρω. Φόρεσε κατακόκκινος το καπέλο κι' έφυγε χωρίς να χαισέτη τον καταπληκτικό διευθυντή του νασοκομείου!

KINT PO-Y-XTON

Για μικρούς και μεγάλους

Ρεμβόλεξο

Γύρω από τον κάθε αριθμό του σχεδίου μας θα τοποθετήστε μία λέξη των 6 γραμμάτων, ράζοντας από ένα γράμμα μέσα στον κάθε μικρό ρομέο. Θ'

αρχίζετε πάντα από το σημείο, όπου βρίσκεται το μικρό βέλος και θ' ακολουθήτε την κατεύθυνση που δείχνει.

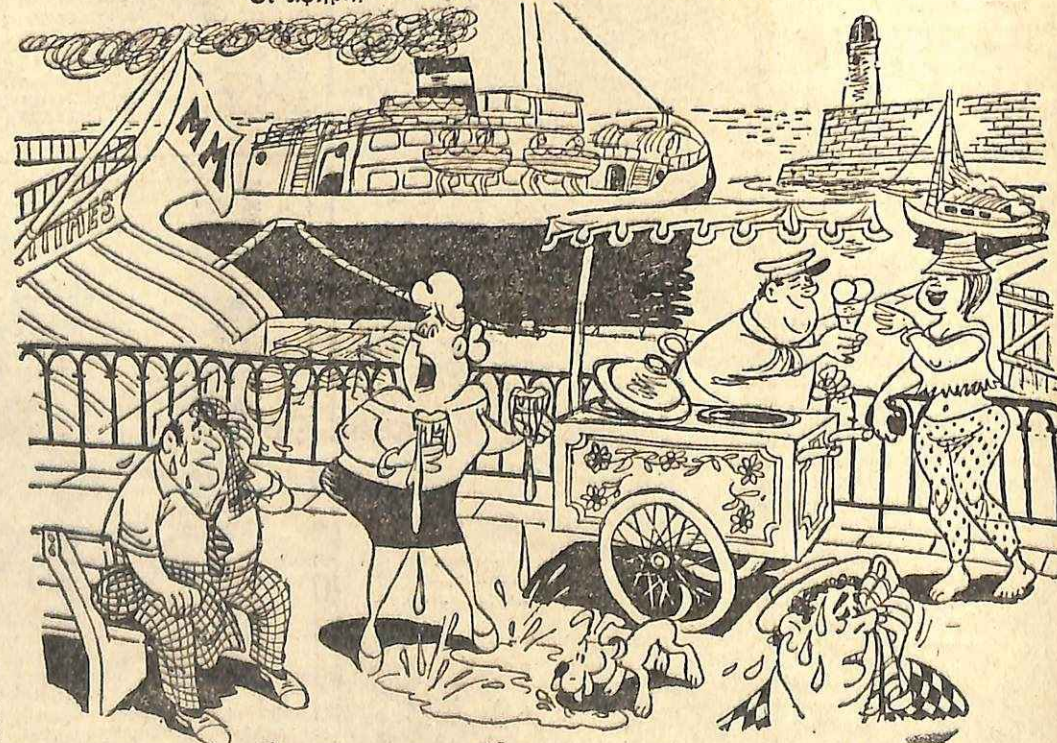
Α' ΣΕΙΡΑ:

- 1) Ανατολίτικο τραγούδι.
- 2) Αποτελεί μέρος του χεριού.
- 3) Μηχανή, που καθαρίζει τη σταφίδα.
- 4) Άνθρωπος κοινωνικός υποδέσποτος.

Β' ΣΕΙΡΑ

- 5) Όλοκληρον.
- 6) Τα δέρματα αυτά δεν είναι ξερά.
- 7) Επαφασταίς.
- 8) Μονάς για κάτι πολύτιμο.
- 9) Σχίσμας (καθ.).

Οι άφηρημάδες της οίονγενείας Παπατρέχα

Γνωστή σας από τις άμετρητες αφηρημάδες της, η οίονγενεία Παπατρέχα δίνει και σήμερα το παρόν. Έχασε πάλι κάτι, δίνοντας μας την ευκαιρία να σας προσφέρουμε αυτό το παιχνίδι, που θυμίζει μαγική εικόνα.

Τι έχασε σήμερα η άφηρημένη οίονγενεία; Όπως πάντα, το αντικείμενο που χάθηκε είναι ένα από τα έξη, που βλέπετε κάτω από το σχέδιο. Προσπαθήστε τώρα να το βρείτε μέσα στο μεγάλο σχέδιο, όπου βρίσκεται σε διαφορετικό, ίσως μεγάλο, αλλά πανό-

- 10) Δέ λείπει από καμιά σκωτσέζικη μπάντα.
- 11) Εύρυχωρτα.
- 12) Τα πρόσωπα αυτά είναι γεμάτα ύγεια.

Δ' ΣΕΙΡΑ

- 13) Ζή μακριά από τον κόσμο.
- 14) Έχουν δυσάρεστη γεύση.
- 15) Έξαναγκασμός υποζυγίου να προχωρήσει σύροντας κάτι πίσω του.
- 16) Μοσχάρι.
- 17) Ποταμός και μία των Ήνωμένων Πολιτειών.

Ε' ΣΕΙΡΑ

- 18) Πρώτες ύλες για ύφαντουργεία.
- 19) Κάθε ήφαίστος έχει τουλάχιστον ένα.
- 20) Όνομα, που θα σας θυμίσει Ιταλική καντσο-νέττα.
- 21) Βασιλιάς της Ρώμης, αλλά και τίτλος παλαιού ελληνικού περιοδικού.

15 όνόματα άστέρων

Ένας θερμός αθηναϊκός κινηματογράφος ανέθεσε σε μία διαφημιστική εταιρεία την κατασκευή μιάς φωτεινής έπιγραφής με τα όνόματα 15 διασημών άστέρων, που θα πρωταγωνιστούσαν σε φιλμ, τα οποία έπρόκειτο να προβάλει στην όδόν του. Δυστυχώς όμως το πρώτο βράδυ μιά βλάβη έγινε άφορητη να μείνουν τα μισά γράμματα σβυσμένα κι' έτσι η φωτεινή έπιγραφή παρουσίασε το ακόλουθο παράξενο θέαμα:

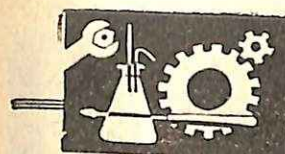
- 1) —Ο—Π—Ρ—Μ—Τ—Α—.
- 2) Ν—Α—Ι—Α—Τ—Ρ—Ι—.
- 3) —Ο—Ρ—Γ—Ο—Ρ—Κ—Ν—.
- 4) Λ—Σ—Υ—Α—.
- 5) —Ρ—Ν—Σ—Ν—Τ—Α—.
- 6) Ν—Α—Ν—Σ—Β—Α—.
- 7) —Η—Ε—Ο—Σ—Ι—Ω—.
- 8) Σ—Ε—Α—Ι—Σ—Ν—Ρ—Α—Ι—.
- 9) —Ο—Μ—Ν—Ο—Ι—Ν—Ο—.
- 10) Σ—Λ—Α—Ο—Κ—Ν—.
- 11) —Κ—Ε—Φ—Ρ—Τ—.
- 12) Τ—Ο—Ν—Σ—Ν—Γ—Υ—Ρ—Τ—.
- 13) —Ο—Π—Ρ—Σ—Ε—.
- 14) Χ—Ι—Α—Μ—Α—Σ—.
- 15) —Ζ—Η—Σ—Ε—Σ—Ν—.

Ξέροντας πως κάθε παλιά αντιπροσωπεύει ένα σβυσμένο γράμμα, ασφαλώς δε θα δυσκολευτήτε να βρείτε τα όνόματα των 15 άστέρων, που έχετε δε μέχρι σήμερα σε πολλά φιλμ.

μιοί και με τις ίδιες αναλογίες. Έχετε στη διάθεσή σας δυο λεπτά για να το ανακαλύψετε.

Οι λύσεις στη σελίδα 78

Τό μυστικό της επιτυχίας

Η αξία των συνδυασμών

με διάφορα φάρμακα. Λειτουργούν στα σήματα και μας κάνουν γνωστό με ποιο τρόπο διασκορπίζονται μέσα στον οργανισμό τα φάρμακα με τα οποία έχουν αναμιχθεί. Χρησιμοποιώντας ένα μετρητή τύπου Γκέγκερ και περιώντες τον πάνω στο δέρμα, μπορούμε να παρακολουθήσουμε την πορεία του ραδιενεργού φαρμάκου, χωρίς στα ήλεκτρονια, που εκπέμπονται απ' αυτό. Μπορούμε επίσης να φωτογραφίσουμε με τις ακτίνες Χ τον άσθενη. Οι περιοχές, όπου έχει συγκεντρωθεί το φάρμακο έμ-

πόδοσι, ενώ εκείνο που πρέπει ν' αλλάξει είναι η βασική ιδέα της κατασκευής της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα γι' αυτό μας παρέχουν τα αυτοκίνητα.

Η συνεχής αύξηση της ταχύτητας, καθιστούσε απαραίτητη την αύξηση ενός συστήματος φρεναρίσματος, πιο γρήγορο και πιο σίγουρο. Οι κατασκευαστές, για πολλών καιρών, προσπαθούσαν να φτιάξουν ολοένα και πιο τέλεια ελατήρια, πού, όμως, σβείρονταν πολύ γρήγορα και δε μπορούσαν ν' ανταποκριθούν στις καινούργιες

Το «πυρέξ» άντέχει στη θερμότητα και οι κοήσεις του σήμερα είναι πολύ μεγάλες...

φαγίζονται τότε στην πλάκα.

Η τεχνητή ραδιενέργεια μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί σε άσθενείς περιοχές του σώματος, στις οποίες δε μπορούμε να φθάσουμε μ' άλλα μέσα, όπως π. χ. σ' ώριμες μορφές καρκίνου. Η έπιστήμη χρειάζεται, πράγματι, μιά παρόμοια μορφή ραδιενέργειας, που, λόγω της προσωρινότητάς της, δεν έχει δυσάρεστα αποτελέσματα, ενώ η φυσική ραδιενέργεια θα μπορούσε ν' αποδοθεί καταστροφική. Τα ραδιενεργά στοιχεία, που χρησιμοποιούνται σήμερα στην Ιατρική έπερνουν τα 200.

Πολλές φορές, έξ' άλλου, οι τεχνικοί προσπαθούν να προπονήσουν αυτή η εκείνη τη λεπτομέρεια ενός εργαλείου, μιάς μηχανής, για να επιτύχουν καλύτερη

ταχύτητα. Η μεγαλοφυής ιδέα στην προκειμένη περίπτωση, ύπηρε έη αντικατάσταση του ελατηρίου μ' ένα υγρό. Έτσι, έφρευρε ήσαν τα υδραυλικά φρενα, που λειτουργούν συνηθώς με γλυκερίνη.

Άλλα και στο έμπορικό πεδίο έπίσης η έλλοαγή του συστήματος είναι κάποτε απαραίτητη. Διάφοροι έμποροι έργων τέχνης είχαν προσπαθήσει από παλαιών να κάνουν το κοινό να ενδιαφερθή γι' αυτά, επινώντας κάθε είδους τεχνάσματα. Άλλα χωρίς σφδαρα αποτελέσματα. Οι άνθρωποι δύσκολα άνοιγουν το πουργί τους, για να αγοράσουν ένα πίνακα ή ένα γλυπτό. Κάποτε, όμως, ένας Βενετσιάνος έμπορος είχε μιά έ-ξυπνη ιδέα.

— Άν δεν τους ζητούσα χροήματα, σκέφτηκε.

Έγκαταστάθηκε, λοιπόν, κοντά στην Άγορά της Βενετίας και έβαλε μιά πελώρια τομπάκια, στην όποια έλεγε, ότι άντλήλασε τους πίνακές του με είδη. Η έπιτυχία ήταν καταπληκτική. Έτσι δημιουρήθηκε η Μπιεννάλε της Πόρτα Βενετίας, όπου οι πίνακες άντλήλασσονται με σαλάμια, ποικιλία, έσώρρομα, κοστουμάκια, κλπ.

Κατά τον ίδιο τρόπο, δημιουργήθηκαν η Άγορά της Σουζάρα και το γραφείο άπταλλαγών της Ζυρίχης.

Στην άγορά της Σουζάρα, οι πίνακες ζωγραφικής άπταλλασσονται με γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα: σιτάρι, πατάτες, φρούτα, μοσχάρια κλπ. Οι άγρότες δίνουν πρόθυμα κάποιο από τα προϊόντα τους γι' να πάρουν ένα πίνακα, ενώ δε θ' άποφασίζουν ποτέ ν' άνοίξουν το πουργί τους για να τον αγοράσουν με χρήμα.

Πιά πρωτότυπη είναι η λειτουργία του γραφείου άπταλλαγών της Ζυρίχης. Νά ένα παράδειγμα: Ένας ζωγράφος χρυσούσε κάμποσα ένοίκια στον ίδιόκτητο του σπιτιού του. Ό τελευταίος, από τ' άλλο μέρος, είχε ανάγκη να κάμη μιά έγχείρηση σκαλωσέιδι-πιδος στο γυίο του. Ούτε ο ζωγράφος είχε χρήματα για να πληρώση τα όφειλόμενα ένοίκια, ούτε ο ίδιόκτητης του σπιτιού, για να πληρώση το γιατρό, που θα έκανε έγχείρηση στο γυίο του. Το γραφείο άπταλλαγών, όμως, κανόνισε τα πράγματα με τον καλύτερο τρόπο. Βρήκε ένα γιατρό, που δέχτηκε να κάμη την έγχείρηση στο γυίο του ίδιόκτητου, παίρνοντας, για αμοιβή, έναν πίνακα του ζωγράφου, που έξώλησε σε ταυτόχρονα το χρέος του από ένοίκια στον πρώτο.

Μιά άλλη άποδίδει για το ότι πρέπει να εγκαταλείψη κομείς την άκαλούμενη τακτική, για να έπιτύχαι κάτι καλύτερο, άποτελεί ο άεργογράφος. Ό έφευρέτης του δε θα κατάφερε σπουδαία πράγματα άν έπέμενε στο πιπέλι. Θα μπορούσε ίσως να το κάμη πιο γρήγορο, πιά έλαστικό, αυτόματο ίσως. Άλλα τα άποτελέσματα θα ήσαν και πάλι μέτρια. Το Βενι'κι δε θα σκροπίζεταν όμοιομορφα πάνω στην έπιφάνεια, που θα θέλαμε να βώκαμε. Ό Άγγλος Σάμιουελ, όμως, άποφάσισε ν' άφιση την πεπαιγμένη και βάλθηκε να βρή έναν τρόπο, που θα επέτρεπε να διασκορπίζεται όμοιομορφα, χωρίς τη βοήθεια πιπέλι-γού. Έτσι, άνακαλύψαμε τον άεργο-γράφο. Η άσχη, στην όποια στην ρίζετα είναι πολύ απλή. Ό άερος, που βγαίνει από ένα δοχείο, χωρίς στην πίση ενός έμβολου, συμπυκνώνει και τη μπόγια και τη διασκορπίζει όμοιομορφα πάνω στην έπιφάνεια που θέλουμε. Χάρις στον άεργογράφο, η έλλαγή του χρωματισμού κομήςτης σημε-ρα είναι παιχνιδάκι. Άκόμη κι' ένα παιδάκι μπορεί να την κάμη.

Η πεπαιγμένη είναι ο αντί-πους της προόδου. Οι άνθρωποι τις πιο πολλές φορές προσκολλώνται όπως ο σούληκαρος στο άσπρακό του, στις πολλές μεθόδους, ακόμη κι' όταν δε πένουν ίκανοποιημένα απ' αυτές. Φοβόμται το καινούργιο, το άσυνήθιστο, το άγνωστο. Άλλ' η έπιτυχία άν-νικει σ' έσείωση, που άνοίγουν καινούργιους δρόμους.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Γίνετε προ-ποτάροι.

Πώς ανατρέφω το παιδί μου

ΩΡΑ δαχτύ. Χτυπά το ξυμνητήρι για τα παιδιά, που πρέπει να πάνε στο σχολείο, ενώ τα πιο μικρά μπορούν να κοιμηθούν για μισή ώρα ακόμη. Μην ξεχνάτε, ότι, τη στιγμή, που θα ξυπνήσουν τα παιδιά, πρέπει να έχουν κοιμηθεί δέκα-έντεκα ώρες και ότι, επομένως, το προηγούμενο βράδυ πρέπει να έχουν πάει νωρίς στο κρεβάτι. Πρέπει να δείχνετε αυστηρότητα πάνω σ' αυτό το σημείο, γιατί η καλή ανάπαυση είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη του παιδιού, όσο η καλή διατροφή. Μόλις θα ξυπνήσουν τα παιδιά, θα φορέσουν τις παντόφλες τους

και θα πάνε στο λουτρό, για να κάνουν την τουαλέτα τους. Τα πιο μικρά, θα τα βοηθήσει η μαμά, ή η μεγαλύτερη αδελφή. Απαιτήστε τους, από την πιο τρυφερή ηλικία, να κάνουν πάντα έγκαιρες τις μικρές πρωινές εργασίες, που πρέπει να τους γίνουν καθημερινή συνήθεια. Αφού θα βγάλουν τη ζακέττα της πυτζάμας, πρέπει να πλύνουν σχολαστικά, με νερό και σαπούνι, τα χέρια και τα μπράτσα, τα λαιμό, τα αυτιά, το πρόσωπο. Τα δόν-

τια πλένονται με βουρτσάκι και οδοντόπαστα, το πρωί και το βράδυ, κι αν είναι δυνατόν και μετά τα φαγητά. Τα μαλλιά πλένονται μία φορά την εβδομάδα και είναι προτιμότερο να διατηρούνται κοντά.

Είναι εύνητο, ότι, κάθε βράδυ, πριν από το δείπνο, οι μητέρες θα πρέπει να κάνουν μπάνιο στα παιδιά, ή τουλάχιστον να τα πλύνουν πολύ καλά. Ύστερα από τα δυο χρόνια τους, τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη από ξεχωριστά προ-

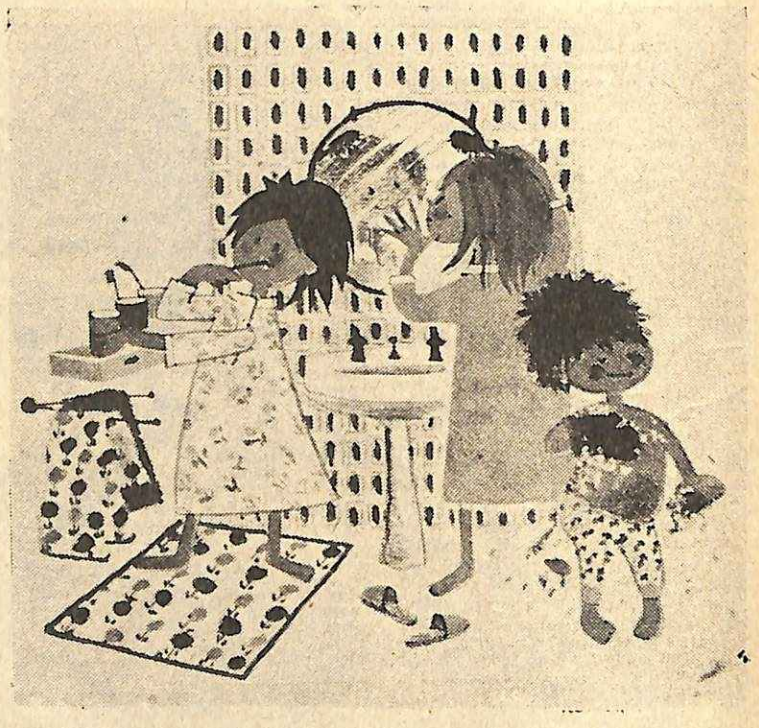
τόνια για την τουαλέτα τους, αλλά, όπωσδήποτε, είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήτε γι' αυτά σαπούνι και οδοντόπαστα με ευχάριστο άρωμα, σαμπουάν, που δεν καίει τα μάτια, κολώνια με λίγο άλκοολ και τάλκ. Αφού ντυθούν (έχετε υπ' όψιν σας πως είναι σφάλμα να τα ντύνετε πολύ βαρύνοντάς τα) τα παιδιά θα καθίσουν στο τραπέζι για το πρόγευμα, που πρέπει να είναι πλούσιο. Έπίσης πρέπει να μη λείπει το γάλα, πρώτη τροφή της παιδικής διατροφικής, το ψωμί,

—'Οχι τό ή ώρα! Εμπρός. Σηκωθείτε, παιδιά!...

Το πρωί, τα παιδιά πρέπει να έχουν τον καιρό να φάνε το πρόγευμά τους ήσυχα

Απαραίτητη είναι η ποσότητα των παιδιών.

Ένα φίλνι στη μαμά και νοήνορα στο σχολείο!..

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ

το βούτυρο, ή μαρμελάδα και το μέλι (που μπορείτε να το βάλετε κατ' ευθείαν στο γάλα και που είναι μία τροφή πραγματικά πολύτιμη). Το πρόγευμα πρέπει να τελειώνει μ' ένα φρούτο.

Μην ξεχάσετε να βάλετε κάτι στη σάκκα των παιδιών για να το φάνε κατά τις έντεκα. Το πρωί είναι ατελείωτο, ιδιαίτερα στα θρανία του σχολείου. Αυτό το «δεύτερο πρόγευμα» πρέπει να εί-

ναι πολύ ελαφρύ, για να μην κόψει την όρεξη των παιδιών για το μεσημέρι. Τώρα τα παιδιά είναι έτοιμα να φύγουν για το σχολείο. Η σχολική τους τσάντα θα πρέπει να είναι έτοιμη από το προηγούμενο βράδυ, για να μη δημιουργηθεί καθυστέρησης την τελευταία στιγμή.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Το μεγαλύτερο ποσοστό των

παιδικών ατυχημάτων συμβαίνει στο σπίτι και τα συχνότερα θύματα είναι παιδιά κάτω από τα πέντε χρόνια. Θα βρήτε πιο κάτω ένα οδηγό, που θα σας βοηθήσει να προστατέψετε το παιδί σας από τους κινδύνους, που διατρέχει με τη ζωρότητά του και την απειρία του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Μαμά, πώς γεννιούνται τα παιδιά:

ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Από τους έξη μήνες και μετά.
★ Το παιδί μετακινείται, γυρίζει, προσπαθεί να πιάσει τα διάφορα αντικείμενα, να γλουστρήσει έξω από το κρεβάτι.

Από ένδε μέχρι δύο χρόνων.
★ Αρπάζει, ότι μπορεί να φτάσει, φέρνει τα αντικείμενα στο στόμα του.

Από τρία μέχρι έξι χρόνια.
★ Εξερευνά όλες τις γωνίες και τους κρυφώνες του σπιτιού, βρίσκει, πιάνει, ξετράζει πολλά αντικείμενα.
★ Του άρεσει να μιμηθεί τον πατέρα του και τη μητέρα του στις δουλειές του σπιτιού.

Από τρία μέχρι έξι χρόνια.
★ Σκαρφαλώνει παντού. Πάνω στα έπιπλα και πάνω στα παράθυρα. Μπαίνει και βγαίνει τρεχοντας, χωρίς να κυττάζει που πατάει.

Από τέσσερα μέχρι έξι χρόνια.
★ Θέλει να βγεί από το σπίτι μόνο του, για να παη στο δρόμο.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ

★ Κρεβάτι με κάγκελλα αρκετά άρτια από τα όποια το παιδί να μπορεί να περπάτησει το κεφάλι του.
★ Το τραπέζι όπου βάζετε το παιδί για να το αλλάξετε κι' απ' όπου μπορεί να πέσει, όταν η μητέρα το αφήσει «μια στιγμή», για να πάρει κάτι, που έχει λησμονήσει.
★ Όλα τα σύνεργα του ραφιμάτος: ψαλλίδια, βελόνια, καρφίτσες.

★ Καρκαμέλες, που εστραβοκαταπίνονται.
★ Όλα τα μικρά αντικείμενα: κουμπιά, πόματα, καρφιά, νομίσματα.
★ Παιγνίδια από εύλεκτο ύλη, αντικείμενα από σίδερο (χρώματα έπιπλα, έγκρες κοφτερές), πλαστικά σακουλάκια, όπου το παιδί μπορεί να βάλει το κεφάλι του για να παίξει με κίνδυνο να πνιγεί. Μετάλλινες σάλπιγγες, που είναι δυνατό να του πληγώσουν το λαιμό σε περίπτωση πτώσεως, σπαθόκια από σίδερο ή ξύλο, κλπ., κούκλες από ύφασμα με καρφίτσες κρυμμένες στο σώμα τους, μπαλλίτσες και μικρές σφυρίχτρες.

★ Όρισμένα κοσμήματα, όπως μικρά μενταγιόν, αλυσίδες, καρφίτσες.
★ Όρισμένα έσπρια, όπως τα μπαζέλια, οι φακές, τα φαλάκια.
★ Όλα τα φαρμακευτικά έιδη, τα καλλυντικά, έωριμένα προϊόντα οικιακής χρήσεως (άπορρυπαντικά, έντομοκτόνα, σπρίτ).
★ Όλα τα αντικείμενα της κουζίνας, που είναι κοφτερά ή μυτερά (μαχαίρια, πηρούνια κλπ.), κατασάρλες ή πηγάκια, που το χερούλι τους προέχει από την ηλεκτρική κουζίνα, το ζεστό σίδερο που σιδερώνεται, τα δοχεία με το βραστό νερό.
★ Πρίζες ρεύματος και ηλεκτρικές συσκευές, ιδίως στο λουτρό.

★ Τα συρτάρια, που μπορεί να πέσουν πάνω στο παιδί.
★ Όλα τα βαρέα αντικείμενα, που μπορεί να πέσουν (βάζα, άγγαμα κλπ.).
★ Οι πόρτες, που κλείνουν αυτόματα, τα μπαούλα, τα κασόνια.
★ Οι πόρτες και τα παράθυρα, που επιάνουν τα δάχτυλα του παιδιού.
★ Οι σκάλες.
★ Τα κάγκελλα απ' όπου μπορεί να περάσει το κεφάλι του.
★ Τα πολύ γλυστερά παρκέ.
★ Τα λυτά κορδόνια των παπουτσιών.
★ Τα παράθυρα, όπου μπορεί να σκαρφαλώσει για να κυττάξει το δρόμο.

★ Τα αυτοκίνητα και τα άγνωστα άτομα.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ

★ Αν έχετε ένα κρεβάτι αυτού του τύπου, στερεώστε ένα ύφασμα, που να κλείνει τα άνοιγματα, που σχηματίζουν τα κάγκελλα.
★ Από τότε που το παιδί θ' αρχίσει να γυρίζει, μην το αφήνετε ποτέ μόνο τη στιγμή, που το αλλάξετε ή γενικά, όταν βρίσκεται κατω απ' όπου μπορεί να πέσει.
★ Μην τα βάζετε ποτέ, ούτε για μία στιγμή κοντά στο παιδί.

★ Να του τις δίνετε σε κομματάκια.
★ Δημιουργήστε γύρω από το παιδί μια «ζώνη ασφαλείας» στη γωνία των παιγνιδιών ή στο δωμάτιό του. Σ' αυτή την «περιοχή» δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοια αντικείμενα.
★ Προσέχετε όταν αγοράζετε ένα παιγνίδι ή όταν προσφέρουν δώρα στο παιδί σας. Βάλτε κατά μέρος εκείνα, που είναι δυνατό να αποτελέσουν γι' αυτό ένα κίνδυνο.

★ Φυλάξτε αυτά τα κοσμήματα, περιμένοντας να μεγαλώσει το μικρό.
★ Καθαρίζετε αυτά τα έσπρια στο τραπέζι της κουζίνας, μακριά από το παιδί.
★ Φάρμακα, καλλυντικά, άπορρυπαντικά, πρέπει να τοποθετούνται σε μέρος, που να μη μπορεί το παιδί να τα φτάσει και, ακόμη καλύτερα, να κλειδώνονται.

★ Μην ξεχνάτε αυτά τα αντικείμενα πάνω στο τραπέζι. Γυρίζετε τις κατασάρλες με τα χερούλια κατά τον τοίχο. Προσέχετε το σίδερο του σιδερώνματος και το ζεστό νερό.
★ Αφίνε το παιδί να μένει κοντά σας, όταν μαγειρεύετε.
★ Εφοδιάστε όλες τις ηλεκτρικές πρίζες με πλαστικό κάλυμμα, ελέγχετε τα καλώδια, για να διαπιστώνετε την καλή τους κατάσταση, μην αφήνετε πρόχειρες τις ηλεκτρικές συσκευές.

★ Να τα κλείνετε με το κλειδί ή να τα μπλοκάρτε μ' ένα ύφασμα.
★ Τοποθετήστε τα μακριά από την άκρη των έπιπλων.
★ Εφοδιάστε τις πόρτες με μία χειρολαβή και τοποθετήστε τα μπαούλα και τα κασόνια σε μέρος, που να μη μπαίνει το παιδί.
★ Μάθετε το να μην παίζει κοντά στις πόρτες.
★ Μάθετε το να κατεβαίνει προσεκτικά τις σκάλες και να κρατείται από το κιγκλίδωμα.
★ Κλείστε τα με χοντρό ύφασμα.
★ Βάζετε λίγη παρκετίνη.
★ Μάθετε το να τα δένη άμεσως ή να καταφύγουν στα παράθυρα μεταλλικά δίχτυα.

★ Αρχίζετε να του μαθαίνετε πώς να διασχίζει το δρόμο και μαθετέ το να δείχνει μεγάλη έμπιστοσύνη στους άγνωστους. Όπωσδήποτε, μην το αφήνετε μόνο στο δρόμο.

★ Αρχίζετε να του μαθαίνετε πώς να διασχίζει το δρόμο και μαθετέ το να δείχνει μεγάλη έμπιστοσύνη στους άγνωστους. Όπωσδήποτε, μην το αφήνετε μόνο στο δρόμο.

Μετά το χειμώνα περιποιηθήτε το αυτοκίνητό σας

Για να συνέλθω από τις συνέπειες της παγωνιάς

ΤΩΡΑ που έφτασε πάλι το καλοκαίρι, οι τυχεροί Γιωταχίδες θα ξαναρχίσουν ασφαλώς τις ταχυτικές έξοδους από το αυτοκίνητό τους. Ωστόσο... αλλά πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους ότι το αμάξι τους — προπάντων αν... κοιμόταν έξω το χειμώνα — θα ύποφερε όπωσδήποτε απ' την παγωνιά. Χρειάζεται επομένως έωριμένες περιποιήσεις, για να συνέλθω απ' αυτή τη δοκιμασία.

Το έξάρτημα που θα δεινοπάθησε περισσότερο, είναι η μπαταρία. Γιατί, το χειμώνα, δουλεύει ύπερμετρο, τροφοδοτώντας τη μίζα (που πασχίζει κάθε πρωί να ανάψει την παγωμένη μηχανή), τον καθοριστήρα, το ραδιόφωνο, το καθοριφέρ, την πλαφονιέρα (που ανάβει σπάνια το καλοκαίρι), τα φώτα, τον ανακτήρα, κλπ. Όπως έλεπε δέ κάποιος χιουμορίστας η μπαταρία είναι μία καλή κοπέλλα, λίγο μαχοχίστρια, που δε χεται άκαμη και τη χειρότερη κακομεταχείριση, αλλά μόνο έφδσον την ύφιστατα ταχτικά. Οι ταλαιπαριές όμως του χειμώνα ήταν έκτακτες, κι' επομένως τη βρρίκαν άσυνήθιστη σ' αυτό το ρυθμό και την κούρασαν ύπερβολικά.

Για να μη σας έγκαταλείψη λοιπόν ξαφνικά, δώστε την στον ηλεκτρολόγο να την έπιθεωρήσει, να την καθαρίσει και να τη γεμίσει.

Έξασκρδωστε έξ άλλου με το άμπερομετρο αν έφορτώνη» αρκετά το δυναμό. Έξελέγξτε το κακό τέντωμα του λουριού του. Ύστερα, ρίξτε μία ματιά στο συλλέκτη του — το έξάρτημα εκείνο με τα μακρουλά χάλκινα έλάσματα, που φαίνεται καλά από το άνοιγμα του δυναμό. Τα έλάσματα αυτά πρέπει να είναι καθαρά και γυαλιστερά. Άλλωθως, πάρτε ένα πανάκι άλειμένο με παραφίνη, στερεώστε το σ' ένα ξυλάκι και άκουμπήστε το στο συλλέκτη, ενώ το μοτέρ θα λειτουργεί στο «ρολάντι».

Δεν άποκλείεται να έγινε πορδός απ' την παγωνιά το κουτί της μπαταρίας σας και να «δακρύξη» λίγο απ' το ύγρο της. Για να μη φάη το μέταλλο της θήκης της, βάλτε από κάτω μία ειδική τετράγωνη ελεκαίνισα.

Μπορεί ακόμη να πάθατε φθορά και να χάνουν ρεύμα τα καλώδια τροφοδοτήσεως. Για να βεβαιωθείτε, άνοίξτε το καπό, μια νύχτα χωρίς φεγγάρι, και βάλτε μπροστά η μηχανή. Αν δε δτε τότε να τρέχουν γλαβές σπίτες πάνω στα καλώδια, θ' ήη πως είναι έι τάδε...

Αν τ' αυτοκίνητό σας έχει οδόμετρο με φύλλα, άλείψτε τις καλά με μεταχειρισμένο λάδι της μηχανής, βγάζοντας τους τροχούς ένα-ένα.

Τ' αυτοκίνητό σας έχει κρύσταλλα που ανεδοκατεβαίνουν; Τότε δε μπορεί παρά να έισχωρή νερό στο έσωτερικό της πόρτας, που πρέπει να βγαίνει ύστερα κανονικά από τις τρύπες που υπάρχουν γι' αυτό το σκοπό στο κάτω μέρος. Συχνότατα όμως, βουλώνουν οι τρύπες αυτές, και το νερό που μαζεύεται εκεί μέσα το χειμώνα, δημιουργεί άσθονή σκουριά την άνοιξη. Άκούτε τότε ένοχλητικούς κρότους και τριζήματα της εκαρδοσας, που δεν έξερετε από που προέρχονται.

Φροντίστε λοιπόν να ξεβουλώσετε τις τρύπες αυτές, τριψέτε το κάτω μέρος της πόρτας με μετρίλοιο και, αν θέλετε, βάψτε το με λίγη μπογιά κατά της σκουριάς. Έλέγξτε τα καουτσούκ, τις ελαστικές κλπ. των κρυστάλλων, που ύποφέρουν από την παγωνιά και χάσανε ίσως τη στεγανότητά τους.

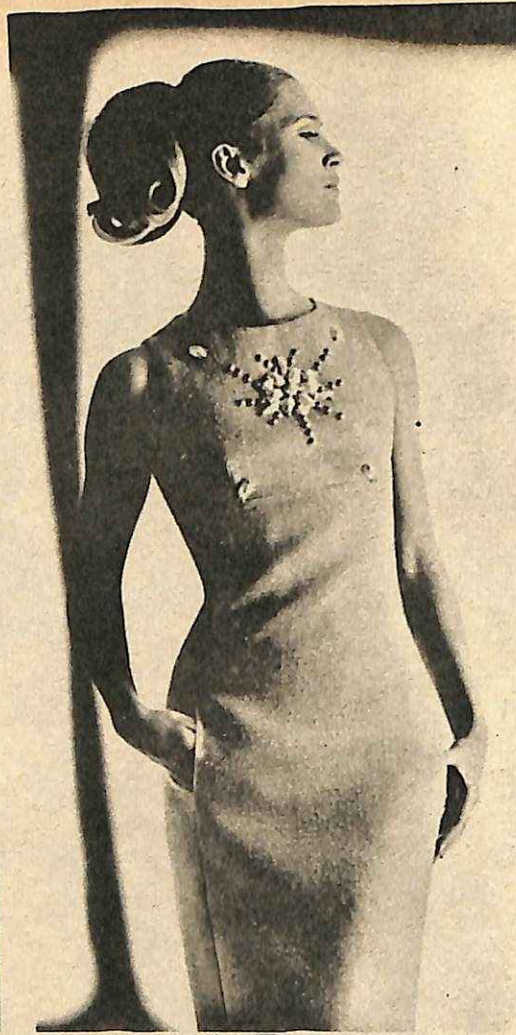
Βγάλτε το ταπίτο από το πάτωμα και άφίστε το να στεγνώσει καλά στον ήλιο. Πριν το ένατοποθετήσετε, βάλτε από κάτω άφκετες έφημερίδες, για να άπορροφήσουν κάθε ύγρασία. Αν τυχόν η παγωνιά προκάλεσε κάποιο μικρό ράγισμα στους κυλινδρους της μηχανής, μην άπελπισήτε. Ύπάρχουν σήμερα όγρά μεταλλικά προϊόντα, που φράζουν περίφημα αυτές τις ρωγμές.

Τέλος, αν το ψυγείο σας έχει πιάσει έλατα, καθαρίστε το μ' ένα όγρό, που δε το βρήτε στο έμποριο (προσέξτε όμως να μην περιέχει έξέα, ούτε ταννίνη).

Άριστερά: Καλοκαιρινά φορέματα για κάθε σιλουέτα και εδαφία. **Μέσον:** Άμπιγιέ φόρεμα με βαρύ κέντημα από πέρλες και χοντρές χάντρες. **Δεξιά:** Το μπλέζερ της μόδας.

νύονται μπροστά ή πλάγια με κουμπιά στο χρώμα του τεράστιου λουλουδιού, που στολίζει το φόρεμα από το στήθος μέχρι σχεδόν το γόνατο.

Η ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ ΠΡΕΝΣΕΣ-ΦΟΥΡΩ

Η καινούργια κόψη για τα καλοκαιρινά φορέματα αποτελεί ένα συνδυασμό του στυλ «φουρώ» με τη γραμμή «πρενσές». Τα φουρώ δηλαδή αποκοτούν τώρα λίγο περισσότερο φάρδος από ό,τι είχαν πέρυσι. Μπορεί να είναι μονόκομματα με μακριές πέννες ή με στρογγυλεμένες ντεκούπ, κομμένες κάτω από το στήθος.

Έχουν επίσης συχνά φούστα, που ανεβαίνει πάνω στο κορμάκι σε γραμμή «Λ». Αύτη η γραμμή ταίριαζει ιδιαίτερα στα δίχρωμα φουρώ: π.χ. κίτρινο για τη φούστα και κόκκινο-καρρό για το κορμάκι και το φεδράρισμα της άνωχτής πλαϊνής ραφής στη φούστα.

Μπορείτε επίσης να μνησθήτε το στυλ «άμπιγ», προσθέτοντας κάτω από το στήθος του φουρώ-πρενσές φορέματός σας δυο λοξές φάρες σε γραμμή «Λ». Τα ντεκολτέ στα φορέματα αυτά είναι δόδα ή τετράγωνα. Το άμπιγιέ φουρώ έχει μπροστά σκέτο δόδα ντεκολτέ και πίσω μεγάλο

επίσης δόδα ντεκολτέ, που στολίζεται με μία ντεράτσα έσάρπα, δεμένη πίσω στη μέση του ντεκολτέ με φαρδιά «πάν». Σ'αυτά χρειάζονται για φορέματα «φουρώ-πρενσές» 2 μ. 70 με 3 μ., σύμφωνα με το φάρδος, που θέλετε να δώσετε στην έδραζε φούστα.

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τα χρωματιστά ταγιέρ είναι τώρα πολύ της μόδας. Οι ζακέτες είναι τις περισσότερες φορές ριχτές με ντεκούπ μασχάλη-στήθος, που συνεχίζεται πάνω στην έδραζε φούστα. Πολύ όμορφο είναι ένα γαλλικό μοντέλο με όρθιο στενό γιακά δυο κουμπιά και στενή δεμένη ζώνη, που ξεκινάει μόνο μπροστά από τις κόψεις, που σ'αυτά περιγράφουμε. Τη σκέτη κόψη στη φούστα μπορείτε να αντικαταστήσετε με βασιλές κοιράνιες. Σ'αυτήν την περίπτωση η φούστα πρέπει να είναι ίσια κι όχι έδραζε. Όμορφο είναι και το μοντέλο με διπλά κορμάκια έσάρπα γαζιά, που κινούν από τους ώμους. Θα γαρνίσετε επίσης τη φούστα στις πλαϊνές ραφές της με παρέμοια γαζιά στο ίδιο ή σε άλλο χρώμα.

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΛΟ - ΤΡΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Το βασικό σας φόρεμα χωρίς μανίκια, με μικρό στρογγυλό ντεκολτέ, πολύ κοντό κορμάκι και φούστα στυλ «πρενσές» θα φορέσετε με τρεις διαφορετικούς τρόπους: με διπλό γιακά και φαρδιά μακριά μανίκια από άσπρο όρνταντσα-με γιακά φάσα, που φτάνει μπροστά μέχρι το στήθος και που συμπληρώνεται με μεγάλο λουλούδι στο λαιμό-με φαρδιά άσπρα γαζιά έσάρπα, που καταβάνει σε σχήμα «V» μέχρι την έδραζε του κορμάκι με τη φούστα και καταλήγει εκεί σε φάγκο.

Άλλος τρόπος της μετατροπής ενός φορέματος είναι η προσθήκη ενός πυκνού βολάν στο ντεκολτέ άπ'ι για γαζιά, που γίνεται από άσπρο πικέ ή άλλο βαμβάκι, όταν το ντεκολτέ είναι κάπως μεγαλύτερο.

Αυτό το φόρεμα παίρνει ολόκληρα άλλα όψη, αν βγάλετε το βολάν και κλείσετε το ντεκολτέ με «μοντεστί» (πλαστρον, τοποθετημένο μέσα από το φόρεμα). Τέλος, μπορείτε να γαρνίσετε αυτό το ίδιο φόρεμα με ένα μεγάλο φάγκο από μαύρο σατέν στο λαιμό και με άλλους τρεις πιο μικρούς φάγκους από το ίδιο σατέν που τοποθετούνται ο ένας κάτω από τον άλλο μέχρι τη μέση. Για το μοντέλο αυτό ταίριαζει ιδιαίτερα ένα φόρεμα από ριγωτό ύφασμα, που το μακρύ κορμάκι είναι κομμένο με ριγές σε κάθετη γραμμή

Άμπιγιέ φορέματα σε νέο στυλ.

Άριστερά: Φόρεμα για την πλάη της τελευταίας μόδας. Προσέξτε τα «μπρασλέ», που είναι στα ίδια γοώματα με τη γαρνιτούρα του ντεκολτέ. **Μέσον:** Όμορφο ντε-πικέ για το καλοκαίρι. **Δεξιά:** Πολύ κομψό βραδυνό φόρεμα από τούλι «Νυλφράνς» με πυκνό βολάν στο κορμάκι και στη φούστα.

και η σουρωτή φούστα με ριγές σε οριζόντια διεύθυνση.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΤΑΓΙΕΡ ΣΕ ΝΕΟ ΣΤΥΛ

Για τα άμπιγιέ ταγιέρ δεν υπάρχουν έρετες ασήνηροι κανόνες για τη γραμμή και το ύφασμα. Η ζακέτα μπορεί να είναι κοντή ή μακριά, με ή χωρίς ζώνη, κουμπωτή ή ριχτή-μα πάντα θα έχει μια γαρνιτούρα που να της δίνει μια άμπι-

γιέ άμφανση, αν το ύφασμα το ίδιο δεν είναι αρκετά λουάτο. Πολύ συνήθονται τα ταγιέρ χωρίς μανίκια, που συμπληρώνονται με λουάτες μπλούζες από έμπριμι μεταξωτό. Πολύ κομψά είναι επίσης τα μοντέλα σε συνδυασμό δυο χρωμάτων κυρίως του μπέκ και του μαρόν. Φτιαγμένο από ποπλίνα, ένα τέτοιο ταγιέρ θα είναι μάλλον σπέρ, μα φτάνει να γίνει η ίδια σπέρ κομψή στα χρώματα αυτά από βαρύ λινό, τουάλ, σαντούγκ κ.ά., για να μετατραπεί

το μοντέλο αυτό σε απογευματινή τουαλέτα. Άλλαστε θα γαρνίσετε πάντα τα άμπιγιέ ταγιέρ σας με ένα άσπρο ή ροζ μεγάλο λουλούδι στο πέτο, στη μέση ή πάνω στο μανίκι. Τα λουλούδια συνήθονται τώρα περισσότερο από τα μπέζου, που ήταν τόσο της μόδας κατά την άνοιξη.

Πολλά ιταλικά μοντέλα παρουσιάζουν στη ζα-

Καπέλλα φουλάρια της μόδας. Γίνονται από όρνταντσα, σιρόν, έμπριμι μεταξωτό, τούλι με μεταξωτό λουλούδι, μικρά καρρό κ.ά.

100% ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

Η υπερτρίχωση θεραπεύεται ελπίς. ΑΝΔΡΑΝΑ - ΥΠΕΡΟΥΝΑ. Είμαστε δούναγνιστοι, μοναδικοί στο Βαλκάνιο.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΠΟΡΥΣ-ΠΛΑΔΑΡΩΝ-ΤΡΙΧΟΠΟΛΗ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΔΕΜΕΣ ΜΕ ΡΙΑΣΕΝΤΑ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 - ΚΟΛΟΝΑΚΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΑΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ ΤΗΛ. 612010

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ

*Αντιρυτιδικά σπασιαλτέ του οίκου μας από δότανα και κυτταρικά εκχυλίσματα. Κατέχουμε μυστικά που είναι και θα μείνουν άγνωστα στους ανταγωνιστές μας.

Με λιγότερα χρήματα μπορείτε να αγοράσετε μια παρκέτιν πολύ καλύτερη από τις άλλες, την ΝΕΑ LAMBO SPECIAL WAX. Ζητήστε την σήμερα. LAMBO ΣΠΕΣΙΑΛ σε ασπρο κουτί και με άρωμα ΛΕΒΑΝΤΑΣ. Και μην ξεχνάτε... για μωσαϊκά... ΛΑΜΠΟΛΙΝ.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ

P. RANOUTSO

Διπλώμα και θραβείον τηλεπαισίας. Με δρχ. 50 θα σας απαντήσει για κάθε ζήτημά σας (έρωτικούς δεσμούς, απογοητεύσεις, αμφιβολίες, οικογενειακές καταστάσεις, απώλειες αντικειμένων). Γράψτε από εσωτερικών και εξωτερικών, αποστείλατε ημερομηνία γεννήσεως και γραμματοσήμον απαντήσεως. Δέχεται δωρεάν επί συνεντεύξει. Ωραίο 9-1 και 5-8 μ.μ., πλην Κυριακής, άδης 11-12 μ.μ. Α. Παρ. 54. Λεωφορείον Ν. Ζωής, στάσις 3η, τηλέφ. 650-418.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΩΡΟ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ 100% ΜΕ ΤΟ AEROSOL BPD BOMBRINI (ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΠΕΚΑΣΜΟΥ)

Ψεκάστε τα ντουλάπια και τα μαλλινά σας από απόστασιν 60-70 εκατοστών του μέτρου.

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην 9-3. Τὰ φ. ποινεύματα μόνον ἐπὶ συνεντεύξει. Χαριλάου Τρικοῦπη 113. — Τηλέφ. 613-610. — Οἰκία 710-752.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται Βηλαρά 7 (Πλατεία Αγίου Κωνσταντίνου, Ομόνοια) 10 π.μ. — 1 μ.μ. και 5-8 μ.μ. Τηλ. 325.387.

πει να φερθής πολύ διακριτικά. "Αν αυτή η ιστορία είναι ασημαντή, ο Τέρρελ μπορεί να με κάνει να χάσω τη θέση μου. — Νομίζω πως έχεις κάθε λόγο να ανησυχείς, απάντησε ο Τέρρελ. Σ' ευχαριστώ πολύ, που με είδοποίησες. Και μη στενοχωριέσαι καθόλου από δω και μπρος. Τα αναλαμβάνω όλα εγώ. "Εσύ κύτταξε να ξεχάσεις το τηλεφώνημα. "Όσο λιγότερα ξέρεις, τόσο το καλύτερο για σένα. Θα φροντίσω.

— Πρόσεξε, σε παρακαλώ. — Με ξέρεις, είπε ήρεμα ο Τέρρελ. Δεν πρόκειται να σε εκθέσω. Κράτησε τους αριθμούς των χαρτονομισμάτων.

— Φυσικά. — Στείλε μου ένα αντίγραφο στο σπίτι. "Ετσι, δεν υπάρχει κίνδυνος να πέσει στα χέρια κανενός άλλου. Κι' έννοια σου, Χένρυ, θα τα κανονίσω όλα.

Κρέμασε το ακουστικό. Βλέποντας τη ρυτίδα, που είχε χαράξει ανάμεσα στα φρύδια του, η Κάρωλιν δεν τόλμησε να τον ρωτήσει τίποτα. Χώθηκε στην κουζίνα της, για να ετοιμάσει το φαγητό.

Ο Τέρρελ κάλεσε τη διευθύνσι της αστυνομίας. Πέτυχε το Μπέγκλερ και τον ρώτησε:

— "Επιασες τον Τζάκο Σμιθ; — "Όχι, ακόμα. Οι άντρες μου ψάχνουν σ' όλα τα κλάμπ. Θα τον τσακώσουν απ' τη μία στιγμή στην άλλη.

— Τοποθέτησε κανένα μπροστά στο διαμέρισμά του Σμιθ; — Ο Τέρρελ ήξερε καλά πως έχανε τον καιρό του μ' αυτές τις ερωτήσεις, γιατί ο Μπέγκλερ ήξερε τόσο καλά τη δουλειά του, όσο κι' ο ίδιος. "Αλλά δε μπορούσε να μην τις κάνει.

— Ο Γουάκερ κι' ο Λούκας φυλάνε στη γωνία. — "Εν τάξει, Τζέ. Μου χρειάζεται αυτός ο χοντρός, και γρήγορα!

— Θα τον πιάσουμε πριν απ' τα μεσάνυχτα. Φαίνεται πως είναι κόπουν και παίξει χαρτιά. "Αρκετά να μάθουμε, πού.

— Τζέ... κάτι άλλο, συνέχισε ο Τέρρελ. Πες στον Τζάκομπς να έρθει εδώ. Δεν είναι της ύπης ρωσίας απόψε.

— Ναι. — Πες του να κάνει γρήγορα. "Αν φτάσει εγκαίρως, θα προλάβει να φάει μαζί μας. "Εχουμε κοτόπουλο.

— Ο καλύτερος τρόπος να τον κάνετε να τσακιστεί, είναι να τον καλέσετε για δείπνο, γέλασε ο Μπέγκλερ.

Μόλις είχε προλάβει ο Τέρρελ να καθήσει στο τραπέζι και να πιιάσει το μαχαίρι και το πιρούνι, χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας. Χαμογέλασε στη γυναίκα του.

— Είναι ο Μάξ, δήλωσε. Βάλε ένα πιάτο ακόμα. Θα πρέπει να έσπασε κάθε ρεκόρ ταχύτητας.

Ο Μάξ Τζάκομπς, ένας ψηλός κι' αδύνατος αστυφύλακας, μπήκε στο σαλόνι και γούρλωσε τα μάτια του, βλέποντας το ροδωκόκι κινισμένο κοτόπουλο. Ο Τέρρελ του έδειξε μία κορέλλα με το μαχαίρι του.

— Πρώτα θα φάμε κι' ύστερα θα μιλήσουμε, είπε. "Εχω να σας αναθέσω κάποια δουλειά. Μισή ώρα αργότερα, ενώ η Κάρωλιν έπλενε τα πιάτα, ο Τέρρελ διηγήθηκε στον Τζάκομπς το επεισόδιο Βάλ Μπάρνερ, ρουφώντας την Όλια του.

— Πάα αυτά μου μυρίζουν έκβιασμό, κατέληξε. Δε μπορούμε να επεμβαίνουμε, αν δε μας το ζητήσει η ίδια, αλλά πρέπει να ετοιμάσουμε έτοιμοι για κάθε έκδοχον. Αύριο, στις έξι και το πρωί, να είμαστε μπροστά στην Τσάπλερ.

— Όταν Βυή ή κυρία Μπάρνερ, βεβαιωθείτε πως έχει πάνω της τα χρήματα και παρακολουθήστε την. Μα, προσέξτε, Μάξ! Είναι απαραίτητο να μην καταλάβει τίποτα. Προσπαθήστε να μάθετε πού θα πάει τα χρήματα. "Αν γυρίσει στο ξενοδοχείο, πείτε στον Τούλνικ πως είμαστε ένας απ' τους ανθρώπους μου και ρωτήστε τον αν η κυρία Μπάρνερ δέχεται επίσκεπτες. "Αν ναι, παρακολουθήστε τους, όποιοι κι' αν είναι. Μην απευθυνθείτε στο ντεκτέιβ του ξενοδοχείου. Δεν του έχω καμμία εμπιστοσύνη. Καταλάβετε;

— Μάλιστα, αρχηγέ, μπορείτε να υπολογίζετε σε μένα, απάντησε ο Τζάκομπς. (Σηκώθηκε). Θα είμαι μπροστά στην Τσάπλερ, αύριο το πρωί στις έξι.

Μόλις έμεινε μόνος του, ο Τέρρελ κάλεσε πάλι τη διευθύνσι της αστυνομίας και ρώτησε το Μπέγκλερ αν υπήρχε τίποτα καινούριο σχετικά με τον Τζάκο Σμιθ. — Τίποτα μέχρι τώρα, απάντησε εκείνος. Δε φάνηκε σε κανένα από τα μέρη, που συχνά ζει συνήθως.

— Ειδοποιήστε την αστυνομία της Πολιτείας, διάταξε ο Τέρρελ. Τον χρειάζονται αμέσως. Κουνηθήτε λίγο, λοιπόν! "Ερχομαι κι' εγώ.

— Σύμφωνα, είπε ο Μπέγκλερ, αλλά δε χρειάζεται να κάνετε τον κόπο. Μπορώ να τα καταφέρω μόνος μου.

Το ξέρω, παραδέχτηκε ο Τέρρελ. "Αλλά έρχομαι!

Ο Σπτάικ Κάλντερ ήταν ένας πανύψηλος, σκελετωμένος νέγρος, με ψυχρά, φιδισία μάτια. Το αίωμο χαμογέλο του αποκάλυπτε δυο σειρές μεγάλα, κάτασπρα δόντια. "Ηταν ιδιοκτήτης του κλάμπ «Μπό-Μπό», στην προκυμαία, όπου συχνάζαν μόνο υποπτοι.

Το μεγάλο πλεονέκτημα αυτού του κλάμπ ήταν πως διέθετε, κάτω από το μπαρ και το εστιατόριο, μία κρυφή αίθουσα, τόσο καλά κρυμμένη, που η αστυνομία δεν την είχε ανακαλύψει ακόμα.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα είχαν εγκατασταθεί ο Τζάκο Σμιθ με το Μοε Λίνκολν, μπροστά σ' ένα ούισκυ και μία μπύρα.

Ο Μοε είχε διηγήσει στον Τζάκο τι είδε και τώρα έκαναν σχέδια.

— Δε μπορούμε να αφήσουμε τίποτα στην τύχη, δήλωσε ο Τζάκο. Πρέπει να μάθουμε αν είδε κάτι τι ή μικρό. Φαίνεται πως μένει στο μοτέλ, αλλά πρέπει να βεβαιωθούμε.

Ο Μοε έγνεψε καταφατικά. — Ημεν κουνηθή από δω, ιμ-κρέ μου, είπε, ενώ σηκωνόταν. Θα στείλω το Χόππυ στο μοτέλ, να βεβαιωθεί.

— Να προσέχης, τον συμβούλευσε ο Τζάκο. — Μη χολοσκάς για μένα, γέλασε ο Μοε.

"Ανέθηκε τέσσερα-τέσσερα τα σκαλοπάτια, έριξε μία ματιά απ' το φεγγίτη, για να βεβαιωθεί πως δεν υπήρχε κανένας ξένος στο μπαρ, και βγήκε απ' την κρυφή αίθουσα.

Ο Χόππυ Λίνκολν, ο αδελφός του, έκανε τα λεφτά του παίζοντας ζάρια, όταν ο Μοε κατάφερε να τον εστρουπώσει. Μόλις τον είδε εκείνος, άφησε την παρτίδα και τον πλησίασε.

Ο Μοε του εξήγησε τί ήθελε να κάνει. — Πάρε το αυτοκίνητό μου και τρέχα, του είπε. Να γυρίσης μόλις μάθης κάτι.

Ο Χόππυ έκανε να διαμαρτυρηθεί, αλλά, βλέποντας τα δυο χαρτονομίσματα των πέντε δολλαρίων, που του άπλωνε ο Μοε, χαμογέλασε.

— Εν τάξει, φεύγω. — Οι δυο αδελφοί βγήκαν έξω και διέσχισαν βιαστικά το δρόμο. Ο Χόππυ μπήκε στο αυτοκίνητο του Μοε και ξεκίνησε. Ο Μοε χώθηκε στα σκοτεινά δρομάκια, αποφεύγοντας τις κεντρικές αρτηρίες, και γύρισε στο τετράγωνο, που βρισκόταν το κλάμπ Μπό-Μπό. Σταμάτησε, κρυμμένος στο σκοτάδι.

Δυο αστυφύλακες προχωρούσαν προς το κλάμπ. Ο Μοε τους αγνόησε.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα είχαν εγκατασταθεί ο Τζάκο Σμιθ με το Μοε Λίνκολν, μπροστά σ' ένα ούισκυ και μία μπύρα.

Ο Μοε είχε διηγήσει στον Τζάκο τι είδε και τώρα έκαναν σχέδια.

— Δε μπορούμε να αφήσουμε τίποτα στην τύχη, δήλωσε ο Τζάκο. Πρέπει να μάθουμε αν είδε κάτι τι ή μικρό. Φαίνεται πως μένει στο μοτέλ, αλλά πρέπει να βεβαιωθούμε.

Ο Μοε έγνεψε καταφατικά. — Ημεν κουνηθή από δω, ιμ-κρέ μου, είπε, ενώ σηκωνόταν. Θα στείλω το Χόππυ στο μοτέλ, να βεβαιωθεί.

— Να προσέχης, τον συμβούλευσε ο Τζάκο. — Μη χολοσκάς για μένα, γέλασε ο Μοε.

"Ανέθηκε τέσσερα-τέσσερα τα σκαλοπάτια, έριξε μία ματιά απ' το φεγγίτη, για να βεβαιωθεί πως δεν υπήρχε κανένας ξένος στο μπαρ, και βγήκε απ' την κρυφή αίθουσα.

Ο Χόππυ Λίνκολν, ο αδελφός του, έκανε τα λεφτά του παίζοντας ζάρια, όταν ο Μοε κατάφερε να τον εστρουπώσει. Μόλις τον είδε εκείνος, άφησε την παρτίδα και τον πλησίασε.

Ο Μοε του εξήγησε τί ήθελε να κάνει. — Πάρε το αυτοκίνητό μου και τρέχα, του είπε. Να γυρίσης μόλις μάθης κάτι.

Ο Χόππυ έκανε να διαμαρτυρηθεί, αλλά, βλέποντας τα δυο χαρτονομίσματα των πέντε δολλαρίων, που του άπλωνε ο Μοε, χαμογέλασε.

— Εν τάξει, φεύγω. — Οι δυο αδελφοί βγήκαν έξω και διέσχισαν βιαστικά το δρόμο. Ο Χόππυ μπήκε στο αυτοκίνητο του Μοε και ξεκίνησε. Ο Μοε χώθηκε στα σκοτεινά δρομάκια, αποφεύγοντας τις κεντρικές αρτηρίες, και γύρισε στο τετράγωνο, που βρισκόταν το κλάμπ Μπό-Μπό. Σταμάτησε, κρυμμένος στο σκοτάδι.

Δυο αστυφύλακες προχωρούσαν προς το κλάμπ. Ο Μοε τους αγνόησε.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα είχαν εγκατασταθεί ο Τζάκο Σμιθ με το Μοε Λίνκολν, μπροστά σ' ένα ούισκυ και μία μπύρα.

Ο Μοε είχε διηγήσει στον Τζάκο τι είδε και τώρα έκαναν σχέδια.

— Δε μπορούμε να αφήσουμε τίποτα στην τύχη, δήλωσε ο Τζάκο. Πρέπει να μάθουμε αν είδε κάτι τι ή μικρό. Φαίνεται πως μένει στο μοτέλ, αλλά πρέπει να βεβαιωθούμε.

Ο Μοε έγνεψε καταφατικά. — Ημεν κουνηθή από δω, ιμ-κρέ μου, είπε, ενώ σηκωνόταν. Θα στείλω το Χόππυ στο μοτέλ, να βεβαιωθεί.

— Να προσέχης, τον συμβούλευσε ο Τζάκο. — Μη χολοσκάς για μένα, γέλασε ο Μοε.

"Ανέθηκε τέσσερα-τέσσερα τα σκαλοπάτια, έριξε μία ματιά απ' το φεγγίτη, για να βεβαιωθεί πως δεν υπήρχε κανένας ξένος στο μπαρ, και βγήκε απ' την κρυφή αίθουσα.

Ο Χόππυ Λίνκολν, ο αδελφός του, έκανε τα λεφτά του παίζοντας ζάρια, όταν ο Μοε κατάφερε να τον εστρουπώσει. Μόλις τον είδε εκείνος, άφησε την παρτίδα και τον πλησίασε.

Ο Μοε του εξήγησε τί ήθελε να κάνει. — Πάρε το αυτοκίνητό μου και τρέχα, του είπε. Να γυρίσης μόλις μάθης κάτι.

Ο Χόππυ έκανε να διαμαρτυρηθεί, αλλά, βλέποντας τα δυο χαρτονομίσματα των πέντε δολλαρίων, που του άπλωνε ο Μοε, χαμογέλασε.

— Εν τάξει, φεύγω. — Οι δυο αδελφοί βγήκαν έξω και διέσχισαν βιαστικά το δρόμο. Ο Χόππυ μπήκε στο αυτοκίνητο του Μοε και ξεκίνησε. Ο Μοε χώθηκε στα σκοτεινά δρομάκια, αποφεύγοντας τις κεντρικές αρτηρίες, και γύρισε στο τετράγωνο, που βρισκόταν το κλάμπ Μπό-Μπό. Σταμάτησε, κρυμμένος στο σκοτάδι.

Δυο αστυφύλακες προχωρούσαν προς το κλάμπ. Ο Μοε τους αγνόησε.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα είχαν εγκατασταθεί ο Τζάκο Σμιθ με το Μοε Λίνκολν, μπροστά σ' ένα ούισκυ και μία μπύρα.

Ο Μοε είχε διηγήσει στον Τζάκο τι είδε και τώρα έκαναν σχέδια.

— Δε μπορούμε να αφήσουμε τίποτα στην τύχη, δήλωσε ο Τζάκο. Πρέπει να μάθουμε αν είδε κάτι τι ή μικρό. Φαίνεται πως μένει στο μοτέλ, αλλά πρέπει να βεβαιωθούμε.

Ο Μοε έγνεψε καταφατικά. — Ημεν κουνηθή από δω, ιμ-κρέ μου, είπε, ενώ σηκωνόταν. Θα στείλω το Χόππυ στο μοτέλ, να βεβαιωθεί.

— Να προσέχης, τον συμβούλευσε ο Τζάκο. — Μη χολοσκάς για μένα, γέλασε ο Μοε.

"Ανέθηκε τέσσερα-τέσσερα τα σκαλοπάτια, έριξε μία ματιά απ' το φεγγίτη, για να βεβαιωθεί πως δεν υπήρχε κανένας ξένος στο μπαρ, και βγήκε απ' την κρυφή αίθουσα.

Ο Χόππυ Λίνκολν, ο αδελφός του, έκανε τα λεφτά του παίζοντας ζάρια, όταν ο Μοε κατάφερε να τον εστρουπώσει. Μόλις τον είδε εκείνος, άφησε την παρτίδα και τον πλησίασε.

με το βλέμμα τη μεγάλη αίθουσα κι' ύστερα αλληλοκυτταχτήκαν.

— "Αν έρθη, τηλεφώνησε στην αστυνομία. "Ετσι, δε θα βρης το μπέλα σου.

Ο Λέπσκι κύτταξε μερικές φορές το Σπτάικ κατάματα και, τέλος, έκανε νόημα στο Μάρσαλ.

Βγήκαν. Ο Μοε, κρυμμένος πάντα στο σκοτάδι, τους παρακολούθησε να προχωρούν στο επόμενο τετράγωνο και να μπαίνουν σ' ένα άλλο κέντρο.

Ίδιος με μαύρο φάντασμα, διέσχισε τρέχοντας το δρόμο και μπήκε στο κλάμπ Μπό-Μπό απ' την πίσω πόρτα. "Αφουγκράστηκε, βρήκε φαχουλεύτα το κλειδί, που άνοιγε την πόρτα της μουσικής αίθουσας, μπήκε, την έκλεισε πίσω του και μόνο τότε άναψε το φως. "Όπως κατέβαινε τη σκάλα, ο Σπτάικ Κάλντερ μπήκε απ' την άλλη κρυφή πόρτα.

Ο Μοε του έριξε μία ματιά, αλλά εκείνος δεν του έδωσε σημασία και προχώρησε κατ' ευθείαν προς το μέρος του Τζάκο Σμιθ.

— Στρίβε! είπε μοιλάκι. Πάρε δρόμο, όσο πιο γρήγορα μπορείς.

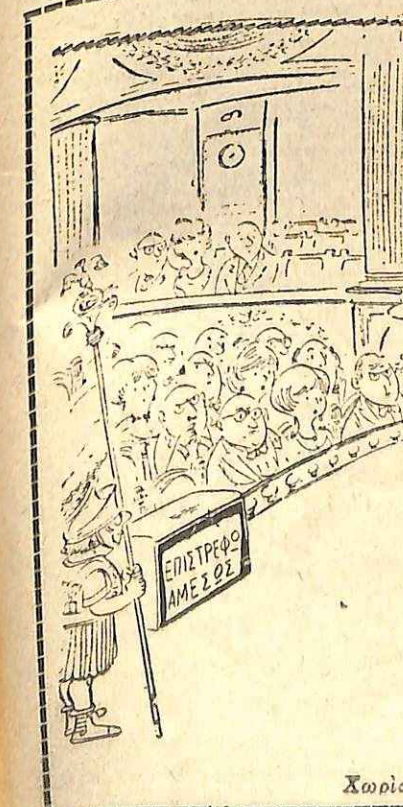
Ο Τζάκο γούρλωσε τα μάτια του. — Μη μου μιλάς έτσι, Βρω-μω-νέγρο! είπε, με σοβαρή φωνή. Θα φύγω όταν θέλω εγώ!

— Θα φύγης αμέσως, απάντησε ο Σπτάικ. "Ηρθε η αστυνομία. Σε γυρεύουν. Δεν πρόκειται να κρύψω έναν τύπο έπικίνδυνον σαν κι' εσένα, Τζάκο. Δρόμο!

— Θα μείνει εδώ... είπε ο Μοε. (Είχε βγάλει το μαχαίρι του και το έπαιζε νοχελικά). Μηπως θέλεις να σε πετσόκοψω;

Ο Σπτάικ χαμογέλασε. — Θα πρέπει να μεγαλώσεις λίγο και να γίνης πιο έξυπνος, αν θέλεις να με πετσόκοψης. Προσπάθησε και θα δής! προσέθεσε, ενώ ένα μαχαίρι με μακριά λεπίδα παρουσιάστηκε σαν από θαύμα στο χέρι του.

Ο Μοε βλαστήμησε κι' έκανε ένα βήμα προς το μέρος του. — Σταματήστε! διάταξε ξερά ο Τζάκο Σμιθ.

Χωρίς λόγια.

με το βλέμμα τη μεγάλη αίθουσα κι' ύστερα αλληλοκυτταχτήκαν.

— "Αν έρθη, τηλεφώνησε στην αστυνομία. "Ετσι, δε θα βρης το μπέλα σου.

Ο Λέπσκι κύτταξε μερικές φορές το Σπτάικ κατάματα και, τέλος, έκανε νόημα στο Μάρσαλ.

Βγήκαν. Ο Μοε, κρυμμένος πάντα στο σκοτάδι, τους παρακολούθησε να προχωρούν στο επόμενο τετράγωνο και να μπαίνουν σ' ένα άλλο κέντρο.

Ίδιος με μαύρο φάντασμα, διέσχισε τρέχοντας το δρόμο και μπήκε στο κλάμπ Μπό-Μπό απ' την πίσω πόρτα. "Αφουγκράστηκε, βρήκε φαχουλεύτα το κλειδί, που άνοιγε την πόρτα της μουσικής αίθουσας, μπήκε, την έκλεισε πίσω του και μόνο τότε άναψε το φως. "Όπως κατέβαινε τη σκάλα, ο Σπτάικ Κάλντερ μπήκε απ' την άλλη κρυφή πόρτα.

Ο Μοε του έριξε μία ματιά, αλλά εκείνος δεν του έδωσε σημασία και προχώρησε κατ' ευθείαν προς το μέρος του Τζάκο Σμιθ.

— Στρίβε! είπε μοιλάκι. Πάρε δρόμο, όσο πιο γρήγορα μπορείς.

Ο Τζάκο γούρλωσε τα μάτια του. — Μη μου μιλάς έτσι, Βρω-μω-νέγρο! είπε, με σοβαρή φωνή. Θα φύγω όταν θέλω εγώ!

— Θα φύγης αμέσως, απάντησε ο Σπτάικ. "Ηρθε η αστυνομία. Σε γυρεύουν. Δεν πρόκειται να κρύψω έναν τύπο έπικίνδυνον σαν κι' εσένα, Τζάκο. Δρόμο!

— Θα μείνει εδώ... είπε ο Μοε. (Είχε βγάλει το μαχαίρι του και το έπαιζε νοχελικά). Μηπως θέλεις να σε πετσόκοψω;

Ο Σπτάικ χαμογέλασε. — Θα πρέπει να μεγαλώσεις λίγο και να γίνης πιο έξυπνος, αν θέλεις να με πετσόκοψης. Προσπάθησε και θα δής! προσέθεσε, ενώ ένα μαχαίρι με μακριά λεπίδα παρουσιάστηκε σαν από θαύμα στο χέρι του.

Ο Μοε βλαστήμησε κι' έκανε ένα βήμα προς το μέρος του. — Σταματήστε! διάταξε ξερά ο Τζάκο Σμιθ.

με το βλέμμα τη μεγάλη αίθουσα κι' ύστερα αλληλοκυτταχτήκαν.

— "Αν έρθη, τηλεφώνησε στην αστυνομία. "Ετσι, δε θα βρης το μπέλα σου.

Ο Λέπσκι κύτταξε μερικές φορές το Σπτάικ κατάματα και, τέλος, έκανε νόημα στο Μάρσαλ.

Βγήκαν. Ο Μοε, κρυμμένος πάντα στο σκοτάδι, τους παρακολούθησε να προχωρούν στο επόμενο τετράγωνο και να μπαίνουν σ' ένα άλλο κέντρο.

Ίδιος με μαύρο φάντασμα, διέσχισε τρέχοντας το δρόμο και μπήκε στο κλάμπ Μπό-Μπό απ' την πίσω πόρτα. "Αφουγκράστηκε, βρήκε φαχουλεύτα το κλειδί, που άνοιγε την πόρτα της μουσικής αίθουσας, μπήκε, την έκλεισε πίσω του και μόνο τότε άναψε το φως. "Όπως κατέβαινε τη σκάλα, ο Σπτάικ Κάλντερ μπήκε απ' την άλλη κρυφή πόρτα.

Ο Μοε του έριξε μία ματιά, αλλά εκείνος δεν του έδωσε σημασία και προχώρησε κατ' ευθείαν προς το μέρος του Τζάκο Σμιθ.

— Στρίβε! είπε μοιλάκι. Πάρε δρόμο, όσο πιο γρήγορα μπορείς.

Ο Τζάκο γούρλωσε τα μάτια του. — Μη μου μιλάς έτσι, Βρω-μω-νέγρο! είπε, με σοβαρή φωνή. Θα φύγω όταν θέλω εγώ!

— Θα φύγης αμέσως, απάντησε ο Σπτάικ. "Ηρθε η αστυνομία. Σε γυρεύουν. Δεν πρόκειται να κρύψω έναν τύπο έπικίνδυνον σαν κι' εσένα, Τζάκο. Δρόμο!

— Θα μείνει εδώ... είπε ο Μοε. (Είχε βγάλει το μαχαίρι του και το έπαιζε νοχελικά). Μηπως θέλεις να σε πετσόκοψω;

Ο Σπτάικ χαμογέλασε. — Θα πρέπει να μεγαλώσεις λίγο και να γίνης πιο έξυπνος, αν θέλεις να με πετσόκοψης. Προσπάθησε και θα δής! προσέθεσε, ενώ ένα μαχαίρι με μακριά λεπίδα παρουσιάστηκε σαν από θαύμα στο χέρι του.

Ο Μοε βλαστήμησε κι' έκανε ένα βήμα προς το μέρος του. — Σταματήστε! διάταξε ξερά ο Τζάκο Σμιθ.

με το βλέμμα τη μεγάλη αίθουσα κι' ύστερα αλληλοκυτταχτήκαν.

— "Αν έρθη, τηλεφώνησε στην αστυνομία. "Ετσι, δε θα βρης το μπέλα σου.

Ο Λέπσκι κύτταξε μερικές φορές το Σπτάικ κατάματα και, τέλος, έκανε νόημα στο Μάρσαλ.

Βγήκαν. Ο Μοε, κρυμμένος πάντα στο σκοτάδι, τους παρακολούθησε να προχωρούν στο επόμενο τετράγωνο και να μπαίνουν σ' ένα άλλο κέντρο.

Ίδιος με μαύρο φάντασμα, διέσχισε τρέχοντας το δρόμο και μπήκε στο κλάμπ Μπό-Μπό απ' την πίσω πόρτα. "Αφουγκράστηκε, βρήκε φαχουλεύτα το κλειδί, που άνοιγε την πόρτα της μουσικής αίθουσας, μπήκε, την έκλεισε πίσω του και μόνο τότε άναψε το φως. "Όπως κατέβαινε τη σκάλα, ο Σπτάικ Κάλντερ μπήκε απ' την άλλη κρυφή πόρτα.

Ο Μοε του έριξε μία ματιά, αλλά εκείνος δεν του έδωσε σημασία και προχώρησε κατ' ευθείαν προς το μέρος του Τζάκο Σμιθ.

— Στρίβε! είπε μοιλάκι. Πάρε δρόμο, όσο πιο γρήγορα μπορείς.

Ο Τζάκο γούρλωσε τα μάτια του. — Μη μου μιλάς έτσι, Βρω-μω-νέγρο! είπε, με σοβαρή φωνή. Θα φύγω όταν θέλω εγώ!

— Θα φύγης αμέσως, απάντησε ο Σπτάικ. "Ηρθε η αστυνομία. Σε γυρεύουν. Δεν πρόκειται να κρύψω έναν τύπο έπικίνδυνον σαν κι' εσένα, Τζάκο. Δρόμο!

— Θα μείνει εδώ... είπε ο Μοε. (Είχε βγάλει το μαχαίρι του και το έπαιζε νοχελικά). Μηπως θέλεις να σε πετσόκοψω;

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ

Η ΦΡΙΝΤΑ έτρεχε στην έξοχή, κρατώντας την κούκλα της. Κάποια στιγμή, είδε μία στοά και, με το θάρρος της αντοχής, που της έδινε η ηλικία της, μπήκε μέσα.

Μά, όταν παρατήρησε πώς το σκοτάδι μεγάλωνε ολοένα και θέλησε να βγεί από εκεί, έχασε το δρόμο, περιπλανήθηκε κι' άρχισε να φωνάζει σαν τρελή απ' το φόβο της.

Ξαφνικά, της φάνηκε πώς άκουσε δυνατά χτυπήματα και πνιγμένες φωνές. Σηκώθηκε όρθια κι' άρχισε να προχωρή. Παύση. Βαθύ σκοτάδι την τριγύριζε. Μά, όσο προχωρούσε, τόσο πιο καθαρά άκουγε τις φωνές...

Είχε περάσει από πολλές υπογείες στοές. Χτύπησε πολλές φορές πάνω σε μεγάλες πέτρες κι' έπεσε χάρω, αλλά χωρίς ν' αφήσει ποτέ απ' το χέρι της την κούκλα της.

Κάποια στιγμή, σκόνταψε πάνω σ' έναν όγκο, που κουνήθηκε. — Ποιος είναι; ρώτησε μία βαθεία φωνή, μέσα στο σκοτάδι. Η Φρίντα άρχισε αμέσως να λήπει με λαχανιασμένη φωνή, τί της συνέβη.

Περίμενε ν' ακούσει λόγια παρηγορητικά. Ξαφνικά, όμως, αντήχησε ένα παράξενο γέλιο, ένα γέλιο, που έκανε το αίμα της να παγώσει στις φλέβες της απ' τον τρόμο... Και το γέλιο αυτό το έπαυσα να πέντε στόματα... Πέντε άνθρωποι ήταν ξεπλωμένοι εκεί, ο ένας κοντά στον άλλο!

Απ' τον καιρό, που έγινε η έκρηξη του ορυχείου — τότε, που είχε σκοτωθεί κι' ο πατέρας της Φρίντας — οι πέντε εκείνοι άνθρωποι, που είχαν βαφτεί ζωντανοί μέσα σε μία στοά, τριγυρούσαν στους υπόγειους διαδρόμους, χωρίς να βρίσκουν διέξοδο. Πάνω, στον άλλο κόσμο, τους νόμιζαν πια νεκρούς κι' οι συγγενείς τους είχαν μαυροφορεθεί.

Δεκαπέντε μέρες τώρα, οι πέντε αυτοί άνθρωποι τρέφονταν με το σάπιο κρέας δυο σκοτωμένων αλόγων. Κι' όταν έγλειψαν και το τελευταίο κόκκαλο, όταν είδαν πώς δεν είχαν πια τίποτε να φάνε και πώς δεν υπήρχε καμιά ελπίδα να βγούν από κείνο τον τάφο, ξεπλώθηκαν κατογής, περιμένοντας το θάνατο σαν απόλυτρώσι.

Ο ένας συνάδελφός τους είχε πεθάνει κιόλας...

★

Τα άγια γέλια αντήχησαν και πάλι. Κανείς απ' τους μελωθάνους δεν είχε μιλήσει. Μά όλοι συγχρόνως κάνανε την ίδια σκέψη: «Θά φάμε!...».

Το ανθρώπινο κτήνος είχε ξεπνήσει μέσα τους... Ένας απ' αυτούς, έφαγε στην τσέπη του κι' έδωσε ένα σουγιά. Τον άνοιξε. Την ίδια στιγμή, άνοιξαν και τέσσερις άλλοι σουγιάδες. Δέκα χέρια απλώθηκαν, μέσα στο σκοτάδι, προς το κοριτσάκι, τη μικρούλα, που είχε κρέας τόσο τρυφερό!... Έπρεπε ο καθένας απ' τους πεινασμένους να πάρει το μερίδιό του!

Η Φρίντα δε μπορούσε να υποπτευθεί τί συνέβαινε. Ήταν τώρα χαρούμενη, γιατί ένοιωσε κοντά της την παρουσία ζωντανών ανθρώπων... Κι' ενώ οι σουγιάδες ήταν σηκωμένοι πάνω απ' το κεφάλι της, έβαλε τυχαία το χέρι της στην τσέπη της ποδιάς της, όπου έβριχε διάφορα μικροπράγματα, και φώναξε:

— Βρήκα ένα σπρίτο!
— Ένα σπρίτο!... φώναξαν όλοι μαζί οι μεταλλωρύχοι. Δώστο! Δώστο! Έχουμε λάμπες!
Μία μικρή φλόγα, κόκκινη και

Η ΦΡΙΝΤΑ ΚΙ' Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ

— Θα μου δώσετε και μένα λιγάκι ψωμί; Πεινώ πολύ... τους είπε η Φρίντα.

γαλάζια, έλαμψε ξαφνικά. Τα μάτια, συνηθισμένα στο σκοτάδι, κλείσανε απότομα.

Μά η Φρίντα, όταν είδε τους ανθρώπους εκείνους, που βρίσκονταν μπροστά της, έμπηξε μία δυνατή κραυγή τρόμου. Δεν ήταν άνθρωποι, αυτοί, αλλά σκελετοί, με πρόσωπα παρομοιωμένα από φοικαλέουσ μορφασμούς, που βέβαινα να δαγκώσουν, να σπαράξουν... Και τα φαντάσματα αυτά κρατούσαν ανοιχτούς τους σου-

γιάδες στα χέρια τους!

— Φοβάμαι!... ψιθύρισε η Φρίντα, σφίγγοντας στην αγκαλιά της την κούκλα της.

Οι πεινασμένοι κύτταξαν τότε ο ένας τον άλλο, κατάπληκτοι. Ύστερα κύτταξαν το ξανθόμαλλο, χαριτωμένο κεφαλάκι της μικρής, την άθωα έκφραση των ματιών της, που δεν τα θόλωνε καμιά πονηρή σκέψη. Έδωσαν ασυναίσθητα τα πέτσινα κοσμάτια τους και γονάτισαν κατογής...

Η άνοιξη λήπει φωτίζει, με τριμυλλιαστές λάμπες τη σκηνή αυτή. Το πτώμα του πεθαμένου μεταλλωρύχου σκόρπιζε μία βουρμάδα...

— Φοβάμαι! ξαναείπε η Φρίντα.
— Γιατί φοβάσαι, παιδί μου; τραύλισε μία φωνή. Δεν είμαστε κακοί άνθρωποι. Δεν πειράζουμε τί καλά κοριτσάκια!...

— Μά, γιατί κρατάτε τους σουγιάδες σας;
— Νά... Τους βγάλαμε για να κόψουμε ψωμί να φάμε.

— Θα μου δώσετε και μένα λιγάκι; Πεινώ πολύ... Κι' αν είχατε και λίγη ζάχαρη...

Οι πεινασμένοι ξανακυττάχτηκαν μ' άγνοια. Είχαν ξεχάσει τη

ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

αδέλφους. Τα δάχτυλά τους δε μπορούσαν να πιάσουν καλά το σουγιά...

★

Τώρα είχε σβύσει κι' η τελευταία λάμπα.

Ξαφνικά, ένας θόρυβος ακούστηκε από πάνω... Οι μελωθάνοι τινάχτηκαν όρθιοι. Τέντωσαν τ' αυτιά τους... Ο θόρυβος εκείνος ήταν χτυπήματα από άβυσσες! Οι συνάδελφοί τους θα ψάχνανε να βρουν τα πτώματά τους...

Μία μακρινή φωνή ακούστηκε σε λίγο:

— Έ!...
Οι μεταλλωρύχοι βάλανε όλα τους τα δυνατά και φώναξαν κι' αυτοί:

— Έ!...

★

Μά, όταν οι συνάδελφοί τους έφτασαν στη στοά, κι' οι πέντε άντρες είχαν πια πεθάνει. Η Φρίντα μονάχα ζούσε, ανάμεσα στα πτώματα, κρατώντας πάντα την κούκλα στην αγκαλιά της.

P. ΒΙΛΛΙΕΡ

© ©

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ

Κάποιος απόστρατος συνταγματάρχης, που διοικούσε κάποτε ένα από τα πιο φημισμένα συντάγματα του αγγλικού στρατού, αποφάσισε να αποκαλύψει το μυστικό που κρατούσε κλητύπη 12 δολύχρα χρόνια.

Μά, αντίθετα, απ' ό,τι θα φανταζόταν κανείς, το μυστικό του δεν έχει καμιά σχέση με το στρατό ή με την ασφάλεια του κράτους. Αφορά απλά... τα αυγότσουφλα!

Όταν αποστρατεύθηκε, το 1951, ο συνταγματάρχης Μίκσελ Πρύν, έφυγε να πάει να ψωνίσει κάτι σ' ένα παλαιόπωλο κι' εκεί είδε ένα δολύχλο, στρώτο, γεμάτο σπασμένα αυγά, σπασμένων αυγών. Χωρίς να ξέρη κι' ο ίδιος γιατί, τα πήγε σπίτι του και θάβηκε να τα συναμολογήσει.

Άρχικά, δεν είχε κανένα συγκεκριμένο σκοπό, αλλά το άπλο χούμυ του τον έκανε σε λίγο παγκόσμια γνωστό. «Όπου να συναμολογήσει όλα τα αυγότσουφλα, είχε τελειοποιήσει μία μέθοδο να κολλάει τα κομμάτια τους, έτσι που να μη φαίνεται καμιά έλκωσι, πράγμα που μέχρι τότε το θεωρούσαν αδύνατο οι συλλέκτες αυγών.

Η είδηση της επιτυχίας του διαδόθηκε αστραπιαία κι' άρχισαν αμέσως να το στέλνουν απ' όλον τον κόσμο, σπασμένα αυγά, για επιδιόρθωσι.

Ο συνταγματάρχης Πρύν έφτιασε ένα εργοστάσιο, στο σπίτι του, στο Στάξτον του Σόμερσετ, και, χρησιμοποιώντας κομμάτια παλιά σύρματα και μερικά απλά εργαλεία που έφευρε μόνος του οίχτηκε με τα μούτρα στη δουλειά.

Όσο μεγάλωνε η φήμη του, τόσο πληθύναν οι προσφορές ιδιωτών, αλλά και επιτηρήσεων, να αγοράσουν τη μυστική μέθοδό του! Ο συνταγματάρχης, όμως, αρνιόταν κατηγορηματικά να πουλήσει την ανακάλυψή του. «Έδωσα πολύ καιρό, όσπου να τη φάω» δήλωσε τελευταία. «Στην όλη, τα αυγά που κολλούσα, ήταν όλα χαμένα. Μά, κάποτε να τελειοποιήσω τη μέθοδό μου, χρησιμοποιώντας μόνο την απλή λογική. Νομίζω, πως μόνο την απλή λογική να αποκαλύψω το μυστικό μου, μία και ύστερα, όταν κόσμο τόσο συλλέκτες αυγών».

Σκοπεύει να αποκαλύψει το μυστικό του σ' ένα βιβλίο που θα κυκλοφορήσει σύντομα.

Το μόνο που δεν ξέρουμε, είναι αν ο συνταγματάρχης δεν νοιάζει κατά βάθος αγίαστρεψή τσέπη του πέρασαν τόσα χρόνια της ζωής του περπατώντας και απάραξαν διάστημα τα... των μαγών, τον... τα θέτετε; Φανταστούμε!

Τι πώς οι ερμηνείες ασφαλώς έχουν μεγαλύτερη πέραση.

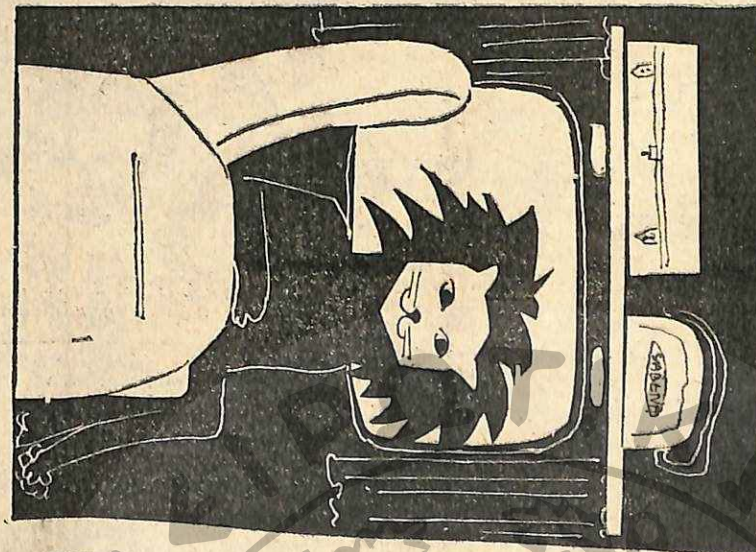
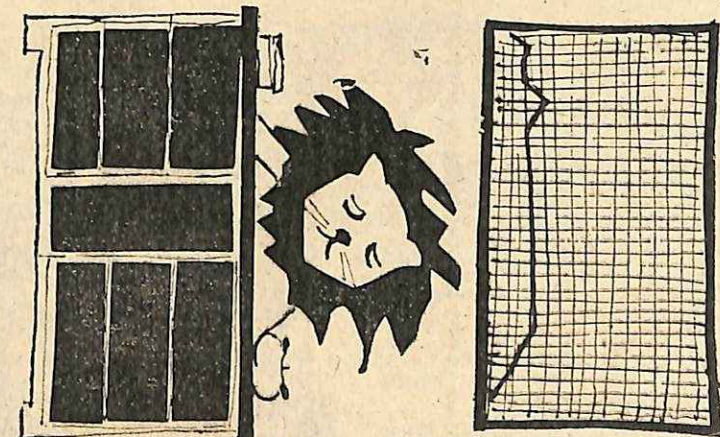
SABENA

Η ΠΙΟ ΕΞΙΛΗΡΕΤΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΗΡΑ "Η ΤΗΝ SABENA ΟΘΩΝΙΣ 8 - ΤΗΛ. 538.711. 539.011

"Όταν οι δουλειές σας δεν πάνε καλά, μην επιμένετε στα παλαιά συστήματα. Πάρτε το αεροπλάνο της SABENA και πεταχτείτε ως τις Βρυξέλλες, την Καρδιά της Κοινής Αγοράς. ΕΠΙΤΑΧΥΝΕΤΕ ΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΑΣ. Η SABENA δέτει εις την διάδοσί σας ν' αυτόν τον σκοπό το τέλειο δίκτυό της προς την ΕΥΡΩΠΗ, ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ και ΑΜΕΡΙΚΗ καθώς και την μοναδική υπηρεσία ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών για την τέλεια εξυπηρέτησιν των έμπορευμένων".

Η δειλὶς τοῦ παιδιοῦ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Τό λουλούδι μέ τὸ μαργαριτάρι

ΜΙΑ φορά κι ἕναν καιρὸ, σ' ἕναν τόπο μακριὰ πρὸς τὸν ὁρίζοντα, ἦταν ἕνα μεγάλο δάσος. Στὴν καρδιά τοῦ δάσους αὐτοῦ ἦταν χτισμένος ἕνας πύργος πού θά μπορούσε νά χωρέσει κι ἑκατὸ πρόσωπα μέ τὰ δωμάτια, πού εἶχε. Εκεί, ὅμως, ἐμενε μονάχα μιά γριά.

Κανείς στὴν περιφέρεια, ἀκόμη καὶ οἱ γερὸν-τότεροι, δὲν εἶχαν νά τὴν δῇ στο πρόσωπο. Ἀκούγαν μονάχα νά λέει γι' αὐτὴν πὺς ἦταν πολὺ παράξενη, πὺς ζοῦσε ἀπομόνωση, χωρὶς συντροφιά, χωρὶς καν μιά μικρὴ ὑπηρετρία.

Ἡ γριά αὐτὴ ἦταν μάγισσα. Τὴ μέρα, μεταμορφωνόταν σ' ἀλλοῦ. Μόλις, ὅμως, βράδυσε, ἀναπαύει τὴν πραγματικὴ τὴν μορφή ἢ γινότανε κουκουδάκι. Εἶχε τὴ μάγισσα νά πῶν ἕνα, ἀργὰ καὶ ἡμέρα, πού τὰ εἶχε νά σπῶν ἕνα σπῶν κακοποιὸ καὶ τὰ ἐπῶν. Ἀλλοῖμονο στὸν ἀντοπιστὸ δασάκι, πού θά ἔ-φτανε ὡς ἐκατὸ μέτρα μακριὰ ἀπ' τὸ παλάτι τῆς. Ἡ μάγισσα τὸν ἔκανε πέτρα. Δὲν ἀνάδωκε, πρὸς τὸν τόπο τοῦ, δὲν ἐναγυρῶντο στὸς δικούς του. Ἀμέτρητα λιθάρια ἦταν σκορπισμένα ἀνά-μεσα στὰ δέντρα τοῦ δάσους, γύρω ἀπ' τὸ πέν-θιμο κάστρο.

Ὡστόσο, ἡ κακὴ αὐτὴ μάγισσα ἀγαποῦσε πολὺ τὰ πουλιά. Ὅχι, ὅμως, τὰ πουλιά πού ἔπλασε ὁ Θεὸς καὶ πετοῦσαν ἐλεύθερα στὸν ἀέρα. Ὁ-ταν κανένα κοριτσάκι περνοῦσε, γιὰ κακὴ του τύχη κοντὰ ἀπ' τὸν πύργο, ἡ μάγισσα τὸ ἐπῶ-νε, τὸ μεταμόρφωνε σὲ πουλί καὶ τὸ ἔβαζε σὲ κλουδί. Τ' ἀμέτρητα δωμάτια τοῦ πύργου τῆς ἦταν γεμάτα κλουδιὰ μέ πουλιὰ, πού κελαδοῦ-σαν νύχτα καὶ μέρα, εὐφραίνοντας τὴν λυπη-τέρη παραπονιένη τραγουδοῦσε τὴν τὴν σκληρὴ καρ-διά τῆς μάγισσας.

Σ' ἕνα χωριό, κοντὰ στὸν καταραμένο πύργο, ἐμενε ἡ Ζορίντα, μιά ἀγγελόμορφη κοπελίτσα δεκαετῶν χρόνων. Μόνη κι ἔρημη στὸν κόσμο, γνωρίστηκε μέ τὸν Ζορίνγκελ, πού ἦταν δυὸ χρό-νια μεγαλύτερος τῆς. Ὁρῶνός κι' αὐτὸς ἀπὸ μητέρα καὶ πατέρα. Ὁ ἕνας συμπάθησε τὸν ἄλλον.

—Ὅταν μεγαλώσουμε, Ζορίντα-τῆς εἶπε μιά μέρα—θὰ σὲ πάρω γυναίκα μου, νά ζήσουμε μα-ζί. Ὁλῆεις;

—Ναί, Ζορίνγκελ, ἀποκρίθηκε ἐκείνη, χαμο-γελώντας ἀπὸ εὐχαρίστησι.

Καὶ περιμέναν νά μεγαλώσουν, νά παντρευ-τοῦν. Στὸ μεταξύ ἔχτιζαν μέ τὴ φαντασία τους παραμυθένια κάστρα.

Ἐνα ἀπόγευμα, πῆγαν νά κάνουν περίπατο πρὸς τὸ δάσος, ἔξω ἀπ' τὸ χωριό τους. Γυρνοῦσαν ἔξω καὶ κελ, κουεντιάζοντας μεταξὺ τους, μέ τὰ ζουρλινὰ, πού πετοῦσαν στὸν ἀέρα, μέ τὰ χορτά-ρακια, πού πρῆλιναν στὰ πόδια τους.

Ξαφνικά, ὁ Ζορίνγκελ στάθηκε ἀκίνητος. Ἐνῶ ὡς τότε ἦταν γελαστός, σοδαρέθηκε ἀπότομα. Ἡ Ζορίντα ἀνησύχησε.

—Τι ἔχεις; τὸν ρώτησε.

—Φτάσαμε χωρὶς νά τὸ καταλάβουμε κοντὰ στὸν πύργο τῆς μάγισσας, ἀποκρίθηκε κείνος. Σέρεις τί παθαίνουν ὅσοι τολμοῦν νά πλησιάσουν σὸ καταραμένο αὐτὸ κάστρο. Μοῦ φαίνεται πὺς καλύπτει εἶναι νά γυρίσουμε πίσω.

—Ποῦ τὴ θυμήθηκες αὐτὴ τὴ στρίγγλα; εἶπε γελῶντας ἡ Ζορίντα. Ἐγὼ, σκέπτομαι τώρα ἄλ-λα, πὺς εὐχάριστά.

Ἡ ἀμεριμνήσια τῆς ἐδίωξε ἀπ' τὸ μυαλό τοῦ Ζορίνγκελ κάθε θλίψη, σκέψι. Καὶ συνέχισαν τὸν περίπατό τους, χωρὶς νά ἔξουν, πού πῆγα-νουν. Ἀργίσε νά βραδυῖται. Οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡ-λίου, πού βασιλεύει, πομπάζουν ἀνάμεσα στὶς φωνιές τοῦ μισοκόκκου δάσους.

Εἶναι καιρὸς νά γυρίσουμε, εἶπε τέλος ἡ Ζορίντα.

Μά, εἶχαν χάσει τὸ δρόμο. Καὶ ὅσο τὸ σκο-πὸν γινότανε πὺς πῆγαν, τόσο πὺς βαθεῖα εὐπαι-ναν στὸ δάσος. Καὶ ὁλοένα προχωροῦσαν, χωρὶς νά ἔξουν κατὰ τοῦ νά στραφῶν, γιὰ νά γυρί-σαν σπῶν τους. Ἡ Ζορίντα ἄρχισε νά κλαίει ἀπ' τὸ φόβο τῆς. Ὁ Ζορίνγκελ, ὅμως, προσπαθοῦσε νά τῆς δώσῃ θάρρος.

Ξαφνικά, βγαίνοντας ἀπὸ ἕνα σὺδεντρο βρέ-θησαν μπροστὰ στὸν πύργο τῆς μάγισσας μέ τὴν πένθιμη πρόσωπὸ τοῦ. Ἐκείνη νά γυρίσουν, νά φύγουν μακριὰ ἀπὸ τὸν καταραμένο αὐτὸν τόπο, ἔχοντας τί συμπῶν τὸν περιμένει.

Κι' ἔπῶν ἐκεῖνο πού φοβότανε τόσο πολὺ. Ἡ Ζορίντα ἔγινε ἀμέσως ἀθῶνι πού ἄρχισε νά πετᾷ ἀπελπισμένο γύρω ἀπ' τὸ Ζορίνγκελ,

Ὁ Ζορίνγκελ εἶχε βρεθῇ μ' ἕνα πῆδημα κοντὰ στὴ μάγισσα...

τραγουδοῦντας λυπητέρ, σὰ νά περίμενε ἀπ' αὐ-τὸν βοήθεια.

—Ζορίντα! πρόφτασε νά τραυλίσῃ ὁ Ζορίν-γκελ.

Μά ὅταν ἔκανε νά πῶσῃ τὸ φοβισμένο που-λάκι, νά τὸ κρῖνῃ στὰ στήθη τοῦ, κατάλαβε πὺς δὲ μπορούσε πῶς νά σηκώσῃ οὐτὲ τὸ ἕνα πὺς χερί. Δὲ μπορούσε οὐτὲ νά μιλῇσῃ οὐτὲ νά βῇσῃ ἕνα ἐξφαντῶ. Εἶχε γίνῃ κι' αὐτὸς πέ-τρα, μιά ἀπὸ τὶς ἀμέτρητες πέτρες, πού ἦταν σκορπισμένες γύρω ἀπὸ τὸν πύργο τῆς μάγισσας. Βαθεῖα, νεκρικὴ σιωπὴ ἦταν ἀπλωμένη παν-τοῦ.

Ξαφνικά, μιά κουκουδάκι, μέ μάτια ὀρθά-νοιντα πού λαμπύριζαν σὸ σκοτάδι, πέταξε ἀ-πὸ ἕνα δέντρο, κι' ἄρχισε νά φτεροκοπῇ πάνω α-πὸ τὸν ἀπολιθωμένο Ζορίνγκελ, μαζί μέ τὸ ἄ-πῶν πού δὲ μπορούσε πῶς νά τραγουδοῖσῃ ἀπὸ τὴν τρομάρα τοῦ.

Ἡ κουκουδάκι ἔκανε μερικὲς βόλτες καὶ χάθηκε πίσω ἀπὸ ἕνα θάμνο.

Σὲ λίγο, παρουσιάστηκε ἡ μάγισσα, μιά γριά μέ μὴν πὺς καμπύρωτη καὶ ἀπὸ τὴν ραχὴ τῆς, μέ μεγάλα κατὰκόκκινα μάτια. Πῆδησε μέ εὐ-κίνητα μικρὰ κοριτσάκι ἔπῶν στὸν ἀέρα τὸ ἀθῶνι, πού δὲν εἶχε πῶς τὴ δύναμι νά πετάξῃ, καὶ τράβηξε κατὰ τὸν πύργο.

Ὁ Ζορίνγκελ ἄκουε τὸ ἀπῶνι γέλιο τῆς, τὴν ἔβλεπε νά φύγῃ μέ τὴν Ζορίντα, χωρὶς νά μπο-ρεῖ νά κάνει τὴν παραμικρὴ κίνησι. Ἐνοιώδε, κλειπτότανε σὰ ζωντανὸς ἄνθρωπος. Μά, εἶχε γί-νει ὁλοκληρὸς μιά πέτρα.

Πρὶν περᾶσῃ πολλὴ ὥρα ἡ μάγισσα ἔξανα-δύθηκε ἀπὸ τὸν πύργο τῆς. Πλησίασε τὸ Ζορίν-γκελ καὶ τοῦ εἶπε μέ βραχνὴ φωνή:

—Πρώτῃ φορά μοῦ τριγάνει νά βρεθῶν μπρο-στὰ μοῦ, μαζί, ἕνα κοριτσάκι κι' ἕνα ἄνθρω-πὸς ὁμοῦ ὡς ἐρεῖ. Εἶμαι καλὴ σὺν βῆ-θος. Δὲ βασταῖ ἡ καρδιά μου νά σὰς πάρω καὶ τοὺς δυὸ ἀπὸ τὸν κόσμο. Τὸ ἀθῶνι, πὰς τὸ κρητῶν. Ἐξένα, ὅμως θὰ σὲ ξανακάνω ἀν-θρώπο.

Ἀπλῶσε τὸ χερί τῆς πάνω ἀπὸ τὴν πέτρα, ψιθυρίζοντας ἀκατάληπτα λόγια, καὶ ἡ πέτρα ἔξαναγίνε ἀμέσως Ζορίνγκελ. Ἐπεισε τότε σὰ γόνιμα μπροστὰ στὴ μάγισσα καὶ τῆς εἶπε μέ δακρυμμένα μάτια:

—Ἐγὼ πὺς εἶσαι τόσο καλὴ γιὰτὶ δὲ μοῦ ἔξαναδίνεις καὶ τὴ Ζορίντα;

—Μὴ μοῦ ζητᾷς πράγματα πού δὲ γίνονται! τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

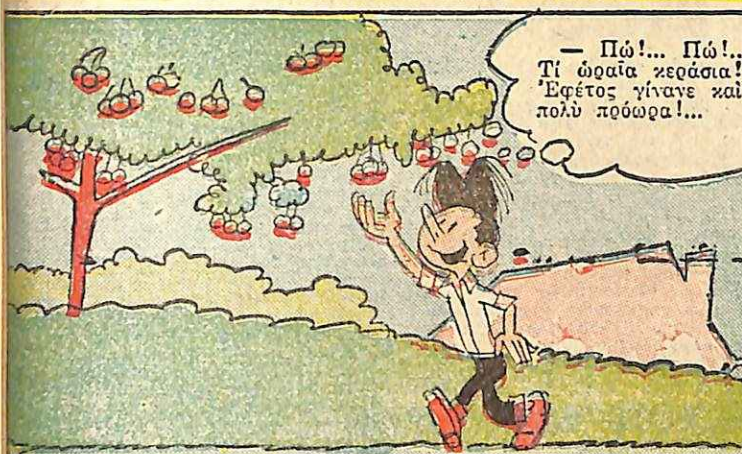
Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Ἡ Ριστὴ καὶ τὰ κεράδια

— Πῶ!... Πῶ!...
Τὶ ὥραία κεράσια!
Ἐφῆτος γίνανε καὶ
πολὺ πρόωρα!...

ΑΠ!... ΚΑΙ Σ' ΕΠΙΑΣΑ

—Ὡστε ἐσὺ μοῦ τρῶς τὰ
ὥραία μου κεράσια;

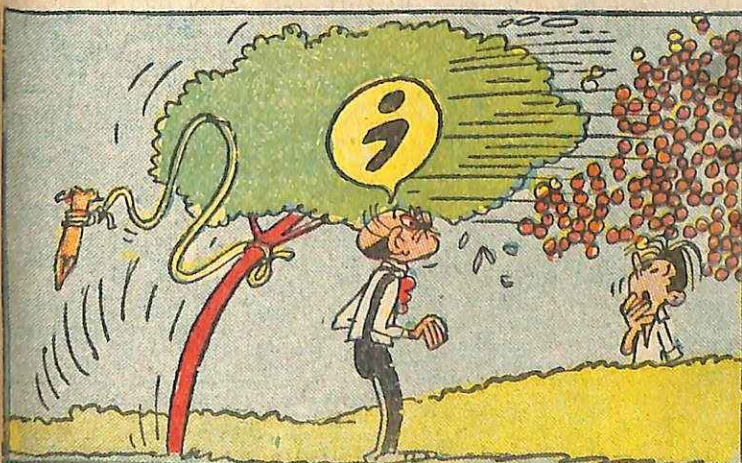
— Ποῶ κεράσια σας, κύριε Γκορναρόπουλε; Αὐτὸ
τὸ κλαδί εἶναι πάνω ἀπὸ τὸν κῆπο ΜΟΤ!...

—Ἐξέω ἐγὼ νά προ-
στατεῦν τὴν περιορί-
σῃ μου... Οὐτε κοινοῦται
δὲν πρόκειται νά δῇς
ἀπὸ τὰ ὥραία μου κε-
ράσια!...

—Ὅσιτες!... Τώρα θὰ δοῦμε, κύριε Ρι-
στῇ, ἀν θὰ τρῶς κεράσια!...

—Ὑστερὰ, ὁ Ζορίνγκελ ἄρχισε ν' ἀγγίξῃ ἕνα-
ἐνα τὰ κλουδιὰ μέ τὸ λουλούδι. Κι' ἀπὸ κάθε
κλουδί ἔβγαλε κι' ἕνα ὁλοζώντανο κοριτσάκι. Τὸ
λουλούδι μέ τὸ μαργαριτάρι—τὸ δάκρυ τοῦ πό-
νου τοῦ Ζορίνγκελ—εἶχε λύσει τὰ μάγια τῆς
στρίγγλας.

Ὁ Ζορίνγκελ δὲν ἄργησε νά βρῇ καὶ τὸ κλου-
δί ὅπου ἦταν κλεισμένη ἡ Ζορίντα. Καὶ παρου-
σιάστηκε μπροστὰ του, κλαίνοντας ἀπὸ χαρὰ γιὰ
τὴ λύτρωσί τῆς ἡ Ζορίντα, μεγάλη πῶς κοπελί-
τσα, πὺς ὁμορφὴ ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ.

Πρὶν ἐκινήσῃ γιὰ τὸ χωριό τους—συντροφιά
μέ τ' ἄλλα τὰ κοριτσάκια, πού τραγουδοῦσαν καὶ
τώρα ὄχι σὰν πουλιὰ, ἀλλὰ μέ ἀνθρώπινη λαλιά—
ὁ Ζορίνγκελ ἔξαναδῶσε ζωὴ καὶ σ' ὅλους ἐκείνους
πού εἶχε μεταμορφώσῃ ἡ μάγισσα σὲ πέτρες,
γύρω ἀπὸ τὸν πύργο τῆς. Τὶς ἀγγίξε μέ τὸ λου-
λούδι, καὶ τὶς ἔξανακάνε ἀνθρώπους.

Ὁ Ζορίνγκελ καὶ ἡ Ζορίντα ἔκαναν σὲ λίγο
καιρὸ τοὺς γάμους τους κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλά
κι' ἐμεῖς καλύτερα.

— Ἀκούω, ὅπως τὸ λέγατε,
κύριε Γκορναρόπουλε... Ὅτι εἶ-
ναι στὸν κῆπο μου εἶναι δικό
μου!...

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

— Τὶ ὥραία κε-
ράσια Ριστῇ. Ποῶς
στὰ ἔσπευλε;

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ τών δίσκων

*Ο δημοφιλής τραγουδιστής Ε. Μασίας.

ΕΝΡΙΚΟ ΜΑΣΙΑΣ

Ο μαίτρ του γαλλικού τραγουδιού

Η ΠΑΡΟΙΜΙΑ «δάσκαλε που δίδασκες...» ταίριαζει απόλυτα στον Ένρικο Μασίας. Γιατί; Απλούστατα, αυτά που μάθαινε τόσες ώρες κάθε μέρα στους μικρούς μαθητές του, όχι μόνο δεν τα πίστευε, αλλά τα απεχθανόταν. Ήταν εκ φύσεως καλλιτέχνης, τύπος που με τον υποχρεωμένος να πλάση χαρακτήρες συντηρητικούς, μικροαστούς, που να θεωρούν μεγάλο αμάρτημα την ελαχίστη παρέκκλιση από την τετράγωνη λογική...

Σ'ίγουρα θα άναρωτηθήτε για ποιο λόγο ακολουθούσε ο Ένρικο ένα έργο-παιγνίο, που δεν αγαπούσε. Στη δασκαλική έδρα τον οδηγούσε μόνο η αγάπη του για τα μικρά παιδιά. Αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για την καριέρα ενός δασκάλου. Στην τελευταία σχολική επιθεώρηση τα πράγματα δεν πήγαν και τόσο καλά. Ο επιθεωρητής ζήτησε από τους μαθητές του Ένρικο να τραγουδήσουν το «Α λ'α κ'αίρ φοντέν», ένα σχολικό τραγουδάκι. Τα μικρά όμως απάντησαν ότι προτιμούσαν την «Τσικί-τα», που τους είχε μάθει ο Ένρικο, γιατί ήταν ήταν τραγούδι πολύ πιο ενδιαφέρον...

— Ήταν καιρός πιά, λέει τώρα ο Μασίας, να υποβάλω την παραίτησή μου. Ή αγάπη μου για τη μουσική και την ποίηση είχε μείνει αβέβαιη.

Την κλίση στο τραγούδι ο Ένρικο την είχε εκφράσει από πολύ μικρός. Στα 15 του χρόνια, ο μέλων πεθερός του, διευθυντής ορχήστρας από τις πιο όνομαστες της Άλγερίας, τον πήρε στην προστοσία του.

Κάποια μέρα, ενώ ο Ένρικο βρισκόταν στα παρασκήνια, κρατώντας μια κιθάρα, ο μάεστρος τον έπαιξε προς τη σκηνή. Την πρώτη εκπλήξη του Ένρικο τη διαδέχτηκε ένα φοβερό τράκ. Θέλησε άμεσα να τρέξει από τη σκηνή, αλλά ο μάεστρος με μια ματιά τον κραυγαλόησε. Ο νεαρός «εντίκε» με γόνατα, που έτρεμαν, άρχισε κάποιο τραγούδι. Αυτή ήταν η πρώτη του έπαφη με το κοινό...

Τα χρόνια περνούν και ο Μασίας μελετάει ακατάπαυστα. Οι πρώτες

συνθέσεις του, που τραγούδησε ο Ένρικο, μιλούσαν για τον ήλιο της πατρίδας του, για την αγάπη, για τους χαμένους φίλους, για τις όμορφες στιγμές, που έδωσαν για πάντα. Είναι τραγούδια νουσταλικά, θλιμμένα και η φωνή του αρρενωπής, ζεστή που πάλλεται από συγκίνηση και τρυφερό πάθος. Έφτασε να τον άκουση κανείς μόνο μια φορά για να τον κάνει είδωλό του...

Οι πρώτοι δίσκοι του γίνονται ανάρπαστοι και τα μεγαλύτερα κέντρα προσπαθούν να εξασφαλίσουν μερικές εμφανίσεις του. Ακολουθούν μερικά τραγούδια του όπως τα: «Μόν'αμί, μόν'φρέρ» (Φίλε μου, α-

δελφέ μου), «Βατάν» (Φύγε), «Μά μαιζόν, μ'α μαιζόν» (Σπίτι μου, σπίτι μου), «Ω γκιτάρε, γκιτάρε» (Ω κιθάρα, κιθάρα) «Αντιέ, μόν'παϊού» (Αντίο πατρίδα μου) που τον καθιερώνουν σαν «μαίτρ» του ελαφρού γαλλικού τραγουδιού.

Ο Ένρικο Μασίας, που γεννήθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 1939 στην Κωνσταντίν από πατέρα Ισπανό και μητέρα Προβηγκιανή, είναι παντρεμένος—προς μεγάλη λύπη των πολυπληθών θαυμαστών του—και έχει μια χαριτωμένη κορούλα, την Ζόκυα. Στην Ελλάδα έχει έρθει αρκετές φορές και σκοπεύει να ξανάρθει αυτό το καλοκαίρι.

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

«ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΤΟ»: Όπως βλέπετε, το Καρναβάλι απέκτησε και υποκοριστικό. Το Καρναβάλιτο, λοιπόν, είναι ένα πολύ πρωτότυπο χαρούμενο και ρυθμικό κομμάτι, μια έντελως διαφορετική νότα στην τελευταία δισκογραφική παραγωγή. Οι φωνές του κουαρτέττου Καντιλίας, που μας το παρουσιάζουν, έχουν γλυκύτητα και ποικιλία σε τόνους.

«ΜΠΑ-Υ. ΜΠΑ-Υ. ΤΖΩΝΝΥ»: Αυτό που το τραγούδι είναι πέντε. Το ίδιο ακούρεται το ίδιο άσχημα με τους Μπήτλς, αλλά με τη διαφορά ότι ξέρουν μουσική! Λέγονται Ράλλινγκ Στάνουν, ή Πέτρες, που κυλούν και παίζουν σαν τρελλοί σε σημείο να τους... παραδέχονται οι φασισμένοι πιά συμπατριώτες τους... Πισω από αυτό το τούιστ, θα βρήτε το ροκ-τούιστ «Νότ φάιντ ευσάιν».

«ΕΛ ΡΑΝΤΣΟ ΓΚΡΑΝΤΕ»: Τα

τραγούδια τύπου «Ουέστερν» που έγιναν γνωστά από τα καουμπόκ φιλμ, έχουν ιδιαίτερες απαιτήσεις από τους τραγουδιστές. Η φωνή που θα αποδώσει ένα τέτοιο τραγούδι πρέπει να είναι απλή, έντελως απλή, με άλλα λόγια όπως τραγουδάει ένας καουμπόκ, γυρίζοντας στο ράντσο του ή καθισμένος το βράδυ πλάι σε μια μεγάλη φωτιά.

Όλα αυτά τα στοιχεία συγκεντρώνει η φωνή του Ντήν Μάρτιν στο κομμάτι «Ελ ράντσο γκράντε» «Το μεγάλο ράντσο».

«ΣΗ ΛΑΒΣ ΓΙΟΥ»: Το πασίγνωστο αυτό κομμάτι που καθιέρωσε τους Μπήτλς, το ξανακούμε χωρίς ξεφωνητά ούρλιαστα και παρόμοιες εκδηλώσεις ύστερα, από την όρχηστρα του δημοφιλούς συνθέτη Τζάκ Νίτσε. Τα «Σκαθάρια», που άκουσαν την έκτακτη αυτή, μείναν για πρώτη φορά... άφωνοι. Η άλλη-

θεια είναι ότι δυσκολεύτηκαν πολύ να γνωρίσουν το τραγούδι τους κι αν δεν ήταν εγωιστές, θα όμοιο-γούσαν πως τους... άρεσε.

«ΜΕΞΙΚΟ»: Μ'ένα και μόνο φιλμ ο Πρίσλεϊ μας χάρισε μια ντουζίνα τραγούδια του και όμοιο-γούμενους τα καλύτερα της καριέρας του. Το «Μεξικό» ακούγεται στην ταινία «Φάν'ιν Ακαπούλκο» ή «Ξεφάντωμα στο Μεξικό», όπως μεταφράστηκε ελληνικά. Οι φίλοι του Πρίσλεϊ αποκτούν ένα ακόμη δέλεμα το καλοκαίρι.

«ΝΕΒΕΡ»: Από τα πιο ήσυχα και ειδικά για τους της τελευταίας παραγωγής είναι και το «Νέβερ» (Ποτέ) που συμπληρώνεται: «Ποτέ δε θα πάω να σ' αγαπώ...» Κοινό το θέμα, ίσως βιαστικά να πήτε και φυσικά δεν έχετε άδικο. Το γεγονός όμως ότι το «Νέβερ» το τραγουδούν οι Μάκ Γκούαρτ Σίστερς, φτάνει για να του εξασφαλίσει τη μεγάλη επιτυχία. Οι τρεις άδελοφους, Φίλιπς, Κρίστιν και Ντόροθι που σύντομα θα διαβάσετε τη βιογραφία τους στην αρμόδια στήλη, συγκαταλέγονται σήμερα ανάμεσα στα καλύτερα γυναικεία φωνητικά συγκροτήματα της Αμερικής.

«ΔΗ ΣΕΛΤΕΡ ΟΦ ΓΙΟΡ ΑΡΜΣ»: Ο πολυς Σάμυ Νταϊνίς, ο νεγρός φανταστικός καλλιτέχνης, βρισκείται και πάλι στις δόξες του. Παράλληλα με τις εμφανίσεις του, που προκαλούν θύελλα ενθουσιασμού, οι δίσκοι του σημειώνουν εκπληκτική επιτυχία. Το «Δη σέλτερ φ'γιόρ άρμς», που σημαίνει «Στό, καταφύγιο της αγκαλιάς σου», είναι μια μελωδία τύπου Σινάτρα με τον εκπληκτικό Σάμυ και χορωδία. Ένα κομμάτι που το χαρακτηρίζει λεπτή συγκίνηση και τρυφερό πάθος.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

*Ο Μπόμπυ Ντάρνιν δεν ανήκει πια σε καμία εταιρία δίσκων. Προς το παρόν εμφανίζεται στην τηλεόραση και γράφει τραγούδια με το γνωστό συνθέτη Τζάκ Νίτσε. Ο Μπόμπυ σίγουρα μας επιφύλασσει εκπλήξεις.

*Οι Μπήτλς-ς κούραστηκαν από τα ξεφωνητά και τα πηδήματα και έφυγαν Ινκόνιτο για διακοπές σε δυο διαφορετικούς τόπους και κατ'α... ζεύγη: ο Τζων με τον Τζωρτζ

και ο Πάλ με τον Ρίκο...

*Θέλετε να μάθετε τους μοντέρνους χορούς; Δεν έχετε παρά να γυρίσετε το κομμάτι της συσκευής τηλεόρασης σε μια ώριμη ώρα και να παρακολουθήσετε όλους τους νέους χορούς από τους πλέον έμπειρους χορευτές της τέχνης της Τερψιχόρης. Πρόκειται για τη δημοφιλή στήλη σήμερα εκπομπή με εκατομμύρια φανατικούς νεορούς θεατές. Όλα αυτά, στην Αμερική...

*Ο Ρικάρντο Ντέλ Τούρκο και ο Σέρτζιο Εντρίγκο, που ίσως να ξέρετε πως έχουν πάρει τις αδελφές Μπαρβαλόνι, θα συνεργασθούν έφ'αυτοί για πρώτη φορά σε Θεατρικό τραγούδι. Ο Τούρκο, 100% Ιταλός κι'όχι έμπειρος του θεάματος του αντίθετου, έχει γράψει πολλές επιτυχίες σε συνεργασία με τον Τζιάνι Μασίας...

*Ο Πάλ Άνκα, αφού κατέκτησε τους Ιταλούς η μάλλον τις Ιταλίδες, έθελε πλώρη για τη Γερμανία. Πληροφορούμεθα ότι οι δίσκοι του στην γλώσσα του Γκαίτε σημειώνουν άπαιστη κυκλοφορία. Ο Πάλ, που ως γνωστόν είναι ελληνικής καταγωγής, χρόνια προσπαθεί να επισκεφθεί την πατρίδα των προγόνων του, χωρίς τελικά να το κατορθώσει. Οι καλλιτεχνικές υποχρεώσεις του τον κρατούν μακριά...

*Ο Τζιμ Ρήες, από τις πιο γνωστές και πιο αγαπημένες φωνές της Αμερικής, τελείωσε την περιοδεία του στις μεγαλύτερες πόλεις της Ευρώπης. Στο Όσλο, ο Τζιμ Ρήες κέρδισε τον Άσημνιο Δίσκο για την μεγάλη κυκλοφορία του δίσκου του «Αντίο Αμύγκο». Ο λαϊκός τραγουδιστής, όπως είναι γνωστός, ντεμπούταρε και στον κινηματογράφο. Γύρισε σαν πρωταγωνιστής μια ταινία στη Νότιο Αφρική, στην οποία του δίνεται η ευκαιρία να παρουσιάσει τα τελευταία τραγούδια του.

Τι θα λέγατε για λίγο «Σνάπ»; Τέσσερα δισκία του γαλλικού τραγουδιού, ο Ρισό Αντονι, ο Αλμπέρ Ρεσόν, ο Κονάντ Ποντίλ και η Συλβί Βατάν μαθαίνουν τα πρώτα βήματα του νεο γοσού, που όπως βλέπετε, δεν διαφέρει πολύ από τον γασαλνικό... Έφενερε-την του Σνάπ, ο Τόιν Λοζέ...

N. ΚΥΤΤΑΡΗΣ

Ο Νίκος Πορίχης.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΙΧΗΣ

Ένας νέος μπέμπης!

Ταλαντούχος με πολύ μέλλον μπροστά του. Αυτός είναι ο Νίκος Πορίχης, του «Απόλλωνα» Αθηνών. Για να αναδειχθεί σε ποδοσφαιριστή πρώτης σειράς δεν χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια τώρα. Έχει ήδη ωριμάσει. Το μόνο, που χρειάζεται είναι λίγη τύχη, για να βρει μια θέση στην πρώτη ομάδα. Ύστερα, η επικράτησή του, είναι βέβαιη.

Ο Νίκος Πορίχης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1946 και είναι ο μπέμπης των... μπέμπηδων του «Απόλλωνα». Σήμερα 14 χρόνων, δηλαδή το 1960, όταν καταλάβε ότι το ποδόσφαιρο, που ξέρε, είναι άρετό για να γραφτεί σ' ένα μεγάλο σύλλογο, άρχισε να βλέπει τον «Παναθηναϊκό» σαν τη μέλλουσα ομάδα του. Πιθανόν, μάλιστα, να ονειρευόταν τον εαυτό του με την «επράσινη» φανέλλα και τα πλήρη με χειροκροτούς...

Η γκυριμία του, όμως, μ'ένα μέλος του συμβουλίου του «Απόλλωνα», τον κ. Κουτσουγιάννη, του άλλαξε τα σχέδια. Κι' από τον «Παναθηναϊκό» δρέθηκε στο «Απόλλωνα». Δεν μετανόησε σ' αυτό, γιατί και στο αμυντικό σύλλογο βοήθησε κανονικά και στοργή και συγχύθηκε στην προσπάθειά του να αναδειχθεί.

Το 1960 έπαιξε στην ομάδα των «εσίκων» και άμεσως μετά πέρασε στην εφηβική. Σ' αυτή την τελευταία παίζει και τώρα ακόμη. Η συμμετοχή του στην εφηβική ομάδα ήταν από τις πιο συντελεστικές για την κατάκτηση του τίτλου του πρωταθλήματος νότου, ή ασφαλώς και για τον πανελλήνιο τίτλο. Δεξιότηχης της ντρίπλας, με πολλή φαντασία, ξέρε να οργανώνει παιχνίδι, παίζοντας το ρόλο του μπαλάντερ, και να σημειώνει γκολ.

Εφέτος και συγκεκριμένα στα μέσα Μαρτίου δοκίμασε την αμυντική της α' ομάδας. Τον κάλεσαν κι' έπαιξε έναντι του «Ολυμπιακού». Αν και νεαρός, έκανε μια από τις καλύτερες εμφανίσεις. Μετά το Μπεχράκη, ήταν ο πιο σωστός παίκτης και βαθμολογήθηκε με 8. Επί πλέον, πέτυχε και το μοναδικό γκολ του «Απόλλωνα». Ύστερα, πήρε μέρος στην εθνική Νέων, που πήγε στην Ολλανδία και τώρα, που ξαναγύρισε μετέχοντας στην πρωταθλήτρια εφηβική ομάδα περιμένοντας πάντα τη στιγμή, που θα παίξει ξανά στην α' ομάδα.

— Αν συμβεί αυτό μια φορά, ακόμη, μας είπε, να είστε βέβαιοι! ότι δεν παύεται να γίνω... ρεβέρ-ρε πάλι. Θα πάρω μόνιμη θέση ανάμεσα στους κυνηγούς, γιατί τρέλλομαι να βγάλω γκολ...

Αθλητικά παρακρήνια

ΤΟ «ΚΟΥΣ-ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τρεις μόνο Έλληνες παρακολούσαν την τιτανομαχία Ίντερ-Ρεάλ, που έγινε στη Βιέννη και ανέδειξε πρωταθλήτρια Εύρώπης την Ίντερ με 3-1.

σαν όρκο ότι θα κατακτήσουν και το πανελλήνιο πρωτάθλημα.

— Οι Στεφανάκος, Σιδέρης και Θ. Λουκανίδης γλίστρωσαν από την περιπέτεια, που θα είχαν από μια ενδεχόμενη κατάδική τους ύστερα από τη γνωστή μήνυση της 14 χρονής μαθήτριάς.

— Οι τρεις παίκτες συμβιβάστηκαν με τη μητέρα της παθούσας—

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ-ΣΧΟΛΙΑ

ΕΛΛΑΣ — ΙΣΡΑΗΛ

Στη Θεσσαλονίκη, θα γίνουν 20 προεξέχουσες Σαββατομαζικές οι ένδια φερόμενες αγώνες στίσου μεταξύ των εθνικών ομάδων Ελλάδος και Ισραήλ.

ΜΕ ΤΗ ΔΑΝΙΑ

Η εθνική ποδοσφαιρική ομάδα έχει κληρωθεί να παίξει από παγκόσμιο κύπελλο με τις ομάδες της Ρωσίας της Δανίας και της Ουαλίας. Από τους ανώτερους αγώνες, ο αγώνας μεταξύ Ελλάδος-Δανίας θα γίνει πιθανότατα στην Αθήνα, την εβδομάδα των γάμων του βασιλέως Κωνσταντίνου με την πριγκίπισσα Άννα-Μαρία της Δανίας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΕΝΩΝ

Στην ΕΠΟ και τα μεγάλα σωματεία έγιναν προτάσεις για αγώνες εδώ εκ μέρους της εθνικής Πορτογαλίας, της «Σάντος» του Ρίο Ιανέιρο, της «Μπένφικα» της «Μπορούσια», Γερμανίας.

Άλλες προτάσεις έχουν οι «Α. πόλωνα» και «Πανινιός» για να μεταδούν στη Ρωσία.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ «ΑΕΚ»

Η σειρά των αγώνων της «ΑΕΚ» στο διεθνές τουρνουά της Νέας Σ. όκης και Σικάγου, καθωρίστηκε ως εξής: 5 Ιουλίου Νέα Υόρκη: ΑΕΚ-Γκόρνικ. 10 Ιουλίου Σικάγο: ΑΕΚ-Γκόρνικ ρεβάνς. 12 Ιουλίου Νέα Υόρκη: ΑΕΚ-Σέχχατ. 19 Ιουλίου Νέα Υόρκη: ΑΕΚ-Έρσθρος Άσπιν. 24 Ιουλίου Σικάγο: ΑΕΚ-Μασσαχού. 25 Ιουλίου Νέα Υόρκη: ΑΕΚ-Σέχχατ. Η «Γκόρνικ» είναι πολωνική ή «Σέχχατ» αυστριακή και ο «Έρσθρος Άσπιν» γιουγκοσλαβική ομάδα.

ΤΑΞΙΔΙΑ...

Δύο ομάδες αθλητών στίσου θα πάρουν μέρος σε διεθνείς αγώνες, που θα γίνουν από 21-27 Ιουνίου στην Πράγα, στο «Αμστερνταμ» και στο Κάσσελ.

Η ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

Η ομάδα υδατοσφαιριστών του «Ολυμπιακού» θα δώσει τους αγώνες στο Ζάγκρεμπ, από 30 Ιουνίου 5 Ιουλίου. Τις σχετικές διαπραγματεύσεις έκανε ο Γιουγκοσλαβός προπονητής κ. Λούσιτς.

ΠΥΓΜΑΧΙΚΟΙ

Από σήμερα μέχρι της Κυριακής θα διεξαχθούν στο γηπεδο του «Παναθηναϊκού» οι πυγμαχικοί αγώνες του πρωταθλήματος α' κατηγορίας. Για την τεχνική επίδεση των αγώνων έχουν οριστεί ειδικοί Ιταλοί.

ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΣΚΙ

Στα μέσα Αυγούστου θα διεξαχθούν στον όρμο της Βουλγαρικής μεγάρου διεθνείς αγώνες θαλασσιού σκι, που θα έχουν θεοί ανεπίσημου παγκοσμίου πρωταθλήματος.

ΜΕΙΩΣΗ

Η φερελογία στο ποδόσφαιρο είναι βαρύνουσα. Σε μερικές περιπτώσεις φτάνει το 32%! Με λίγα λόγια αποτελεί άγχος. Γι' αυτό πρέπει να εξεταστεί από την κυβέρνηση η δυνατότητα μειώσεώς της, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσαν τα σωματεία ν' αναπνεύσουν κάπως και να διοργανώσουν συχνά διεθνείς αγώνες χωρίς το φόβο οικονομικής καταστροφής. Το αίτημα είναι λογικό και δίκαιο και δεν νομίζουμε ότι θα απορριφθεί χωρίς να συζητηθεί με κατανόηση.

—Ο Ένας ήταν ο δημοφιλής κωμικός του θεάτρου και κινηματογράφου Κώστας Χατζηχρήστος, ο δεύτερος ο κ. Δ. Σεβαστάκης, αντιπρόεδρος της «ΑΕΚ» και ο τρίτος ένας δημοσιογράφος.

—Ένας ένθουσιώδης οπαδός του «Απόλλωνα», ο κ. Κων. Αμαζό. πούλος, τόσο πολύ έχρηκε, γιατί η εφηβική ομάδα του συλλόγου κατόκτησε το πρωτάθλημα νότιου δ. μίλου, που παρέβσε γέυμα σ' ό. λους τους νεαρούς άσους!

— Σφο γέυμα, που έγινε στην ταβέρνα του ποδοσφαιριστή Β. Μαστρακούλη, οι εφηβικοί παίκτες έδω-

—Ο προπονητής του «Παναθηναϊκού» Στέφαν Μπόμπεκ, απέδειξε ότι κρατάει ακόμη, παρά τα 38 χρόνια του.

—Έλαβε μέρος, για ένα ήμιχρονο, στο φιλικό ματς «ΠΑΟ»-«Πανωνίου» 5-1 και ήταν πραγματικός μάεστρος.

Το αποκορύφωμα από έναν θοιάμενο: Ένθουσιώδεις οπαδοί του «Παναθηναϊκού» σηκώνουν στους ώμους τους το Τ. Λουκανίδη, μετά το ματς «ΠΑΟ»-«Ολυμπιακού» 1-0.

Ἐκεῖνη: Τι θὰ εἶπε ἡ μαμά
μου, ἂν μὰς εἶλεπε;...
Ἐκεῖνος: Αὐτὸ δὲν εἶναι τι-
ποτα. Σκέψου τί θὰ γινόταν, ἂν
μὰς εἶλεπε ἡ γυναίκα μου!...